

ಶ್ರೀನೋಬೆಲೆಪ್ರಶಸ್ತಿ

បញ្ជីមាតិកា

អារម្ភកថា ៣

អំពីអ្នកនិពន្ធ ៤

អារម្ភកថារបស់សែយីដូ អាល់-កូស្តរីនី..... ៦

អារម្ភកថារបស់លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ូ ស្ទ្រីលេស្ទ ១២

វគ្គ ១ - ស្វែងរកការបំភ្លឺ ១៨

វគ្គ ២ - សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា, តរុណវ័យ, ម៉ាស៊ូរី ៤៤

 -សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា..... ៤៤

 -តរុណវ័យ (ភាពពេញក្រមុំ)..... ១០០

 -ម៉ាស៊ូរី (ខាន់ស្លា)..... ១០៦

វគ្គ ៣ - ការលែងលះ, ការលែងលះនិងម៉ាស៊ូរី, ម្ចាស់ទ្រព្យ ១១០

 -ការលែងលះ ១១០

 -ការលែងលះនិងម៉ាស៊ូរី..... ១៣៨

 -ម្ចាស់ទ្រព្យ ១៣៩

វគ្គ ៤ - ហ្គីយ៉ាប៉ូ (សំពត់ទទួរក្បាល) ១៤៣

វគ្គ ៥ - ការថែរក្សាកូន ១៦៣

វគ្គ ៦ - ផ្តល់កសិណ និង ធ្វើអាជ្ញាកណ្តាល..... ១៦៧

វគ្គ ៧ - ការដាក់ពិន័យ ១៧៦

វគ្គ ៨ - ពហុពន្ធភាព (មានប្រពន្ធច្រើនក្នុងពេលតែមួយ) ១៨២

វគ្គ ៩ - ការចែកមរតក ១៩២

សេចក្តីបញ្ចប់ ១៩៨

អារម្ភកថា

ស្ត្រីនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ជាការសន្ទនារវាងស្ត្រីមុស្លីមនិងអ៊ីឡាម៉ាអ៊ី (លោកអ្នកប្រាជ្ញខាងសាសនាអ៊ីស្លាម) ។ សៀវភៅនេះវិភាគនិងអធិប្បាយបំភ្លឺច្រើនរឿងទាក់ទងនឹងសិទ្ធិនិងច្បាប់ធរមាន ដែលពោលដល់ស្ត្រីក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមនិងបើកឲ្យឃើញកេរ្តិ៍ឈ្មោះដែលត្រូវគេបង្ខំ និងការភាន់ច្រឡំជុំវិញរឿងស្ត្រីមុស្លីម ។

អំពីអ្នកនិពន្ធ

សែយីដូ មុសត្ថីហ្វា អាស់-កូស្តរីនី (سيد مصطفى القرويني) បានប្រសូតនៅទីក្រុងការបាឡាអ៊ែ ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ។ លោកបានទទួលសញ្ញាប័ត្រសិក្ខាសាលាអ៊ីស្លាមទីក្រុងគូម ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ បានចាកមាតុភូមិទៅរស់នៅឯសហរដ្ឋអាមេរិក ។ លោកបានសរសេរសៀវភៅអ៊ីស្លាមនិងបានធ្វើសន្និបាតជាច្រើននៅក្នុងទូទាំងប្រទេស ។ លោកជាអ៊ីម៉ាមអ្នកបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាអ៊ីស្លាមនៃស្រុកអូរេន្ស៍ (Orange) រដ្ឋកាលីហ្វ័រនីយ៉ា ។

លោកស្រី ហ្វាទ្ទីម៉ាស៊ូ ស្ទ្រីលេស្ទ មានកំណើតនៅឯប្រទេសលីបង់ ធំធេងនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ប៉ែកខាងកើតនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីយ៉ាតាំងពីឆ្នាំ ១៩៧១ មក ។ លោកស្រីជាសមាជិកសកម្មមួយរូបនៃសហគមន៍មុស្លីមនៃទីក្រុងឡូស អាន់ស្តេលេស (Los Angeles) ។ លោកស្រីបានផ្សាយការងារនិពន្ធអំពីអ៊ីស្លាម ហើយបានធ្វើសន្និបាតរឿងស្រ្តីនៅឯសាកលវិទ្យាល័យនិងវិទ្យាស្ថានសាសនា ។

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

ដោយនូវព្រះនាមអស់ឡោះហ្ន៎ ព្រះដ៏មានព្រះមេត្តាធម៌ ព្រះដ៏មានព្រះមេត្តាករុណាប្រណី ។

១. [អញសូមស្រ្តី]នឹងសម័យកាល ។ ២. ពិតណាស់ មនុស្សនៅក្នុងសេចក្តីវិនាស ៣. លើកលែងតែបណ្តាអ្នកដែលមានសទ្ធា សាងអំពើល្អ ដាស់តឿន[គ្នាទៅវិញទៅមក]ឲ្យទៅកាន់ការពិត ដាស់តឿន[គ្នាទៅវិញ

នាងខ្ញុំអំពាវនាវស្រ្តីមុស្លីមពីកំណើតដែលមិនអនុវត្តអ៊ីស្លាម សូមឲ្យស្រាវជ្រាវឡើងវិញនូវសារធាតុដើមរបស់អ៊ីស្លាម ដែលជាកេរមរតករបស់ខ្លួននោះ ។ នាងខ្ញុំសូមជួយជម្រុញស្រ្តី មុស្លីមនិងមិនមែនមុស្លីម ដែលស្វែងរកការពិត ឲ្យសាកសួរនិងស៊ើមអង្កេតសម្រាប់ខ្លួនឯងអំពីសិទ្ធិស្រ្តីក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ។

ជាញឹកញយពេក វប្បធម៌និងទំនៀមទម្លាប់បានក្លែងអ៊ីស្លាមដោយស្នាមប្រឡាក់និងស្រមោលនៃបំណងពិតរបស់អ៊ីស្លាម ។ ពេលគេសិក្សាអ៊ីស្លាមដោយអារម្មណ៍សមហេតុផលនិងមិនលំអៀង គេនឹងឃើញថាអ៊ីស្លាមជាសាសនាដែលមានខ្លឹមសារម៉ឺងម៉ាត់និងច្បាស់លាស់ សម្រាប់បុរសនិងសម្រាប់ស្រ្តី ។

ហ្វាទ្ទីម៉ាស៊ូ ស្ទ្រីលេស្ទ
ខែម្ភាស ឆ្នាំ ១៤២២
ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០១

ក៏ដោយ ស្រ្តីមុស្លីមក៏ត្រូវតែដឹងដែរថា ក្នុងនាមជាភរិយា ខ្លួនមានសិទ្ធិ តវ៉ា ។

ស្រ្តីមុស្លីម ពេលរៀបការ អាចដាក់ខសន្យាក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ ពិពាហ៍បានច្រើនខដែលសំខាន់សម្រាប់ខ្លួន ដូចជាបន្តការសិក្សាឬប្រកប មុខរបរដែលត្រូវនឹងវិស័យសិក្សារបស់ខ្លួន និងច្រើនរឿងទៀតជាដើម ។ អ៊ីស្លាមបើកឱកាសឲ្យស្រ្តីមុស្លីមអាចយល់ព្រមបាន អាចផ្លាស់ប្តូរបាន ឬ អាចច្រានចោលបានលក្ខខណ្ឌណាមួយក៏បាន ឲ្យតែគូស្វាមីភរិយាយល់ ស្របមូលមតិគ្នា ហើយលក្ខខណ្ឌទាំងនោះមិនបំពានបំពានគូរអានទេ ។

ខ្លឹមសាររបស់មនុស្សធម៌គឺតស៊ូដើម្បីសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដោយមិនជាន់ ឈ្នីសន្តិសុខសង្គម ដោយមិនរុញរា ដោយមិនអើពើនឹងព្រំដែនរបស់ មនុស្សឯទៀតដែលព្យាយាមគ្រប់គ្រងគេទាំងបង្ខំ ដែលគេមិនត្រូវការ នោះ ទោះជាមនុស្សនោះជាប្រុសក្តី ជាស្រីក្តី ។ ពុំមានអ្នកណាមួយចង់ឲ្យ អ្នកឯទៀតគ្រប់គ្រងខ្លួនទេ ។

អ៊ីស្លាមបានបោះជំហានទៅកាន់ដែនដីថ្មី គឺប៉ែកខាងលិច ។ គេអាចមើល ឃើញស្រ្តីមុស្លីមនៅឯអាមេរិកកាន់តែច្បាស់ឡើង ។ នៅសល់សំណួរមួយ គឺ តើទ្រឹស្តីនិងច្បាប់អ៊ីស្លាមនឹងត្រូវគ្នានឹងស្រ្តីអាមេរិកមិនមែនមុស្លីមឬ ទេ ។ អ៊ីឡាម៉ាអ៊ីត្រូវគិតអំពីរឿងនេះពេលបង្កើតច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងស្រ្តី ។

ច្បាប់ភាគច្រើនដែលទាក់ទងនឹងស្រ្តីមិនត្រូវបង្ខំទុកទេ សម្រាប់ សហគមន៍ឬប្រទេសខ្លះ ។ ទីបំផុតច្បាប់ទាំងឡាយនឹងបានទៅដល់ មនុស្សគ្រប់រូប ហើយច្បាប់ទាំងនោះនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើស្រ្តីដែលអនុវត្តិ អ៊ីស្លាមនៅជុំវិញពិភពលោក ។

ទៅមក]ឲ្យអត់ធ្មត់[នៅលើមាតិកាអស់ឡោះហ្ន៎] (ស្វីរ៉េត្តី អាល់-អ៊ុស្ត្រី) ។

ដូចវិញ្ញាណដែលផ្តោតទៅឯព្រះម្ចាស់អ្នកបង្កើតវានោះដែរ យើងសូម ឧទ្ទិសកិច្ចការរបស់យើងចំពោះអស់ឡោះហ្ន៎, ព្រះតែមួយគត់ ។ នាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ហ្វាសាន់ ស្វាមីនាងខ្ញុំ ដល់កូននាងខ្ញុំ អ៊ុលី, លេណា និង ដេណា ដល់មាតាបិតានាងខ្ញុំ និងដល់លោកគ្រូនាង ខ្ញុំ សែយីដូ មុសត្តីហ្វា ។ កិច្ចការទាំងនេះប្រាកដជាពុំបានសម្រេចឡើងបានទេ ប្រសិនបើយើងខ្ញុំ ទាំងអស់គ្នាអំណត់ទេនោះ ។

សូមអរគុណ ។
ហ្វាត្ន៍ម៉ាសូ ។

អារម្ភកថារបស់សែយីដ្ឋ អាល់-កូស្វីនី

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

រឿងស្រ្តីដែលជារឿងស្មុគស្មាញមួយនៅក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមនោះ រងការនិយាយបង្ហូរ បំភ្លៃនិងកាឡែបន្ត ។ ការងារនិពន្ធជាច្រើនស្តីអំពីរឿងស្រ្តីមុស្លីមត្រូវបានបោះផ្សាយដោយអ្នកនិពន្ធផ្សេងៗ ដោយអ្នកព័ត៌មានដោយអ្នកប្រាជ្ញខាងសាសនានិងដោយអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីម ។

អ្នកនិពន្ធខ្លះបង្ហាញឲ្យឃើញរឿងស្រ្តីមុស្លីមពិតប្រាកដ រីឯមួយចំនួនទៀតដែលពុំមានការចេះដឹងជ្រៅជ្រះអំពីខ្លឹមសារសាសនាទេនោះ បានយករឿងស្រ្តីក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមមកប្រើជាវេទិកា ដែលពោរពេញដោយមជ្ឈដានិយម (គឺមិនតាមមតិទូទៅ) ពោរពេញដោយការនិយាយបំផ្លើសនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមិនត្រឹមត្រូវ ។

គេនិយាយជាញឹកញយថាអ៊ីស្លាមចាត់ទុកស្រ្តីជាមនុស្សថ្នាក់អន់ ថាព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ ﷺ ល្បីខាងស្អប់ស្រ្តី តែបន្ទាប់ពីបានពិនិត្យគួរអាននិងព្រះវចនៈរបស់ព្រះសាស្តា ﷺ យ៉ាងហ្មត់ចត់ គេនឹងឃើញថាសម្តីទាំងនេះជាការចោទប្រកាន់គ្មានហេតុផល ។ ព្រះសាស្តា ﷺ ដឹងច្បាស់ជាទីបំផុតនូវសេចក្តីត្រូវការរបស់ស្រ្តី ព្រះអង្គ ﷺ បានតស៊ូដើម្បីឆ្លើយតបសេចក្តីត្រូវការទាំងនោះដោយបង្កើតច្បាប់និងតាមរយៈការអនុវត្តិ ។

អ្នកនិពន្ធបានលាបពណ៌ បានឲ្យមូលដ្ឋានអ៊ីស្លាមដោយផ្អែកទៅលើទង្វើមិនតប្បីរបស់មុស្លីម ជាជាងផ្អែកទៅលើខ្លឹមសារនិងទ្រឹស្តីពិតប្រាកដរបស់អ៊ីស្លាម ។ អ្នកនិពន្ធអាមេរិកាំងម្នាក់ ដែលជាអ្នករិះគន់ បានសរសេរថា៖ "បែកបាយម៉ានដែលផ្សារបណ្តាបុរសមុស្លីមឲ្យជាប់គ្នានោះគឺការលុប

មនុស្សនិយមដែលមិនអាចផ្តាច់ចោលបាន ។ នៅក្នុងចំណោមសាសនាធំៗទាំងបីដែលប្រកាន់យកព្រះតែមួយ មានតែសាសនាអ៊ីស្លាមទេដែលទទួលស្គាល់ស្រ្តីជានមុស្សពេញលក្ខណៈនៅក្នុងលោក តាមព្រះរាជតម្រាស់ ។

ស្រ្តីមុស្លីមអាចរៀបចំគម្រោងសីលធម៌ អាចធ្វើតាមគោលបំណង តាមគោលដៅនិងតាមរបៀបរបស់នៅបានពេញទី ។ កាលពី ១៤០០ ឆ្នាំមុនអ៊ីស្លាមបានធ្វើឲ្យស្រ្តីភេទជឿនលឿនយ៉ាងយូរ មុនចលនាគាំទ្រសិទ្ធិស្រ្តីក្នុង ឆ្នាំ ១៨០០ (ក្នុងសតវត្សរ៍ទី ១៩) នៅទិសខាងលិចបានកើតឡើងម៉្លេះ ។

តែសត្រូវធំបំផុតរបស់ស្រ្តីក្នុងអ៊ីស្លាមនោះគឺអវិជ្ជាអំពីអ៊ីស្លាមតែម្តង ។ ស្រ្តីមុស្លីមត្រូវតែខិតខំសិក្សាឲ្យចេះដឹងនិងស្គាល់សាសនារបស់ខ្លួន ។ ស្រ្តីត្រូវខំភាវនាពិចារណាឲ្យជ្រៅជ្រះ ត្រូវសាកសួរខ្លួនឯង ហើយបើចាំបាច់ ត្រូវព្យាយាមសាកសួរខ្លួនឯងអំពីសិទ្ធិដែលអស់ឡោះហ្ន៎ ឲ្យមកខ្លួននោះ ។

ត្រូវតែប្រាប់ឲ្យស្រ្តីមុស្លីមដឹងស្គាល់សិទ្ធិនិងជម្រើសរបស់ខ្លួន ។ លើសពីនោះទៀត បុរស (ស្វាមី ឪពុកនិងកូនប្រុស) ត្រូវដឹងសិទ្ធិស្រ្តីនិងកាតព្វកិច្ចដែលខ្លួនត្រូវបំពេញចំពោះស្រ្តី (ម្តាយ ភរិយានិងកូនស្រី) ។ បើយើងដឹងថាតើសិទ្ធិយើងក្នុងសាសនាមានទំនាក់ទំនងរវាងគ្នានិងគ្នា និងមានទំនាក់ទំនងនឹងខ្លួនយើងផ្ទាល់តែម្តងដូចម្តេចខ្លះនោះ យើងនឹងអាចបំពេញកាតព្វកិច្ចនិងអាចប្រព្រឹត្តខ្លួនបានយ៉ាងល្អប្រសើរ ។

ស្រ្តីមុស្លីមខ្លះ ពេលរៀបការ មិនដឹង (គេមិនប្រាប់ឲ្យដឹង) សិទ្ធិរបស់ខ្លួនទេ ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍មុស្លីមខ្លះបានព្រមព្រៀងធ្វើឡើងដោយមិនឲ្យស្រ្តីស្គាល់សិទ្ធិខ្លួនឯងទេ ។ ទោះបីស្វាមីជាម្ចាស់សិទ្ធិលែងលះជាស្វ័យប្រវត្តិ

សេចក្តីបញ្ចប់

បន្ទាប់ពីបានសាកសួរ បានពិចារណានិងបានសរសេរ នាងខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមបន្តរវៃដៃហើយវិះគិត ។ នាងខ្ញុំនៅតែភ្ញាក់ផ្អើល អំពីព័ត៌មានដែលនាងខ្ញុំប្រមែប្រមូលបាន ដែលនាងខ្ញុំបានពិភាក្សា បានអធិប្បាយនិងបានយល់ដឹងនោះ ថាសិទ្ធិនិងកោសល្យរបស់ស្ត្រីក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមគួរឲ្យស្មើចនិងហាក់ដូចជាពុំមានព្រំដែនទេ ។ សិទ្ធិដែលគួរឲ្យរំភើបបំផុត សម្រាប់នាងខ្ញុំក្នុងនាមជាស្ត្រី ដែលត្រូវបង្កើតមកនិងក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយអស់ឡោះហ្វ្លែង្លែង សិទ្ធិនោះគឺនាងខ្ញុំស្មើនឹងបុរស ហើយក្នុងករណីខ្លះគេស្ងប់ស្ងែងនាងខ្ញុំជាងបុរសទៅទៀត ។

សូនផ្សំមនុស្សធាតុនៃខ្លួនស្ត្រី មិនអស់ជាងសូនផ្សំមនុស្សធាតុនៃខ្លួនបុរសទេ ។ យើងស្មើគ្នា ។ នាងខ្ញុំមិនមើលស្រាលចំណុចនេះទេ តែវាអះអាងបន្ថែមថាអស់ឡោះហ្វ្លែង្លែងទ្រង់យុត្តិធម៌មែន ។ សមស្របនឹងយុត្តិធម៌របស់អស់ឡោះហ្វ្លែង្លែង អស់ឡោះហ្វ្លែង្លែងមិនចង់ឲ្យមានការរើសអើងក្នុងការទទួលស្គាល់ប្រព័ន្ធច្បាប់ ឬឲ្យមានការលំអៀងឲ្យបុរសចំណេញក្នុងការចែកមរតកនោះទេ ។

ទោះបីមនុស្សខ្លះអាចបកស្រាយ ឬយល់ឃើញថារឿងនេះជារឿងដុនដាប ឬជាមធ្យោបាយដើម្បីធ្វើឲ្យមានអន្តរាយនិងបង្ខូចលក្ខន្តិកពិតរបស់ស្ត្រីមុស្លីមឲ្យកាន់តែយូរអង្វែងតរៀងទៅទៀតក៏ដោយ តែពេលច្បាប់ត្រូវអធិប្បាយវាយវ៉ាប់យ៉ាងពិស្តារ ត្រូវកំណត់និងត្រូវចាត់ចែងយ៉ាងត្រឹមត្រូវគេឃើញថាគោលទ្រឹស្តីរបស់ច្បាប់សមហេតុសមផលមែន ។

អ៊ីស្លាមមិនផ្តល់សិទ្ធិដែលមិនធម្មតាឲ្យស្ត្រីទេ ។ អ៊ីស្លាមញ្ជាឱ្យសង្គមឲ្យទទួលស្គាល់ព័ត៌មានសកលថាស្ត្រីកើតមកជាមួយសិទ្ធិ និងសមត្ថភាព

បំបាត់ស្ត្រីទាំងស្រុង" ។ ផ្ទុយស្រឡះ ដែលអ៊ីស្លាមកើតឡើងនោះព្រោះតែមានជនទំលក្រនិងជនរងការសង្កត់សង្កិននោះវិញទេ ជាពិសេសស្ត្រីតែម្តង ។

តួយ៉ាងបង្ហាញការលំអៀង ការប្រឆាំងនិងការធ្វើឲ្យឆ្ងរស្រាលនៃរឿងនេះបានដិតជាមនៅក្នុងបទនិពន្ធអក្សសាស្ត្ររឿងស្ត្រីមុស្លីមដែលត្រូវសរសេរដោយបុរសតាមទស្សនៈបុរស ឬជួនកាលសរសេរដោយស្ត្រីដោយលើកយកបញ្ហាពិបាកឡើងដើម្បីធ្វើឲ្យរំជួលចិត្ត ដូចជារឿងពហុពន្ធភាព (គឺរឿងមានប្រពន្ធច្រើន) ជាដើម ឯអ្នកផ្សេងទៀតដែលនៅក្រោមឥទ្ធិពលគេ (គឺត្រូវគេញ្ញៀង) ដើម្បីអនុលោមប្រកែព្រះអធិបញ្ញាក្នុងអានឲ្យទៅជា "ស្របតាមនយោបាយ" សម្រាប់សង្គមពួកគេ ឧទាហរណ៍ ដូចជាអះអាងថាគួរអានមិនបានដាក់ព្រះបញ្ញាឲ្យស្ត្រីបិទបាំងខ្លួនទេ ជាដើម ។

អ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមមិនបានពិពណ៌នា រឿងស្មុគស្មាញរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងអ៊ីស្លាមឲ្យបានជ្រៅជ្រះទេ ហើយក៏ពុំបានយកចិត្តទុកដាក់ឲ្យស័ក្តិសមអំពីរឿងនេះទេ ។ ញាតា (គឺអ្នកចេះដឹង) បានធ្វេសប្រហែសក្នុងការស្រាវជ្រាវនិងក្នុងការវិភាគរឿងនេះយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ។ មុស្លីមនិងអ្នកមិនមែនមុស្លីមជាច្រើនមិនស្គាល់ទម្រង់បែបបទទាក់ទងនឹងសិទ្ធិសង្គម និងសិទ្ធិបុគ្គលដែលត្រូវប្រតិបត្តិខានមិនបាន និងជម្រើសបម្រុងទុកសម្រាប់ស្ត្រីនោះទេ ។

ជាញឹកញយ មនុស្សមើលតែលទ្ធផលចុងក្រោយ ឬការវិនិច្ឆ័យដែលចាប់ផ្តើមស្ត្រីមុស្លីមដោយមិនបើកចិត្តឲ្យទូលំទូលាយទេដើម្បីស្វែងយល់ ឬពិនិត្យឡើងវិញទំនាក់ទំនងសមហេតុផលដែលជាបុព្វហេតុនៃទង្វើ ឬការពាក់ព័ន្ធស្មុគស្មាញនៃស្ថានភាពឯទៀតដែលជាប់ទាក់ទងគ្នា ដែលជាមូលដ្ឋាននៃការវិនិច្ឆ័យ ។ ជាញឹកញយ ប្រការទាំងនេះត្រូវលើកចោល

ទាំងស្រុង ។ ត្រូវរិះគិតដោយឥតលំអៀងអំពីមូលហេតុនៃការអនុវត្តិរឿង
ស្ត្រីមុស្លីម ។

ការលើកចោលរឿងនីមួយៗដោយមិនដាក់ឲ្យពិនិត្យពិច័យមើលទេនោះ ធ្វើ
ឲ្យប៉ះពាល់ដល់ខ្លឹមសារនៃការចេះដឹង ។ ត្រូវជម្រុះចោលឲ្យអស់នូវការ
គិតស្មានជាមុនអំពីរឿងស្ត្រីមុស្លីម ហើយត្រូវចាប់ផ្តើមរកផ្លូវដោះស្រាយ
រឿងនេះដូចការងារស្រាវជ្រាវទៀតដែរ ដោយធ្វើចិត្តឲ្យទូលាយនិងមិន
លំអៀង ។ គេបានតំណាលរឿងបុរសម្នាក់បានជួបព្រះសាស្តាម្នាក់ម្យ៉ាងដូច្នោះ
។ ក្នុងពេលសន្ទនាជាមួយព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ដឹងថាបុរស
នោះជាមនុស្សដែលចូលចិត្តប្រកែក ។ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ប្រាប់បុរសនោះ
ថា៖ "ចូរសួរខ្ញុំ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក្នុងនាមជាអ្នកស៊ើបអង្កេត មិនមែនក្នុងនាមជាអ្នកឆ្លើយ
ឆ្លងតទល់គ្នាយកឈ្នះចាញ់ទេ ។"

សៀវភៅនេះត្រូវចងក្រងឡើង មិនមែនក្នុងគោលបំណងជាការឆ្លើយឆ្លង
តទល់គ្នាយកឈ្នះចាញ់ទេ តែជាការចរចាក្នុងបំណងបំភ្លឺរឿងពិបាកយល់
នៃស្ត្រីមុស្លីម ។

អ៊ីស្លាមបានបង្កើតសិទ្ធិវិស័យសង្គម និងវិស័យឯកត្តជន (គឺផ្ទាល់ខ្លួន)
សម្រាប់ស្ត្រី ហើយបានទទួលស្គាល់ស្ត្រីជាផ្លូវការជាដៃគូពេញលក្ខណៈ
ក្នុងជីវិត ។ អ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីអាចមានទ្រព្យសម្បត្តិនិងមានសិទ្ធិប្រើ
ប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិនោះបានតាមបំណង ដោយមិនបាច់ទទួលការយល់
ព្រមពីឪពុកឬពីស្វាមីទេ ។ គេអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីអាចធ្វើកិច្ចសន្យានិងគ្រប់
គ្រងធុរកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួនបាន អនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីរកប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួននិង
គ្រប់គ្រងប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួននោះបាន ។

អ៊ីស្លាមបើកសិទ្ធិឲ្យស្ត្រីមានសិទ្ធិទទួលមរតកបានក្នុងនាមជាមាតា ក្នុង

សែយីដូ - រឿងពាក់ព័ន្ធនឹងស្ត្រីមុស្លីមមិនមានទីបញ្ចប់ទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ្វីដែល
សំខាន់នោះគឺ ស្ត្រីមុស្លីមត្រូវសិក្សាឲ្យចេះដឹងនិងស្គាល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុង
សាសនា ។ ស្ត្រីមុស្លីមមានសិទ្ធិស្គាល់ជម្រើសនិងឱកាសរបស់ខ្លួនដែល
អ៊ីស្លាមផ្តល់ឲ្យ ។ ពេលបានដឹងស្គាល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន ស្ត្រីអាចធានា
អនាគតរបស់ខ្លួនបាន ។

អ្នកណាដែលសប្បាយចិត្តចំពោះប្រទេសស្រី និងប្រទេសស្រីអង្គ បំពេញបំពេញ
ក្របខ័ណ្ឌអស់ឡោះហ្ន៍ ព្រះអង្គនឹងឲ្យអ្នកនោះចូលភ្លើងនរក នឹងនៅក្នុង
នោះជានិច្ចអនន្ត អ្នកនោះនឹងរងទណ្ឌកម្មអាម៉ាស់ (៥:១៤) ។

ក៏ប៉ុន្តែ គេអនុញ្ញាតឲ្យឪពុកម្តាយផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ភោគទ្រព្យឬប្រាក់របស់ខ្លួន
ឲ្យទៅកូនណាមួយបាន ។ ទង្វើនេះអាចជួយឪពុកម្តាយខ្លះបានដែលមាន
កូនមិនស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងជាក់ស្តែងនោះ ។ ឧទាហរណ៍ ឪពុកម្តាយមាន
កូនប្រុសម្នាក់មិនត្រឹមត្រូវ មានកូនស្រីម្នាក់ត្រឹមត្រូវ ។

គេអាចសន្មត់បានថា ឪពុកម្តាយអាចក្រែងខ្លាចកូនមិនស្តាប់បង្គាប់នោះ
ចាយវាយឬប្រើប្រាស់កេរមរតកនោះមិនត្រឹមត្រូវ ផ្ទុយពីកូនស្រីដែលថែ
ទាំឪពុកម្តាយ ជ្រាមជ្រែងឪពុកម្តាយនិងរក្សាកិត្តិយសឪពុកម្តាយ ហើយ
នឹងការពារនិងថែរក្សាភោគទ្រព្យរបស់ខ្លួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ ឪពុក
ម្តាយអាចជ្រើសរើសផ្ទេរកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនមួយបែក ឬទាំងអស់ឲ្យទៅកូន
ណាម្នាក់បានដោយស្របច្បាប់ ក្នុងពេលដែលខ្លួននៅរស់ ទោះបីកូននោះ
ជាកូនស្រីក៏ដោយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ុ - សៀវភៅអ៊ីស្លាមខ្លះបានសរសេរថាព្រោះតែស្ត្រីរួច
ផុតពីការចូលប្រលូកក្នុងសមរក្ខមិទើបមានសិទ្ធិបានមរតកតិច តើត្រឹម
ត្រូវទេ ?

សែយីដូ - មិនគប្បីចាត់ទុកជាមូលហេតុសមហេតុផលទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ុ - តើមានរឿងផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងស្ត្រីមុស្លីមដែល
សំខាន់ត្រូវបំភ្លឺគ្រងនេះទេ ?

នាមជាកូនស្រី ក្នុងនាមជាបងស្រីម្តងស្រី និងក្នុងនាមជាភរិយា ។ ស្ត្រី
មានសិទ្ធិបដិសេធ ឬយល់ព្រមទទួលការស្នើសូមរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។
ប្រាក់ខាន់ស្លា () របស់ស្ត្រីជាកម្មសិទ្ធិដាច់មុខរបស់ស្ត្រី ។ ស្ត្រីមានសិទ្ធិ
បោះឆ្នោត ហើយសិទ្ធិនេះត្រូវចាត់ទុកជាករណីយកិច្ចសាសនា ហើយស្ត្រី
មានសិទ្ធិឲ្យយោបល់ឬប្រកែករឿងនីមួយៗ ។ ទណ្ឌកម្មស្ត្រីក្នុងបទល្មើស
ស៊ីវិលដូចទណ្ឌកម្មបុរសដែរ ។ ប្រសិនបើស្ត្រីរងការប្រព្រឹត្តិដោយ
អយុត្តិធម៌ ស្ត្រីមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការទូទាត់សងវិញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។

ចាំបាច់ត្រូវតែចងក្រងសៀវភៅដែលស្តីអំពីរឿងស្ត្រី ។ នេះគឺឱកាស
សម្រាប់ខ្ញុំបាទ ក្នុងនាមជាអ្នកក្របដេញជានិច្ចនូវចំណេះដឹងអ៊ីស្លាម
ដែលអស់ឡោះហ្ន៍ បានប្រោសប្រណី ដែលមានសំណាងបានស្គាល់
យោបល់ (ចាស់និងថ្មី) ផ្នែកសិក្ខាសាសនានិងសាកលវិទ្យាសាស្ត្រនៃ
សង្គមប៉ែកខាងកើតនិងប៉ែកខាងលិច ដែលបានចរចានៅលើវេទិកា
សន្ទនាអំពីបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងស្ត្រីមុស្លីម ។

មុនជាអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីម ខ្ញុំបាទជាមនុស្សម្នាក់ ក្នុងនាមជាមនុស្សដែលបាន
សិក្សាអ៊ីស្លាម មិនត្រឹមត្រូវទេដែលអះអាងយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថាខ្ញុំបាទស្គាល់
ច្បាស់គ្រប់វិស័យដែលទាក់ទងនឹងធម្មជាតិនិងចិត្តស្ត្រី ។ ជាពិសេស
ច្បាប់ដែលគ្រប់គ្រងស្ត្រីក្នុងអ៊ីស្លាម ជះឥទ្ធិពលមកលើស្ត្រីចំរើ ហើយជះ
ឥទ្ធិពលមកលើបុរសដោយមិនចំ ជាមូលហេតុធ្វើឲ្យយើងមិនដឹង
ទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ស្ត្រី ។

ហេតុដូច្នេះ ខ្ញុំបាទយល់ឃើញថា ក្នុងនាមជាអ្នកប្រាជ្ញខាងសិក្ខាសាសនា
ខ្ញុំបាទចាំបាច់ត្រូវយល់ដឹងឲ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយចូលរួមផ្ទាល់តែម្តង
និងដោយពិភាក្សារឿងស្ត្រីក្នុងអ៊ីស្លាមដែលពិបាកដោះស្រាយនោះ ។

ដូចរឿងព្រះសាស្តា عليه السلام ជួបមនុស្សប្រកែកយកឈ្នះដែរ ខ្ញុំបាទឃើញថាគូ
និពន្ធរបស់ខ្ញុំបាទជួយពីមនុស្សនោះ ដែលចង់ចេះចង់ដឹងច្រើន ។ លោក
ស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសូ ស្ទីលេស មានបុគ្គលលក្ខណៈចម្រើនលូតលាស់ -
ស្រាឡាញ់ការស្វែងយល់ និងការស្វែងរកចំណេះអំពីសាសនារបស់ខ្លួន ។
លោកស្រីស្រឡាញ់ការសិក្សា មានសភាវគតិឈ្ងងយល់ក្នុងការរក
ឃើញប្រការផ្សេងៗយ៉ាងសមហេតុសមផល ។

ជាមួយសំណួររបស់លោកស្រី លោកស្រីហ្វាត្វាម៉ាសូព្យាយាមស្វែងយល់
ស្វែងរកចម្លើយអធិប្បាយបំភ្លឺឬមូលហេតុដែលបញ្ជាក់ថាត្រូវរឿងដែល
ធ្វើឲ្យភាន់ភាំងស្មារតីនៅជុំវិញស្រ្តីមុស្លីម ។ អាស្រ័យកំណត់សម្គាល់ផ្ទាល់
ខ្លួននិងសំណួរស្រ្តី និងអាស្រ័យការពិភាក្សាយ៉ាងយូរអំពីសំណុំប្រការ
ទាំងនេះ ខ្ញុំបាទអាចយកចិត្តទុកបានប្រសើរជាងមុនៗអំពីមនោសញ្ចេត
នារបស់ស្រ្តី ហើយអាចវាយតម្លៃមនោសញ្ចេតនាទាំងនេះបាននៅក្នុង
ចម្លើយរបស់ខ្ញុំបាទ ។

ទើបញ្ចប់ ខ្ញុំបាទព្យាយាមកុំឲ្យលំអៀងក្នុងយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងកិច្ច
សន្ទនាពីដើមដល់ចប់ ។ ខ្ញុំបាទផ្អែកលើនិងបត់បែនទៅតាមការយល់
ស្រប តាមមតិ និងតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីម
ជាន់ខ្ពស់ ។

សូមបន្ថែមថាខ្ញុំបាទមិនបានតាមទស្សនៈអ៊ីស្លាមបញ្ហាទេ មិនផ្តាច់ផ្តុន
យោបល់បែកខាងលិចទេ ។ សេចក្តីបារម្ភនិងអ្វីដែលសំខាន់ជាងគេ
សម្រាប់ខ្ញុំបាទនោះ តាំងពីមុនមកនិងរៀងរហូតតទៅទៀត គឺសច្ចធម៌និង
ស្មារតីទទួលខុសត្រូវចំពោះអស់ឡោះហ្វ្លែ ។ នាថ្ងៃដែលប្រជានិករទាំងអស់
នឹងបានជួបព្រះអង្គ ﷺ ។ ការពិតនិងចម្លើយនៅព្រះអង្គ ﷺ ដោយចៀស
មិនបាន ។

សែយីដូ - នៅក្នុងសំបុត្របណ្តាំ ម្ចាស់បណ្តាំអាចបរិច្ចាគកេររបស់ខ្លួនមួយ
ភាគបីឲ្យទៅអ្នកណាមួយក៏បាន ឲ្យទៅវិទ្យាស្ថាន ឬឲ្យទៅអង្គការណា
មួយក៏បានដែលម្ចាស់បណ្តាំប្រុស ឬម្ចាស់បណ្តាំស្រីនោះបានជ្រើសរើស
ស្រេចហើយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសូ - សព្វថ្ងៃនេះ ឪពុកម្តាយច្រើនតែសុខចិត្តបែងចែក
កេរមរតករបស់ខ្លួនឲ្យទៅកូនប្រុសស្រីស្មើៗគ្នា ។ តើធ្វើបែបនេះអាចចាត់
ទុកជាបទល្មើសសម្តីគូរអានបានទេ ?

សែយីដូ - បើឪពុកម្តាយបានសរសេរសំបុត្របណ្តាំ (ឲ្យធ្វើក្រោយពីខ្លួន
ស្លាប់) ថាឲ្យចែកកេរមរតកស្មើៗគ្នារវាងកូនប្រុសនិងកូនស្រី វាអាចជាបទ
ល្មើសបញ្ហាគូរអានបាន ។ នៅក្នុងអាយ៉ាសូច្រើនដែលចែងអំពីការចែក
មរតកនោះ គូរអានព្រមានជាមុនបណ្តាអ្នកដែលមិនគោរពព្រះបញ្ជា ។

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ

នេះជា[ចំណែកដែលជា]ភាគពូកិច្ច ដែលកំណត់មកពីអស់ឡោះហ្វ្លែ
(៥:១១) ។

وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ

នេះជាព្រះបញ្ជារបស់អស់ឡោះហ្វ្លែ (៥:១២) ។

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

ភោគទ្រព្យរបស់ឪពុកស្លាប់ជាមធ្យោបាយចិញ្ចឹមគ្រួសារ ។ នេះគឺគណនីសន្សំមួយប្រភេទដែលផ្តល់ឲ្យកូនប្រុសនូវភារកិច្ចជាអ្នកចែកចាយ និងជាអ្នកផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ ។

កូនប្រុស ផ្ទុយពីកូនស្រី មានភារកិច្ចផ្គត់ផ្គង់និងគាំទ្រគ្រួសារបង្កើតក្នុងការចាយវាយ ។ ស្ត្រីមុស្លីម ទោះជាកូនស្រីក្តី បងប្អូនស្រីក្តី ឬម្តាយក្តី រួចផុតពីភារកិច្ចផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃក្នុងការចាយវាយ ។

អ្វីៗដែលស្ត្រីរកបាននិងទទួលបាននោះជារបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។ ស្ត្រីមិនចាំបាច់ត្រូវទ្រទ្រង់ឬផ្គត់ផ្គង់អ្នកណាទេ ។ ស្ត្រីមុស្លីមមានសិទ្ធិទទួលមរតកក្នុងនាមជាកូនស្រី ក្នុងនាមជាម្តាយ ក្នុងនាមជាភរិយា និងក្នុងនាមជាបងប្អូនស្រី ។ ដូច្នោះ ក្នុងករណីខ្លះ ស្ត្រីអាចមានទ្រព្យច្រើនជាងបុរស ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - តើអាចផ្ទេរទ្រព្យទៅអ្នកណាមួយបានទេក្នុងពេលដែលម្ចាស់បណ្តាំនៅរស់ ?

សែយីដូ - ម្ចាស់បណ្តាំប្រុសឬម្ចាស់បណ្តាំស្រីអាចផ្ទេរភោគទ្រព្យរបស់ខ្លួនទៅអ្នកណាមួយក៏បានក្នុងពេលដែលខ្លួននៅរស់ ។ មានន័យថា ម្ចាស់បណ្តាំអាចផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះអ្នកមានសិទ្ធិទទួលភោគទ្រព្យរបស់ខ្លួន ពីឈ្មោះខ្លួនទៅឈ្មោះភាគីផ្សេង ដោយពេញច្បាប់ ។ តាមផ្នែកទ្រឹស្តី ម្ចាស់បណ្តាំអាចបរិច្ចាគភោគទ្រព្យទាំងអស់របស់ខ្លួន ក្នុងពេលដែលខ្លួននៅរស់ មិនទុកអ្វីៗឲ្យមានសល់ជាកេរមរតកឡើយ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - តើម្ចាស់បណ្តាំប្រុសឬម្ចាស់បណ្តាំស្រីអាចចែកកេររបស់ខ្លួនមួយភាគបីឲ្យទៅអ្នកណាមួយបានទេ ?

សែយីដូ មុសត្តីហ្វា អាល់-កូស្តរីនី (سيد مصطفى القزويني)
ស្មៅរ៉ាល់ ១៤២១/ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០
Orange County, California.

អារម្ភកថារបស់លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ី ស្ទីលេស

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

រឿងស្រ្តីក្នុងអ៊ីស្លាមជារឿងមួយដែលធ្វើឲ្យនាងខ្ញុំទាស់ចិត្ត និងធ្វើឲ្យនាងខ្ញុំចាប់ចិត្តជានិច្ច ។ ក្នុងនាមជាស្រ្តី មានកំណើតជាមុស្លីម កាលពីមុន នាងខ្ញុំមិនទុកចិត្តហើយចូលចិត្តប្រកែកតវ៉ាជំនឿនាងខ្ញុំ ។ នាងខ្ញុំចាត់ទុកអ៊ីស្លាមជាសាសនារៀបរយសង្គត់ ជាសាសនាយុវាយ៉ាង ហើយជាសាសនាលំអៀងចំពោះស្រ្តី ។ ដូចស្រ្តីមុស្លីមឯទៀតដែរ (និងស្រ្តីមិនមែនមុស្លីម) នាងខ្ញុំបានតាំងមូលដ្ឋាននៃជំនឿនាងខ្ញុំនៅលើទង្វើសាសនា ជាជាងនៅលើខ្លឹមសារសាសនា បណ្តាលឲ្យនាងខ្ញុំស្អប់អ៊ីស្លាម ។

នាងខ្ញុំបានចម្លងសម្តីចំអកនិងខំនារបស់ស្រ្តីម្នាក់ ដែលនាងខ្ញុំបានប្រទះមួយភ្លែត គឺ៖ "សូមអរគុណអស់ឡោះហ្ន៎" ។ ខ្ញុំបានរកឃើញអ៊ីស្លាម មុនបានរកឃើញមុស្លីម ។" នាងខ្ញុំមិនត្រឹមតែបានរកឃើញ "មុស្លីម" មុនអ៊ីស្លាមនោះទេ សំអប់ចំពោះជំនឿនាងខ្ញុំដែលត្រូវបានសាងឡើងនោះក៏ត្រូវបានសម្តែងយ៉ាងច្បាស់នៅលើផ្ទាំងសំណេរ នៅក្នុងការបង្ហាត់បង្រៀន និងនៅក្នុងសេចក្តីមាន៖តាមគំនិតខ្លួនដែលផ្ទុយនោះដែរដែលជាច្រវាក់ចងស្រ្តីមុស្លីម ។

ដូច្នោះ នាងខ្ញុំបានរស់នៅមួយប៉ែកធំនៃជីវិតឆ្ងាយពីទ្រឹស្តីដែលស្មានទុកមុននិងដែលស្មានខុសអំពីអ៊ីស្លាមនិងអំពីស្រ្តីមុស្លីម លុះដល់ពេលនាងខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមសួរនិងគិតគូរដោយរដាក់ដុបអំពីរឿងផ្សេងៗ ដែលនាងខ្ញុំយល់ឃើញថាគួរឲ្យបារម្ភនិងស្មុគស្មាញ ។ ដូច្នោះឯងដែលនាងខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្រាវជ្រាវរឿងស្រ្តីនិងអំពីសិទ្ធិស្រ្តីនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ។

ហេតុដូច្នោះ មិនមែនច្បាប់ទទួលមរតកទាំងអស់ចែងឲ្យប្រុសទទួលបានមរតកពីរចំណែកលើសស្រីទេ ។

មានប្រការច្រើនទៀតដែលស្រ្តីបានចំណែកមរតកស្មើនឹងបុរស ។ ក្នុងករណីច្រើន ម្តាយមានសិទ្ធិបានចំណែកមរតក ដែលបានមកពីកូនប្រុសស្មើនឹងឪពុក (ពោលគឺ ពេលកូនប្រុសស្លាប់ ម្តាយនិងឪពុកបានមរតកស្មើគ្នា គឺបានមួយភាគប្រាំមួយដូចគ្នា) ។

និយាយដោយជាក់លាក់ អំពីអាយ៉ាស៊ីដែលលោកស្រីលើកមកនិយាយនោះ¹ បើមានកូនប្រុសនិងកូនស្រី ហើយភោគទ្រព្យនោះជារបស់ឪពុក ម្តាយកូនៗទាំងនោះ គេនឹងដាក់ឲ្យប្រើច្បាប់អត្រាទទួលមរតកនោះ ។ កូនប្រុសត្រូវបានពីរភាគបី ឯកូនស្រីត្រូវបានមួយភាគបីក្នុងចំណែកមរតក ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ី - ហេតុអ្វីបានជា នៅក្នុងគ្រួសារតែមួយ កូនប្រុសបានកេរមរតកឪពុកម្តាយច្រើនជាងកូនស្រី ?

សែយីដ្ត - ការបែងចែកមិននៅលើការរើសអើងភេទទេ តែនៅលើមូលដ្ឋានបទបញ្ញត្តិអ៊ីស្លាមដែលមានទ្រឹស្តីថា បុរសជាអ្នកមានភារកិច្ចចាយវាយដើម្បីទ្រទ្រង់គ្រួសារ ។ ហេតុដូច្នោះ តម្លៃជួសជុលជាមូលហេតុចម្បងនៃការកំណត់អត្រាចំណែកមរតក ។

កូនប្រុសមានភារកិច្ចចាយវាយក្នុងការចិញ្ចឹមម្តាយដែលនៅរស់ និងបងប្អូនបង្កើតដែលនៅក្នុងបន្ទុកខ្លួន ។ អាស្រ័យហេតុនេះ កូនប្រុសអាចប្រើ

¹ សូមមើលគូរអាន ៤:១១ ។

វគ្គ ៩ - ការចែកមរតក

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ

អល់ឡោះហ្ន៎ដាក់បង្គាប់លើពួកអ្នកអំពីរឿង [ចែកមរតករវាង] បណ្តាកូនរបស់ពួកអ្នកថា៖ កូនប្រុសត្រូវបានប៉ុនចំណែករបស់កូនស្រីពីរនាក់ (៤:១១) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម តើអត្រាចែកមរតកអាចធ្វើបានចំពោះតែកូនៗទេ ?

សែយីដូ - រឿងមរតក ដូចរឿងច្រើនដែលបានអធិប្បាយកន្លងមកហើយដែរ ត្រូវគ្រប់គ្រងសម្រួលដោយយោលតាមករណីដែរ ហេតុដូច្នោះ ការចែកមរតកមិនអាចធ្វើទៅបានគ្រប់ករណីមរតកទេ ។

មានកត្តាច្រើនដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ មុននឹងចែកមរតក ។ ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ វានៅលើអ្នកស្លាប់ នៅលើអ្នកជាប់សាច់ឈាមអ្នកស្លាប់ ដូចជា បើអ្នកស្លាប់ស្លាប់ចោលភរិយា ស្លាប់ចោលកូន ចោលឪពុកម្តាយ ចោល បងប្អូនស្រី ចោលបងប្អូនប្រុស ឬអ្នកស្លាប់ពុំមានកូនចៅទេជាដើម ។ ក្រោយពីបានដឹងច្បាស់សាច់សាលោហិតហើយ ទើបអាចបែងចំណែកមរតកបាន ។

ឧទាហរណ៍ បើឪពុកម្តាយស្លាប់ នៅសល់តែកូនស្រីទាំងអស់ កូនស្រីទាំងអស់គ្នានោះបានចំណែកមរតកស្មើគ្នា ។ បើឪពុកស្លាប់ នៅសល់តែកូនមួយគត់នៅរស់ មិនមានប្រពន្ធឬមិនមានឪពុកម្តាយរបស់អ្នកស្លាប់នៅរស់ទេ កូននោះបានទ្រព្យទាំងអស់របស់ឪពុកស្លាប់ ទោះជាកូនប្រុសក្តី ទោះជាកូនស្រីក្តី សាច់ញាតិឯទៀតមិនមានសិទ្ធិទាមទារមរតកទេ ។

ដោយភក្តីភាពឥតលំអៀង នាងខ្ញុំប្រកាន់ជាប់ថាអល់ឡោះហ្ន៎ដែលប្រកបដោយព្រះសុភគតិជាទីបំផុតទ្រង់ព្រះយុត្តិធម៌ ។ ដូច្នោះ បើអល់ឡោះហ្ន៎ជាព្រះដែលយុត្តិធម៌មែននោះ ហេតុអ្វីចំណែកមរតកមិនស្មើគ្នារវាងភេទទាំងអស់ក្នុងអ៊ីស្លាម ? ហេតុអ្វីសាក្សីស្រ្តីមានតម្លៃត្រឹមតែពាក់កណ្តាលសាក្សីប្រុស ? តើអល់ឡោះហ្ន៎ចង់រឹតត្បិតជីវភាពស្រ្តីមុស្លីម បើសេរីភាពឲ្យបុរសមុស្លីមឬ ? តើមានសិទ្ធិពិតប្រាកដសម្រាប់ស្រ្តីមុស្លីមទេ ? តើអ៊ីស្លាមយល់ឃើញយ៉ាងណាអំពីសមត្ថភាពស្រ្តី ? តើព្រះដែលយុត្តិធម៌មែននោះ ប្រព្រឹត្តិមិនត្រឹមត្រូវចំពោះសត្វលោកព្រះអង្គឬ ?

ស្វែងរកការពិតសុទ្ធតែល្អាយ នាងខ្ញុំបានសួរអំពីរឿងទាំងនេះ ។ នាងខ្ញុំឃើញមានសិទ្ធិស្រ្តីក្នុងអ៊ីស្លាមនៅពីក្រោយរូបប្រដូចបង្អួចទាំងនេះ នៅពីក្រោយអត្ថបទនិពន្ធស្មានខុសនិងធ្វេសប្រហែសទាំងនេះ ។ ពិតឥតសង្ស័យ ស្រ្តីមុស្លីមមានសិទ្ធិជ្រាលជ្រៅនៅក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ។ តែដូចនៅក្នុងសម័យកាលជាច្រើននៃអរិយធម៌ ពេលណាបុរសកាន់អំណាចពេលនោះបុរសបង់រារាំង បដិសេធសិទ្ធិស្រ្តី ឬដកហូតសិទ្ធិពីស្រ្តី មិនថាស្រ្តីទាំងនោះមានសាសនា មានវណ្ណ ឬមានសាសន៍អ្វីក៏ដោយ ។

ក្នុងចំណោមសិទ្ធិសំខាន់បំផុតដែលគេឲ្យទៅស្រ្តីនៅក្នុងអ៊ីស្លាមនោះ គឺសេរីភាពពេញទីក្នុងការសិក្សា ស្រ្តីមុស្លីមមិនបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីសិទ្ធិនេះទេ ជូនកាលស្រ្តីត្រូវបដិសេធមិនឲ្យមានឱកាសសិក្សាទេ ។ ការមិនស្គាល់អ៊ីស្លាមជាសត្រូវធំមួយសម្រាប់ស្រ្តីមុស្លីម ។

ជាពិសេស នាងខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់អំពីអាយ៉ាត្តូគូរអាន អំពីស៊ូណាស្តុព្រះសាស្តា صل الله عليه وآله និងអំពីច្បាប់ស្តារីអាស្តុ (គឺច្បាប់ដែលមានគូរអានជាមូលដ្ឋាន) មិនច្បាស់លាស់មួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងស្រ្តី ។ លទ្ធផលដែលនាងខ្ញុំ

ស្វែងរកបានខ្លះនោះមិនសមហេតុសមផលទេ លំអៀងពីការពិត ឬត្រូវ
ការវិភាគបំភ្លឺបន្ថែម ។ នាងខ្ញុំបានរកឃើញថាអានអាយ៉ាត់តួអានឬច្បាប់
ស្វារីអុស្តុតែម្យ៉ាងដោយមិនស្គាល់ខ្លឹមសារនោះ មិនអាចវាយតម្លៃគោល
ដៅពិតប្រាកដរបស់អាយ៉ាត់និងច្បាប់ស្វារីអុស្តុទាំងនោះបានទេ ហើយ
បទបញ្ញត្តិជាច្រើនជាប់ទាក់ទិននឹងច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងច្បាប់ហ្វ្លូឌូដូ (حدود) និងគីស្វ័ស្វ័ (فصل) (គឺច្បាប់ធ្វើ
ទណ្ឌកម្មធ្ងន់នឹងកំហុសនិងទណ្ឌកម្មផ្នែកកាយ) ស្ត្រីមានតម្លៃពាក់
កណ្តាលបុរសខាងទូទាត់សងអ្នកត្រូវសម្លាប់ ។ បើមើលតាមលក្ខណៈ
ក្រៅ ច្បាប់នេះមានន័យថាជីវិតស្ត្រីមានតម្លៃទាបជាងជីវិតបុរស ។ តែត្រូវ
ដឹងថាច្បាប់នេះផ្អែកទៅលើនិងយោលទៅតាមភេទបុគ្គល ដែលមាន
ភារកិច្ចទទួលបន្ទុកចិញ្ចឹមគ្រួសារ (ជាអ្នករកប្រាក់មកផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ) ។

ប្រសិនបើស្ត្រីត្រូវសម្លាប់ ហើយស្ត្រីនោះមានភារកិច្ចជាអ្នកចិញ្ចឹមគ្រួសារ
ថ្លៃសងឈាមរបស់ស្ត្រីនោះ នឹងត្រូវគិតគូរទៅតាមអត្រាថ្លៃសងឈាម
បុរស ។ អត្ថបទនិងពន្ធផ្នែកសាសនាអ៊ីស្លាមដែលធ្វើឲ្យយល់ខុស ឬខុស
អត្ថន័យនោះនៅតែធ្វើឲ្យស្ត្រីមុស្លីមប្រៀបបាននឹងស្រមោល ។

នៅក្នុងកិច្ចស្រាវជ្រាវរបស់នាងខ្ញុំ នាងខ្ញុំចាប់ផ្តើមដោយបើកឲ្យឃើញនូវ
ការយល់ឃើញខុសដ៏ច្រើនដែលនាងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តិ ។ អ៊ីស្លាមមិនមែន
ត្រឹមតែជាការគោរពសក្តារព្រះតែម្យ៉ាងនោះទេ តែជាប្រព័ន្ធស្ថាប័នមួយ
ដែរដែលគ្រប់គ្រងសហគមន៍មួយ បុរសនិងស្រីដូចគ្នា ដើម្បីនឹងឲ្យ
សហគមន៍នោះមានដំណើរការចុះសម្រុងគ្នាជាឯកភាព ។

ក៏ប៉ុន្តែនៅមានសល់បញ្ហាច្រើនដែលត្រូវការបំភ្លឺ និងច្រើនបទបញ្ញត្តិដែល
ត្រូវការវិភាគ ។ នាងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងអត្រាមធ្យមនៃស្ត្រីមុស្លីម មិនស្គាល់

وَأَمْرًا مِّن مِّنَ اللَّهِ أَنْ تَتَّخِذَ خَالِصَةً
لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

និងស្រីមានសទ្ធាប្រសិនបើនាងប្រគល់ខ្លួននាងផ្ទាល់ឲ្យសាស្តា បើ
សាស្តាប្រាថ្នារៀបការជាមួយនាង នេះគឺឯកសិទ្ធិសម្រាប់អ្នកតែមួយគត់
មិនបានលើបណ្តាអ្នកមានសទ្ធាដទៃទេ (៣៣:៥០) ។

ដំបូង ប្រវត្តិអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានបង្ហាញថាស្ត្រីទាំងអស់ដែលព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានអភិសេកនោះជាស្ត្រីត្រូវលែងលះ ឬជាស្ត្រីមេម៉ាយ លើកលែងស្ត្រីព្រហ្មចារីម្នាក់ ។ ក្នុងសម័យនោះ ពុំមានមណ្ឌលសង្គមដែលផ្តល់ជម្រកសង្គ្រោះដល់ស្ត្រីចំពូកនេះ ។

ក្នុងករណីភាគច្រើន ស្ត្រីទាំងនេះត្រូវការស្វាមីដើម្បីជាជម្រកនិងជាតំនាក់ផ្នែកកាយ ផ្នែកចិត្តនិងផ្នែកសាសនា ។ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក្នុងព្រះនាមជារដ្ឋបុរសនិងជាបុរសស្រឡាញ់មនុស្សធម៌ មានកាតព្វកិច្ចចាំបាច់ត្រូវជួយជ្រោមជ្រែងស្ត្រីទាំងនេះ ។ ក្នុងករណីមួយ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានអភិសេកស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ មានកូនប្រាំមួយនាក់ ដែលស្វាមីស្លាប់ដោយបានការពារអ៊ីស្លាម ។

ទីពីរ អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្លះរបស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បង្ហាញឲ្យដឹងថាជាអាពាហ៍ពិពាហ៍នយោបាយ ។ ទំនៀមអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្លះនៅក្នុងទ្វីបអាវ៉ាប់មានន័យលាក់បាំងជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្ម ជាការចង់ស្ថានមេត្រីនយោបាយ ។ ពេលពួកគេរៀបការក្រៅស្រុកកំណើតខ្លួន ពួកគេទៅជាជិតស្និទ្ធនឹងសហគមន៍របស់ស្វាមីឬភរិយា ។ មហេសីភាគច្រើនរបស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មានវណ្ណៈផ្សេងៗ មកពីក្រុមពួកផ្សេងៗ មកពីស្រុកទេសផ្សេងៗ ហេតុដូច្នោះ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم អាចការពារនិងផ្សាយសាសនាអ៊ីស្លាមបានតាមរយៈស្ថានមេត្រីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

ទីបី ស្ត្រីខ្លះសូមរៀបការជាមួយព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ។ ឧទាហរណ៍ សម័យមួយស្ត្រីម្នាក់បានមកជួបព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم សូមឲ្យព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم រៀបការជាមួយគាត់ ។ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានធ្វើដូច្នោះក្រោយពីអស់ឡោះហ្វ្រែងបានដាក់វ៉ាហ្គីអនុញ្ញាតថា៖

សិទ្ធិអ៊ីស្លាមទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងស្ត្រីមុស្លីមទេ ។

ស្ត្រីមុស្លីមមានសិទ្ធិសំខាន់ៗផ្នែកសង្គមនិងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ។ សាច់រឿងស្ត្រីក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមទាមទារការវិភាគ ទាមទារការអធិប្បាយបំភ្លឺនិងការចេញជាលាយលក្សណ៍អក្សរ ។ នៅក្នុងការសិក្សាដាច់ឡែករបស់នាងខ្ញុំនាងខ្ញុំស្រង់បានការស្នើសូម និងការអត្តាធិប្បាយជាច្រើនអំពីរឿងស្ត្រីនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ។ នាងខ្ញុំមានសំណាងបានជួបលោកអ្នកប្រាជ្ញដែលមានចំណេះដឹងមិនត្រឹមតែជ្រៅជ្រះទេ ថែមទាំងសហសម័យទៀតផង (គឺបច្ចុប្បន្ន) ។

នាងខ្ញុំស្គាល់សែយីដូ មុស្លីត្រីហ្វា អាល់-កូតូវីនី បីឆ្នាំមុននាងខ្ញុំបានស្នើសូមសរសេរសៀវភៅស្តីអំពីសិទ្ធិស្ត្រីក្នុងអ៊ីស្លាម ។ នាងខ្ញុំបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទរបស់លោក បានស្តាប់លោកបកស្រាយទស្សនៈរបស់លោកអំពីអ៊ីស្លាមដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយបានពិភាក្សារឿងអ៊ីស្លាមជាមួយលោក ។ សែយីដូ មុស្លីត្រីហ្វា ជាអ្នកមានវោហារកោសល្យ តែលើសពីនោះ លោកមានសមត្ថភាពឆ្លើយខាងពិចារណាបែបទៅមកៗអំពីទ្រឹស្តីអ៊ីស្លាម ។ លោកជាញាតាដែលយល់ផ្ទះជ្រៅនិងយល់ឃើញឆ្ងាយលើសពីបែបបទខាងការប្រតិបត្តិអ៊ីស្លាមទៅទៀត ។

នាងខ្ញុំមានបំណងស្រាវជ្រាវរឿងស្ត្រីនៅក្នុងអ៊ីស្លាម តាមទស្សនៈស្ត្រីជាមួយកោសល្យវិថីរបស់អ្នកប្រាជ្ញមុស្លីម ។ ពេលនាងខ្ញុំបានទាក់ទងសែយីដូ មុស្លីត្រីហ្វា ដើម្បីសរសេរសៀវភៅដែលស្តីអំពីស្ត្រីមុស្លីម លោកបានទទួលសំណូមពរនេះដោយគាំទ្រ ។ នាងខ្ញុំបានសាកសួរអស់មួយឆ្នាំសែយីដូ មុស្លីត្រីហ្វាបានឆ្លើយតបនាងខ្ញុំ ។

នៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍និងនៅក្នុងសារឆ្លើយឆ្លងដ៏ច្រើន យើងបានពិភាក្សា

និងចរចាអំពីអាយ៉ាស៊ុត្រូវអាន អំពីស៊ូណាស៊ុត្រូវសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ អំពីសិទ្ធិស្រ្តី រឿងអាពាហ៍ពិពាហ៍ អំពីការលែងលះគ្នា អំពីការធ្វើសាក្សី និងអំពីរឿង ពាក់ព័ន្ធច្រើនទៀត - មានសាច់រឿងច្រើនមិនអស់ - ទាក់ទងនឹងស្រ្តី មុស្លីម ។ ដ្បិតលោកចេះដឹងសាសនាអ៊ីស្លាម និងដោយបានលើកឡើងនូវ ប្រភពព័ត៌មានផ្សេងៗ លោកអាចបកស្រាយនិងបំភ្លឺបញ្ហាទាក់ទងនឹងស្រ្តី ក្នុងអ៊ីស្លាមបាន ។ លទ្ធផលចុងក្រោយគឺសៀវភៅដែលមានចំណងជើង ថា "ស្រ្តីក្នុងអ៊ីស្លាម" ។

សាច់រឿងដែលលើកមកបរិយាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះមានកំណត់ (គឺមិន បានលើកមកនិយាយទាំងអស់ទេ) តែសាច់រឿងទាំងនោះផ្អែកទៅលើមតិ រួមរបស់លោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីម និងព្រះព័ត៌មានដែលអាចទុកចិត្តបានឯ ទៀត ។ ក៏ប៉ុន្តែ សាច់រឿងដែលបានលើកមកបរិយាយនិងសាច់រឿងដែល មិនបានលើកមកបរិយាយទេនោះ នៅតែត្រូវការស្រាវជ្រាវប្រៀបធៀប ។ មធ្យោបាយមួយដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងស្រ្តីមុស្លីមនោះគឺការសិក្សា ការសាក សួរព័ត៌មាននិងការសន្ទនា ។

គោលបំណងនាងខ្ញុំក្នុងការសរសេរសៀវភៅនេះ មិនមែនត្រឹមតែឲ្យ ដំណឹងដល់តែស្រ្តីមុស្លីមអំពីសិទ្ធិស្រ្តីនោះទេ តែដល់ស្រ្តីមិនមែនមុស្លីម ដែរ ។ ថ្ងៃមួយគ្រូពេទ្យម្នាក់បានសួរនាងខ្ញុំថា៖ "តើស្រ្តីមុស្លីមមានសិទ្ធិ ទេ?" ចម្លើយនាងខ្ញុំគឺ៖ "ប្រាកដជាមានណាស់ ។"

សំណាងរបស់ស្រ្តីមុស្លីមនោះគឺ សិទ្ធិស្រ្តីត្រូវព្រះប្រទានឲ្យមក ។ ស្រ្តីមិន ត្រូវតស៊ូដើម្បីទាមទារសិទ្ធិរបស់ខ្លួនឡើយ តែការតស៊ូរបស់ស្រ្តីនោះគឺការ ធ្វើឲ្យគេគោរពសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ ស្ទីលេស្ទ

អាពាហ៍ពិពាហ៍ចោល ?

សែយីដូ - បច្ចុប្បន្ននេះ មានសហគមន៍ខ្លះនៅតែទាមទារនិងចង់បានពហុ ពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ម្យ៉ាងទៀត មានសហគមន៍ដែលគេទទួល ស្គាល់យ៉ាងខ្លាំង ហើយគេមិនរិះគន់គោលបំណងបរិសុទ្ធនៃពហុពន្ធភាព (ផ្តល់ជម្រកដល់ស្រ្តីខ្លះ) ទេ ។

ស្រ្តីខ្លះនៅក្នុងសហគមន៍បែបនេះមិនត្រូវគេមើលងាយ មិនត្រូវគេគំរាម ហើយមិនស្ទាក់ស្ទើរអំពីរឿងនេះទេ ។ ក្នុងករណីខ្លះ ពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ ពិពាហ៍ជាដំណោះស្រាយសម្រាប់សហគមន៍ខ្លះដែលស្រ្តីត្រូវការគ្នា និង ទីពឹងពាក់ ហេតុដូច្នោះ ចោលពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍អាចជាអំពើ អយុត្តិសម្រាប់ស្រ្តីទាំងនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - ទោះបីវាជាសំណួរដែលគេសួរជាញឹកញយក៏ ដោយ តែនាងខ្ញុំគិតថាអ្វីដែលសំខាន់នោះគឺត្រូវពន្យល់មូលហេតុដែល ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ មានមហេសីច្រើននាក់ ។

សែយីដូ - មុនព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ មានមហេសីច្រើននាក់ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ អភិសេក មហេសីតែមួយក្នុងព្រះអភិសេកដំបូងបង្អស់ ។ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ បាន អភិសេកជាមួយខ្ញុំខ្លីយ៉ាស៊ុ سلاطین ព្រះមហេសីដំបូង អស់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ លុះព្រះនាង سلاطین សោយទិវង្គត ។

យោបល់ខ្ញុំអំពីមូលហេតុព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ មានមហេសីច្រើននាក់នោះ មាន បីខគឺ៖ មូលហេតុមនុស្សធម៌ មូលហេតុនយោបាយ និងមូលហេតុដែល គេចាត់ទុកថាជាករណីពិសេស ។

ឃ្លាទីមួយស្តីអំពីរបៀបប្រព្រឹត្តិចំពោះកូនកំព្រាស្រី ក្នុងអាពាហ៍
ពិពាហ៍ ។ "បើសិនជាពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវចំពោះបណ្តាកូនកំព្រា
ស្រី (وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا)" ធៀបនឹងការប្រព្រឹត្តិក្នុងពហុពន្ធភាព
អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលប្រើពាក្យថា "តែបើពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ
(فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا)" ។ ពាក្យ "ទុក្ខស៊ីទូ (تُقْسِطُوا)" និង "តាក្តុខ្ចីលូ"
(تَعْدِلُوا) ជាកម្រិតទម្ងន់ពីរផ្សេងគ្នា ។ "ទុក្ខស៊ីទូ (تُقْسِطُوا)" គឺកម្រិតខ្ពស់នៃ
យុត្តិធម៌ នៃសមធម៌និងនៃភាពត្រឹមត្រូវ ហើយគេប្រើក្នុងការប្រព្រឹត្តិចំពោះ
កូនកំព្រាស្រីក្នុងការរៀបការ ។

"តាក្តុខ្ចីលូ" (تَعْدِلُوا) ជាសេចក្តីត្រឹមត្រូវសាមញ្ញ ហើយគេប្រើវាក្នុងការ
ប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយាមិនមែនកូនកំព្រា នៅក្នុងពហុពន្ធភាពអាពាហ៍
ពិពាហ៍ ។ ការប្រព្រឹត្តិចំពោះកូនកំព្រាស្រីក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍លើសយ៉ាង
ច្រើនពីការប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយាក្នុងពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ មូល
ហេតុគឺ កូនកំព្រាស្រីទន់ខ្សោយងាយត្រូវបុរសកេញប្រវ័ញ្ច ព្រោះពួកនាង
ពុំមានឪពុកឬគ្រួសារដឹកនាំនិងការពារកិត្តិយសទេ ។

ស្ថានភាពនេះខុសពីស្ថានភាពភរិយាមិនមែនកូនកំព្រា ក្នុងពហុពន្ធភាព
អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលមានឪពុកឬសាច់ញាតិប្រុសដឹកនាំជីវិត ។ ហេតុ
ដូច្នេះគួរអានព្រមាននិងដាស់តឿនថា បើបុរសមិនអាចប្រព្រឹត្តិល្អបំផុត
ចំពោះកូនកំព្រាស្រីបានទេ ចូរចៀសវាងរៀបការជាមួយកូនកំព្រាស្រី
ហើយជ្រើសយកការរៀបការជាមួយស្ត្រីផ្សេង ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - ហេតុអ្វីសែយីដូគិតថាអ៊ីស្លាមមិនលុបពហុពន្ធភាព

វគ្គ ១ - ស្វែងរកការបំភ្លឺ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

មនុស្សអើយ (បុរសនិងស្រី) ចូរពួកអ្នកខ្លាចក្រែងព្រះម្ចាស់ពួកអ្នកដែលបានបង្កើតពួកអ្នកមកពីជីវិតតែមួយ (គឺមកពីអាដាំ ឬ ធម្មជាតិដើម ឬ វត្ថុដើម) ព្រះអង្គបានបង្កើតគូគ្រងរបស់ជីវិតនោះ (គឺហ្វាវ៉ា) មកពីវា (គឺមកពីធម្មជាតិដើមឬមកពីវត្ថុដើមតែមួយនោះ) ហើយព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យសាយពូជពង្ស[នៅលើផែនដី]ចេញអំពីពួកគេទាំងពីរ នូវមនុស្សបុរសនិងមនុស្សស្រីជាច្រើន ។ ចូរពួកអ្នកខ្លាចក្រែងអល់ឡោះហ្វ្លែដែលពួកអ្នកបូងស្ទងសូមឲ្យគ្នា និង[ចូរប្រយ័ត្នកុំកាត់]សាលោហិត ។ អល់ឡោះហ្វ្លែមើលពួកអ្នក [បំណងនិងទង្វើរបស់ពួកអ្នក] (៥:១) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - អល់ឡោះហ្វ្លែមានព្រះបន្ទូលថាព្រះអង្គបានបង្កើតមនុស្ស "ពីជីវិតតែមួយ" បន្ទាប់មកបានបង្កើតគូគ្រងរបស់ជីវិតនោះ ។ តើ "គូគ្រងរបស់ជីវិតនោះ" មានន័យថាស្រ្តីដែលត្រូវបង្កើតមកពីវត្ថុធាតុរបស់បុរសមែនទេ? ម្យ៉ាងទៀត តើគួរអានចែងមិនចំថាស្រ្តីត្រូវបង្កើតឡើងក្រោយបុរសមែនទេ?

សែយីដូ - មានលោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមខ្លះអះអាងថាបុរសត្រូវបង្កើតឡើងមុនគេបង្អស់ បន្ទាប់មកស្រ្តីត្រូវបង្កើតឡើងពីវត្ថុធាតុដែលនៅសល់ពីបុរស ។ តែ ដោយពិនិត្យមើលអាយ៉ាស៊ូខាងលើនេះ អល់ឡោះហ្វ្លែបានប្រាប់ថាស្រ្តីនិងបុរសត្រូវបង្កើតឡើងព្រមគ្នា ហើយអ្នកទាំងពីរត្រូវបង្កើត

ដែលបើកឲ្យឃើញថាខ្លួនស្រឡាញ់ភរិយាណាមួយជាងគេទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - តើមានទំទាក់ទំនងអ្វីរវាងកូនកំព្រាស្រីនិងពហុពន្ធភាព ?

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ ۚ مَتَىٰ وَتِلْكَ وَرَبِّعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ ۚ
 បើសិនជាពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវចំពោះបណ្តាកូនកំព្រាស្រី ចូរពួកអ្នករៀបការជាមួយ បណ្តាស្រ្តីដែលពួកអ្នកពេញចិត្ត ពីរនាក់ បីនាក់ ឬបួននាក់ តែបើពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ [ចំពោះបណ្តាភរិយារបស់ពួកអ្នក] ចូរពួកអ្នករៀបការជាមួយស្រីតែមួយនាក់ (៥:៣) ។

សែយីដូ - ក្នុងសម័យមុនអ៊ីស្លាមផុសឡើង បុរសធ្លាប់តែយកកូនកំព្រាស្រីមកចិញ្ចឹម ។ តាមទម្លាប់ បើកូនកំព្រាស្រីមានទ្រព្យ បុរសដែលចិញ្ចឹមកូនកំព្រាស្រីនោះនឹងរៀបការជាមួយកូនស្រីកំព្រានោះ ហើយយកទ្រព្យកូនស្រីកំព្រានោះ ។ ជាញឹកញយណាស់ ស្វាមីទាំងនេះធ្វើបាបកូនស្រីកំព្រានោះហើយមិនបង់ខាន់ស្លាឲ្យភរិយាកូនស្រីនោះទេ ។ ក្រោយពីអ៊ីស្លាមមកដល់ អល់ឡោះហ្វ្លែហាមធ្វើបែបនេះ ហើយព្រះអង្គដាក់កម្រិតទង្វើដែលជាប់ទាក់ទងរវាងកូនកំព្រាស្រីនិងភរិយាច្រើន ។

ចំណុចសំខាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងអាយ៉ាស៊ូនេះគឺ នៅក្នុងគួរអានប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ឃ្លា "ធ្វើត្រឹមត្រូវ" ត្រូវប្រើពីរដងក្នុងរបៀបតែមួយ ។ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាសាអារ៉ាប់ គេប្រើពាក្យពីរផ្សេងគ្នា ដើម្បីបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នូវកម្រិតទង្វើរវាងរៀបការកូនកំព្រាស្រីនិងរៀបការស្រ្តីធម្មតា នៅក្នុងពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

ទេ ។ ហ្ន៎ខ្លីស្បព្រះសាស្តា ^ﷺ ដាស់តឿនស្វាមីណាដែលមានភរិយាច្រើន ដែលមិនប្រព្រឹត្តិដោយយុត្តិធម៌ និងសមធម៌ស្មើភាពគ្នារវាងភរិយា ទាំងឡាយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - ចំណែកឯចិត្តរបស់គូស្វាមីភរិយាវិញ តើយ៉ាងណា ដែរ ? តើអ៊ីស្លាមសម្រួលឲ្យមានការស្មើភាពគ្នាផ្នែកចិត្តនៅក្នុង ពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ដូចម្តេចដែរ ?

សែយីដូ - ពេលគូរអានដាក់ឲ្យមានយុត្តិធម៌នៅក្នុងពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ ពិពាហ៍ គូរអានចង់និយាយដល់សម្ភារៈនិងការប្រព្រឹត្តិ ។ ស្វាមីត្រូវតែ ផ្តល់ឲ្យភរិយាម្នាក់ៗនូវការរស់នៅស្មើគ្នា និងត្រូវតែប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយា ម្នាក់ៗដោយមេត្រីភាព ។

ចំណែកឯមនោសញ្ចេតនា វាកើតឡើងតាមអត្តនោម័តិ ជាជាងតាមការ ព្យាយាមដោយស្មារតី ។ ក៏ប៉ុន្តែគូរអានចែងដល់ចំណុចនេះ ។

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
ពួកអ្នកមិនអាចមានសមធម៌[យ៉ាងសុក្រឹត]រវាងបណ្តាភរិយារបស់ពួកអ្នក ទេ ទោះបីពួកអ្នកប៉ងប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ (៤:១២៩) ។

មនោសញ្ចេតនាជាអាការមួយដែលមនុស្សមិនមានអំណាចគ្រប់គ្រងបាន ទេ គូរអានក៏ចែងដូច្នោះដែរ ។ ទោះបីមនុស្សមិនអាចគ្រប់គ្រងមនោ សញ្ចេតនាខ្លួនឯងបានទាំងស្រុងក៏ដោយ តែមានអំណាចទាំងស្រុងលើ ការប្រព្រឹត្តិរបស់ខ្លួន ។ ស្វាមីដែលមានភរិយាច្រើនមិនត្រូវសម្តែងឲ្យ ឃើញមនោសញ្ចេតនាចំពោះភរិយាសំណាពូចិត្ត ឬមានអាកប្បកិរិយា

ឡើងពីវត្តធាតុដូចគ្នា ។

នេះគឺអត្ថន័យរបស់ "ដីវិតតែមួយ (مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ)" ។ ការបង្កើតមនុស្សគឺ ការបែងចែកជាពីរភាគស្មើគ្នា ពោលគឺ គួរ ឬ ម៉ាស់មួយត្រូវបែងជាពីរ ភាគ ។ ដូច្នោះ ភេទទាំងពីរត្រូវបានបង្កើតឡើងមកពីវត្តធាតុដូចគ្នាត្រឹម ព្រមៗគ្នា ដូច្នោះ ពុំមានសារធាតុណាមួយនៅក្នុងកំណើតភេទទាំងពីរនេះ ខ្ពស់ជាងភេទមួយទៀតឡើយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - ដូច្នោះ តើអល់ឡោះហ្ន៎ ^ﷺ ផ្តោតទៅលើអ្នកណាពេល ព្រះអង្គ ^ﷺ មានព្រះបន្ទូលថា៖ "បង្កើតគូគ្រងរបស់ដីវិតនោះ" ?

សែយីដូ - "គូគ្រងរបស់ដីវិតនោះ" មានន័យថាភរិយានិងស្វាមីទាំងគូ ។ អល់ឡោះហ្ន៎ ^ﷺ មានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអង្គ ^ﷺ បានបង្កើតស្វាមីភរិយាមកពី អង្គភាព (គឺដីវិត ឬ វត្តធាតុ) នោះ ។ គេមិនចង់និយាយថាចំពោះតែភរិយា ឬចំពោះតែស្វាមីនោះទេ ។ គូរអានឲ្យភ័ស្តុតាងឥតប្រកែកបានថាបុរស និងស្ត្រីកើតមកពីវត្តធាតុដើមតែមួយនិងដូចគ្នា ។ អល់ឡោះហ្ន៎ ^ﷺ បាន បែងភេទទាំងពីរជាពីរខែកស្មើគ្នា ។ ពុំមានអាទិភាព ពុំមានឧត្តមភាព ឬ ហិនភាពនៅក្នុងការបង្កើតភេទទាំងអស់ទេ ។ មានសមាភាព (គឺស្មើគ្នា) ។ គូរអានចែងថា៖

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

សញ្ញាមួយក្នុងចំណោមសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គនោះគឺ ព្រះអង្គ បង្កើតគូគ្រងពីពួកអ្នក (គឺពីវត្តធាតុដើមតែមួយ) សម្រាប់ពួកអ្នក ដើម្បីពួក អ្នកនឹងបានស្រាក់ស្រាន្តធូរស្រាលដោយសារគូគ្រងនោះ ។ ព្រះអង្គបាន

បង្កើតឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីមេត្តារវាងពួកអ្នក [និងគ្រូគង
ពួកអ្នក] ។ ក្នុងអ្វីទាំងនេះមាននូវសញ្ញាសម្រាប់ជនទាំងឡាយណាដែល
គ្រិះរិះ (៣០:២១) ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ី - នាងខ្ញុំធ្លាប់បានអានសៀវភៅអ៊ីស្លាមខ្លះដែលថា
ហ្វាត្មាស៊ី ត្រូវបង្កើតមកពីឆ្នឹងជំនីរបស់អាដ្វាំ^២ ។ នាងខ្ញុំបានរាប់
បញ្ចូលទ្រឹស្តីនេះជាមួយលទ្ធិគ្រិស្តជានិច្ច មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងអ៊ីស្លាមទេ ។
តើអ៊ីស្លាមមានគោលជំហរយ៉ាងណាអំពីរឿងនេះ ?

សែយីដូ - មានសៀវភៅអ៊ីស្លាមមិនច្បាស់លាស់ខ្លះដែលអះអាងថាហ្វាត្មាស៊ី
ត្រូវបង្កើតមកពីឆ្នឹងជំនីរ ឬ មកពីសំណល់អាដ្វាំ តែពុំមាន
ភ័ស្តុតាងជាក់ច្បាស់ណាមួយដែលបញ្ជាក់ថា សៀវភៅទាំងនោះនិយាយ
ពិតទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ី - តើសៀវភៅមិនជាក់លាក់បែបនេះកើតឡើងនៅក្នុង
ប្រភពព័ត៌មានអ៊ីស្លាមបានដូចម្តេចទៅ ? តើអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម
វែកញែកបែបណា ថាសៀវភៅទាំងនោះមាននូវភ័ស្តុតាងច្រើនគ្រប់គ្រាន់
ដើម្បីចាត់ទុកថាគួរឲ្យទុកចិត្តបាននោះ ?

សែយីដូ - បរិយាយនិងកំណត់ច្បាស់លាស់ប្រភពព័ត៌មានទាំងអស់ដែល
អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញទុកចិត្តនោះវែងឆ្ងាយណាស់ ។ និយាយឲ្យខ្លី ខ្ញុំបាទ
នឹងប្រាប់ប្រភពព័ត៌មានអ៊ីស្លាមសំខាន់កំពូលពីរគឺ៖ គួរអាននិងហ្វាត្មាស៊ី^៣

^២ សូមមើលសៀវភៅ صحيح البخاري ។
^៣ ហ្វាត្មាស៊ី, ស៊ុនណាស្ត, ឬ ទំនៀមទម្លាប់ ជាសកម្មភាព សម្តីនិងការអនុញ្ញាត
របស់ព្រះសាស្តាមូហ្វាត្មាស៊ី ទាក់ទងនឹងន័យនិងទង្វើអ៊ីស្លាមដែលត្រូវប្រាប់បន្ត

អ៊ីស្លាមដាក់ភារកិច្ចលើស្វាមីជាអ្នកទ្រទ្រង់ និងចាយវាយទៅលើភរិយា ។
ខ្ញុំបាទបាននិយាយរួចហើយនៅក្នុងវគ្គ "សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា" ថាស្វាមី
មួយគត់ជាអ្នកឧបត្ថម្ភគ្រួសារ ។ បុរសទាំងអស់មិនសុទ្ធតែមានសមត្ថភាព
ឧបត្ថម្ភនិងចាយវាយដើម្បីទ្រទ្រង់ភរិយាម្នាក់ទេ ហើយកាន់តែមិនអាច
ទ្រទ្រង់ភរិយាច្រើននាក់បានទេដែរ ថែមទាំងកូនទាំងអស់ទៀតផង ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍ទាមទារការមិនខ្វះខាតហិរញ្ញវត្ថុ បើបុរសចង់មានភរិយា
ច្រើននាក់ បុរសនោះត្រូវមានសមត្ថភាពឧបត្ថម្ភគ្រួសារខ្លួនស្មើភាពគ្នា
ដូចជាផ្ទះសំបែងដូចគ្នា ការបើកប្រាក់ចំណាយស្មើគ្នាជាដើម ។ ពុំនោះ
ទេ គេមិនអនុញ្ញាតឲ្យបុរសនោះមានភរិយាលើសពីម្នាក់ទេ ។

ក្រៅពីចំណុចហិរញ្ញវត្ថុ អ៊ីស្លាមបង្កើតច្បាប់ប្រតិបត្តិសម្រាប់អាពាហ៍
ពិពាហ៍ពហុពន្ធភាព ។ មានច្រើនវិធានការដែលចែងរបៀបប្រតិបត្តិ
ពិសេស ។ ឧទាហរណ៍ ស្វាមីត្រូវបែងចែកពេលវេលាស្មើគ្នារវាងភរិយា
ទាំងឡាយ ត្រូវចំណាយពេលយប់និងពេលថ្ងៃស្មើគ្នារវាងភរិយា
ទាំងឡាយ ។

បើស្វាមីនាំភរិយាម្នាក់ទៅដើរកំសាន្តឬធ្វើដំណើរ ស្វាមីនោះត្រូវធ្វើដូចនេះ
ចំពោះភរិយាទៀតដែរនៅពេលដូចគ្នា ។ បើស្វាមីឲ្យអំណោយភរិយា
ណាមួយ ត្រូវឲ្យភរិយាទៀតនូវអំណោយដែលមានតម្លៃស្មើគ្នាដែរ ។

ពហុពន្ធភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម មានសមភាពជា
មូលដ្ឋានចម្បង ។ ហេតុដូច្នេះ មិនអនុញ្ញាតឲ្យស្វាមីប្រព្រឹត្តដោយលំអៀង
ឲ្យភរិយាណាមួយមានសិទ្ធិជាងភរិយាទៀត ឬរើសអើងភរិយាណាមួយ

ដែលយកពហុពន្ធភាព ជាមធ្យោបាយទាញយកផលប្រយោជន៍ពីស្ត្រី ដើម្បីសេចក្តីសុខសាន្តផ្ទាល់ខ្លួន ។

អ៊ីស្លាមមិនមែនអ្នកផ្តើមគំនិតឬអ្នកផ្សាយពហុពន្ធភាពទេ ។ ពហុពន្ធភាព មានតាំងពីយូរមុនអ៊ីស្លាមម៉្លេះ ។ សាសនាយ៉ាហ្វឺឌី សាសនាគ្រិស្ត ព្រម ទាំងវប្បធម៌ច្រើនទៀតបានអនុវត្តពហុពន្ធភាព ហើយវប្បធម៌ខ្លះនៅតែធ្វើ បែបនេះតរៀងមក ។ ព្រះសាស្តាធំៗអនុវត្តពហុពន្ធភាព ដូចជាព្រះ សាស្តាដ្យាវុដ ព្រះសាស្តាស៊ូឡែម៉ាន និងព្រះសាស្តាអ៊ីបរ៉ូហ៊ីម ជាដើម ។ ការពិត អ៊ីស្លាមជាសាសនាមួយគត់ដែលដាក់កម្រិតនិង សម្រួលអាពាហ៍ពិពាហ៍ពហុពន្ធភាពឲ្យត្រឹមត្រូវ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ា - តើច្បាប់សម្រួលពហុពន្ធភាពដាក់កម្រិតអ្វីខ្លះ ?

សែយីដូ - មុនអ៊ីស្លាមផុសឡើង ពហុពន្ធភាពពុំមានកម្រិតចំនួនភរិយាទេ ភរិយាដែលនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ពហុពន្ធភាព ច្រើនតែរងការប្រព្រឹត្តិ មិនស្មើភាពគ្នា ។ ពេលអ៊ីស្លាមដាក់ច្បាប់លើពហុពន្ធភាព អ៊ីស្លាមដាក់ កម្រិតពហុពន្ធភាពឲ្យមានលក្ខខណ្ឌបីគឺ៖

- ១. អាពាហ៍ពិពាហ៍ពហុពន្ធភាពមិនបានលើបុរសទាំងអស់ទេ ។
- ២. មានកម្រិតមានភរិយាត្រឹមបួននាក់ ។
- ៣. ត្រូវប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយាស្មើភាពគ្នា ។

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً

បើពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ [ចំពោះបណ្តាភរិយារបស់ពួកអ្នក] ចូរពួក អ្នករៀបការជាមួយស្រីតែមួយនាក់ (៤:៣) ។

(គឺទំនៀមទម្លាប់របស់ព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلوات الله عليه وآله وسلم)⁴ ។

អ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់ មិនថាម៉ាស្មូតប្លាប់ (مهذب) ណាទេ មូលមតិគ្នាថាគួរអាន ទៀងត្រូវមិនខុស ។ ម៉ាស្មូតប្លាប់ទាំងអស់មិនប្រកែកតវ៉ារឿងអវិទូនិង បរិសុទ្ធរបស់គួរអានទេ⁵ ។ អត្ថបទគួរអានសព្វថ្ងៃនេះដូចអត្ថបទកាលត្រូវ

មកតាមរយៈបណ្តាញអ្នកនិយាយបន្ត ។

⁴ ព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلوات الله عليه وآله وسلم បានប្រកាសផ្សាយព្រះរាជសារអ៊ីស្លាម ។

⁵ ស្រាវជ្រាវអំពីស្ត្រីអាស្មូតអ៊ីស្លាម ដោយសែយីដូ មុស្លីហ្វ អាល់-កូស្តរីនី ។

ម៉ាស្មូតប្លាប់អ៊ីស្លាម គឺមុស្លីមតាមគួរអាននិងសូណាស្ត្រព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلوات الله عليه وآله وسلم ។ មាន ៥ ម៉ាស្មូតប្លាប់គឺ៖ ម៉ាស្មូតប្លាប់ យ៉ាកូប្យាវី ដែលមានអ្នកតាម ២៣% ក្នុង ចំណោមមុស្លីមទាំងអស់; បង្កើតឡើងដោយអ៊ីម៉ា យ៉ាកូប្យាវ អ៊ីបនូ មូហាំម៉ាដ្ឋ អាល់-ស្ត្រីឌីកូ صلوات الله عليه وآله وسلم នៅឯម៉ាឌីណាស្ត ទឹកដីហ្គ្រីយ៉ាស្ត ឆ្នាំ ១៤៨ ហ្គ្រីចូរ៉ោះត្តិសករាជ; អ៊ីម៉ា យ៉ាកូប្យាវ អាល់-ស្ត្រីឌីកូ صلوات الله عليه وآله وسلم ជាអ៊ីម៉ាទី ៦ នៃអ៊ីម៉ាទាំង ១២ នៃ ម៉ាស្មូតប្លាប់របស់អាល់-លុល-ហែត (គឺសមាជិកព្រះរាជវង្សព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلوات الله عليه وآله وسلم) ។ ម៉ាស្មូតប្លាប់ ហ្វាណាហ្គី មានអ្នកតាម ៣១% ក្នុងចំណោមមុស្លីមទាំងអស់; បង្កើតឡើងដោយ អ៊ីម៉ា អាល់-នុអ៊ីម៉ាន អ៊ីបនូ ស្វាប៊ីត ដែលគេស្គាល់ឈ្មោះ ច្បាស់ថា អាហ្វិ ហ្វាណាហ្គី នៅឯគូហ្វាស្ត ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ក្នុងសម័យ អុប្តាស៊ីយ៉ាស្ត ។ ម៉ាស្មូតប្លាប់ ម៉ាលីគី មានអ្នកតាម ២៥% ក្នុងចំណោមមុស្លីមទាំងអស់; បង្កើតឡើងដោយ អ៊ីម៉ា ម៉ាលីក អ៊ីបនូ អាណាស់ អាល់-អាស្មូតប្លាហ្គី នៅឯម៉ាឌីណាស្ត ទឹកដីហ្គ្រីយ៉ាស្ត ក្នុងសម័យអុប្តាស៊ីយ៉ាស្ត ក្នុងឆ្នាំ ១៤៨ ហ្គ្រីចូរ៉ោះត្តិសករាជ ។ ម៉ាស្មូតប្លាប់ ស្វាហ្គីអ៊ី មានអ្នកតាម ១៦% ក្នុងចំណោមមុស្លីមទាំងអស់; បានផុសឡើងនៅឯប្រទេសអេស៊ីបត បង្កើតដោយ អ៊ីម៉ា មូហាំម៉ាដ្ឋ អ៊ីបនូ អ៊ីដូរីស ក្នុងសម័យត្រកូលហ្វាទីមីយ៉ាស្តកាន់អំណាច ។ ម៉ាស្មូតប្លាប់ ហ្វាន់បាលី មានអ្នកតាម ៤% ក្នុងចំណោមមុស្លីមទាំងអស់; បង្កើត ឡើងដោយអ៊ីម៉ា អាល់-ម៉ាដ្ឋ អ៊ីបនូ ហ្វាន់បាលី នៅឯស្រុកបាត់ដំបង តែល្បីតែនៅ ឧបទ្វីបអាវ៉ាប់ទេដោយសារទ្រឹស្តីរបស់ មូហាំម៉ាដ្ឋ អ៊ីបនូ អុប្តាដ្ឋាល់-ហ្វាហ្គី អ្នក បង្កើតនិកាយវ៉ាស្តប៊ី ។

ដាក់មកឲ្យព្រះសាស្តាម្នាក់ម៉្លោះ កាលពី ១៤០០ ឆ្នាំម៉្លោះ ។ ក៏ប៉ុន្តែការ
បកស្រាយទៅជាបញ្ហា ពេលលោកអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមប៉ុនប៉ងពន្យល់
គួរអាន ។ អ្នកប្រាជ្ញមួយអាចបំភ្លឺឬយល់អាយ៉ាស់មួយបែប រីឯអ្នកប្រាជ្ញ
មួយទៀតអាចយល់ឃើញអាយ៉ាស់នោះផ្សេង ។

ចំណែកឯការពិនិត្យស្វិណាស្ត្រព្រះសាស្តា^១ អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញប្រយ័ត
ប្រយែងណាស់អំពីការធានា ថាស្វិណាស្ត្រទាំងនោះជាស្វិណាស្ត្រពិត
ប្រាកដ ។ អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញមិនទទួលស្គាល់ថាស្វិណាស្ត្រទាំងអស់ជា
ស្វិណាស្ត្រពិតឥតក្លែងក្លាយទេ ។ ដំបូង អ្នកប្រាជ្ញសិក្សានិងពិនិត្យយ៉ាង
ហ្មត់ចត់ថាស្វិណាស្ត្រគួរឲ្យជឿឬទេ ថាបណ្តាញអ្នករាយការណ៍គួរឲ្យទុក
ចិត្តបានឬទេ ថាអ្នករាយការណ៍ទាំងនេះថាចំៗអ្វីខ្លះ ។

ប្រសិនបើអ្នកប្រាជ្ញឃើញអ្នកនិពន្ធឬអ្នករាយការណ៍ណាមួយដែលមិនគួរ
ឲ្យទុកចិត្តបានទេឬមិនគួរឲ្យជឿបានទេ ស្វិណាស្ត្ររបស់អ្នករាយការណ៍
នោះនឹងត្រូវចោល ។ ទន្ទឹមនោះដែរ បើលោកអ្នកប្រាជ្ញឃើញថាអ្នកនិពន្ធ
ឬអ្នករាយការណ៍គួរឲ្យសង្ស័យ លោកនឹងចាត់ទុកស្វិណាស្ត្ររបស់អស់
លោកទាំងនោះជាស្វិណាស្ត្រ "ខ្សោយ" ។ ការទទួលស្គាល់ស្វិណាស្ត្រផ្អែក
ទៅលើប្រការពីរ ។

ប្រការដំបូង ស្វិណាស្ត្រត្រូវបញ្ជាក់ថាពិតតាមរយៈព្រះរាជកុលដ្ឋានព្រះ
សាស្តា^១ គឺអ៊ីម៉ាអររុទ្ធទាំង ១២ អង្គ^៦ ឬតាមរយៈបណ្តាសាវកភ័ក្តិរបស់
ព្រះសាស្តា^១ ។ ប្រការទីពីរ ស្វិណាស្ត្ររបស់អ្នកប្រាជ្ញឬអ្នករាយការណ៍
នោះមិនត្រូវផ្ទុយពីគួរអានទេ ។ កាលណាប្រការទាំងពីរនេះត្រឹមត្រូវ

^៦ អ៊ីម៉ាទាំង ១២ អង្គ^៦ ជាព្រះរាជបុត្ររាជនគ្នានិងជាអ្នកស្នងព្រះសាស្តា^១
យោលតាមម៉ាស្ត្រប្តាប់អាស្ត្រលុល-បៃត៍^៧ ។

ក្នុងករណីពិសេសខ្លះ ឬសម្រាប់ស្ថានការណ៍អនាគត ។

ជាញឹកញយ ពេលគេនិយាយដល់ពហុពន្ធភាព គេទិទានរឿងនេះ ។
ពហុពន្ធភាពមិនមែនច្បាប់កំហិតទេ តែជាទង្វើដែលគេអនុញ្ញាត ។
អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលមិនអាចប្រៀបបាន និងដែលឲ្យផលប្រយោជន៍ដាច់
គេគឺអាពាហ៍ពិពាហ៍ឯកពន្ធភាព (គឺរៀបការជាមួយភរិយាតែមួយ) មុស្លីម
ភាគច្រើនអនុវត្តឯកពន្ធភាព ។ អ៊ីឡាម៉ាអ៊ីសម័យបច្ចុប្បន្នមិនណែនាំឬ
គាំទ្រពហុពន្ធភាពទេ តែគេនៅតែប្រើវាជាមធ្យោបាយដំណោះស្រាយ បើ
គេជួបប្រទះករណីឬកាលៈទេសៈប្លែកពីធម្មតា ។

សម្រាប់អ្នកខ្លះ ឬនៅក្នុងកាលៈទេសៈនីមួយ គេអាចប្រើពហុពន្ធភាពជា
ដំណោះស្រាយ ។ ឧទាហរណ៍ នៅឯប្រទេសខ្លះ ស្ត្រីមេម៉ាយឬស្ត្រីដែល
ត្រូវលែងលះអាចជាកត្តារារាំងការរៀបការជាថ្មី ។ តាមទម្លាប់ បុរសដែល
រៀបការដំបូងនឹងមិនរៀបការជាមួយស្ត្រីប្រភេទនេះទេ ។ បើគិតពី
កាលៈទេសៈនេះ តើគប្បីធ្វើយ៉ាងណា ?

តើស្ត្រីទាំងនោះនៅតែឥតរៀបការអស់មួយជីវិតឬ ? ប្រសិនបើមានបុរស
អភិសមាចារនិងមានលទ្ធភាព ដែលចង់ការពារស្ត្រីទាំងនោះដោយ
ស្មោះ ? តើនេះមិនមែនទង្វើត្រឹមត្រូវទេ ?

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស្ត្រ - អ្នករិះគន់លើកឡើងជាញឹកញយថាអ៊ីស្លាមគាំទ្រ
ពហុពន្ធភាពដើម្បីបន្តអំណាចលុបលើ បន្តការសង្កត់សង្កិននិងការ
ត្រួតពិនិត្យនឹងកាមរបស់បុរស ។

សែយីដូ - សម្តីបែបនេះមិនសមហេតុផលទេ ហើយវាផ្ទុយពីគោលការណ៍
អ៊ីស្លាមនិងខ្លឹមសាររបស់ពហុពន្ធភាព ។ អ៊ីស្លាមឆ្លើយប្រកែកបុរសណា

វគ្គ ៨ - ពហុពន្ធភាព (មានប្រពន្ធច្រើនក្នុងពេលតែមួយ)

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَعْنَىٰ
 وَتِلْكَ وَرُبْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ
 أَلَّا تَعُولُوا ﴿٤٠﴾

បើសិនជាពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវចំពោះបណ្តាកូនកំព្រាស្រី ចូរពួកអ្នក
 រៀបការជាមួយ បណ្តាស្រ្តីដែលពួកអ្នកពេញចិត្ត ពីរនាក់ បីនាក់ ឬបួន
 នាក់ តែបើពួកអ្នកខ្លាចធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ [ចំពោះបណ្តាករិយារបស់ពួកអ្នក]
 ចូរពួកអ្នករៀបការជាមួយស្រីតែមួយនាក់ ឬ[បែរទៅរក]អ្វីដែលពួកអ្នក
 មាន [ដែលស្របតាមច្បាប់] ។ នេះគឺអ្វីដែលប្រសើរសម្រាប់ពួកអ្នក ដើម្បី
 ពួកអ្នកនឹងមិនឃ្លាតចេញពីផ្លូវត្រង់ត្រូវ [ឬដើម្បីពួកអ្នកនឹងមិនប្រព្រឹត្ត
 អំពើទុច្ចរិត] (៤:៣) ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ - តើអ្វីស្នាមមានអ្វីជាអំណះអំណាងរឿងពហុពន្ធភាព
 (គឺរឿងមានប្រពន្ធច្រើនក្នុងពេលតែមួយ) ?

សែយីដូ - អ្វីឡាម៉ាអ្នកមានមូលហេតុច្រើនរឿងពហុពន្ធភាព ដូចជាស្រ្តីមិន
 អាចរួមដំណេកជាមួយស្វាមីរហូតបានទេពេលមានរដូវខែ ពេលមានផ្ទៃ
 ពោះ ឬពេលស្ងួតអង្គធាតុញី (គឺពេលអស់រាគ) ជាដើម ។ អ្វីឡាម៉ាអ្នកបាន
 សំអាងដែរទៅលើវិសមាមាត្រស្រ្តីដែលគ្រប់វ័យរៀបការ ធៀបនឹងចំនួន
 បុរសដែលអាចរៀបការបាន ។

ទោះបីមូលហេតុខាងលើនេះច្បាស់បន្តិចក៏ដោយ តែមិនងាយស្គាល់ខ្លឹម
 សារពិតរបស់ពហុពន្ធភាពទេ ។ ពហុពន្ធភាពអាចជាជម្រើសដំណោះ
 ស្រាយវិជ្ជមានសម្រាប់អ្នកខ្លះ ពោលគឺ សម្រាប់ប្រុសនិងស្រីស្មើគ្នា ឬនៅ

ហើយ កាលនោះអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញជឿជាក់ថាស៊ុណាស្តុនោះជា
 ស៊ុណាស្តុពិតពិតក្លែងក្លាយមែន ។

នៅក្នុងអក្សរសាស្ត្រអ៊ីស្លាម មានស៊ុណាស្តុមិនពិតសន្លឹកសន្លាប់ដែល
 គេហៅថា ស៊ុណាស្តុ "យ៉ាហ្វីឌី" ។⁷ នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្លាម មាន
 មនុស្សមួយចំនួនដែល ពេលបានបែរមកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមនោះ មិន
 ស្គាល់និងមិនយល់មនោគមវិជ្ជាអ៊ីស្លាមពិតៗទេ តែមនុស្សចំពូកនេះនៅ
 តែសរសេរស៊ុណាស្តុដែលគ្មានហេតុផលសមរម្យ ។ មនុស្សខ្លះក្នុងចំពូក
 នេះចាប់ផ្តើមផ្សាយសុសសាយស៊ុណាស្តុគ្មានហេតុផល ឧទាហរណ៍
 ដោយបញ្ចុះបញ្ចូលស៊ុណាស្តុដែលថាព្រះសាស្តាខ្លះសាងបាប ប្រព្រឹត្ត
 អំពើជិតក្បត់និងស្រវឹង ជាដើម ។ សម្តីមុសាវិកលចរិតបែបនេះមិនមាន
 នៅក្នុងគោលអ៊ីស្លាមទេ ។ អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញបិទស្លាកលើបណ្តាអ្នក
 រាយការណ៍និងស៊ុណាស្តុរបស់ពួកគេនេះថា ស៊ុណាស្តុ "យ៉ាហ្វីឌី" ។

មានមុស្លីមអ្នករាយការណ៍មួយចំនួនដែរ ដែលនៅក្រោមឥទ្ធិពលបុគ្គល
 មិនមែនមុស្លីម បានសេពគប់ជាមួយបុគ្គលទាំងនោះ អានសៀវភៅពួកគេ
 យល់ស្របជាមួយគំនិតមួយចំនួនរបស់ពួកគេ ។ ដូច្នោះ អស់លោកអ្នក
 រាយការណ៍ទាំងនោះបានរើសយកគំរូ និងទំនៀមទម្លាប់មិនមែនអ៊ីស្លាម
 ទាំងនោះមកអនុវត្តជាស៊ុណាស្តុអ៊ីស្លាម ។ ស៊ុណាស្តុដែលត្រូវបាន
 រាយការណ៍មួយចំនួនផ្ទុយពីគូរអាន បន្ថែមទៅក្នុងស៊ុណាស្តុព្រះសាស្តា
 ឬពុំមានទំនាក់ទំនងជាមួយទស្សនៈអ៊ីស្លាម ឬពុំអាចជឿបានថាវានៅ
 ក្នុងទស្សនៈអ៊ីស្លាមនោះទេ ។

⁷ យ៉ាហ្វីឌីជាពាក្យដែលចង្អុលទៅរកឆាករឿងនិទាន នៅក្នុងគម្ពីរគ្រិស្តសាសនា
 ដែលត្រូវបញ្ចុះបញ្ចូលទៅក្នុងស៊ុណាស្តុអ៊ីស្លាម ។

នៅចន្លោះសាខាអ៊ីស្លាមសំខាន់ទាំងពីរ^៨ មានការជំទាស់គ្នាឥតឈប់ឈរ អំពីអ្នករាយការណ៍ហ្វាត្វាខ្លីៗ (ឬស៊ុនណាស់) អ៊ីស្លាមនិងអំពីស្តីអ្នក រាយការណ៍។ ឧទាហរណ៍ បណ្តាអ្នកឧបត្ថម្ភសំខាន់ៗមួយចំនួននៃ ហ្វាត្វាខ្លីៗស៊ុន្តី មិនត្រូវគេទទួលស្គាល់ដូចគ្នាដែរនៅក្នុងហ្វាត្វាខ្លីៗ (ឬ ស៊ុនណាស់) ស្តីអ្នកទេ ។

អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញស្តីអ្នក មិនអាចទទួលយកហ្វាត្វាខ្លីៗទាំងអស់ សរសេរដោយបណ្តាអ្នករាយការណ៍ល្បីៗទាំងនោះបានទេ ឧទាហរណ៍ លោកអ្នករាយការណ៍ម្នាក់ត្រូវស្តីបន្ទោស ព្រោះតែបានថ្លែងហ្វាត្វាខ្លីៗហួស ហេតុ^៩ ចំណែកឯលោកអ្នករាយការណ៍ឯទៀតបានសរសេរហ្វាត្វាខ្លីៗ បន្ទាយតែមានតែសាច់រឿងដ៏តិចប៉ុណ្ណោះដែលអាចចាត់ទុកថាគួរជឿបាន នោះ ។ ជួនកាលអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះនឹងប្រើហ្វាត្វាខ្លីៗរបស់លោកអ្នក រាយការណ៍ទាំងនេះដើម្បីបញ្ជាក់ចំណុចនីមួយៗ ថាសេចក្តីរាយការណ៍នេះ ជាសេចក្តីរាយការណ៍ពិតឥតក្លែងក្លាយ បើគេបានបញ្ជាក់ចំណុចនេះដោយ ប្រើប្រភពរាយការណ៍ផ្សេងនោះ ។

ដើម្បីនិយាយសង្ខេប លោកអ្នកប្រាជ្ញមិនចាត់ទុកហ្វាត្វាខ្លីៗសរសេរទាំង អស់ជាហ្វាត្វាខ្លីៗពិតឥតក្លែងក្លាយទេ ។ ប្រសិនបើលោកអ្នកប្រាជ្ញសង្ស័យ អ្នកថ្លែងការសរសេរហ្វាត្វាខ្លីៗណាមួយ ដែលគេមិនបានពិនិត្យទេនោះ លោកនឹងពិនិត្យមើល យ៉ាងហ្មត់ចត់សម្តីទាំងអស់របស់អ្នកថ្លែងការនោះ មុននឹងទទួលស្គាល់ថាហ្វាត្វាខ្លីៗនោះជាហ្វាត្វាខ្លីៗពិតឥតក្លែងក្លាយ ។

^៨ ស្តីអ្នក គឺបណ្តាអ្នកតាមព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وسلم តាមរយៈព្រះរាជវង្សអរិរុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ (សូមមើលគួរអាន ស៊ុរ៉ាហ្វ័ត្វា ៣៣ អាយ៉ាស់ ៣៣) ។ ស៊ុន្តី គឺបណ្តាអ្នកតាម ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وسلم តាមរយៈបណ្តាសាវកព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وسلم ។

^៩ សូមមើលសៀវភៅ ស្ទារហ្វា អ៊ីបនូ អាល់-ហ្វាត្វាខ្លីៗ ជុំទី ១ ទំព័រ ៣៦០ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តែបើមានប្រសាសន៍នៅក្នុងវគ្គ "សិទ្ធិរបស់គូ ស្វាមីភរិយា" ថាបុរសនិងស្ត្រីស្មើគ្នាក្នុងការធ្វើទោស ។ ក៏ប៉ុន្តែ គួរអាន ចែងថាបើដឹងជាក់ច្បាស់ថាស្ត្រីប្រព្រឹត្តិអនាចារ ទោសរបស់ស្ត្រីនោះគឺត្រូវ ឃុំឃាំងខ្លួននៅក្នុងផ្ទះលុះស្លាប់ ។

តែបើបុរសប្រព្រឹត្តិអនាចារ រួចហើយស្មារណាកំហុសហើយកែខ្លួនឲ្យល្អ វិញ គេឲ្យបុរសនោះរួចខ្លួន ។ តើស្ត្រីអ្នកប្រាជ្ញណាមួយរឿងនេះបាន ទេ ?^៧

ស៊ុយដី - អាយ៉ាស់នេះត្រូវលើកចោលនៅក្នុងគួរអាន ។ ការធ្វើទោសរឿង ប្រព្រឹត្តិខុសផ្លូវភេទនិងរឿងផឹកក្បត់ស្វាមីភរិយានោះស្មើគ្នា សម្រាប់បុរស និងស្ត្រី ។

^៧ សូមមើលគួរអាន ៤:១៥-១៦ ។

ដុនជាបន្ទាំង ហើយជាមធ្យោបាយដើម្បីកែប្រែស្ថានភាពស្វាមីបូ ភរិយាសុខចិត្តផ្លាស់ប្តូរ អាចសូមឲ្យធ្វើទោសបាន" ។ ក៏ប៉ុន្តែវិធីធ្វើទោស "វាយដំរើ" នេះមិនដាច់ខាតទេ បើគេគិតដល់ស្វាមីបូភរិយាជាបុគ្គល មានអាកប្បកិរិយាមិនល្អតែម្តងនោះ ។ ធម្មតាវាយដំរើមិនអាចជួយឲ្យ បានសម្រេចទេ ។ ហេតុអ្វីសែយីដូយល់ឃើញថាគួរអានត្រូវតែដាក់បទ បញ្ញត្តិនេះមក ?

សែយីដូ - អ្នកឡាម៉ាអ៊ុយល់ឃើញថាទំនាក់ទំនងស្វាមីភរិយាមិនត្រូវមាន ទណ្ឌកម្មផ្នែករាងកាយទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ធ្វើទោសស្រាលៗអាចធ្វើឲ្យមាន ការខ្មាស ការរៀនបូការបង្ហាត់មួយប្រភេទ ។ ជួនកាលមនុស្សដែល ប្រព្រឹត្តិខុសនោះហាក់ដូចជាមិនដឹង ឬមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់នឹងទង្វើ ខ្លួនទេ ។ ជួនកាល សម្រាប់មនុស្សខ្លះ ត្រូវតែរំលឹកមនុស្សនោះ - ពោលគឺ ដាស់មនុស្សនោះឲ្យភ្ញាក់សតិអារម្មណ៍ ឲ្យមនុស្សនោះដឹងថាទង្វើរបស់ ខ្លួនមានកម្រិតធ្ងន់ស្រាល (គឺខុសឬត្រូវ) ។

លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ុ - នាងខ្ញុំបានអានសៀវភៅអ៊ីស្លាមខ្លះដែលថាបើ ភរិយាមិនព្រមគោរពសិទ្ធិរួមដំណេកជាមួយស្វាមីទេ ស្វាមីនោះមានសិទ្ធិ ធ្វើទោសភរិយានោះ ? តើមែនទេ ?

សែយីដូ - នេះមិនមែនជាការធ្វើទោសសមហេតុសមផលទេ ។ ឱកាស មួយគត់ដែលអាចធ្វើទោសលើរាងកាយបាននោះ គឺពេលស្ថានភាពនាំ មកនូវគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ពោលគឺ ដល់ស្វាមីឬភរិយា ឬដល់គ្រួសារ ហើយការធ្វើទោសនេះ អាចដោះស្រាយបញ្ហាបានសម្រេចដូចបំណង មែន ។ អ្នកឡាម៉ាអ៊ុយល់ច្រើនសូមណែនាំឲ្យស្វាមីសូមជំនួយពីតុលាការ អ៊ីស្លាមជាជាងជ្រើសយកបទល្មើសផ្នែករាងកាយ ក្នុងគោលបំណងដោះ ស្រាយបញ្ហានីមួយ ។

បែរមកកាន់សំណួរលោកស្រីវិញ ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ុអ៊ីស្លាមខ្លះដែលមានដើម កំណើតពីគម្ពីរមុនៗ ដែលអះអាងថាហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់ត្រូវបង្កើតមកពីឆ្នឹងជំនីវ ឬមកពីសំណល់របស់អាដ្វាំស្រ្តីនោះ តែប្រភពព័ត៌មានពិតបដិសេធថា រឿងនេះមិនពិតទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ុ - នាងខ្ញុំបានអានហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់ដែលអះអាងថាហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់ បានញុះញង់អាដ្វាំស្រ្តីឲ្យប្រព្រឹត្តល្មើសព្រះបញ្ចាអស់ឡោះហ្ន៎^{១០} ថាព្រះ នាងស្រ្តីជាមូលហេតុ ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សត្រូវបណ្តេញចេញពីឋានសួគ៌ ។ តើនៅក្នុងហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់នេះមានការពិតខ្លះទេ ?

សែយីដូ - អាដ្វាំស្រ្តីនិងហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់ត្រូវចាកចេញពីឋានសួគ៌ព្រោះព្រះអង្គ ទាំងពីរ^{១១}បានប្រព្រឹត្តល្មើសព្រះបណ្តាំអស់ឡោះហ្ន៎^{១០} ។ ក៏ប៉ុន្តែ គួរអាន លើកឡើងនូវគំនិតមួយ ដែលថាអាដ្វាំស្រ្តីត្រូវស្តីបន្ទោសច្រើនជាង ហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់^{១១} ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអង្គទាំងពីរ^{១១}បានសូម ខមាទោសអស់ឡោះហ្ន៎^{១២} ហើយអស់ឡោះហ្ន៎^{១២}បានលើកលែងទោសព្រះ អង្គទាំងពីរ^{១២} ។ ម្យ៉ាងទៀត "បាបដើម" ដែលជាទ្រឹស្តីគ្រិស្តនោះមិន មាននៅក្នុងអ៊ីស្លាមទេ ។ រឿងនេះផ្អែកទៅលើពាក្យពេជន៍គួរអានដែល ចែងថាពុំមានអ្នកណាមួយលីវែកបាបរបស់អ្នកដទៃទេ ។^{១៣}

^{១០} គួរអាន ២:៣៦; ៧:២០-២៤ ។ បទល្មើសរបស់អាដ្វាំនិងហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់មិនត្រូវចាត់ ទុកជាបាបទេពីព្រោះវាមិនមែនជាព្រះបញ្ចាចាំបាច់ខានមិនបាននោះទេ តែវាជា ការរំលោភ យោលតាមម៉ាស៊ុហ្វាត្វ៉ាអ៊ុយល់-បៃត ។

^{១១} គួរអាន ២០:១១៥-១២១ ។

^{១២} គួរអាន ៧:២៣; ២:៣៦ ។

^{១៣} គួរអាន ១៧:១៥ ។

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

ពុំមានអ្នកណាមួយ នឹងលីវែកអម្រែក[បាបកម្ម]របស់អ្នកដទៃទេ (៦:១៦៤) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - អ្វីដែលនាងខ្ញុំស្ងើចនោះគឺ ក្នុងអំឡុងពេលជំងឺដែល ព្រះសាស្ត្រា ﷺ ផ្សាយសាសនានោះ ព្រះអង្គ ﷺ មានសមត្ថភាពរំលំទម្លាប់ សម័យមុនអ៊ីស្លាមជាច្រើនរបស់ពួកអាវ៉ាប់គ្មានសាសនា ដូចជាទម្លាប់កប់ កូនស្រីទាំងរស់ជាដើម ។ ព្រះអង្គ ﷺ មានសមត្ថភាពដាក់ឲ្យអនុវត្តិសិទ្ធិ ស្រ្តីក្នុងសម័យដែលគេមិនដែលធ្លាប់បានដឹងឮទ្រឹស្តីសិទ្ធិស្រ្តី នៅក្នុង សង្គមឡើយ ។¹⁴

ព្រះអង្គ ﷺ អាចកែប្រែអាកប្បកិរិយាសង្គមបានដែល កាលពីប៉ុម្មានឆ្នាំមុន នោះ ជាសង្គមយោរយោចំពោះស្រ្តី ។ អ្វីដែលនាងខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងនោះគឺ បន្ទាប់ពីព្រះសាស្ត្រា ﷺ សោយទិវង្គតតាម សិទ្ធិស្រ្តីនិងការប្រព្រឹត្តិចំពោះ ស្រ្តីបែរជាវិលទៅរកស្ថានភាពអាក្រក់វិញគួរឲ្យឡើយ ។ សព្វថ្ងៃនេះ ស្រ្តីមុស្លីមនៅតែតស៊ូដើម្បីទាមទារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងខិតខំយកជ័យជំនះ លើមតិដែលមើលមកខ្លួនថាជាប្រធានិការីទាបជាងគេនៅក្នុងសង្គមរបស់ ខ្លួននោះ ។ តើស៊ែយីដូអាចសន្និដ្ឋានបានទេថាវាកើតឡើងបានដូចម្តេច ?

ស៊ែយីដូ - ផលដំបូងដែលលោកស្រីបានបង្ហាញនោះមិនត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ទេ ។ ពិតមែន ព្រះសាស្ត្រា ﷺ បានរំលំអំពើមិនត្រឹមត្រូវដែលត្រូវប្រព្រឹត្ត

អ៊ីស្លាមណែនាំឲ្យភរិយាអនុវត្តិការធ្វើទោសនេះ តាមរយៈតុលាការ អ៊ីស្លាម ។ តុលាការអ៊ីស្លាមមានអំណាចធ្វើទោសស្វាមីផ្នែករាងកាយ ។ អ៊ីស្លាមមិនចង់ឲ្យភរិយា យកខ្លួនទៅប្រឈមនឹងស្វាមីល្មើសច្បាប់ទេ ព្រោះបុរសអាចទៅជាកាចសាហាវមកលើភរិយា ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើគេអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើទណ្ឌកម្មដល់កម្រិតណា ?

ស៊ែយីដូ - របៀបនិងវិធានការអនុវត្តិទណ្ឌកម្មនេះនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង តាមច្បាប់យ៉ាងតឹងរឹង ។ មិនត្រូវចុះដៃអនុវត្តិទណ្ឌកម្មនេះលើសពីការ វាយថ្លើមទេ (គឺគោះថ្នមៗ) ។ ការគោះថ្លើមនេះមិនត្រូវធ្វើឲ្យមានស្នាមលើ រាងកាយទេ មិនត្រូវធ្វើឲ្យមានស្នាមជាប់ធ្វើឲ្យបាក់បែកផ្ទៃទេ ។ បើការ អនុវត្តិទណ្ឌកម្មបណ្តាលឲ្យមានស្នាមស្នាមបែបនេះ អ្នកអនុវត្តិទណ្ឌកម្ម នេះត្រូវពិន័យដោយបង់ថ្លៃសងគេ ។ ព្រះសាស្ត្រា ﷺ មានព្រះវចនៈថា៖ "ប្រជារាស្ត្រអ៊ីយ ចូរកុំវាយស្រ្តីរបស់អស់លោកដោយដំបង ព្រោះអំពើ បែបនេះនឹងមានការវាយសងបកមកវិញ [គឺស្លូត្រូវ] ។"⁶

សម្រាប់អ្នកខ្លះ ធ្វើទោសបន្តិចបន្តួចអាចធ្វើឲ្យអ្នកនោះកែប្រែអាកប្ប កិរិយាមិនគប្បីបាន ចំណែកឯអ្នកដទៃតវាពុំមានប្រយោជន៍ទេ ។ ប្រសិនបើស្វាមីឬភរិយាដឹងជាមុនថាការធ្វើទោសនេះ ពុំអាចដោះស្រាយ បញ្ហាបានទេ យកល្អឲ្យលែងលះគ្នាជាជាងបណ្តោយឲ្យស្ថានការណ៍កាន់ តែដុនដាបឡើង ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ស៊ែយីដូបានលើកឡើងថា "ពេលស្ថានការណ៍

¹⁴ ឧទាហរណ៍ សិទ្ធិទទួលមរតក, សិទ្ធិបោះឆ្នោត, សិទ្ធិមានសេរីភាពនិយាយ ស្តី, សិទ្ធិជួញដូរ និងសិទ្ធិសិក្សា ។

⁶ សូមមើលសៀវភៅ ប៊ីហ្គារ អាល់-អាន់វ៉ារ (بخار الأئوار) ។
១៧៩

ឬជាមធ្យោបាយកែប្រែ ឬជាច្បាប់ជាចាំបាច់នោះទេ ។ គួរអានចែងនូវ
វិធានការសំខាន់ៗដែលត្រូវជ្រើសយកជាដំបូង ។ នៅក្នុងមធ្យោបាយចុង
ក្រោយបំផុតប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវប្រើវិធានការធ្វើទណ្ឌកម្ម ប្រសិនបើវាជា
មធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបានសម្រេច ។

អ្វីដែលសំខាន់ៗនៃនេះ គឺត្រូវដឹងថាច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តតែក្នុងពេលដែល
ស្ថានភាពណាមួយដាច់ខាត ដែលអាចបណ្តាលឲ្យគ្រួសារមានគ្រោះថ្នាក់ ។
មិនត្រូវដាក់ឲ្យប្រើសិក្ខាបទនេះក្នុងករណីខ្វែងគំនិតគ្នាសាមញ្ញ ឬដឹងមុន
ដែលកើតឡើងជាធម្មតាក្នុងជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ ។

គួរអានមិនបង្ខំឲ្យអនុវត្តច្បាប់នេះទេ នេះជាបញ្ញត្តិមិនចាំបាច់ ។ គួរអាន
ឲ្យដំបូន្មានស្វាមីឬភរិយាធ្វើវិធានការដំបូងដើម្បីបន្ធូរស្ថានភាពណា ដោយ
ដាស់តឿន ដោយស្វែងរកអន្តរាគមន៍ពីគ្រួសារ ដោយស្វែងរកយោបល់ពី
អ្នកឯកទេសឬយោបល់ខាងសាសនាសម្រាប់ភាគី (គឺស្វាមីឬភរិយា)
ដែលប្រព្រឹត្តល្មើស ។ ទីពីរ បើនៅតែមានបញ្ហា គប្បីព្យួរទំនាក់ទំនងផ្លូវ
កាយ ឧទាហរណ៍ មិនរួមគ្រែតែមួយ ។

ក្រោយពីបានស្វែងរកវិធានការ និងការដាស់តឿនសព្វគ្រប់ហើយ
ស្ថានភាពនៅតែមិនផ្លាស់ប្តូរ ហើយពុំមានការដោះស្រាយផ្សេងពីការធ្វើ
ទោសទេដើម្បីដោះស្រាយស្ថានភាពណាមួយបាក់ ហេតុដូច្នោះគេអាចឲ្យប្រើ
ការធ្វើទោសបាន ។ ក៏ប៉ុន្តែ មិនដូចគ្នាទេរវាងភាគី (គឺស្វាមីឬភរិយា) ដែល
ជាអ្នកអនុវត្តច្បាប់ធ្វើទោសនោះ ។

គួរអានអនុញ្ញាតឲ្យស្វាមីអនុវត្តច្បាប់នេះ តែមិនចែងអំពីភរិយាអនុវត្ត
ច្បាប់នេះទៅលើស្វាមីទេ ។ តែនេះមិនមានន័យថាគេមិនអាចអនុវត្តច្បាប់
នេះបានទៅលើស្វាមីនោះទេ ។

លើស្ត្រី ដូចជាសម្លាប់កូនស្រី¹⁵ បង្ខំស្ត្រីឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យា¹⁶ ធ្វើបាប
ស្រីដោយស្វាមី¹⁷ ជាដើម ។

ក្នុងពេលនោះដែរ អ៊ីស្លាមបានបើកសិទ្ធិឲ្យស្ត្រីអាចបោះឆ្នោតបាននៅក្នុង
ការនយោបាយ¹⁸ ឲ្យស្ត្រីអាចធ្វើធុរកិច្ចបាន¹⁹ ឲ្យស្ត្រីអាចទាមទារមរតក
បាន²⁰ ។ ក៏ប៉ុន្តែ មិនត្រឹមត្រូវទេដែលថាព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم អាចកែប្រែ
អាកប្បកិរិយារបស់សង្គមទាំងមូលបាននោះ ។

សូមលោកស្រីពិនិត្យមើលសូរ្យវ៉េរ៉េត្ត "អាត់-តៅបាស្ត" (សូរ្យវ៉េរ៉េត្តទី ៩) និង
សូរ្យវ៉េរ៉េត្ត "អាល់-មូណាហ្វីគូន" (សូរ្យវ៉េរ៉េត្តទី ៦៣) ក្នុងគួរអាន ។ សូរ្យវ៉េរ៉េត្ត
ទាំងនេះពណ៌នាអំពីចរិតរៀបរយ និងអាការមិនពេញចិត្តរបស់មនុស្សមួយ
ចំនួននៅក្នុងសង្គម ។

សូមវិភាគមើលថា អស់ឡោះហ្ន៎ ﷺ មានព្រះបន្ទូលចំពោះបុគ្គលមួយចំនួន
នៅក្នុងសង្គមដោយសេចក្តីស្អប់ម្តេចខ្លះ ។ សូមពិនិត្យមើលថាបុគ្គលខ្លះ
បានប្រព្រឹត្តបែបណាខ្លះចំពោះព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានធ្វើឲ្យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
កើតទុក្ខដូចម្តេចខ្លះ ព្រោះតែបុគ្គលទាំងនោះមិនគោរពនិងល្មើសបញ្ហា ។
សមាជិកខ្លះរបស់សង្គមនោះមិនស្មោះត្រង់ទេ មិនដឹងខ្លួនទេនិងទទឹងរឹង
រូស ។

¹⁵ គួរអាន ១៦:៥៨-៥៩; ១៧:៣១ ។

¹⁶ គួរអាន ២៤:៣៣ ។

¹⁷ គួរអាន ២:២៣១-២៣២ ។

¹⁸ គួរអាន ៦០:១២ ។

¹⁹ គួរអាន ៤:៣២ ។

²⁰ គួរអាន ៤:៧ ។

ក្រោយពេលព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم សោយទិវង្គតក៏ដោយ អ្នកស្នងដំបូង គឺ អាថ្នី បាការ បានចំណាយពេលច្រើនដើម្បីការពារទល់នឹងការវាយប្រហារ របស់ពួកបោកប្រាស់ចុះចូលសាសនា ។ មិនត្រឹមត្រូវទេដែលសន្និដ្ឋានថា យុត្តិធម៌ សេចក្តីគោរពនិងការចុះសម្រុងគ្នានោះប្រកបដោយជោគជ័យ ។

អ៊ីស្លាមប្រទានសិទ្ធិឲ្យស្ត្រីទទួលមរតកពីគ្រួសាររបស់ខ្លួន ។ ក៏ប៉ុន្តែ សូម លើកឡើងនូវតួនាទីនៃសង្គមដែលផ្លាស់ប្តូរយឺតគឺ មួយរយៈពេលដ៏ខ្លី បន្ទាប់ពីព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានសោយទិវង្គត ព្រះនាង ហ្វាត្វីម៉ាស៊ីត سلامة علیہا ព្រះ រាជបុត្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ត្រូវគេបដិសេធមរតករបស់ព្រះ នាង سلامة علیہا ។ ទោះជាគេបានដកហូតយកមរតកព្រះនាង سلامة علیہا ដោយមូល ហេតុនយោបាយនិងសេដ្ឋកិច្ចក៏ដោយ ក៏ការបដិសេធនេះមិនត្រឹមត្រូវទេ ដែរ ។ មនុស្សមួយចំនួននៅតែកាន់យកទំនៀមទម្លាប់នោះជាធំ ជា ពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងស្ត្រីតែម្តង ។

កាលពីមុននិងសព្វថ្ងៃ ស្ត្រីតស៊ូដើម្បីសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងអ៊ីស្លាម ។ មិនអាច បន្ទោសអ៊ីស្លាមឬព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានទេ ដែលគេប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវ ចំពោះស្ត្រីនោះ ។ គេមិនអាចរិះគន់សាសនាបានទេដែលគេដកហូតសិទ្ធិ ស្ត្រីនោះ ។ ពិតមែន ស្ត្រីមុស្លីមក្នុងសតវត្សរ៍ទី ២១ នៅក្នុងស្ថានភាព ប្រសើរជាងស្ត្រីក្នុងសម័យមុន តែសព្វថ្ងៃនេះ ស្ត្រីមួយចំនួននៅតែ ប្រឈមនឹងសង្គមដែលប្រើទំនៀមទម្លាប់កុលសម្ព័ន្ធបាស់ដែលមិនស្គាល់ សិក្ខាបទនិងការប្រតិបត្តិពិតប្រាកដរបស់អ៊ីស្លាមទេ ។

អ្នកស្រី ហ្វាត្វីម៉ាស៊ីត - ដោយផ្ដោតទៅលើសម្តីសែយីដូដែលថាព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មិនអាចកែប្រែចិត្តគំនិត និងទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្សមួយចំនួន ដែលនៅជុំវិញព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم នោះបាន តើព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានធ្វើអ្វីបាន សម្រេចខ្លះ បើគេពុំបានគោរពច្បាប់គួរអានទេនោះ ?

ផ្សេងចំពោះភរិយាខ្លួនជាដាច់ខាត ពីព្រោះអ្នកណាធ្វើបែបនេះ អ្នកនោះ ប្រព្រឹត្តិល្មើសវិធានការដែលព្រះជាម្ចាស់ عز وجل និង ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ព្រះអង្គ عز وجل ដាក់មក ។"³

ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនថា៖ "តើបុគ្គលណាមួយក្នុងចំណោមអស់ លោកអាចវាយភរិយាខ្លួនដូចគេវាយបាសេ រួចហើយអាចមើលនាងបាន ដូចម្តេច ?"⁴

ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ដែលជាព្រះអគ្គមហាប្រមុខគំរូរក មិនដែលវាយស្ត្រីណា មួយ សត្វណាមួយ មនុស្សណាមួយឡើយដែលឈ្លានពានព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ។ អ៊ីស្លាម មហេសីព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានឲ្យដឹងថា៖ "ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មិន ដែលវាយបម្រើណាមួយ ស្ត្រីណាមួយ ឬអ្នកណាមួយឡើយ លើកលែង តែនៅក្នុងយ្យូហ្វាដូ (ការពារអ៊ីស្លាម) ។"⁵

លោកស្រី ហ្វាត្វីម៉ាស៊ីត - និយាយពីអាយ៉ាស៊ីត "រសើប" ដែលសែយីដូមាន ប្រសាសន៍ខ្លីៗ "وَأَصْرُبُوهُنَّ" (វាយដើរ) នៅក្នុង "សិទ្ធិគូស្វាមីភរិយា" ដែល សែយីដូបានអធិប្បាយរួចមកហើយអំពីមូលហេតុ និងនៅក្នុងឱកាសណា គេឲ្យប្រើច្បាប់នេះ ។ សែយីដូមានប្រសាសន៍ខ្លីៗថាស្ត្រីអាចប្រព្រឹត្តដូច គ្នាបានចំពោះស្វាមីខ្លួន ដោយប្រើតុលាការអ៊ីស្លាមអនុវត្តិទណ្ឌកម្មនេះ ។ តើសែយីដូអាចរៀបរាប់លំអិតរឿងនេះបានទេ ?

សែយីដូ - គួរអានមិនអំពាវនាវឲ្យជ្រើសយកទណ្ឌកម្មជាមធ្យោបាយដំបូង

³ إرشاد القلوب ។
⁴ صحيح البخاري ។
⁵ الطبقات الكبرى ។

វគ្គ ៧ - ការដាក់ពិន័យ

وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

រីឯបណ្តាស្ត្រី (គឺភរិយា) ដែលពួកអ្នកក្រែងថាពួកនាងប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវ ចូរពួកអ្នកអប់រំពួកនាង [បើមិនមានប្រសិទ្ធិភាពទេ] ចូរពួកអ្នកទុកពួកនាងចោលនៅកន្លែងដេក [បើមិនមានប្រសិទ្ធិភាពទេ] ចូរពួកអ្នកវាយប្រដៅពួកនាងឲ្យស្របតាមច្បាប់អល់ឡោះហ្វ័រ។ បើពួកនាងព្រមស្តាប់បង្គាប់ពួកអ្នក [ត្រឹមត្រូវតាមព្រះបញ្ញត្តិ] ពួកអ្នកចូរកុំសាងជម្លោះជាមួយពួកនាង (៤:៣៤) ។

លោកស្រី ហ្វាត្ក័ម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យដាក់ទណ្ឌកម្មរាងកាយទេ ?

សែយីដូ - អ៊ីស្លាមមិនគាំទ្រឬអំពាវនាវការដាក់ទណ្ឌកម្មខ្លួនប្រាណទេ ។ អ៊ីស្លាមជ្រោមជ្រែងសហប្រតិបត្តិការរួមដៃគ្នា ការគោរពគ្នា ការយោគយល់គ្នារវាងគូស្វាមីភរិយា ។

ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ខ្ញុំ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ដែលបុរសវាយភរិយាខ្លួន ថ្វីជឿតែអ្នកដែលត្រូវវាយគឺបុរសនោះទេ ។"²

ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "គេមិនត្រូវធ្វើទារុណកម្មកាយឬធ្វើអ្វី

¹ វាយ (وَأَضْرِبُوهُنَّ) ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានចែងកំណត់ថាការវាយនោះគឺការគោះ (គឺវាយថើរៗ) ។

² សូមមើលសៀវភៅ បីហ្គារ អាល់-អាន់រ៉ាវ (بخار الأنوار) ។

សែយីដូ - ការដឹកនាំជាភារកិច្ចរបស់អល់ឡោះហ្វ័រដែលនៅលើចំណង់ចិត្តរបស់មនុស្ស ។ គួរអានចែងថា៖

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
 ការពិត [ម្យ៉ាងម៉្លោះ] អ្នកមិនអាចដឹកនាំអ្នកណាដែលអ្នកស្រឡាញ់បានទេ តែអល់ឡោះហ្វ័រទេជាអ្នកដឹកនាំអ្នកណាស្រេចតែលើព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ញាណថាអ្នកណាខ្លះ [ដែលចង់] បិតនៅលើមាតិកា (២៨:៥៦) ។

អ្វីដែលព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានអនុវត្តិបានសម្រេចនោះ គឺព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានផ្តួចផ្តើមបង្កើតច្បាប់ស្របទៅតាមគួរអានដើម្បីមនុស្សជាតិ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានកំណត់របៀបរស់នៅដែលជាគំរូ ដោយបង្ហាត់បង្រៀនមនុស្សឯទៀតឲ្យចេះគ្រប់គ្រងនិងចេះដោះស្រាយនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ និងស្ថានការណ៍ដែលកើតនៅក្នុងជីវិត ។

ច្បាប់គួរអានមិនសម្រាប់តែមនុស្សមួយក្រុមដែលរស់នៅឯម៉ាឌីណាស៊ូ ឬម៉ាកកាស៊ូកាលពី ១៤០០ ឆ្នាំកន្លងមកហើយនោះទេ ។ ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ដឹងច្បាស់ណាស់ ថាអ៊ីមម៉ាតូព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم នឹងមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានយ៉ាងងាយៗទេ ។ បណ្តាអ្នកដែលបានចូលកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមក្នុងសម័យព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មានព្រះជន្មនៅឡើយនោះ ភាគច្រើនមានអាយុក្នុងចន្លោះសាមសិបឆ្នាំនិងហុកសិបឆ្នាំ ។ ពួកគេចាស់បុគ្គលលក្ខណៈ ចាស់ចរិត និងចាស់ចិត្តចាស់គំនិតស្រេចហើយ ។

ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មិនអាចកែប្រែចិត្តគំនិតមនុស្សគ្រប់គ្នាបានក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីនោះបានទេ ។ រយៈពេលនោះជាអន្តរៈកាលចាប់ពីយុគសម័យអវិជ្ជានិង

លទ្ធិគ្មានសាសនា ទៅដល់យុគសម័យជំនឿនិងសច្ចធម៌ទៀងត្រង់ ។
ច្បាប់គួរអានត្រូវអនុវត្តដោយមនុស្សជំនាន់ក្រោយៗ ក្នុងអនាគតកាល ។
ប្រៀបដូចយើងព្យាយាមអប់រំកូនៗយើងឲ្យបានល្អ ឯព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក៏
ដូច្នោះដែរ ។ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ព្យាយាមបំពេញភារកិច្ចដើម្បីមនុស្សជំនាន់
ក្រោយៗ សម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលនឹងប្រកាន់យកនិងអនុវត្តសិក្ខាបទ
អ៊ីស្លាម ។

ទីក្រុងគូហ្វាស៊ូដែរ ។ ព្រះនាងស្តែណាប់ سلامتہ علیہا ដូចព្រះនាងហ្វាទ្វីម៉ាស៊ូ عليہا السلام
ដែរ ល្បីល្បាញជាអ្នកប្រាជ្ញ (អ៊ីឡាម៉ាអ៊ី) ឯកខាងសាសនា ។

អ្នកស្រី ហ្វាត្វីម៉ាស៊ូ - "ចូរពួកនាងនៅក្នុងផ្ទះសម្បែងពួកនាង ចូរពួកនាងកុំ
បង្ហាញខ្លួនឡើយ ដូចប្រណីតស្រ្តីដែលធ្លាប់បានធ្វើក្នុងសម័យខ្មៅល្ងង់
កាលពីមុន ។" (៣៣:៣៣)

"ចូរពួកនាងនៅក្នុងផ្ទះសម្បែងពួកនាង" អាយ៉ាស៊ូគួរអាននេះស្តីហាក់ដូច
ជាចែងអំពីមហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក៏ប៉ុន្តែលោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមខ្លះដាក់
ឲ្យប្រើអាយ៉ាស៊ូនេះលើស្រ្តីមុស្លីមទាំងអស់ដែរ ។ តើអាយ៉ាស៊ូនេះចែង
ផ្តោតចំពោះស្រ្តីមុស្លីមទាំងអស់ ឬចំពោះតែមហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ទេ ?

សែយីដូ - អាយ៉ាស៊ូពិសេសនេះចែងសំដៅមហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم តែមិន
បានសេចក្តីទេថា រាល់គ្រាដែលគួរអានចែងដល់មហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
គឺបានតែលើមហេសីព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មិនបានលើស្រ្តីដទៃនោះទេ ។ បើយើង
សិក្សាគួរអាន យើងនឹងបានជួបអាយ៉ាស៊ូច្រើនដែលនៅក្នុងអាយ៉ាស៊ូនោះ
អល់ឡោះហ្វ៊ី رحمہ មានព្រះបន្ទូលសំដៅព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم តែការពិត
អល់ឡោះហ្វ៊ី رحمہ មិនមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់តែព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم នោះទេ ។
អល់ឡោះហ្វ៊ី رحمہ ទាមទារឲ្យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ
رحمہ ដែលបានបើកឲ្យដឹងនោះ ហើយព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ចង់ឲ្យបែកឯទៀតនៃ
សហគមន៍មុស្លីមស្តាប់និងទទួលយកព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - អាលិមជាមុខងារខ្ពស់បំផុតមួយក្នុងចំណោមថ្នាក់ដឹកនាំអ៊ីស្លាម មុច្ចតាហ្គីដូជាអ្នកស្រាវជ្រាវអ៊ីស្លាម ។ តើស្រ្តីមុស្លីមអាចទៅជាអាលិមឬមុច្ចតាហ្គីដូបានទេ តើសែយីដូអាចផ្តល់អាយ៉ាស៊ូគូរអានឬហ្វាខ្លីស្រព្រះសាស្តា صلوات الله عليه ជាអំណះអំណាងចម្លើយរបស់សែយីដូបានទេ ?

សែយីដូ - ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه មានព្រះវចនៈថា៖ "ស្វែងរកចំណេះវិជ្ជាជាភារកិច្ចរបស់មុស្លីមគ្រប់រូប ប្រុសក្តីស្រីក្តី ។" ចូរកត់សម្គាល់ថាព្រះសាស្តា صلوات الله عليه បានសង្កត់ហ្វាខ្លីស្រដោយចែងអំពីភេទដាច់ឡែក ។ អាលិមគឺបុគ្គលដែលបានសិក្សាអ៊ីស្លាមដល់កម្រិតខ្ពស់ ទៅជាអាលិមគឺបាននូវចំណេះវិជ្ជា ។ ចំណេះវិជ្ជាមិនមានទីបញ្ចប់ទេហើយមិននៅលើភេទដាច់ខាត ។

អ៊ីច្ចទីហ្វាដូជាកម្រិតសាសនាខ្ពស់បំផុតក្នុងការសិក្សាអ៊ីស្លាម ។ ពេលអ្នកណាមួយបានដល់កម្រិតអ៊ីច្ចទីហ្វាដូ គេហៅអ្នកនោះថាមុច្ចតាហ្គីដូ ។ មុច្ចតាហ្គីដូជាបុគ្គលដែលមានសមត្ថភាពទាញបញ្ជា និងបទបញ្ញត្តិខាងសាសនាចេញពីប្រភពព័ត៌មានដើមដូចជាគូរអាន និងហ្វាខ្លីស្រព្រះសាស្តា صلوات الله عليه ជាដើមបាន ។ ស្រ្តីមុស្លីមច្រើននាក់បានដល់ថ្នាក់អ៊ីច្ចទីហ្វាដូ ។

មានស្រ្តីមុស្លីមមុច្ចតាហ្គីដូល្អៗជាច្រើនដែលជាសាស្ត្រាចារ្យនៅក្នុងសិក្ខាសាលា បង្ហាត់បង្រៀនអ៊ីស្លាមដល់និស្សិត សរសេរសៀវភៅស្តីអំពីនីតិសាស្ត្រនិងទស្សនៈវិជ្ជាខាងច្បាប់អ៊ីស្លាមដែរ ។

ស្រ្តីមុច្ចតាហ្គីដូមិនមែនអ្វីដែលថ្មីទេ ។ ព្រះនាងហ្វាទ្វីម៉ាស៊ូ سارالله عليها ព្រះរាជបុត្រីរបស់ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه ជាអ្នកចេះដឹងបំផុតម្នាក់អំពីអ៊ីស្លាម ។ ព្រះនាងបានបង្ហាត់គេងឲ្យចេះដឹងអ៊ីស្លាម ។ បណ្តាសាវកធំៗរបស់ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه តែងតែសូមយោបល់ពីព្រះនាងរឿងសាសនា ។ ព្រះនាងស្វែងរកចំណេះវិជ្ជា ព្រះរាជបុត្រីរបស់ព្រះនាងហ្វាទ្វីម៉ាស៊ូ سارالله عليها ក៏បានបង្ហាត់បង្រៀននៅឯ

"ចូរពួកនាងនៅក្នុងផ្ទះសម្បែងពួកនាង" មិនមានន័យថាស្រ្តីមិនអាចចេញពីក្នុងផ្ទះបាននោះទេ ។ នេះគឺសេចក្តីប្រកាសប្រាប់ស្រ្តីអំពីការដើរទៅណាមកណាដែលមិនចាំបាច់ ឬអំពីការស្ថិតនៅទីកន្លែងដែលគួរឲ្យសង្ស័យ ។ ឲ្យខ្ញុំសូមបង្ហាញឧទាហរណ៍មួយ ។ ប្រសិនបើនៅក្នុងលានប្រយុទ្ធ មានបុរសគ្រប់គ្រាន់កំពុងបំពេញកិច្ចការនិងកំពុងប្រយុទ្ធហើយ មិនចាំបាច់ឲ្យស្រ្តីនៅក្នុងលានប្រយុទ្ធនោះទេ ។ ប្រាកដណាស់ ស្រ្តីអាចជួយជ្រោមជ្រែងបានក្នុងវិស័យផ្សេង តែមិនត្រូវនៅក្នុងសមរម្យមិ ប្រយុទ្ធក្នុងជួរមុខទេ ។

លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះបកស្រាយអាយ៉ាស៊ូនេះ ថាវាជាការព្រមានចំពោះមហេសីមួយរបស់ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه ប្រាប់មហេសីនោះកុំឲ្យបង្កជម្លោះ ឲ្យនៅក្នុងផ្ទះ ។ ច្រើនឆ្នាំបន្ទាប់ពីព្រះសាស្តា صلوات الله عليه បានសោយទិវង្គត មហេសីមួយរបស់ព្រះអង្គ صلوات الله عليه បានចូលដៃក្នុងការបំបែរសង្គ្រាមមកទល់នឹងស្តេចខ្ព្ពិលិហ្វស្របច្បាប់ អ៊ីម៉ាអាលី صلوات الله عليه والسلام នៅក្នុងសមរម្យមិយ៉ាមីល (معركة الجمل) ដែលបង្កឲ្យមុស្លីមរាប់ពាន់នាក់បាត់បង់ជីវិត ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមយល់ឃើញយ៉ាងណាអំពីធម្មជាតិស្រ្តី ?

សែយីដូ - ស្រ្តីនិងបុរសកើតមកដោយមានលក្ខណៈសម្បត្តិមនុស្សដូចគ្នា ជាដៃគូគ្នាក្នុងមនុស្សជាតិ យោលតាមអ៊ីស្លាម ។ ស្រ្តីជាមនុស្សពិតប្រាកដដូចបុរសដែរ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ស្រ្តីទទួលបាននូវសិទ្ធិដែលមិនអាចប្រកែកបាន មិនអាចបដិសេធបានដូចសត្វលោកទាំងឡាយរបស់អល់ឡោះហ្គី عز وجل ដែរ ។

ស្រ្តីមិនកើតមកដោយមិនបរិបូរ ឬអន់ប្រាជ្ញាជាងសមភាគីបុរសឡើយ គ្រប់ករណី ។

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿١٩٦﴾

ពិតណាស់ យើងបានបង្កើតមនុស្ស (បុរសនិងស្ត្រី) មកដោយមានទម្រង់ល្អបំផុត (៩៥:៤) ។

សមត្ថភាពពិកំណើតរបស់ស្ត្រីក្នុងការវែកញែករកខុសត្រូវនោះ ដូចសមត្ថភាពពិកំណើតក្នុងការវែកញែករកខុសត្រូវរបស់បុរសដែរ ។ ស្ត្រីមិនមាននិស្ស័យទេរទៅរកអំពើអាក្រក់ពិកំណើតលើសជាងបុរសឡើយ ។

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿١٩٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿١٩٨﴾

[អញសូមសូម]នឹងព្រលឹងនិងអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យវាពេញលេញ ។ ហើយព្រះអង្គបានញ៉ាំងវាឲ្យដឹងសេចក្តីអាក្រក់និងសេចក្តីល្អ (៩១:៧-៨) ។

យោលតាមគូរអាន អល់ឡោះហ្ន៎ កំណត់លក្ខណៈស្ត្រីថា "خَيْرًا كَثِيرًا" សេចក្តីល្អប្រពៃធំមួយ (៥:១៩)" ។

ស្ត្រីមកកាន់លោកនេះជាមួយវិញ្ញាណស្អាត បរិសុទ្ធនិងគ្មានអំពើកម្មធ្ងន់ ។

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿١٩٩﴾

អ្នកណាមួយសាងអំពើអាក្រក់ អ្នកនោះសាងអំពើអាក្រក់លើខ្លួនឯងទេ ។ ពុំមានអ្នកណាមួយនឹងលីវែក អម្រែក[បាបកម្ម]របស់អ្នកដទៃទេ (៥:១៦៤) ។

កាតព្វកិច្ចរបស់ស្ត្រី ក្នុងការបំពេញមុខនាទីសាសនាដើម្បីអល់ឡោះហ្ន៎ លើនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់បុរស ក្នុងការបំពេញមុខនាទីសាសនាដើម្បីអល់ឡោះហ្ន៎ដែរ រីឯរង្វាន់និងទោសរបស់ស្ត្រីនោះក៏លើខ្លួននិងរង្វាន់និងទោសរបស់បុរសដែរ ។

បងប្អូនខ្ញុំក៏អាណិតគាត់ដែរក៏ដោយ តែទាំងអស់គ្នាដឹងថាយុវជននោះត្រូវតែទទួលខុសត្រូវទង្វើរបស់ខ្លួន ។

រឿងនេះមិនទាក់ទិននឹងការសន្ទនាយើងទេ ក៏ប៉ុន្តែឧបត្តិហេតុនេះបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់នូវលក្ខណៈងាយរំភើបចិត្តរបស់ស្ត្រីជាទូទៅ ។ លក្ខណៈអាវេតនិយមរបស់ស្ត្រីមិនមែនជាសញ្ញានៃការខ្វះសមត្ថភាពយល់ដឹង ឬខ្វះប្រាជ្ញានោះទេ ។ ការពិត អាវេតនិយមរបស់ស្ត្រីជាប្រការដែលគួរឲ្យសរសើរនិងជាបែកសំខាន់មួយដែលជាប់នឹងអត្តភាពរបស់ស្ត្រី ។ ហើយវាជាអ្វីដែលសំខាន់បំផុតមួយដែរសម្រាប់គ្រួសារនិងសុខុមាលភាពសង្គម ។

ដូចខ្ញុំបាននិយាយរួចមកហើយ លក្ខណៈអាវេតនិយមរបស់ស្ត្រីមិនមែនជាកង្វះនៅក្នុងការបង្កើតស្ត្រីមកនោះទេ តែក្នុងករណីខ្លះ សម្រាប់ស្ត្រីខ្លះ អាវេតនិយមអាចពិបាកទប់បាន ឬអាចពិបាកគ្រប់គ្រង ។ ឧទាហរណ៍ អំពើហាសារយង់ឃ្នង ឃាតកម្មសាហាវ ឬការប្រយុទ្ធក្នុងសង្គ្រាមជាដើម ។

ទាំងនេះជាបញ្ហាប្រកបដោយសារៈសំខាន់ សូម្បីតែបុរសខ្លះក៏មិនអាចដោះស្រាយឬវិនិច្ឆ័យបានទេដែរ ។ សូមរំលឹកម្តងទៀត ក្នុងករណីខ្លះ វាពិបាកបំផុតសម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការដោះស្រាយរឿងទាំងនេះ ។ អស់លោកអ្នកម្នាក់ៗមានប្រសាសន៍ថា បុរសច្រើនតែមានសមត្ថភាពជាងស្ត្រីក្នុងការដោះស្រាយរឿងនេះ ។ ហេតុដូច្នោះ នៅក្នុងវិស័យខ្លះនៃប្រព័ន្ធតុលាការ ចៅក្រមប្រុសស័ក្តិសមជាងក្នុងការដោះស្រាយរឿងបែបនេះ ។

ចំណែកចៅក្រមស្រី មានស្ត្រីចៅក្រមមួយចំនួនដែលដឹកនាំករណីក្តី ។ ស្ត្រីមួយចំនួនត្រូវលើកលែងពីមុខងារចៅក្រមនៅក្នុងតុលាការណាមួយទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កម៉ាស៊ូ - គេឃើញថាបទបញ្ញត្តិ ខលើកចោលនិងគោលការណ៍ណែនាំភាគច្រើនសម្រាប់ស្ត្រី ក្នុងអ៊ីស្លាម ទាក់ទងនឹងអារម្មណ៍របស់ស្ត្រី ពេលគឺ អាការសរិះសាស្ត្រនិងអាការចិត្តសាស្ត្ររបស់ស្ត្រី ។ អ្វីឡាម៉ាអ៊ីអ៊ីស្លាមប៉ុនប៉ងផ្តល់ភស្តុតាងថាច្បាប់ ឬគោលការណ៍ដឹកនាំនោះជាការសមហេតុផលដោយផ្អែកលើធម្មជាតិស្ត្រី ជាពិសេសរឿងបទបញ្ញត្តិធ្វើសាក្សីឬវិនិច្ឆ័យ ។

អ្វីឡាម៉ាអ៊ីថាការវិនិច្ឆ័យរបស់ស្ត្រីនៅក្រោមអារម្មណ៍ ដូចជាអាការផ្លាស់ប្តូរផ្លូវសតិអារម្មណ៍និងផ្លូវចិត្តមុនឬក្នុងពេលមានរដូវខែ និងពេលមានផ្ទៃពោះមុននិងក្រោយសម្រាលកូនជាដើម ហើយថាប្រការទាំងនេះជាពាក្យសំអាងរបស់លក្ខន្តិកៈក្នុងការផ្តល់កសិណ ឬក្នុងការមិនឲ្យវិនិច្ឆ័យ ។ ស៊ែយីដូបានបញ្ជាក់ថាការផ្តល់កសិណនៅលើករណី និងនៅលើការគួរឲ្យទុកចិត្តរបស់បុគ្គលជាចម្បង មិនចាំបាច់ថាប្រុសឬស្ត្រីក្នុងករណីទាំងអស់ទេ ។ តើស៊ែយីដូអាចអធិប្បាយលំអិតរឿងចៅក្រមស្ត្រីនិងរឿងអាវុធនិយម (គឺការងាយរំជួលចិត្ត) បានទេ ?

ស៊ែយីដូ - ខ្ញុំបាទសូមនិយាយរឿងមួយប្រាប់លោកស្រី ។ ច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ កាលខ្ញុំបាទរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយនិងបងប្អូន ។ យប់មួយយើងបានឮមនុស្សលូចចូលក្នុងបន្ទប់ខាងក្រោយផ្ទះយើង ។ ពេលយើងទៅមើល យើងបានឃើញយុវជនម្នាក់កំពុងលូចទូរទស្សន៍យើង ។ យើងបានចាប់ខ្លួនយុវជននោះ បម្រុងនឹងហៅនគរបាល តែគាត់យំថាបើយើងប្រគល់គាត់ឲ្យទៅនគរបាល គាត់នឹងជាប់ពន្ធនាគារ ។

ដោយបានឃើញគាត់យំ អង្វរករនិងសូមខមាទោស ម្តាយខ្ញុំដែលបានឃើញបានឮឧបត្តិហេតុទាំងអស់នោះក៏អាណិតអាសូរគាត់ ។ ម្តាយយើងក៏បានសូមកុំឲ្យយើងហៅអាជ្ញាធរនិងសូមឲ្យយើងលែងគាត់វិញ ។ ទោះបី

أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ

អញមិនឲ្យទង្វើរបស់អ្នកណាមួយក្នុងចំណោមពួកអ្នក ប្រុសឬស្ត្រី បាត់បង់ឡើយ ។ ពួកអ្នកជាពំនាក់រវាងគ្នានិងគ្នា (៣:១៩៥) ។

ស្ត្រីអាចទៅដល់ដំណាក់ការជិតស្និទ្ធនឹងអស់ឡោះហ្ន៎ដូចបុរសដែរ ។

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

បុគ្គលណាមួយ បុរសឬស្ត្រី ដែលប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ព្រមទាំងមានសទ្ធា បុគ្គលនោះនឹងបានចូលឋានសួគ៌ (៤:១២៤) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមយល់ឃើញយ៉ាងណាអំពីឋានៈនិងអំពីសមត្ថភាពទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ត្រី ?

ស៊ែយីដូ - ស្ត្រីត្រូវបង្កើតមកដើម្បីជាពាក់កណ្តាលអ៊ុមម៉ាតូ ។ ស្ត្រីត្រូវជួយធានាសីលធម៌ រក្សាសុវត្ថិភាព ការពារសុខុមាលភាពមនុស្សជំនាន់ក្រោយៗ និងដើម្បីទៅជាមាតា ។ ស្ត្រីត្រូវបង្កើតមកដើម្បីជាមាតា ជាអ្នកអប់រំកូននិងមានមុខនាទីសំខាន់ៗច្រើនទៀត ។

នៅក្នុងសម័យយើង ស្ត្រីមួយចំនួនបាត់បង់មោទនភាពដែលជាមាតាឬដែលទៅជាមាតា ។ កិត្តិយស សេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងសេចក្តីស្នើចសរសើរភាពជាមាតាបានធ្លាក់ចុះ ។ អ្នកខ្លះឃើញថា "មាតា" ឬ "មេផ្ទះ" ជាអ្វីដែលថោកថយ ។ ភាពជាមេផ្ទះ ឬជាមាតានោះមិនធ្វើឲ្យអាម៉ាស់មុខ មិនធ្វើឲ្យអាប្រឌិនកិត្តិយសទេ ។ មិនអាក្រក់ទេដែលស្រឡាញ់និងផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារនោះ ។

ផ្ទុយទៅវិញ ភាពជាម្តាយជាគ្រឹះសំខាន់បំផុតដែលជាពំនាក់អាស្រ័យរបស់កូន ។ ម្តាយជាអ្នកអប់រំកូនៗ ជាគ្រូរបស់កូន ។ កូនៗមើលមកម្តាយកោតសរសើរម្តាយ រៀនពីម្តាយ ទទួលបានវិធានការយោង សម្បត្តិស្បៀង និងការចេះអាណិតអាសូរមកពីម្តាយ ។ ភាពជាមាតាជាអ្វីដែលល្អប្រសើរមានតម្លៃនិងសំខាន់ ។ ក្លាយទៅជាមាតាដ៏ល្អមានការលំបាកនិងត្រូវការពេលយូរ ។

ក៏ប៉ុន្តែ មិនត្រូវកាត់បន្ថយសារៈសំខាន់របស់បិតាទេដែរ ។ តួនាទីរបស់ឪពុកសំខាន់ណាស់សម្រាប់សុខុមាលភាពគ្រួសារ អត់ឪពុកនឹងមានការលំបាក ។ តែអត់ម្តាយអាចកើតមានអន្តរាយសម្រាប់គ្រួសារ ។ ម្តាយជាខ្សែចំណងចងគ្រួសារយ៉ាងជាប់ជាអង្គភាពមួយ ។

មាតាជាអ្នកកសាងអ៊ុមម៉ាត់ ។ មាតាជាអ្នកបំប៉នបណ្តាមេដឹកនាំដ៏ល្អៗ បណ្តាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ បណ្តាបណ្ឌិត បណ្តាស្វាមី បណ្តាភរិយា បណ្តាឪពុកនិងម្តាយ ។ ម្តាយអាចប្តូរអ៊ុមម៉ាត់ទាំងមូលបានដោយបណ្តុះបណ្តាលកូនម្នាក់ឲ្យធាត់ធំ ។ កូននេះអាចនឹងកែប្រែប្រទេសជាតិទាំងមូលបាន ។ ការពិត មាតាចារប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - តើអ៊ុមម៉ាត់ជ្រោមជ្រែងស្ត្រីឲ្យចេះមានស្មារតីមិនពឹងពាក់អ្នកដទៃ ឲ្យចេះបំពេញសេចក្តីត្រូវការដោយខ្លួនឯងបានទេ? តើស្ត្រីមានសេរីភាពជ្រើសរើស អាចទៅជាអ្នកណាមួយបានទេក្នុងជីវិត?

សែយីដូ - ស្ត្រីត្រូវតែចេះមិនពឹងពាក់គេនិងអាចបំពេញសេចក្តីត្រូវការដោយខ្លួនឯងបានយ៉ាងបរិបូរ ទាំងពេលមុនមានគ្រួសារ ទាំងក្នុងពេលមានគ្រួសារ ព្រមទាំងពេលលែងលះគ្នាឬពេលស្លាប់ ។ ស្ត្រីត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេច គ្រប់ពេល ក្នុងការពឹងពាក់តែលើខ្លួនឯង ។ ពុំមានអ្នកណា

បំភ្លេចប្តាប់អត្រាក្នុងការធ្វើសាក្សីទេ ទោះបីមានករណីប្លែកពីធម្មតាក៏ដោយ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - តែលក្ខខណ្ឌ "បុរសមួយ ស្ត្រីពីរ" នឹងនៅតែជាឧបសគ្គសម្រាប់ស្ត្រីដែលគេយកយោបល់ខ្លួនទៅពិភាក្សា ដើម្បីឲ្យដឹងថា តើវាសមហេតុផលឬទេនោះ ផ្ទុយនឹងបុរសដែលមិនបាច់ដាក់យោបល់ ឬការចេះដឹងរបស់ខ្លួនឲ្យគេពិភាក្សាទេ តាំងដើមមកម៉្លេះ ។

សែយីដូ - ក្នុងសាសនាអ៊ុស្លាមមានសាច់រឿងច្រើនដែលគ្រប់គ្រងរឿងទំនាស់ ដូចជាច្បាប់ដូណូ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់គ្រួសារ ជាដើម ។ រៀបរាប់អំពីច្បាប់ទាំងនេះធ្វើឲ្យយើងបែរចេញពីសាច់រឿងយើង ហើយខាតពេលច្រើនទៀតផង ។ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរលោកស្រីយ៉ាងច្រើន សម្រាប់ករណីខ្លះវាដូច្នោះមែន តែសម្រាប់ករណីទៀតមិនអាចអនុវត្តបានទេ វាតាមតែករណីនិងរឿងរ៉ាវនៅជុំវិញករណីនោះ ។

សំខាន់លើសពីនោះទៀត ពេលផ្តល់កសិណឬធ្វើសាក្សី មិនថាប្រុសឬស្រី ឬខោអាវទេ ភាគីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងសវនាការនឹងត្រូវត្រួតពិនិត្យយ៉ាងល្អិតល្អន់ ដូច្នោះសាក្សីនឹងត្រូវពិភាក្សាដើម្បីនឹងដឹងថាសមហេតុផលឬទេ ។

បើតុលាការដឹងច្បាស់ថាសាក្សីណាមួយខ្វះសមត្ថកិច្ច ឬមិនគួរឲ្យទុកចិត្តបាន ទោះជាសាក្សីជាបុរសច្រើននាក់ក្តី ឬតុលាការសង្ស័យថាមានភាពមិនពិតប្រាកដក្តី តុលាការនឹងមិនយកជាការការផ្តល់កសិណរបស់អ្នកទាំងនោះទេ ។ ត្រង់នេះទៀត មិនផ្អែកតែលើភេទតែមួយមុខទេ ការគួរឲ្យទុកចិត្តបានក៏ជាកត្តាសំខាន់មួយដែរ ។

រីឯចំណុចទីពីររបស់លោកស្រី គឺអាយ៉ាស៊ូដែលអាចឆ្លើយបដិសេធស្វាមី ដែលចោទភរិយាខ្លួនថាមានសហាយស្មន់នោះ វាមិនជាប់ទាក់ទិននឹងការ ធ្វើសាក្សីឬការផ្តល់កសិណទេ តែអាយ៉ាស៊ូនេះសម្រាប់ប្រើជាមធ្យោបាយ ការពារខ្លួន ។

លោកស្រី ហ្វាត្លូម៉ាស៊ូ - យោលតាមការអធិប្បាយរបស់សែយីដូ ស្ត្រីសម័យ មុនខ្លះការពិសោធន៍រឿងធ្វើធុរកិច្ច ។ ក៏ប៉ុន្តែ សម័យយើង ស្ត្រីមាន សញ្ញាប័ត្រធុរកិច្ចថែមទាំងជំនាញខាងវិស័យនេះទៀតផង ។ តើច្បាប់នេះ នឹងនៅតែដាក់ឲ្យអនុវត្តលើស្ត្រីទាំងនោះទេ ដែលប្រកបមុខរបរធុរកិច្ច នោះ ?

សែយីដូ - បទបញ្ញត្តិអីស្ត្រីអនុលោមទៅតាមបែបបទសង្គម មិនមែន អនុលោមទៅតាមការលើកលែងទេ ។ ខ្ញុំបាទយល់ស្របជាមួយយោបល់ លោកស្រីដែលថាស្ត្រីក្លាយទៅអ្នកជំនួញ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនអាចប្រែក្រឡាច្បាប់អីស្ត្រីបានទេដោយងាយៗ ព្រោះតែស្ត្រីខ្លះ ក្លាយទៅអ្នកជំនាញវិស័យណាមួយនោះ ។

តុលាការមុស្លីមប្រយ័ត្នប្រយែងណាស់ពេលស៊ើមអង្កេត ពេលពិនិត្យនិង ពេលសាកសួរសាក្សី ។ សូមលើកយករឿងសន្មត់មួយជាឧទាហរណ៍ ក្នុង រឿងសន្មត់នេះស្ត្រីអ្នកជំនាញជាសាក្សីក្នុងការឈ្លោះប្រកែករឿងធុរកិច្ច ។ តុលាការមុស្លីមនឹងយកចិត្តទុកដាក់ អំពីការផ្តល់កសិណរបស់ស្ត្រីនោះ ដោយពិនិត្យកេរ្តិ៍ឈ្មោះ បទពិសោធន៍ ចំណេះវិជ្ជានិងអំពីការគូរឲ្យជឿ បានក្នុងរឿងនោះ ហាក់ដូចជាស្ត្រីនោះជាបុរសម្នាក់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រោះតែស្ត្រីនោះជាអ្នកជំនាញមួយរូបក្នុងវិស័យនេះ គេអាចចាត់ទុក កសិណរបស់ស្ត្រីនោះដូចកសិណរបស់បុរសដែរ ។ តែឥឡូវម៉ាអ្វីនឹងមិន

ដឹងយ៉ាងពិតប្រាកដថាអនាគតនោះយ៉ាងណាទេ ។ ការចេះមិនពឹងពាក់ គេនិងការអាចបំពេញសេចក្តីត្រូវការដោយខ្លួនឯងបាន អាចមាន លទ្ធផលល្អច្រើន ដូចជាមានទំនុកចិត្តខ្លួនឯង ផុតភ័យនិងមានសេចក្តី ក្លាហាន ជាដើម ។ ក៏ប៉ុន្តែអីស្ត្រីមចង់ឲ្យស្ត្រីដឹងដែរថាការសម្រេចចិត្តខ្លះ ត្រូវតែធ្វើដោយប្រឹក្សាជាមួយបុគ្គលណាម្នាក់ក្នុងជីវិត ដូចជាឪពុកម្តាយ ជាដើម ។

លោកស្រី ហ្វាត្លូម៉ាស៊ូ - តើអីស្ត្រីមល្អៀងទៅរកការបែងចែកភេទទេ ?

សែយីដូ - ការបែងចែកភេទតម្រូវទៅលើឱកាស កាលៈទេសៈ ឬ គ្រឹះស្ថាន ។ ឧទាហរណ៍ អីស្ត្រីមប្រៀនប្រដៅឲ្យបែងចែកភេទពេលមាន ជំនុំមនុស្សក្នុងការសប្បាយរីករាយ ព្រោះវាអាចមានលទ្ធផលអាក្រក់ ។

ក៏ប៉ុន្តែ អីស្ត្រីមិនហាមការជំនុំរួមទេក្នុងការពិភាក្សារកការចេះដឹង ក្នុង ការផ្តល់ព័ត៌មានឬទាក់ទងនឹងសាសនា ។ ចំណុចសំខាន់គឺ ប្រសិនបើគេ មិនខ្លាចមានអំពើមិនគប្បីកើតឡើងទេនោះ យល់ព្រមឲ្យមានការជំនុំរួម ។

លោកស្រី ហ្វាត្លូម៉ាស៊ូ - អំពីសិក្ខាបទរឿងស្ត្រីក្នុងអីស្ត្រីម តើមានអត្ថបទ អក្សរសាស្ត្រច្រើនទេ ដែលប្រាប់ស្ត្រីអំពីអ្វីដែលមិនគប្បីសម្រាប់ស្ត្រី ? ឧទាហរណ៍ ស្ត្រីមិនគប្បីទៅម៉ាស់យ៉ូដូទេ មិនគប្បីស្ម័គ្រគូរអានក្នុង ចំណោមបុរសទេ មិនគប្បីធ្វើសន្តិសីទក្នុងចំណោមបុរសទេ ឬប្រកបកិច្ច ការណាដែលសម្បូរតែបុរស ។ គេច្រើនតែឃើញមានកំហុតផ្សេងៗ ។ តើ មតិរួម នៅក្នុងចំណោមអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញនោះ យ៉ាងណាដែរអំពីរឿង ទាំងនេះ ?

សែយីដូ - ពុំមានមតិរួមទេ ក្នុងចំណោមអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញអំពីរឿងទាំងនេះមកពីមូលហេតុចម្រូងចម្រាសគ្នា។ ដំបូង ពេលអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញនិយាយអំពីព្រំដែនស្ត្រី អស់លោកគិតដល់សហគមន៍ជាពិសេសដែលស្ត្រីរស់នៅ។ ឧទាហរណ៍ មានសហគមន៍ខ្លះគេមិនឃើញមានស្ត្រីច្រើនជាសាធារណៈទេ ដូច្នេះបុរសមិនសូវធ្លាប់រស់នៅជុំជាមួយស្ត្រីទេ ។

នៅក្នុងសហគមន៍ដែលស្ត្រីភាគច្រើននៅក្នុងផ្ទះ ស្ត្រីទាំងនោះកម្រដើរចេញទៅខាងក្រៅណាស់ ទោះបីទៅជួបរកដោយ មិនមានអ្វីគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលអស់លោកអ្នកប្រាជ្ញណែនាំស្ត្រី កុំឲ្យទៅម៉ាស់យ៉ូដូញឹកញាយពេក ។ អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញដែលបង្កើតគោលការណ៍បែបនេះមានបំណងការពារស្ត្រី ។

ស្រដៀងនេះដែរ នៅក្នុងសហគមន៍ដែលស្ត្រីចូលប្រលូកនិងចូលរួមក្នុងកិច្ចការជាសាធារណៈ (ដូចជាក្នុងការប្រកបអាជីព ឬក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំ ជាដើម) នោះ មតិបែបនេះមិនអាចដាក់ឲ្យធ្វើបានទេ ហើយមិនសមរម្យទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - នាងខ្ញុំចង់អានឲ្យសែយីដូស្តាប់នូវអត្ថបទមួយសរសេរដោយនារីមុស្លីមម្នាក់នៅក្នុងកាសែត "London Times" អំពីស្ត្រីនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ។

ថា៖ "សាសនាយើងមិនចាត់ទុកស្ត្រីជាមនុស្សមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរទេ ចាត់ទុកស្ត្រីជាទាសី ។ នាងខ្ញុំសរសេរជំទាស់សាសនាពីព្រោះប្រសិនបើស្ត្រីចង់រស់នៅដូចមនុស្ស ស្ត្រីត្រូវរស់នៅក្រៅច្បាប់សាសនាអ៊ីស្លាម ។"²¹

²¹ London Times, 22 June 1994, Taslima Nasreen, a Bangladeshi author.

កសិណបូការធ្វើជាសាក្សីរបស់ស្ត្រីមិននៅក្នុងអត្រា "បុរសមួយ ស្រីពីរ" ទាំងអស់ឬជាចាំបាច់គ្រប់ករណីនោះទេ ។

ចំណែករឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ស្ត្រី ដូចជារដូវខែ ការមានផ្ទៃពោះ ការរួម ដំណេក ឬការសម្រាលកូន ជាដើម ក្នុងករណីភាគច្រើន អ្វីឡាម៉ាអ៊ូ ឬតុលាការយល់ព្រមថាកសិណរបស់ស្ត្រីសំខាន់ជាងកសិណរបស់បុរស ។

ទាក់ទងនឹងអាយ៉ាស៊ូដូញដូរ ជាទូទៅកាលពីដើម ស្ត្រីមិនជំនាញខាងចរចាដូចបុរសទេ ។ ធុរកិច្ចជាមុខរបរបស់បុរស ។ បុរសដឹងនិងមានបទពិសោធន៍ជាងខាងដូញដូរ ខាងជំនួញ ខាងឲ្យខ្ចី ។ល។ ជាទូទៅ បុរសពូកែខាងធុរកិច្ចជាងស្ត្រី ។ ហេតុដូច្នេះ អត្រាស្ត្រីពីរនាក់ក្នុងការធ្វើសាក្សីនោះច្រើនតែផ្អែកលើបទពិសោធន៍របស់ស្ត្រីខាងដូញដូរ មិនមែនផ្អែកលើសមត្ថភាព ប្រាជ្ញាឬការខ្វះទំនុកចិត្តរបស់ស្ត្រីទេ ។

أَتَانِ ذَوَا عَدَلٍ مِّنكُمْ

បុរសសុចរិតពីរនាក់ជ្រើសរើសក្នុងចំណោមពួកអ្នក (៥:១០៦) ។

គួរអានម៉ឺងម៉ាត់រឿងធានាការដូញដូរ បុរសម្នាក់មិនគ្រប់គ្រាន់ទេដើម្បីភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចដូញដូរ ត្រូវឲ្យមានបុរសពីរនាក់ ។ សូមរំលឹកម្តងទៀតថាវាមិនផ្អែកនៅលើភេទទេ (គឺមិនប្រកាន់ថាប្រុសឬស្រីទេ) ។ អ៊ីម៉ាស្ត្រីខ្ចីកូ ^{صلوات الله عليه والسلم} មានរចនាថា៖ "បុគ្គលណាចង់ធ្វើធុរកិច្ច បុគ្គលនោះគប្បីដឹងច្បាប់និងវិន័យរបស់ធុរកិច្ច ។ បើបុគ្គលនោះធ្វើការដូញដូរដោយមិនស្គាល់ច្បាប់នោះទេ បុគ្គលនោះអាចរងការឈឺចាប់បានដោយសារតែការដូញដូរឥតផលឬដែលធ្វើឲ្យមានមន្ទិល ។"²

² សូមមើលសៀវភៅ أصول الكافي; معاملات ។

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَتْهُ أَحَدِهِمْ
 أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾
 ជនទាំងឡាយណាដែលចោទភរិយារបស់ខ្លួន [ថាពួកនាងមានសហាយ
 ស្មន់] ដោយពុំមានសាក្សីទេក្រៅពីខ្លួនឯងផ្ទាល់ ការធ្វើសាក្សីរបស់ជន
 ទាំងនោះគ្រប់ៗគ្នា បិតនៅលើការស្ស៊ីចម្រើនដង ចំពោះអល់ឡោះហ្វាហ្វាខ្លួន
 និយាយពិត (គឺឲ្យគេស្ស៊ីចក្នុងព្រះនាមអល់ឡោះហ្វាហ្វាខ្លួននិយាយ
 ពិតក្នុងការចោទភរិយារបស់ខ្លួន) (២៤:៦)

وَالْخَالِصَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾
 និង[ឲ្យស្ស៊ីច]លើកទីប្រាំថា សូមឲ្យបណ្តាសាររបស់អល់ឡោះហ្វាហ្វាក៏មក
 លើខ្លួនគេ ប្រសិនបើគេនិយាយកុហក (២៤:៧) ។

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾
 តែមិនធ្វើទណ្ឌកម្មលើស្ត្រី(ភរិយា)ទេ បើនាងស្ស៊ីចំពោះអល់ឡោះហ្វាហ្វា
 ដងថាគេ (ស្វាមីរបស់នាង) ជាអ្នកនិយាយកុហកម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក
 និយាយភូតភរពិតមែន (គឺគេបាននិយាយកុហក) (២៤:៨) ។

សែយីដូ - ទោះបីអាយ៉ាស្តុគូរអានយោងដែលលោកស្រីថានោះមិន
 និយាយអំពីអត្រាសាក្សីក៏ដោយ តែសាក្សីភាគច្រើនច្រើនតែផ្អែកលើ
 អាយ៉ាស្តុ ២:២២៨ មួយប៉ុណ្ណោះដែលនិយាយអំពីអត្រានោះ ។

ក៏ប៉ុន្តែ មានករណីប្រៀបខ្លះដែលទាមទារការពិនិត្យនិងការយល់ដឹង
 ហើយមានតែស្ត្រីទេដែលអាចស្គាល់បទពិសោធន៍នេះបាន ។ ការផ្តល់

តើសែយីដូយល់ឃើញយ៉ាងណា ?

សែយីដូ - សម្តីនេះសម្បូរដោយការកាន់លទ្ធិហួសហេតុនិងអាការៈជួល
 ចិត្តខ្លាំង ។ ម្ចាស់អត្ថបទមិនបង្ហាញគោលបំណងច្បាស់លាស់ មិន
 អធិប្បាយក្បោះក្បាយទេ ។ ច្បាប់អ៊ីស្លាមដែលត្រូវបានចារទុកនោះចែង
 ផ្ទុយពីយោបល់របស់ម្ចាស់អត្ថបទ ។ អ៊ីស្លាមមិន ត្រឹមតែលើកស្ទួយកំពស់
 មនុស្សនិយមនៃស្ត្រីប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងធានាឋានៈស្ត្រីដោយប្រទាន
 សិទ្ធិផ្នែកសង្គមឲ្យស្ត្រីទៀតផង ។

អកុសល ប្រទេសមួយចំនួនដែលអះអាងថាខ្លួនជាមុស្លីមនោះមិនប្រកាន់
 ខ្ជាប់នូវជំនឿអ៊ីស្លាមពិតប្រាកដទេ ។ បុគ្គលខាងលើនេះអាចធ្លាក់ធំនៅក្នុង
 ប្រទេសប្រភេទនេះដែលអះអាងថាជាតំណាងអ៊ីស្លាមនោះ តែការ
 ប្រតិបត្តិ និងតម្លៃអ៊ីស្លាមរបស់ប្រទេសនោះត្រូវបានបោះបង់ចោល ។
 ប្រហែលជានៅក្នុងប្រទេសលោកស្រីនោះ អ៊ីស្លាមគ្រាន់តែជាពាក្យស្លោក
 ជាងការអនុវត្តិសាសនា ។

ប្រទេសខ្លះថាខ្លួនប្រតិបត្តិអ៊ីស្លាម តែបិទមិនឲ្យស្ត្រីសិក្សាទេ ឃាត់មិនឲ្យ
 ស្ត្រីចូលរួមក្នុងកិច្ចការសហគមន៍ទេ ហើយមិនអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីបញ្ចេញ
 មតិនយោបាយទេ ។ ពួកគេដកហូតសិទ្ធិ កិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់
 ស្ត្រី ហើយនៅតែអះអាងថាខ្លួនជាតំណាងអ៊ីស្លាម ។ អកុសល សព្វថ្ងៃនេះ
 យើងមាននូវអ្វីទាំងនេះ តែអ្វីទាំងនេះពុំមែនអ៊ីស្លាមទេ អ្វីទាំងនេះជា
 វប្បធម៌សង្គម ។

ម្យ៉ាងទៀត មានប្រទេសមុស្លីមខ្លះព្យាយាមដាត់ពណ៌ឲ្យទំនើបនិង
 ស៊ីវិល័យដោយជ្រើសរើសស្ត្រីជានាយករដ្ឋមន្ត្រី ។ ទោះបីពួកគេអាច
 ជ្រើសរើសស្ត្រីជាតំណាងប្រទេសពួកគេ ក្នុងតំណែងជាន់ខ្ពស់បំផុតក៏

ដោយ ជាទូទៅ ពួកគេនៅតែគ្មានសេចក្តីគោរពស្រ្តីនៅក្នុងសហគមន៍ពួកគេ ។ បើគេពិនិត្យមើលសហគមន៍ទាំងនោះ គេនឹងឃើញថាស្រ្តីត្រូវគេធ្វើបាបបួររងអំពើអយុត្តិធម៌ ។

អ្នកខ្លះរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនស្រីខ្លួន ដោយពុំបានទទួលការយល់ព្រមពីកូនស្រីខ្លួននោះទេ ។ ស្វាមីខ្លះចាត់ទុកភរិយាខ្លួនជាខ្ញុំបម្រើ ។ ទង្វើបែបនេះ (និងច្រើនទៀត) ជាទម្លាប់របស់សហគមន៍ មិនមែនជាទម្លាប់ឬខ្លឹមសាររបស់អ៊ីស្លាមទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសូ - អាកប្បកិរិយានិងទង្វើដែលប្រព្រឹត្តក្នុងនាមអ៊ីស្លាមការពិត ជាអាកប្បកិរិយានិងជាទង្វើដែលផ្ទុយពីខ្លឹមសារនៃពាក្យពេជន៍នៅក្នុងគូរអាន ។ បើគេពិនិត្យសហគមន៍អាវ៉ាប់មួយចំនួនដែលមានអ្នកកាន់សាសនាគ្រិស្តនិងមុស្លីមរស់នៅជាមួយគ្នានោះ គេមុខជានឹងឃើញថាស្រ្តីមុស្លីមដែលរស់នៅជាមួយប្រជាជាតិខ្លួននោះ មិនត្រូវគេគោរពដូចគ្នានឹងស្រ្តីគ្រិស្តដែលរស់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនខ្លួននោះទេ ។

ជាទូទៅ ស្រ្តីគ្រិស្តបានទទួលនូវសេចក្តីគាប់ចិត្តនិងសេចក្តីគោរពនៅក្នុងសហគមន៍ខ្លួន ។ តើស៊ែយីដូយល់ឃើញយ៉ាងណាដែរ ថាហេតុអ្វីនៅក្នុងសហគមន៍មុស្លីមខ្លះ គេមើលមកស្រ្តីមុស្លីមជាពលរដ្ឋថ្នាក់ទីពីរ ?

ស៊ែយីដូ - សេចក្តីគោរពចំពោះស្រ្តីគ្រិស្តដែលលោកស្រីថានោះមិនមែនមកពីសាសនាទេ តែមកពីទំនៀមទម្លាប់ (ឬប្រពៃណី) ។ ស្រដៀងនេះដែរ កង្វះសេចក្តីគោរពធៀប ដែលស្រ្តីមុស្លីមទទួលរងនៅក្នុងសហគមន៍ខ្លួននោះក៏មិនចាប់កំណើតមកពីសាសនាទេដែរ តែចាប់កំណើតមកពីប្រពៃណី ។

វគ្គ ៦ - ផ្តល់កសិណ និង ធ្វើអាជ្ញាកណ្តាល

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសូ - នៅក្នុងអាយ៉ាសុត្តរអានទាំងអស់ដែលស្តីអំពីការផ្តល់កសិណឬការធ្វើជាសាក្សីនោះ គោលនយោបាយ "បុរសមួយ ស្រ្តីពីរ" ពាក់ព័ន្ធតែនឹងការជួញដូរទេ ។ អាយ៉ាសុត្តរទាក់ទិនទាំងអស់ទៀតស្តីអំពីរឿងទូទៅហើយចែងថាសាក្សីពីរនាក់ ដោយមិននិយាយដល់ភេទប្រុសឬភេទស្រីទេ ។¹ អាយ៉ាសុត្តរបន្តស្តីអំពីការផ្តល់កសិណពាក់ព័ន្ធនឹងការជួញដូរក្នុងធុរកិច្ច ។ ហេតុអ្វីបានជាមានអាត្រាធៀប (គឺស្រ្តីនិងបុរសមិនស្មើភាពគ្នា) ហើយនឹងដូច្នោះក្នុងការផ្តល់កសិណឬការធ្វើជាសាក្សីទាំងអស់ទេ ?

شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى
ចូរពួកអ្នកចាត់តាំងឲ្យមានសាក្សីពីរនាក់ ក្នុងចំណោមមនុស្សប្រុសរបស់ពួកអ្នក ។ បើពុំមានមនុស្សប្រុសពីរនាក់ទេ ចូរយកប្រុសមួយនាក់និងស្រីពីរនាក់ ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលពួកអ្នកពេញចិត្តធ្វើជាសាក្សី ដើម្បីក្រែងលោស្រីណាមួយ ក្នុងចំណោមសាក្សីស្រីទាំងពីរនាក់នោះភ្លាត់ភ្លាំងស្រីម្នាក់ទៀតនឹងបានជួយរំលឹក (២:២៨២) ។

ម្យ៉ាងទៀត ហាក់ដូចជាមានការលើកលែងអាត្រានេះចោលពេលការផ្តល់កសិណរបស់ស្រ្តីស្មើនឹងការផ្តល់កសិណរបស់បុរស ។ ការពិតវាឆ្លើយបដិសេធហើយឈ្នះលើការផ្តល់កសិណរបស់ស្វាមីណា ដែលចោទភរិយាខ្លួនថាប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ ដូច្នោះវាបង្ហាញឲ្យឃើញថាភរិយានោះគ្មានកំហុស ។

¹ សូមមើលគូរអាន ៦៥:២; ១:១០៦; ៤:១៥ ។ ១៦៧

តើគួរអានចង់និយាយថាឪពុកមានសិទ្ធិសម្រេចផ្តាច់ព្រ័ត្រថា ម្តាយជាមេដោះឬមិនមែនជាមេដោះមែនទេ ?

សែយីដូ - នៅក្នុងអត្ថបទគួរអានច្បាប់ដើម គឺអត្ថបទគួរអានសរសេរជាភាសាអារ៉ាប់នោះ គួរអានចែងថាឪពុកម្តាយទាំងពីរនាក់ត្រូវមូលមតិគ្នាក្នុងការបំបៅដោះកូនឲ្យគ្រប់ពេលកំណត់ មិនមែនតែឪពុកម្នាក់ទេជាអ្នកសម្រេចនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើគេនឹងផ្អែកលើហេតុផលអ្វី ដើម្បីនឹងប្រគល់សិទ្ធិចិញ្ចឹមកូនពេញលក្ខណៈឲ្យម្តាយ ?

សែយីដូ - មានហេតុផលច្រើន ។ ឧទាហរណ៍ ការធ្វើទុក្ខទោស អំពើហិង្សាការទុកចោល ឬការធ្វើបាបកូនពីសំណាក់ឪពុកនឹងត្រូវសម្រេចបែបនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើឪពុកខូចសីលធម៌ ប្រមាថសាសនា ឬមិនមានការសមរម្យក្នុងខ្លួន - ប្រការទាំងនេះក៏ជាកត្តាផ្តាច់ព្រ័ត្រក្នុងការអារកាត់ដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ជួនកាលពេលឪពុកស្លាប់ ជីតាខាងឪពុកប៉ុនប៉ងទាមទារសិទ្ធិចិញ្ចឹមកូនៗ ។ តើអ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យជីតាយកកូនទេថ្វីបើនៅមានម្តាយដែលមានសមត្ថភាពចិញ្ចឹមកូននោះ ?

សែយីដូ - អត់ពីឪពុក អ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យជីតាខាងឪពុកទេជាអ្នកមានសិទ្ធិចិញ្ចឹមកូន បើជីតានោះចង់ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើមាតាមានសមត្ថភាពចិញ្ចឹមកូនដោយមានថវិកានិងសីលធម៌គ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនធ្វេសប្រហែសសោះ មាតានោះអាចសូមឲ្យគុណាការអ៊ីស្លាម ឬសូមឲ្យអ្វីៗម៉ាក្រូមជួយដោះស្រាយដើម្បីប្រគល់សិទ្ធិចិញ្ចឹមកូនមកឲ្យខ្លួន ។

មានអាយ៉ាស៊ូគួរអានច្រើន ដែលចែងថាបុរសនិងស្ត្រីត្រូវរស់នៅជាមួយគ្នាដោយស្របគ្នា ។ មានអាយ៉ាស៊ូគួរអានច្រើនណាស់ដែលចែងថាបុរសនិងស្ត្រីស្មើភាគគ្នា ។ សូម្បីតែព្រះសាស្ត្រ ﷺ ក៏បានរៀបរាប់ដែរថាបុរសនិងស្ត្រីជាភាគពាក់កណ្តាលគ្នា ។

តាមប្រពៃណី នៅក្នុងសហគមន៍ខ្លះនៃប៉ែកខាងកើត គេមើលមកស្ត្រីជាបុគ្គលថ្នាក់ទីពីរ តែអ៊ីស្លាមប្រឆាំងទស្សនៈឬទង្វើអតប្បីនេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែមនុស្សខ្លះអាចអានវគ្គខ្លះនៃគួរអានហើយយល់ខុស ដោយផ្អែកទៅលើច្បាប់ទទួលមរតកនិងច្បាប់ធ្វើជាសាក្សីនោះ ថាស្ត្រីជាបុគ្គលដែលមានលំដាប់ថ្នាក់ទាបជាងបុរស ។

ដើម្បីយល់ច្បាប់ គេត្រូវវិភាគដើមកំណើតវា រកហេតុផលជ្រៅនិងការសមហេតុផលដែលនៅពីខាងក្រោយច្បាប់នោះ ។ ភាគច្រើន ច្បាប់ផ្អែកលើមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម មិនផ្អែកលើអ្វីផ្សេងពីនេះទេ ។ ច្បាប់មិនផ្អែកលើការសន្មតខុសទេដែលថាស្ត្រីជាបុគ្គលលំដាប់ថ្នាក់ទីពីរ ឬថ្នាក់ទាបនោះ ។ ច្បាប់អ៊ីស្លាមត្រូវធ្វើឡើង មិនត្រឹមតែដើម្បីធានាសិទ្ធិបុគ្គលនីមួយៗតែប៉ុណ្ណោះទេ តែដើម្បីធានាសិទ្ធិសហគមន៍ទាំងមូលនោះដែរ ។

ត្រូវចាំជាប់ក្នុងចិត្តផងថា មិនត្រឹមតែសហគមន៍អារ៉ាប់ឬមុស្លីមទេដែលធ្វើបាបស្ត្រីនោះ ។ អ្នកកាន់សាសនាគ្រិស្ត អ្នកកាន់សាសនាយ៉ាហ្វិខ្វីមនុស្សសាសន៍ប៉ែរ្ស៊ី (Persian) មនុស្សសាសន៍ឥណ្ឌា ។ល។ និងសហគមន៍មិនកាន់សាសនាក៏ប្រមាថស្ត្រីដែរ ហើយនៅតាមទីកន្លែងខ្លះនៅតែប្រព្រឹត្តិបែបនេះ ។ សព្វថ្ងៃក៏ដោយ នាប៉ែកខាងលិច គេធ្វើបាបស្ត្រីមិនគោរពស្ត្រីក្នុងច្រើនវិស័យ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - សែយីដូមានប្រសាសន៍មុននេះថាយើងនៅតែ

ប្រឈមនឹងការនិយមបក្សពួក ហើយមនុស្សទាំងនោះនៅតែមិនដឹងសិក្ខាបទនិងការអនុវត្តិ (ឬការប្រតិបត្តិ) អ៊ីស្លាមទេ ។ ជាញឹកញយ គ្រឹះនៃគ្រួសារមុស្លីមនៅលើការឲ្យចំណូលចិត្ត ឲ្យឱកាសនិងឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ទៅកូនប្រុសជាងកូនស្រី ។ ហេតុអ្វីបានជាដូច្នោះ ?

សែយីដូ - កាលពីមុន មនុស្សទេវទៅរកសហគមន៍ដែលមានអំណាចជាងគេដែលគិតឃើញថាបុរសប្រសើរជាងស្ត្រី ។ ទស្សនៈឧត្តមភាពនិយមនេះជ្រៀតចូលទៅដល់ភេទមនុស្សក្នុងគ្រួសារដែរ ។ ការចូលចិត្តកូនប្រុសជារឿងគ្រួសារដែលមិនដឹងការអនុវត្តិពិតរបស់អ៊ីស្លាម ។ រឿងនេះមិនកើតមាននៅក្នុងគ្រួសារមុស្លីមដែលដឹងច្បាស់នោះទេ ដែលតម្កល់ការចេះដឹងលើគូរអាននិងសូណាសុំព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមិនអាចបន្ទោសអ៊ីស្លាមបានទេព្រោះតែឪពុកម្តាយធ្វើបាបកូនស្រីនោះ ។ អក្សរសាស្ត្រអ៊ីស្លាមគាំទ្រការស្រឡាញ់កូនស្រីជាងកូនប្រុស ។ អល់ឡោះហ្វ៊ី رحمہ اللہ បង្ហាត់មាតាបិតាឲ្យចេះយកចិត្តទុកដាក់នឹងកូនស្រីដោយបង្ហាញតួយ៉ាង ។

ឧទាហរណ៍ ពេលឪពុកម្តាយចេញដំណើរ អ្នកដែលត្រូវលាគ្រោយគេគឺកូនស្រី ពេលមកដល់ផ្ទះវិញ ត្រូវទៅរកកូនស្រីមុនគេបង្អស់ ។ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានធ្វើបែបនេះឯងជាមួយហ្វាទ្វីម៉ាស៊ូ سالمہ بنت عبدالمطلب ព្រះរាជបុត្រីព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ។ រាល់ពេលដែលព្រះនាង سالمہ بنت عبدالمطلب ចូលមកក្នុងបន្ទប់ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ងើបឡើងដើមព្រះនាង سالمہ بنت عبدالمطلب ហើយឲ្យព្រះនាង سالمہ بنت عبدالمطلب អង្គុយកន្លែងព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ។

ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ឲ្យព្រះនាង سالمہ بنت عبدالمطلب សោយជាមួយព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ។ ពេលព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ត្រឡប់មកដំណាក់វិញ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ឈប់នៅឯដំណាក់ព្រះរាជបុត្រីព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មុននឹងទៅរកមហេសីព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم ។

គ្រាន់[ក្នុងការថែរក្សាកូន]ផ្នែកសាសនា ផ្នែកសីលធម៌និងផ្នែកថវិកាម្នាក់ៗ (គឺឪពុកនិងម្តាយ) ចង់ចិញ្ចឹមកូន តើអ៊ីស្លាមដោះស្រាយករណីនេះបែបណា ?

សែយីដូ - សន្មតថាឪពុកម្តាយទាំងគូចង់ចិញ្ចឹមកូន ហើយមានលក្ខខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងវិស័យដែលលោកស្រីបានថានោះ គេនឹងប្រគល់ឲ្យឪពុកសិទ្ធិចំណាយនិងសិទ្ធិចិញ្ចឹមកូន ។

ដែលអ៊ីស្លាមចាត់ទុកឪពុកជាអ្នកថែរក្សាកូនពេញច្បាប់នោះ ស្ថិតនៅលើមូលហេតុច្រើន ។ មូលហេតុមួយក្នុងចំណោមមូលហេតុសំខាន់បំផុតនោះគឺការរៀបការថ្មី ។ ភាគច្រើន ក្រោយពីបានលែងលះគ្នា គេរៀបការថ្មី ។ បុរសមានកូនទទួលជោគជ័យប្រសើរជាងស្ត្រីមានកូន ក្នុងការរៀបការថ្មី ។

ទោះជាមិនសមហេតុសមផលទេក៏ដោយ តែកូនអាចជាឧបសគ្គសម្រាប់ស្ត្រីដែលចង់រៀបការថ្មី ។ អ្វីឡាម៉ាអ្វីក៏គិតដែរអំពីចំណុចដែលកូនត្រូវនាំទៅនៅផ្ទះបុរសផ្សេង វាអាចនឹងមិនព្រមទទួលស្គាល់បុរសនោះទេ ។ មូលហេតុខាងលើនេះជាការប៉ុនប៉ងការពារនិងឃុំគ្រងកូន ព្រមទាំងឪពុកម្តាយដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ -

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبْرِئَهُنَّ الرِّضَاعَةَ
បណ្តាស្រីជាម្តាយត្រូវឲ្យកូនៗខ្លួនបៅដោះគ្រប់ពីរខួបបរិបូរ បើឪពុកមានបំណងឲ្យបៅដោះរហូតដល់គ្រប់កំណត់ (២:២៣៣) ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ - តើអ្វីឡាម៉ាអ្វីមានមតិរួមយ៉ាងណាអំពីលក្ខខណ្ឌ អាយុកូនពេលឪពុកម្តាយមិនមូលមតិគ្នាអំពីសិទ្ធិថែរក្សាកូន ?

សែយីដូ - មិនមានមតិរួមនៅក្នុងចំណោមអ្វីឡាម៉ាអ្វីទេ តែច្បាប់ទូទៅគឺ ពេលឪពុកម្តាយបែកផ្លូវគ្នា ហើយមិនយល់ស្របគ្នារឿងមើលថែរក្សាកូន ម្តាយជាអ្នកមើលថែរក្សាកូនប្រសលុះវាបានអាយុពីរខួប កូនស្រីលុះវា បានអាយុប្រាំពីរឆ្នាំ ។ តែច្បាប់នេះមានលក្ខខណ្ឌ ហើយត្រូវអនុវត្តតាម លក្ខខណ្ឌនោះ ម្តងមួយករណីៗ ។

បើឪពុកម្តាយទាំងពីរជាអ្នកមានសទ្ធានិងជាបុគ្គលត្រឹមត្រូវ តុលាការ អ៊ីស្លាមនឹងកាត់ឲ្យកូនរស់នៅជាមួយម្តាយ ច្រើនឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតកូន នោះ ។ អំឡុងពេលនេះសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការធាត់ផ្ចំរបស់ក្មេង ហើយបុគ្គលប្រសើររបំផុតសម្រាប់ឆ្លើយតបសេចក្តីត្រូវការរបស់ក្មេង ក្នុង អំឡុងពេលនេះគឺមាតា ។ ចំណែកឯក្មេងស្រី ភាគច្រើន មកពីមូលហេតុ ធម្មជាតិស្ត្រីភេទ មានសិទ្ធិនៅក្រោមការបីបាច់រក្សារបស់មាតាយូរជាង ក្មេងប្រុស ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមយកចិត្តទុកដាក់អំពីការចង់បានរបស់កូន ទេ ដែលវាចង់នៅជាមួយឪពុកឬចង់នៅជាមួយម្តាយនោះ ?

សែយីដូ - បើក្មេងពេញវ័យ ដឹងខុសត្រូវហើយ ដឹងថាអ្វីល្អសម្រាប់ខ្លួនឯង នោះហើយ តុលាការអ៊ីស្លាមនឹងយកចិត្តទុកដាក់អំពីចំណង់ចំណូលចិត្ត របស់ក្មេងនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ - ឧបមាថាឪពុកម្តាយទាំងគូមានលក្ខខណៈគ្រប់

មានអាយុស្តុច្រើននៅក្នុងគូរអាសន និងស្វីណាស្តុព្រះសាស្តា عليه السلام រៀបរាប់ អំពីរបៀបដែលត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះកូនស្រី ។ ខ្ញុំបាទនឹងលើកឡើងនូវ ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូព្រះសាស្តា عليه السلام ខ្លះដែលស្តីអំពីការប្រព្រឹត្តចំពោះកូនស្រី ។

"កូនៗល្អបំផុតរបស់អស់លោកគឺកូនស្រីរបស់អស់លោក ។"²²

"សញ្ញាសម្គាល់របស់ស្ត្រីមានសំណាង គឺកូនដំបូងបង្អស់របស់ស្ត្រីនោះជាកូនស្រី ។"²³

"ដំបូងបង្អស់ត្រូវឲ្យទៅកូនស្រីមុនឲ្យទៅកូនប្រុស ។ អ្នកណាព្យាយាមធ្វើ ឲ្យកូនស្រីសប្បាយចិត្ត អ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់ស្មើនឹងអ្នកដោះលែងទាសៈ ម្នាក់ដែលជាកូនចៅរបស់ព្រះសាស្តាអ៊ីសម៉ាអ៊ីលឲ្យមានសេរីភាព ។"²⁴

"អ្នកណាចិញ្ចឹមកូនស្រីដែលមានសទ្ធា អប់រំកូនស្រីទាំងនោះ ធ្វើឲ្យកូន ស្រីទាំងនោះចេះដឹងវិន័យ ហើយបានរៀបការឲ្យកូនស្រីទាំងនោះ អ្នក នោះនឹងបានទទួលឋានសួគ៌ជារង្វាន់ ។"²⁵

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ - ពេលរឿង ខ្ញុំតាន់ស្ត្រី (ឬ ឃ្មីតាន់ حَتَان) ត្រូវលើកមក និយាយ ពាក្យ "អ៊ីស្លាម" ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងនេះជាញឹកញយ ។ តើ អ៊ីស្លាមពាក់ព័ន្ធនឹងខ្ញុំតាន់ស្ត្រីទេ ?

²² សូមមើលសៀវភៅ مُسْتَدْرَكُ الْوَسَائِلِ ជុំទី ២ ទំព័រ ៦១៥ ។

²³ សូមមើលសៀវភៅ مُسْتَدْرَكُ الْوَسَائِلِ ជុំទី ២ ទំព័រ ៦១៤ ។

²⁴ សូមមើលសៀវភៅ مكارم الاخلاق រាយការណ៍ពី អ៊ីបនូ អាប់បាស់ ។

²⁵ សូមមើលសៀវភៅ وسائل الشيعة ជុំទី ១៥ ទំព័រ ១០០ ។

វគ្គ ៥ - ការថែរក្សាកូន

សែយីដូ - មិនមានទំនាក់ទំនងគ្នាទេរវាងអ៊ីស្លាមនិងខ្ញុំតាន់ស្ត្រីនោះ ។ សហគមន៍អាហ្វ្រិកខ្លះអាចប្រើខ្ញុំតាន់ស្ត្រីជាធម្មតា ។ ទោះបីបណ្តាអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខ្ញុំតាន់ស្ត្រីនោះជាមុស្លីមក៏ដោយ ក៏វាមិនមែនជាហេតុផលត្រឹមត្រូវទេថាខ្ញុំតាន់ស្ត្រីនេះជាពិធីឬជាទង្វើមួយរបស់អ៊ីស្លាមនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - នៅក្នុងប្រទេសមុស្លីមខ្លះ ក្នុងករណីខ្លះ ពេលស្ត្រីមុស្លីមត្រូវគេសង្ស័យ ឬពួកគេចាមអាវ៉ាមថាបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់បុរសដែលជាសមាជិកគ្រួសារនឹងទទួលការកិច្ចប្រហារជីវិតស្ត្រីនោះផ្ទាល់ដៃ ។ គេហៅទង្វើគួរឲ្យបារម្ភនេះថា "សម្លាប់ស្ត្រីកិច្ចិយស" ។ តាមធម្មតាយោគករត្រូវកាត់ទោសជាប់ពន្ធនាគារតែពីរឬបីឆ្នាំទេ រួចហើយត្រូវដោះលែង ។ តើការផ្តន្ទាទោសបែបនេះជាការឆ្លុះបញ្ចាំងនៃច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ ?

សែយីដូ - បទឧក្រិដ្ឋឬបាបដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសហគមន៍អ៊ីស្លាមត្រូវតែដោះស្រាយតាមតុលាការអ៊ីស្លាមនិងតុលាការស៊ីវិល ។ ការផ្តន្ទាទោសដោយខ្លួនឯងជាអំពើដែលត្រូវហាម ។ អ៊ីស្លាមលើកតម្កើងជីវិតនិងជីវិតមនុស្សទាំងអស់ ។ យកជីវិតអ្នកដទៃជាបាបធំបំផុត ។ បុគ្គលម្នាក់គត់ដែលគេអនុញ្ញាតឲ្យអនុវត្តច្បាប់នោះ គឺតុលាការអ៊ីស្លាមដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ មិនមែនសមាជិកគ្រួសារទេ ។

អាស្រ័យមូលហេតុនេះ អំពើ "សម្លាប់ស្ត្រីកិច្ចិយស" មិនមានឫសគល់នៅក្នុងហ្វាត្វាអ៊ីស្លាមទេ ។ ការពិត គួរអានចែងអំពីការផ្តន្ទាទោសបុគ្គលដែលចោទឬពោលពាក្យចាមអាវ៉ាមអំពីរឿងផិតក្បត់ ឬរឿងប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់រវាងស្ត្រីនិងបុរសដោយគ្មានភ័ស្តុតាងពិតប្រាកដ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមយល់ឃើញយ៉ាងណាអំពីការថែរក្សាកូន ?

សែយីដូ - គួរអានណែនាំគូស្វាមីភរិយាស្របតាមរឿងនេះថា
وَأْتِمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ
ចូរពួកអ្នកពិភាក្សាគ្នាដោយ ស្របតាមគន្លងធម៌ (៦៥:៦) ។

បើគូស្វាមីភរិយារួមដៃគ្នា ហើយបានព្រមព្រៀងគ្នាថាត្រូវធ្វើអ្វីដែលល្អប្រសើរសម្រាប់កូននោះ អ៊ីស្លាមនឹងគាំទ្រ ។

រឿងថែរក្សាកូនមិននៅលើប្រុសឬស្រីទេ វានៅលើសមត្ថភាពនិងការសមរម្យរបស់ឪពុកឬម្តាយ ពោលគឺ មួយណា (គឺឪពុក ឬ ម្តាយ) ដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេចល្អជាងគេដើម្បីចិញ្ចឹមកូន ។ បើឪពុកម្តាយមិនមូលមតិគ្នារឿងចិញ្ចឹមកូនទេ ក្នុងករណីភាគច្រើន ឪពុកជាអ្នកមានសិទ្ធិចិញ្ចឹមកូន ។

សូមរំលឹកម្តងទៀត លក្ខខណ្ឌផ្នែកលើការសន្មត់ថាឪពុកមានលក្ខខណៈគ្រប់គ្រាន់[ក្នុងការថែកូន]ផ្នែកសាសនានិងផ្នែកសីលធម៌ ។ ពុំនោះទេ កូនអាចនៅជាមួយម្តាយបាន ឯឪពុកត្រូវបន្តការចាយវាយដើម្បីផ្គត់ផ្គង់កូនតទៅទៀត ។

បើគេប្រគល់ការថែរក្សាកូនទៅឪពុក មិនបានសេចក្តីថាម្តាយមិនអាចជួបកូនបាននោះទេ ។ ម្តាយនឹងនៅតែអាចទៅរកកូនបានដដែល ។ ឪពុកមិនអាចហាមម្តាយទៅជួបកូនបានឡើយ ។

អ្នកឡាម៉ាអ៊ុបន្តែមថា បើបុរសដឹងថាខ្លួនប្រាណរបស់ខ្លួននោះទាក់ទាញចិត្តស្រ្តី បុរសត្រូវបិទបាំងខ្លួន ។ បុរសមានករណីយកិច្ចស្លៀកពាក់ឲ្យសមរម្យ ។ ហាមបុរសស្លៀកពាក់សូត្រនិងពាក់មាសដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - ហេតុអ្វីគួរអានមិនចែងអំពីច្បាប់ស្លៀកពាក់របស់បុរស ?

សែយីដូ - តាមទម្លាប់ ក្នុងសម័យមុនអ៊ីស្លាម បុរសក្នុងសហគមន៍នោះបិទបាំងខ្លួន រីឯស្រ្តី ជាទូទៅ មិនបិទបាំងខ្លួនទេ ។ ពេលអ៊ីស្លាមជឿនលឿនឈានទៅមុខ អ៊ីស្លាមបានកែប្រែកន្លែងណាដែលត្រូវការផ្លាស់ប្តូរ ។ សម័យនោះ បុរសបានស្លៀកពាក់ត្រឹមត្រូវស្រេចហើយ ហេតុដូច្នេះ គួរអានមិនបង្គាប់ឲ្យធ្វើប្រការណា ដែលគេកំពុងតែអនុវត្តិហើយនោះទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ហ្វាត់ម៉ាសុំស្រ្តីព្រះសាស្តា ﷺ នៅតែចែងអំពីលក្ខខណ្ឌសំលៀកបំពាក់បុរសជានិច្ច ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - តែបុរសភាគច្រើនមិនទទួលស្គាល់ថាខ្លួនចាំបាច់ត្រូវបិទបាំងខ្លួនឡើយ ។

សែយីដូ - ព្រោះតែពួកគេមិនស្គាល់ច្បាប់និងការអនុវត្តិអ៊ីស្លាម ។

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤١﴾

ជនទាំងឡាយណាចោទបណ្តាស្រីបរិសុទ្ធដោយពុំមានសាក្សីបួនអ្នក ចូរពួកអ្នកវាយជនទាំងនោះម្នាក់ៗប្រាំបួនដំណាច់ ហើយចូរពួកអ្នកកុំទទួលការធ្វើជាសាក្សីពីពួកគេចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។ ជនទាំងនេះជាជនបំពាន (២៤:៤) ។

វគ្គ ២ - សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា, តុណ្ហវ័យ, ម៉ាស៊ូរី

-សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ

ឯបណ្តាពួកនាងមានសិទ្ធិ ស្មើនឹងអ្វីដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកនាង [ចំពោះស្វាមី]ដោយសមធម៌ ។ ឯបណ្តាបុរស (ជាស្វាមី) នោះមាន [កាតព្វកិច្ចចំពោះភរិយា]មួយកម្រិតលើសពួកនាង ។ (២:២២៨) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - មើលទៅ អាយ៉ាស៊ូនេះជាអាយ៉ាស៊ូដែលធ្វើឲ្យ ចម្រូងចម្រាសបំផុតនិងត្រូវបង្ខូចពីអត្តន័យដើម ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងទំនាក់ ទំនងស្វាមីភរិយា ។ តើអាយ៉ាស៊ូនេះទាក់ទិនតែនឹងសិទ្ធិនៅក្នុងរង្វង់ អាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ ឬក៏ទាក់ទិននឹងសហគមន៍ទាំងមូលដែរ ? តើសែយីដូ អាចពិពណ៌នាអាយ៉ាស៊ូទាំងមូល ហើយលើកឡើងនូវឧទាហរណ៍ខ្លះបាន ទេ ?

សែយីដូ - អាយ៉ាស៊ូដែលលោកស្រីនិយាយដល់នោះ អាចបកស្រាយមិន ត្រឹមត្រូវទេ ។ ជូនកាលអាចពិបាកបកប្រែអត្តន័យពិតប្រាកដរបស់ពាក្យ អាវ៉ាប់ជាភាសាអង់គ្លេស (ឬជាភាសាដទៃ) ។ មានពាក្យអាវ៉ាប់ច្រើនដែល មិនអាចប្រែពីអត្តន័យដើមឬអត្តន័យជាភាសាផ្សេងៗបានទេ ។

អ្នកបកប្រែចម្លងត្រូវស្វែងរកពាក្យផ្សេងដើម្បីបកស្រាយន័យ ដែលជិត អត្តន័យដើមបំផុតរបស់ពាក្យអាវ៉ាប់ជាពិសេសនីមួយៗ ។ ក្នុងករណីខ្លះ អត្តន័យច្បាស់របស់ពាក្យអាចបាត់បង់ អាចប្លែងឬបកប្រែខុសបាន ។ ខ្ញុំ នឹងសាកល្បងប្រែអាយ៉ាស៊ូនេះ ។

ជាដើមបាន ។ ក្រវិលច្រមុះ ខ្សែដៃ ស្នេហ៍មុខនិងខ្សែកមិនត្រូវបង្ហាញ ចំពោះមុខគេឯងទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - អ្វីខ្លះច្បាប់ស្លៀកពាក់របស់បុរស ?

សែយីដូ - អ្វីដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍នោះគឺ មុនដាក់ច្បាប់បិទបាំងខ្លួនស្រ្តី អស់ឡោះហ្ន៎ បានចែងចំពោះបុរសថា៖

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ

[ហៃសាស្ត្រា] ចូរអ្នកថ្លែងប្រាប់បុរសអ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយឲ្យពួកគេ ដាក់ភ្នែក (កុំសម្លឹងមើលអ្វីដែលត្រូវហាម ដែលឲ្យទោស ដោយសេចក្តី ត្រេកត្រអាលឡើយ) ហើយឲ្យពួកគេការពារខ្នាសពួកគេ (រៀបចាក មេមុន) ។ វាជាអំពើមួយដ៏បរិសុទ្ធបំផុតសម្រាប់ពួកគេ (២៤:៣០) ។

ច្បាប់សុដីវធម៌ត្រូវដាក់មកលើបុរសដែរ ។ ពេលបុរសដឹងថារូបរាងរបស់ ខ្លួននោះជាការទាក់ទាញមួយប្រភេទដែរសម្រាប់ស្រ្តី បុរសត្រូវតែគោរព ខ្លួនសារអាយ៉ាស៊ូនេះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - គេមិនបានកំណត់លក្ខខណ្ឌសំលៀកបំពាក់បុរស ដូចសំលៀកបំពាក់ស្រ្តីទេ ។ ហេតុអ្វីទៅ ?

សែយីដូ - ការពិត បុរសក៏មានច្បាប់ស្លៀកពាក់ដែរ ។ បុរសមានកំណត់ក្នុង ការបិទបាំងខ្លួនពេលនៅជុំជាមួយស្រ្តី ។ បុរសត្រូវបិទបាំងដើមទ្រូងដល់ ក្រោមជង្គង់ ។ សំលៀកបំពាក់មិនត្រូវដូចសំលៀកបំពាក់ស្រ្តីទេ ។

សំលៀកបំពាក់បុរសមិនត្រូវចង្អៀត ចេញរាងឬទាក់ទាញចិត្តទេ ។

នោះទេ ការពិត គេគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងឲ្យធ្វើដូច្នោះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពេលស្រ្តីនៅក្រៅ ផ្ទះ ក្នុងសង្គម ត្រូវតែខ្លួនជាធម្មតា លើកលែងតែវត្តពីរដែលអាចបន្ថែម បានដើម្បីសុខភាព គឺគូល (خَلْ គ្រឿងគូសភ្នែក) និង ហ្គីនណាអ៊ូ (خَاء គ្រឿងលាប) ។

គូលជាសារជាតិខ្មៅធម្មជាតិមួយប្រភេទ ដែលដូចខ្មៅដែលសម្រាប់គូស ភ្នែក ប្រើនៅលើភ្នែកជាថ្នាំសម្រាប់ពង្រឹងកម្លាំងភ្នែក ។ ហ្គីនណាអ៊ូជា សារជាតិធម្មជាតិសម្រាប់លាប ប្រើសម្រាប់ធ្វើឲ្យសម្បុរស្បែកប្រសើរ ឡើងនិងធ្វើឲ្យសក់ក្រាស់ ។ ប៉ុន្តែ មិនអាចបង្ហាញហ្គីនណាអ៊ូឲ្យ សារធារណៈជនឃើញជាស្នាមសាក់ឬជាសិល្បៈលំអខ្លួនប្រាណបានទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - ឆ្លុះឡាម៉ាអ៊ូខ្លះចេញច្បាប់ថាហាមស្រ្តីពាក់គ្រឿង អលង្ការ ។ តើនេះមែនទេដែលជាមូលហេតុដែលថា

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
ចូរកុំឲ្យពួកនាងតម្រ្តីជើងក្នុងបំណងបើកឲ្យគេដឹងដល់ គ្រឿងលំអដែល ពួកនាងបិទបាំង ? (២៤:៣១)

សែយីដូ - អាយ៉ាសុំនេះចែងប្រៀបធៀបក្នុងន័យថាមធ្យោបាយទាក់ទាញ ចិត្ត ធ្វើឲ្យស្រីប ឬល្បួងចិត្តបុរសដោយចេតនា ហើយការធ្វើបែបនេះត្រូវ ហាមចំពោះស្រ្តី ទោះជាដោយសំលៀកបំពាក់ ដោយគ្រឿងអលង្ការ ដោយមធ្យោបាយដាត់មុខ ឬដោយបូកពារក៏ដោយ ។

ក៏ប៉ុន្តែ បើស្រ្តីពាក់គ្រឿងអលង្ការហួសហេតុឬហួសពីធម្មតាចំពោះមុខគេ ឯង វាជាអំពើដែលត្រូវហាម ។ មតិទូទៅរបស់ឆ្លុះឡាម៉ាអ៊ូគឺស្រ្តីអាចពាក់ គ្រឿងអលង្ការសាមញ្ញបាន ដូចជាចិញ្ចៀនរៀបការនិងនាឡិកាសាមញ្ញ

ឯសិទ្ធិភរិយា - ដែលទាក់ទងនឹងស្វាមីខ្លួន - ស្មើនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន [ដែលសមរម្យ/ដែលច្បាប់អនុញ្ញាត] - ចំពោះស្វាមីខ្លួននោះ - តែបុរស ក្នុងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន - ចំពោះភរិយាខ្លួននោះ - លើសមួយកម្រិត ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណួរដំបូងរបស់លោកស្រី លោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមអធិប្បាយ ថាអាយ៉ាសុំនេះទាក់ទិនតែនឹងរឿងគ្រួសារទេ មិនទាក់ទិននឹងទំនាក់ទំនង បុរសនិងស្រ្តីក្នុងសហគមន៍ឬក្រៅរង្វង់ជីវិតគ្រួសារនោះទេ ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងសហគមន៍ គួរអានចែងថាមុស្លីមប្រុសនិងមុស្លីមស្រីរួម ចំណែកគ្នាក្នុងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកសីលធម៌និងផ្នែកសង្គម ស្មើគ្នានិង រួមគ្នា ។ ម្យ៉ាងទៀត បុរសនិងស្រ្តីស្មើគ្នានៅពីមុខច្បាប់និងនៅពីមុខ កាតព្វកិច្ច¹សាសនានិងទណ្ឌកម្មទាំងឡាយ² ។

ព្រមនឹងអាយ៉ាសុំខាងលើនេះ មានអាយ៉ាសុំមួយទៀតនៅក្នុងគួរអាន ដែលទាក់ទងគ្នា ដូច្នោះ សំខាន់គឺត្រូវអធិប្បាយអាយ៉ាសុំទាំងពីរនេះព្រម គ្នា ។

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَاطَتْ
បណ្តាបុរសជាអ្នកថែរក្សា (គឺទទួលខុសត្រូវ គ្រប់គ្រង ចិញ្ចឹម) បណ្តាស្រ្តី ព្រោះអល់ឡោះប្តីប្រោសប្រណីអ្នកខ្លះជាងអ្នកដទៃទៀត និងពីព្រោះពួក គេត្រូវចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ។ ស្រ្តីគ្រឹមត្រូវគឺស្រ្តីដែលគោរព បង្គាប់[អល់ឡោះប្តី] (៤:៣៤) ។

¹ គួរអាន ៩:៧១ ។
² គួរអាន ២៤:២ ។

គួរអានចែងថា: **وَلِلرَّجَالِ عَلَيْنَ دَرَجَةٌ** - តែបុរស ក្នុងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន - ចំពោះភរិយាខ្លួននោះ - លើសមួយកម្រិត (២:២២៨) ។

"លើសមួយកម្រិត" ដែលគួរអានថានោះមិនមែនលំដាប់ឋានៈខ្ពស់ជាងឬសេចក្តីថ្លៃថ្នូរជាងនោះទេ ។ "មួយកម្រិត" គួរអានចង់និយាយអំពីករណីយកិច្ចចាំបាច់ដែលគេដាក់មកលើបុរសក្នុងការថែរក្សាស្ត្រី មិនមែនភាពឆ្អឹងឆ្អានមួយកម្រិតទេ ។ អល់ឡោះហ្ន៎ដាក់បញ្ជាឲ្យបុរសតែងឯទទួលខុសត្រូវក្នុងការថែទាំនិងផ្គត់ផ្គង់ស្ត្រី ។ រឿងនេះគាំទ្រដោយអាយ៉ាស៊ុំដែលចែងថា៖

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

បណ្តាបុរសជាអ្នកថែរក្សាបណ្តាស្ត្រី (៤:៣៤) ។

"លើសមួយកម្រិត" មិនមែនជាការមានអំណាចលើឬការស្រឡាញ់ចូលចិត្តជាងនោះជាដាច់ខាត ។

គួរអានរំលឹកយើងថាបុរសនិងស្ត្រីត្រូវបង្កើតមកពីវត្ថុធាតុដើមតែមួយ ។

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

[អល់ឡោះហ្ន៎]បានបង្កើតពួកអ្នកមកពីជីវិតតែមួយ (៤:១) ។

គួរអានចែងយ៉ាងជាប់ឥតខានអំពីសមភាព អំពីភាពស្មើគ្នានិងអំពីតុល្យភាពរវាងភេទទាំងពីរ ។ គួរអានរៀបចំភេទទាំងអស់ មិនបែងចែកលំដាប់ថ្នាក់ខ្ពស់ឬទាបរវាងបុរសនិងស្ត្រីទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ សទ្ធាសិបចិត្ត

ហៃអ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយ ចូរពួកអ្នកសូមខមាទោសចំពោះអល់ឡោះហ្ន៎ ដើម្បីពួកអ្នកនឹងមានសុខុមាលភាព [ក្នុងជីវិតពួកអ្នកនិងក្នុងលោកមុខ] (២៤:៣១) ។

ទូថ្វី (أُولُو) មកពីពាក្យ អ៊ីណាប់បា (أَب) មានន័យថាត្រឡប់វិញឬបែរក្រោយវិញ ។ ពាក្យនេះមានន័យសំខាន់បំផុតសម្រាប់អាយ៉ាស៊ុំពិសេសនេះ ត្រង់កន្លែងអល់ឡោះហ្ន៎អំពាវនាវឲ្យស្ត្រីមានសទ្ធាបែរមករកព្រះអង្គដោយដាក់ខ្លួន ឲ្យគោរពព្រះបញ្ជាព្រះអង្គដោយស្មោះ ដើម្បីនឹងបានទៅដល់សេចក្តីត្រឹមត្រូវនិងបានសេចក្តីចម្រើន ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ុំ - តើស៊ែយីដូយល់ឃើញថាហ្ន៎យ៉ាប់ក្លាយទៅជាសញ្ញាបញ្ជាក់ជំនឿរបស់ស្ត្រីទេ ?

ស៊ែយីដូ - សម្រាប់ស្ត្រីខ្លះវាក្លាយទៅជាកត្តាបញ្ជាក់ជំនឿរបស់ខ្លួន ជាពិសេស ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងសហគមន៍ប្រទេសដែលអះអាងថាខ្លួនមុស្លីមតែលះបង់ចោលហ្ន៎យ៉ាប់ ។ សម្រាប់ស្ត្រីខ្លះដែលរស់នៅក្នុងសហគមន៍បែបនេះ ការអនុវត្តហ្ន៎យ៉ាប់ក្លាយទៅជានិមិត្តរូបនៃជំនឿសាសនារបស់ខ្លួន ជាសញ្ញាមោទនភាពសាសនាដែលចាក់គ្រឹះលើជំនឿសិបចិត្តចំពោះលទ្ធិរបស់ខ្លួន ។ លើសពីនេះទៀត ហ្ន៎យ៉ាប់ជាមធ្យោបាយសម្រាប់អភិរក្សអត្តសញ្ញាណសាសនាអ៊ីស្លាមរបស់ខ្លួន ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ុំ - តើស៊ែយីដូអាចអធិប្បាយព័ត៌មានកំណត់ក្នុងការតែងខ្លួនរបស់ស្ត្រីបានទេ ?

ស៊ែយីដូ - មិនមានកំណត់សម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការតែងខ្លួនសម្រាប់ស្វាមីខ្លួន

លើដើមទ្រូងដល់ក្រោមជង្គង់ ។ ទោះបីស្រ្តីនៅជុំជាមួយឪពុក កូនប្រុស បងប្អូនប្រុសឬស្រ្តីក៏ដោយ ក៏ស្រ្តីត្រូវនៅតែស្លៀកពាក់សមរម្យជាដរាប ។

ពេលស្រ្តីនៅជាមួយស្វាមីមួយទល់មួយ ស្រ្តីមិនត្រូវរុញរានិងត្រូវមានសេរី ភាពលែងបែកណាមួយនៃខ្លួនប្រាណក៏បាននៅចំពោះមុខស្វាមីខ្លួន ។

អ៊ីស្លាមយល់ឃើញថាស្រ្តីមានពីរចំហៀង ចំហៀងមួយជាចំហៀងមនុស្ស ធម៌ ចំហៀងមួយទៀតជាចំហៀងស្រ្តីភេទ ។ អ៊ីស្លាមចង់ឲ្យស្រ្តីបើកឲ្យ ឃើញគុណសម្បត្តិមនុស្សធម៌របស់ខ្លួនជាសាធារណៈ ។ គួរអានចែង ប្រៀបធៀបអំពីចំណុចនេះ ។

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
ចូរកុំឲ្យពួកនាងតម្រូវជើងក្នុងបំណងបើកឲ្យគេដឹងដល់ គ្រឿងលំអដែល ពួកនាងបិទបាំង (២៤:៣១) ។

ស្រ្តីមុស្លីមិនត្រឹមតែត្រូវបិទបាំងខ្លួនប្រាណមួយមុខទេ តែត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួន ឲ្យសមរម្យដូចនោះដែរ ។ បិទបាំងខ្លួនគ្រាន់តែជាលក្ខណៈមួយរបស់ ហ្ន៊ីយ៉ាប៉ូប៉ូណ្ណោះ កត្តាមួយទៀតគឺអាកប្បកិរិយារបស់ស្រ្តី ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើគួរអានចែងអំពីប្រភេទទណ្ឌកម្មសម្រាប់ស្រ្តីទេ បើស្រ្តីនោះមិនគោរពច្បាប់ហ្ន៊ីយ៉ាប៉ូប៉ូ ?

សែយីដូ - បន្ទាប់ពីបានចែងអំពីការបិទបាំងខ្លួនស្រ្តី គួរអានបានបញ្ចប់ ដោយចែងថា៖

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

របស់បុគ្គលទេដែលបែងចែកលំដាប់ថ្នាក់ឬកម្រិតរបស់បុគ្គលប្រុស ឬ បុគ្គលស្រីនោះ ហើយក៏មិនមែនភេទឬសាលាហិតឈាមជំរេដែរ ។

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَى اللَّهَ أَتَقَلُّكُمْ
ការពិត សម្រាប់អស់ឡោះហ្ន៊ី អ្នកថ្លៃថ្នូរបំផុតក្នុងចំណោមពួកអ្នកគឺអ្នក ដែលជឿស៊ីបចិត្តបំផុតក្នុងចំណោមពួកអ្នក (៤៩:១៣) ។

អ៊ីស្លាមមិនគាំទ្របក្ខានុគ្រោះ (ការនិយមបក្សពួក) ឬលំអៀងឲ្យផល ប្រយោជន៍ទៅខាងបុរសទេ ។ អាទិភាពត្រូវឲ្យទៅសុខុមាលភាព សហគមន៍ទូទៅ មិនមែនឲ្យទៅភេទណាមួយទេ ។ ផលប្រយោជន៍ថ្លឹង ស្មើគ្នារវាងទាំងពីរភេទនោះទេ ដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឲ្យទាំងអស់គ្នា ក្នុងសហគមន៍នោះ ។

ចំនួនសរុបនៃសហគមន៍លេបបែកនីមួយៗនៃសហគមន៍ជានិច្ច ។ សិទ្ធិនិង សមត្ថភាពទទួលខុសត្រូវរបស់ស្រ្តីមានសមាមាត្រស្មើនឹងបុរស តែមិន ចាំបាច់ដូចគ្នានោះទេ ។ ស្មើគ្នានិងដូចគ្នាជារឿងពីរខុសគ្នា ។

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

ពិតណាស់ យើងបានចាត់បញ្ជូនព្រះសាស្តាទាំងឡាយរបស់យើងមក ជាមួយភ័ស្តុតាងដ៏ប្រចក្ស ហើយបានប្រទានព្រះគម្ពីរចុះមកជាមួយពួកគេ និងជញ្ជីង ដើម្បីនឹងឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តខ្លួនតាមគន្លងធម៌ (៥៧:២៥) ។

ស្រ្តីនិងបុរសស្មើគ្នាដោយសមប្បមាណ (គឺស្មើគ្នាត្រឹម មិនខ្វះ មិនលើស) ក្នុងរឿងទំនាក់ទំនងជាមួយអស់ឡោះហ្ន៊ី ។ ម្យ៉ាងទៀត ភាពស្មើគ្នា

ដោយសមប្បមាណនោះខុសគ្នា ត្រង់រឿងមុខនាទីនិងសមត្ថភាពទទួល
ខុសត្រូវរបស់បុរសនិងស្ត្រី មិនត្រឹមតែចំពោះខ្លួនឯងនិងចំពោះអ្នកដទៃទេ
តែចំពោះសហគមន៍ទាំងអស់ដែរ ។ មិនដែលមានការចែងមិនច្បាញឡើយ
ថាភេទនីមួយៗត្រូវលើសភេទមួយទៀត ។ ក្នុងសារធាតុដើម ភេទ
ទាំងពីរត្រូវតែស្មើភាពគ្នា ភេទនីមួយៗត្រូវទទួលស្គាល់សារៈសំខាន់នៃ
ការជួយឧបត្ថម្ភគ្នាគ្នាលំអៀងរបស់ខ្លួនទាំងសងខាង ។

ស្ត្រីនិងបុរសក្នុងអ៊ីស្លាមជាដៃគូពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ហ្វាត្វាស្វីស្ត្រីព្រះ
សាស្តា عليه السلام មួយចែងថា៖ "បុរសនិងស្ត្រីជាបងប្អូនគ្នា ។"³

គួរអានចែងថាស្វាមីមានភារកិច្ចចិញ្ចឹមភរិយាទាំងស្រុង និងត្រូវការពារ
ផលប្រយោជន៍គ្រួសារ ។ ក្នុងអ៊ីស្លាម ភរិយាមិនចាំបាច់ត្រូវបង់ប្រាក់ក្នុង
ការចាយវាយគ្រឿងទ្រទ្រង់ជីវិតទេ នេះជាភារកិច្ចរបស់ស្វាមីក្នុងការ
ឧបត្ថម្ភភរិយាតាមសមត្ថភាពដែលអាចធ្វើបាន ។

ប្រសិនបើស្វាមីមានទ្រព្យធន ស្វាមីនោះត្រូវឧបត្ថម្ភភរិយានូវជីវិតរស់នៅ
ដែលសម្បូរ ឬ បើស្វាមីក្រទ្រព្យ ភរិយាត្រូវបម្រុងជាមុននូវជីវិតរស់នៅ
ដែលអន់ជាងមធ្យម ។⁴

ពិតប្រាកដណាស់ អាយ៉ាស៊ុយោងទាំងពីរ (គឺ ២:២២៨ និង ៤:៣៤)
ការពារកិត្តិយសនិងបូរណភាពស្ត្រី ។ ពេលស្ត្រីមុស្លីមរៀបការ ស្ត្រីនោះ
មាននូវឯកសិទ្ធិមិនប្រកបកិច្ចការនៅខាងក្រៅផ្ទះឡើយ ។ ស្ត្រីមិនបាច់
បារម្ភអំពីការចិញ្ចឹមកូន ថែទាំផ្ទះសំបែងនិងរកប្រាក់ចំណូលបន្ថែមដើម្បី

³ សូមមើលសៀវភៅ الموسوعة أطراف الحديث النبوي ជុំទី ៣ ទំព័រ ៥៥ និង ២៦៦ ។

⁴ សូមមើលគួរអាន ៦៥:៧ ។

ពួកនាង ក្រៅពីទាស់ទាំងឡាយរបស់ពួកនាង ក្រៅពីទាស់ដែលពុំមាន
កាមរាគ ក្រៅពីក្មេងប្រុសៗមិនទាន់គ្រប់អាយុដែលមិន ទាន់ដឹងរឿងផ្នែក
លាក់បាំងរបស់ស្ត្រី និងចូរកុំឲ្យពួកនាងតន្ត្រីជើងក្នុងបំណងបើកឲ្យគេដឹង
ដល់គ្រឿងលំអដែលពួកនាងបិទបាំង ។ ហែអ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយ ចូរ
ពួកអ្នកសូមខមាទោសចំពោះអល់ឡោះហ្វា ដើម្បីពួកអ្នកនឹងមាន
សុខុមាលភាព[ក្នុងជីវិតពួកអ្នកនិងក្នុងលោកមុខ] (២៤:៣១) ។

សែយីដូ - ការកត់សម្គាល់របស់លោកស្រីត្រឹមត្រូវ ។ អាយ៉ាស៊ុយោងព្រះ
កម្រិតផ្សេងៗនៃសំលៀកបំពាក់ស្ត្រីទាក់ទងទៅនឹងអ្នកដទៃ ។

អ៊ីម៉ា មូហ្គាំម៉ាដូ អាល់-បាក្យៀរ صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថាការបង្ហាញគ្រឿងលំអ
ស្ត្រី (مُتَّوِّجَاتٍ) នោះមានបីថ្នាក់ឬប្រការ ពោលគឺ ខ្លួនប្រាណស្ត្រី ។ គ្រឿង
សម្លាងទីមួយសម្រាប់អ្នកដទៃឬមនុស្សផ្នែកមុខ ។ គ្រឿងសម្លាងថ្នាក់ទី
ពីរសម្រាប់សមាជិកគ្រួសារដែលជាសាច់សាលោហិត ដូចជាឪពុក បង
ប្អូនប្រុសឬកូនប្រុសជាដើម ។ គ្រឿងសម្លាងថ្នាក់ទីបីសម្រាប់ស្វាមី ។

បើស្ត្រីចូលសង្គមជួបជុំឬចូលរួមជាមួយបុរស ស្ត្រីត្រូវបិទបាំងខ្លួនដូចនៅ
ក្នុងឧទាហរណ៍ដែលបានលើកឡើង ស្ត្រីអំពីសំលៀកបំពាក់យួលបាបនិង
យួមួរ ។ ប៉ែកដែលស្ត្រីមិនចាំបាច់បិទបាំងនៅកន្លែងសាធារណៈគឺប្រអប់
ដៃនិងផ្ទៃមុខ ។

ពេលស្ត្រីនៅផ្ទះជុំជាមួយសមាជិកគ្រួសារសាច់ជិត ឬជុំជាមួយតែស្ត្រី ស្ត្រី
គប្បីស្លៀកពាក់ឲ្យសមរម្យ ។ ឧទាហរណ៍ សំលៀកបំពាក់ត្រូវគ្របប៉ែក

⁶ អ៊ីម៉ា អាល់-បាក្យៀរ صلوات الله عليه والسلام ជាអ៊ីម៉ាអាល់-លុល-បៃតីទី ៥ និងជាអ្នកស្នងព្រះសាស្តា

عليه السلام ។

បន្ទាប់មក គួរអានចែងថាអ្នកណាខ្លះត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យឃើញស្ត្រីមិនបិទ
 បាំងខ្លួន ។ ក៏ប៉ុន្តែ អស់ឡោះហ្នឹងហាក់ដូចជាបើកឲ្យដឹងថាសំលៀក
 បំពាក់មានកម្រិតផ្សេងៗ សម្រាប់មនុស្សដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយ
 ស្ត្រី ។ តើស៊ែយីដូអាចអធិប្បាយបានទេអំពីកម្រិតសំលៀកបំពាក់ផ្សេងៗ
 របស់ស្ត្រីនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ ?

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ
 بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ
 يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
 مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

ចូរអ្នកថ្លែងប្រាប់ស្ត្រីដែលមានសទ្ធាទាំងឡាយឲ្យពួកនាងដាក់ភ្នែក
 (កុំសម្លឹងមើលអ្វីដែលត្រូវហាមដែលឲ្យទោស ដោយសេចក្តីត្រេកត្រអាល
 ឡើយ) ឲ្យពួកនាងការពារខ្លួន (រៀបចាកមេដុន) ពួកនាង មិនឲ្យពួកនាង
 បង្ហាញគ្រឿងលំអរបស់ពួកនាងទេ លើកលែងតែគ្រឿងលំអផ្នែកក្រៅ
 ប៉ុណ្ណោះ [ដែលមិនអាចចៀសវាងបាន] ឲ្យពួកនាងគ្របដើមទ្រូងដោយ
 សំពត់ទទួរ កុំឲ្យពួកនាងបង្ហាញគ្រឿងលំអពួកនាងចំពោះអ្នកណា ក្រៅ
 ពីស្វាមីពួកនាង ក្រៅពីបិតាពួកនាង ក្រៅពីបិតាក្មេករបស់ពួកនាង ក្រៅពី
 កូនប្រុសរបស់ពួកនាង ក្រៅពីកូនប្រុសរបស់ស្វាមីពួកនាង ក្រៅពីបង
 ប្អូនប្រុសរបស់ពួកនាង ក្រៅពីកូនប្រុសរបស់បងប្អូនប្រុសរបស់ពួកនាង
 ក្រៅពីកូនប្រុសរបស់បងប្អូនស្រីរបស់ពួកនាង ក្រៅពីបណ្តាស្ត្រីភេទដូច

ផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារទេ ។

អ៊ីស្លាមទទួលស្គាល់ការទទួលខុសត្រូវដ៏ថ្លៃថ្នូរ និងកិច្ចការដែលស្ត្រីត្រូវស៊ូ
 ទ្រាំក្នុងការចិញ្ចឹមគ្រួសារ ។ ដោយហេតុនេះ អ៊ីស្លាមដោះលែងស្ត្រីឲ្យរួចពី
 ធារកិច្ចផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារដោយថវិការបន្ថែម ។ ការពិត ស្ត្រីមិនចាំបាច់ត្រូវ
 គិតគូរការថ្លៃក្នុងទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសូ - តើស៊ែយីដូចង់ចោលសម្តីនៅក្នុងអ៊ីស្លាមមិនមាន
 ទ្រឹស្តី "មេដូះ" ទេមែនទេ ?

ស៊ែយីដូ - មិនមានពាក្យ "មេដូះ" ទេនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ។ ស្ត្រីក្នុងអ៊ីស្លាមមិន
 ត្រូវបង្ខិតបង្ខំឲ្យដណ្តាំស្ន បោសសំអាត បោកគក់ ឬបំពេញករណីយកិច្ច
 ក្នុងផ្ទះឯទៀតទេ ។ បើភរិយាជ្រើសរើសធ្វើការនោះ ការនោះត្រូវចាត់ទុក
 ជាការដែលថ្លៃថ្នូរនិងប្រកបដោយគំនិត ពុំនោះទេ ស្ត្រីមិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើ
 ការនោះទេ ។

ម្យ៉ាងទៀត ស្ត្រីអាចទារថ្លៃឈ្នួលគ្រប់ការងារបាន សូម្បីតែថ្លៃបំបៅដោះ
 កូនក៏អាចទារបានដែរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ៊ីស្លាមមិនចង់បន្ទាប
 សារៈសំខាន់ឬសេចក្តីត្រូវការរបស់ភរិយាទេ ដែលចង់ជួយជ្រោមជ្រែង
 កិច្ចការផ្ទះនោះ ។ មុខនាទីមេដូះជាមុខនាទីថ្លៃថ្នូរ ឬថ្លៃថ្នូរបំផុតលើសអស់
 មុខនាទីទាំងអស់របស់ស្ត្រីទៅទៀត ។ ដើម្បីនឹងមិនបំបែរអារម្មណ៍ពីរឿង
 នេះ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺត្រូវដឹងហ្វាត្វាម៉ាសូ ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم សំខាន់ៗខ្លាំង
 មួយចំនួនដែលស្តីអំពីករណីយកិច្ចក្នុងផ្ទះ ។

តើស្ត្រីមេដូះបានរង្វាន់ច្រើនប៉ុណ្ណាខ្លះ ? ព្រះនាង អ៊ូម សាឡាម៉ាសូ رضي الله عنها
 (ព្រះរាជមហេសីរបស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) បានសូរព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ។ ព្រះ

សាស្ត្រា^៥ បានឆ្លើយថា ស្ត្រីមួយណាក៏ដោយដែលចង់ធ្វើឲ្យផ្ទះសំបែង មានសណ្តាប់ធ្នាប់ យកពីនេះទៅដាក់ឯណោះ នឹងបានទទួលនូវព្រះគុណ អស់ឡោះហ្ន៎^៦ អ្នកណាដែលទាក់ទាញនូវព្រះពរអស់ឡោះហ្ន៎^៦ អ្នកនោះ នឹងមិនរងព្រះពិរោធអស់ឡោះហ្ន៎^៦ ទេ ។^៥

ព្រះសាស្ត្រា^៥ មានព្រះវចនៈថា៖ "ស្ត្រីអីយ អ្នកណាមួយក្នុងចំណោមពួក នាងដែលនឿយហត់ដោយសារកិច្ចការរៀបចំផ្ទះ បើអស់ឡោះហ្ន៎^៦ មាន ព្រះបំណង ស្ត្រីនោះនឹងបានទទួលរង្វាន់ស្មើនឹងរង្វាន់របស់យុទ្ធជននិង មួយៗហ្ន៎^៦ ខ្លះអ៊ីស្លាម ។"^៧

ដោយសំអាងលើអាយ៉ាស្តុទាំងពីរ អាយ៉ាស្តុទាំងពីរនេះមិនត្រឹមតែគោរព កិត្យានុភាពរបស់ស្ត្រីទេ តែថែមទាំងចារទុកឲ្យនូវទំនាក់ទំនងពិសេស មួយដែលបានចិញ្ចឹមនិងថែទាំកូនដោយធានាថាម្តាយនឹងនៅផ្ទះ ហើយ រួចផុតពីការផ្ទះលំបាក ។ ដូច្នេះ ស្ត្រីនឹងអាចឧទ្ទិសពេល ស្មារតីនិងសេចក្តី ស្រឡាញ់ចំពោះការអប់រំគ្រួសារ ។

អ្នកខ្លះបានយកអាយ៉ាស្តុទាំងពីរនេះមកបកស្រាយមិនល្អ ដោយចាត់ថា ជាអំណាចមួយប្រភេទរបស់បុរស ឬថាជាសេចក្តីផ្តើមក្នុងមួយប្រភេទ លើសស្ត្រី ថែមទាំងថាអាយ៉ាស្តុទាំងនេះដាក់បញ្ចូលឲ្យស្ត្រីនៅក្រោមក្បាល ចិត្តរបស់ស្វាមីដោយឥតលក្ខណៈ ។

ការបកស្រាយទាំងនេះផ្ទុយទាំងស្រុងពីមូលដ្ឋាន និងទ្រឹស្តីអ៊ីស្លាម ។

^៥ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ទំព័រ ១១៣ ។

^៦ មួយៗហ្ន៎^៦ ខ្លះ (مجاهدين) គឺអ្នកតស៊ូដើម្បីមូលហេតុអស់ឡោះហ្ន៎^៦ ។

^៧ សូមមើលសៀវភៅ نهج الفصاحة ។

កន្លែងដែលគេអនុញ្ញាតឲ្យលែងបាន ពោលគឺ ប្រអប់ជើង ប្រអប់ដៃនិង ផ្ទៃមុខ ។^៥

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ហេតុអ្វីមិនរាប់បញ្ចូលផ្ទៃមុខក្នុងលក្ខខណ្ឌនោះ ព្រោះវាជាបែកមួយរបស់ស្ត្រីដែលទាក់ទាញបំផុត ?

សែយីដូ - ការលែងផ្ទៃមុខជាអត្តសញ្ញាណកម្មមួយប្រភេទ ។ ត្រូវតែឲ្យគេ ស្គាល់មុខ ។ ម្យ៉ាងទៀតស្ត្រីត្រូវការមើលនិងសន្ទនា ។ មូលហេតុនៃការ មិនបិទបាំងដៃនិងជើងនោះគឺចល័តភាពជាពិសេស ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - អ្នកណាមិនបានធ្វើឲ្យការបិទបាំងខ្លួនពីក្បាលដល់ ជើងនោះជាការកិច្ចរបស់ស្ត្រី ។ ហេតុអ្វីដូច្នោះ ?

សែយីដូ - អ្នកណាមិនដែលចេញច្បាប់បែបនេះផ្អែកលើហ្វាត្វាខ្លះដែលថាស្ត្រី ត្រូវបិទបាំងបាតជើង ព្រោះហ្វាត្វាខ្លះភាគច្រើនដែលស្តីអំពីការបិទបាំងខ្លួន មិនរាប់បញ្ចូលតែផ្ទៃមុខនិងប្រអប់ដៃទេដែលអាចមិនបិទបាំងបាននោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត មានហ្វាត្វាខ្លះពិតមួយចែងថាបើមានការសង្ស័យអំពីរឿងណា មួយ គប្បីដាក់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន (احتياط) ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - គួរអានចែងថា

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا

មិនឲ្យពួកនាងបង្ហាញគ្រឿងលំអរបស់ពួកនាងទេ លើកលែងតែគ្រឿង លំអផ្នែកក្រៅប៉ុណ្ណោះ [ដែលមិនអាចចៀសវាងបាន] (២៤:៣១) ។

^៥ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ទំព័រ ៥២១ ។ សូមមើលសៀវភៅ وسائل الشريعة រឿងនីកាស៊ូ វគ្គ ៣៦ និង ១០៩ ។

ល្អបំផុតនិងត្រឹមត្រូវតាមការពិត អាចយកខ្លឹមសារលំអិតរបស់អាយ៉ាស់
នេះមកប្រើបានក្នុងសហគមន៍ដែលធ្វើបាបស្រ្តី ឬប៉ាន់ប្រមាណស្រ្តីតាម
រូបរាង ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស់ - ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ៊ូឡាម៉ាអ៊ូខ្លះណែនាំថា
នៅក្នុងសង្គមខ្លះស្រ្តីត្រូវបិទបាំងខ្លួនទាំងអស់ ។ តើរឿងនេះមិនផ្ទុយនឹង
ទ្រឹស្តីដែលថាបុរសត្រូវ "ដាក់ភ្នែក" នោះទេ ហើយកុំគិតអាក្រក់អំពីស្រ្តី ?
តើបុរសអាចរៀនអនុវត្តទ្រឹស្តីនេះបានដូចម្តេចទៅ បើគេសូមឥតឈប់ឲ្យ
ស្រ្តីមុស្លីមបិទបាំងខ្លួនជិតស្និបនោះ ?

សែយីដូ - អ៊ូឡាម៉ាអ៊ូភាគច្រើនមិនអារកាត់ឲ្យធ្វើដល់ថ្នាក់នេះទេ (គឺបិទ
បាំងខ្លួនជិតស្និប) ។ មែន ប្រសើរបំផុតបើបុរសទាំងអស់អនុវត្តសិក្ខាបទ
និងគោលការណ៍អ៊ីស្លាម តែវាអាចជាការលំបាកណាស់ ។ ជាទូទៅ បុរស
ចាប់ចិត្តពេលឃើញរូបរាងស្រ្តី ។ បុរសខ្លះមានតែវិធីមួយគត់សម្រាប់
បង្ក្រាបការចាប់ចិត្តនេះ គឺលាក់វា ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស់ - សែយីដូមានប្រសាសន៍អំពីលក្ខខណ្ឌគោលក្នុងការ
ស្លៀកពាក់នោះគឺចាប់ពីលើមុខដល់កដៃ ដល់ក្រោមកជើង ។ ដូចនេះ
មែនទេដែលលោកអ៊ូឡាម៉ាអ៊ូឲ្យអត្ថន័យអាយ៉ាស់ដែលចែងថា៖

مَا ظَهَرَ مِنْهَا

គ្រឿងលំអផ្នែកក្រៅ (២៤:៣១) ?

សែយីដូ - ទោះបីគួរអានមិននិយាយលំអិតអំពី "គ្រឿងលំអផ្នែកក្រៅ" ក៏
ដោយ តែអ៊ូឡាម៉ាអ៊ូអាស្ក់លុល-បៃត៍បានសិក្សាយ៉ាងជ្រាលជ្រៅហ្វាត់ម៉ាអ៊ូ
ព្រះសាស្តា عليه السلام និងហ្វាត់ម៉ាអ៊ូអាស្ក់លុល-បៃត៍ ដែលច្រើនតែបញ្ជាក់អំពី

អ៊ីស្លាមមិនអនុញ្ញាតឲ្យមានភាពថ្លើងថ្កានលើសអ្នកដទៃ ប្រភេទណាមួយ
ជាដាច់ខាត ។ អ៊ីស្លាមប្រឆាំងដាច់អហង្ការអំពើសង្កត់សង្កិន របបផ្តាច់ការ
អំពើបំពានបំពាន ឬអំពើរំលោភសិទ្ធិគេ ។ គួរអានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា៖

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

ឯបណ្តាពួកនាងមានសិទ្ធិ ស្មើនឹងអ្វីដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកនាង
ដោយសមធម៌ (ពោលគឺ ចូរប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយាដោយសមរម្យ) ។

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

ចូរពួកអ្នករស់នៅជាមួយពួកនាងដោយវិធីល្អប្រពៃនិងសមធម៌ (៥:១៩) ។

អាយ៉ាស់ទាំងនេះ ក្នុងចំណោមអាយ៉ាស់ច្រើនទៀតក្នុងគួរអាន និង
ហ្វាត់ម៉ាអ៊ូល្បីៗរាប់រយរបស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ជាមូលដ្ឋានរបស់អាពាហ៍
ពិពាហ៍ ។

ឯសិទ្ធិភរិយា - ដែលទាក់ទងនឹងស្វាមីខ្លួន - ស្មើនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន -
ចំពោះស្វាមីខ្លួននោះ (២:២២៨) ។

អាយ៉ាស់នេះចែងបញ្ជាក់ថាស្វាមីមិនមែនជាដៃគូកាន់អំណាចដែលពុំមាន
អ្នកណាអាចតវ៉ាបាន ហើយក៏ពុំមែនដៃគូដែលត្រូវស្តាប់បង្គាប់ជាដាច់
ខាតទេ ។ អល់ឡោះហ្វ្លែបានរៀបរាប់ នៅក្នុងអាយ៉ាស់នេះ នូវសិទ្ធិរបស់
ភរិយាដូចសិទ្ធិរបស់ស្វាមីដែរ ។

ដើម្បីបំភ្លឺ សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីមានលក្ខណៈ និងផ្អែកទៅលើការស្តាប់គ្នាទៅ
វិញទៅមក នៅក្នុងការស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមកនេះ គូស្វាមីភរិយាទាំងពីរ

ត្រូវបំពេញភារកិច្ចបូករណីយកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។ ប្រសិនបើម្នាក់ឬគូស្វាមី ទាំងពីរមិនប្រតិបត្តិតាមករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួនទេ អធិបញ្ជានិងសេចក្តី សម្រេចនឹងត្រូវធ្វើឡើង (ពោលគឺ នឹងត្រូវព្រមាន) ។

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

បណ្តាបុរសជាអ្នកថែរក្សាបណ្តាស្ត្រី (៥:៣៤) ។

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَاطَتْ

បណ្តាបុរសជាអ្នកថែរក្សា (គឺទទួលខុសត្រូវ គ្រប់គ្រង ចិញ្ចឹម) បណ្តាស្ត្រី ព្រោះអស់ឡោះប្តីប្រោសប្រណីអ្នកខ្លះជាងអ្នកដទៃ និងពីព្រោះពួក គេត្រូវចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ។ ស្ត្រីត្រឹមត្រូវគឺស្ត្រីដែលគោរព បង្គាប់អស់ឡោះប្តី (៥:៣៤) ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - នៅពេលក្រោយ នាងខ្ញុំចង់ឲ្យសែយីដូបរិយាយ លក្ខណៈទាំងនោះ តែដើម្បីនិយាយបន្តព្រះបន្ទូលអស់ឡោះប្តី ៤:៣៤ គួរអានថ្លែងអំពីរបៀបដែលត្រូវការអធិប្បាយបំភ្លឺ ។ មួយគឺពាក្យ "ហ្វាដ្វ័ដ្វ័ឡា (فَضَّلَ)" ដែលគេប្រែថា "ប្រោសប្រណីអ្នកខ្លះជាងអ្នកដទៃ ឬ ប្រទានផលប្រយោជន៍ឲ្យអ្នកខ្លះជាងអ្នកដទៃ" ពីរគឺ "គោរពបង្គាប់ (قَنَاطَتْ)" ។ តើពាក្យទាំងពីរនេះមានន័យច្បាស់លាស់ជាអ្វី ?

សែយីដូ - ពាក្យ "ហ្វាដ្វ័ដ្វ័ឡា" អាចមានន័យថា ឲ្យ ផ្តល់ឲ្យ ស្រឡាញ់ជាង គេ ប្លែកពីគេក្នុងមុខងារណាមួយឬក្នុងករណីយកិច្ចណាមួយ អាស្រ័យ ទៅលើសេចក្តីក្នុងអត្ថបទ ។ ដើម្បីនិយាយយោងទៅរកអាយ៉ាស៊ូនេះជា

ពេលពួកអ្នកសូមអ្វីមួយពីពួកនាង(បណ្តាភរិយារបស់ព្រះសាស្តា) ចូរពួក អ្នកសូមពីក្រោយរបាំង (៣៣:៥៣) ។

លោកអ្នកប្រាជ្ញប្រើអាយ៉ាស៊ូនេះជាវិធីបិទបាំងខ្លួនមួយប្រភេទ ដែលរាប់ បញ្ចូលមុខនិងដៃរបស់ស្ត្រីមុស្លីមទាំងអស់ ។ តើអាយ៉ាស៊ូនេះពាក់ព័ន្ធនឹង មហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ឬស្ត្រីមុស្លីមទាំងអស់ ?

សែយីដូ - ទោះបីលោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះជឿថាអាយ៉ាស៊ូ ៣៣:៥៣ អាចប្រើ សម្រាប់ស្ត្រីមុស្លីមទាំងអស់ក៏ដោយ តែលោកអ្នកប្រាជ្ញទូទៅមូលមតិគ្នា ថាអាយ៉ាស៊ូនេះផ្តោតទៅលើតែមហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ទេ និងចែងចំពោះ តែមហេសីព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ទេ ។

លោកអ្នកប្រាជ្ញ (អ្និឡាម៉ាអ៊ូ علماء) មានប្រសាសន៍ថាព្រឹត្តិការណ៍នានា ដែលបានកើតឡើងជុំវិញព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ជាមូលហេតុនៃការដាក់អាយ៉ាស៊ូ នេះចុះមក ។ ពួកសត្រូវព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក្នុងសម័យព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم តែងតែ ចំអកនិងប្រមាថព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ថា ពួកវានឹងរៀបការជាមួយមហេសីព្រះ អង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ពេលព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم សោយទិវង្គត ។ រឿងនេះធ្វើឲ្យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم រំខានចិត្ត ។ ហេតុដូច្នេះឯងបានជាចម្រងចម្រាសគ្នាអំពីអាយ៉ាស៊ូនេះ ។

ក៏ប៉ុន្តែខ្លឹមសារនៅពីក្រោយអាយ៉ាស៊ូនេះ គឺការពារស្ត្រីពីបទល្មើសរបស់ បុរសដែលចាត់ទុកស្ត្រីគ្រាន់តែជាវត្ថុបំពេញបំណងផ្លូវភេទ ។

فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ

ចូរពួកអ្នកសូមពីក្រោយរបាំង វាជា អំពើត្រឹមត្រូវបំផុតសម្រាប់ចិត្តពួកអ្នក និងចិត្តពួកនាង (៣៣:៥៣) ។

គេបានបង្កើតច្បាប់ តែក្រោយពីនោះត្រូវលើកចោល ។ ការដាក់ឲ្យអនុវត្តិ ច្បាប់មានមូលហេតុផ្សេងៗ តែបទបញ្ញត្តិទាំងអស់នោះមិនសុទ្ធតែមកពី ឧបត្តិហេតុពិសេសទេ ។

អាយ៉ាស់ដែលទាមទារឲ្យស្ត្រីទទួរក្បាលនោះ បណ្តាលមកពីឧបត្តិហេតុ (តែមិនសុទ្ធតែកើតមកពីឧបត្តិហេតុផ្ទាល់ទាំងអស់ទេ) ។ អាយ៉ាស់ត្រូវ កំណត់ជាមុនស្រេចហើយ តែកាលៈទេសៈជាឱកាសដាក់អាយ៉ាស់នេះចុះ មក ។

ឧបត្តិហេតុដែលបណ្តាលឲ្យបើកឲ្យដឹងព្រះបន្ទូលដំបូង ដែលចែងអំពីការ បិទបាំងខ្លួនស្ត្រីនោះគឺ យុវជនម្នាក់បានភាំងស្មារតីដោយសារសម្រស់ស្ត្រី ម្នាក់ដែលដើរក្បែរខ្លួន ។ ពេលសម្លឹងមើលស្ត្រីនោះ បុរសនោះដើរជល់ ជញ្ជាំង មុតក្បាលនឹងវត្ថុស្រួច ។⁴

ឧបត្តិហេតុទីពីរបានកើតឡើងនៅក្នុងផ្សារ រវាងបុរសយ៉ាហ្វិឌីអ្នកជួញដូរ និងស្ត្រីអតិថិជនមុស្លីម ។ តាមប្រមើលទៅ ស្ត្រីនោះគ្របដើមទ្រូងមិនជិត ធ្វើឲ្យបុរសអ្នកជួញដូររៀតរៀនគាត់ បង្ករឿង ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - គូរអានប្រើពាក្យ "យុលបាប" និង "យូមូរ" ដើម្បី អធិប្បាយសំលៀកបំពាក់សម្រាប់បិទបាំងខ្លួន តែពាក្យ "ហ្វីយ៉ាប" ត្រូវប្រើ សម្រាប់អធិប្បាយសំលៀកបំពាក់សម្រាប់បិទបាំងខ្លួនមហេសីព្រះសាស្តា

1 1

إِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَلَعًا فَوَسَّوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

⁴ សូមមើលសៀវភៅ أصول الكافي ជុំទី ៥ ទំព័រ ៥២១ ។ ទាក់ទងនឹងគូរអាន ២៤:៣១ ។

ពិសេស គប្បីប្រើពាក្យ ឲ្យ ផ្តល់ឲ្យ ប្លែកពីគេ តែកុំប្រើស្រឡាញ់ជាងគេ ។

គេស្រាយពាក្យ "ហ្វាដ្វីឡា" ថាញែកបុរសដាច់ពីស្ត្រីក្នុងការបំពេញកិច្ច ការនិងក្នុងការទទួលភារកិច្ចជ្រោមជ្រែង ចិញ្ចឹមនិងមើលថែទាំគ្រួសារ ។ មិនមានន័យថាគេស្រឡាញ់ចូលចិត្តបុរសជាងគេ ឬបុរសផ្តើមថ្កាន ប្រសើរ ជាងស្ត្រីនោះទេ ។

ការពិត ពេលគេសិក្សាគូរអាននិងហ្វាដ្វីឡាព្រះសាស្តា 1 គេអាចសម្រេច សេចក្តីបានថាជួនកាល ការស្ងើចសរសើរ ការសន្តោសអត់ឱននិង សេចក្តីស្រឡាញ់ចូលចិត្តត្រូវប្រទានឲ្យទៅស្ត្រី ។ មានហ្វាដ្វីឡាវិសាមញ្ញ របស់ព្រះសាស្តា 1 ដែលចែងសង្ខេបអំពីឧត្តមភាពរបស់ស្ត្រី ។ គ្រាមួយ បុរសម្នាក់បានមកជួបព្រះសាស្តា 1 សួរព្រះអង្គ ថា៖

"ព្រះសាស្តា 1 អើយ នៅក្នុងចំនោមមនុស្ស អ្នកណាទៅដែលស័ក្តិសមជា មិត្តល្អដាច់គេរបស់ទូលបង្គំ ?" ព្រះសាស្តា 1 មានព្រះវចនៈថាម្តាយ លោក ។ បុរសនោះបានសួរថាបន្ទាប់ពីម្តាយគឺអ្នកណា ? ព្រះសាស្តា 1 មានព្រះវចនៈថាម្តាយលោក ។ បុរសនោះបានសួរជាគ្រាទីបីថាបន្ទាប់ពី ម្តាយគឺអ្នកណា ? ព្រះសាស្តា 1 មានព្រះវចនៈថាម្តាយលោក ។ បុរស នោះសួរទៀតថាបន្ទាប់ពីម្តាយគឺអ្នកណា ? ពេលនោះទើបព្រះសាស្តា 1 មានព្រះវចនៈថាឪពុកលោក ។⁸

ព្រះសាស្តា 1 មានព្រះវចនៈដែរថា៖ "ហានសួគ៌នៅក្រោមជើងម្តាយ ។"⁹

⁸ សូមមើលសៀវភៅ وسائل الشيعة ជុំទី ៣ ទំព័រ ៦ ។

⁹ រាយការណ៍ដោយលោក អាល់-នីសាអ៊ី, លោក អ៊ីបនូ ម៉ាយ៉ាស៊ូ និងលោក អាស៊ូម៉ាដូ ។

អល់ឡោះហ្ន៎ មិនអនុញ្ញាតឲ្យមានអយុត្តិធម៌ ឬកង្វះប្រការណាមួយនៅ
ក្នុងចំណោមសត្វលោកព្រះអង្គទេ ។ អល់ឡោះហ្ន៎ ប្រោសប្រទាន
លក្ខណៈសម្បត្តិដែលមានតែមួយគត់និងដាច់ខ្សែកពីគេឲ្យបុគ្គលនីមួយៗ
- ផ្លូវចិត្ត ផ្លូវកាយនិងផ្លូវវិញ្ញាណ ។

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ

ចូរពួកអ្នកកុំចង់បាន អ្វីដែលអល់ឡោះហ្ន៎បានប្រទានឲ្យទៅបណ្តាអ្នកខ្លះ
ជាងបណ្តាអ្នកដទៃទៀតក្នុងចំណោមពួកអ្នកឡើយ (៤:៣២) ។

អាយ៉ាស្កុនេះបញ្ជាក់ថាបុរសនិងស្ត្រីគ្រប់រូបត្រូវបង្កើតមក ជាមួយគុណ
សម្បត្តិដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស្កុន - ហេតុអ្វីអ៊ីស្លាមជ្រើសយកបុរសជាអ្នកថែទាំស្ត្រី ?

សែយីដូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញលើកឡើងនូវសេចក្តីអធិប្បាយយ៉ាងច្រើន ។ ក៏
ប៉ុន្តែ លោកអ្នកប្រាជ្ញច្រើនតែផ្តោតទៅរកលក្ខណៈជីវសាស្ត្រដែលថា
បុរសមានរូបកាយខ្លាំងជាងស្ត្រី ដូច្នេះបុរសមានសមត្ថភាពជាងស្ត្រីក្នុង
ការប្រឹងប្រែងចិញ្ចឹមគ្រួសារ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បុរសទៅជាអ្នកថែរក្សា
ស្ត្រី ។ ម្យ៉ាងទៀត បុរសមានធម្មជាតិជាអ្នកមានសេចក្តីអង់អាចនិងជារវៈ
ជនប្រកបដោយសេចក្តីក្លាហាន ។

ពាក្យ "ក្លីនីតាត (النَّكِح)" លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះបានកត់ត្រាចម្លងថាពាក្យនេះ
មានន័យថាស្តាប់បង្គាប់ តែពាក្យនោះមានន័យច្រើនទៀតក្នុងភាសា
អារ៉ាប់ ។ ឧទាហរណ៍ អាចមានន័យមែនថាគោរព ឬលើកដៃឡើងក្នុង

សែយីដូ - បង្គាប់ភាគច្រើនដែលមានចែងនៅក្នុងគួរអាននោះមិនមែនជា
លទ្ធផលនៃឧបត្តិហេតុឬស្ថានការណ៍លំបាកទាំងអស់ទេ ។ អស់រយៈ
ពេលជាងម្ភៃបីឆ្នាំ អ៊ីស្លាមត្រូវនាំចូលជាសន្សឹមៗទៅក្នុងសហគមន៍ជា
មគ្គុទេសក៍ដឹកនាំសម្រាប់មនុស្សជាតិ ។ ខ្សែបន្ទាត់ ការណែនាំ បទបញ្ជា
និងច្បាប់បានផុសឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលម្ភៃបីឆ្នាំនេះឯង ។

ដោយដឹងថាសង្គមពិសេសដែលព្រះសាសាដា ﷺ បានរស់នៅនោះ ជា
សង្គមគ្មានច្បាប់ ហើយដែលត្រូវការចង្អុលណែនាំនិងកែប្រែ ការប្រែប្រួល
បែបនេះមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងអំឡុងពេលដ៏ខ្លីទេ ។ អ៊ីស្លាមបាន
ប្រឈមនឹងសង្គមដែលស្អិតជាប់នឹងទំនៀមទម្លាប់ តាំងពីច្រើនសតវត្ស
មកហើយ ហើយបានគិតរៀងកែប្រែយ៉ាងប្រយ័ត្នប្រយោជន៍ ។

ក្នុងរឿងខ្លះ គួរអានដោះស្រាយបញ្ហាជាអន្លើៗ ហើយចែងអំពីបញ្ហានោះ
តាមវិធីមួយដែលទាក់ទាញអារម្មណ៍មករកបញ្ហានោះ ។ ក្នុងរឿងខ្លះទៀត
គួរអានលើកយកឧបត្តិហេតុជាមូលហេតុបង្កើតច្បាប់ខ្លះ ឬដាក់អាយ៉ាស្កុន
ខ្លះចុះមក ដូចជាឧបត្តិហេតុនៅក្នុងផ្សារដើមដែលបណ្តាលឲ្យកើតមាន
នូវច្បាប់ជួញដូរ ។

ជូនកាល គួរអានធ្វើដំណោះស្រាយដែលនឹងទៅជាបទបញ្ញត្តិ នៅទី
បំផុត ។ ឧទាហរណ៍ ការដឹកស្រា ។ អ៊ីស្លាមចង់លុបបំបាត់ការដឹកស្រាឲ្យ
អស់ តែត្រូវដាក់ការហាមដឹកស្រានោះបន្តិចម្តងៗ នៅក្នុងសហគមន៍
ដែលធ្លាប់តែដឹកស្រា ។

ដំបូង គួរអានចែងថាពេលមុស្លីមឈរស្ទើរឡាត់ ចិត្តមិនត្រូវពុល (ឬស្រវឹង)
ទេ ។ បន្ទាប់មក នៅចុងក្រោយ គួរអានហាមផ្តាច់សេពសុរា ។ ក្រោយមក

គ្នា ។ ហេតុដូច្នោះ ត្រូវគោរពនិងទទួលស្គាល់អ្នកទាំងពីរស្មើគ្នា ។³

តែសហគមន៍ខ្លះចាត់ទុកការបិទបាំងខ្លួនជាការនៅក្រោមបង្គាប់ ឬជាការបន្តកឋានៈមួយប្រភេទសម្រាប់ស្ត្រី ។ ជាពិត បើគេសាកសួរខ្លួនឯងអំពីការមើលមកស្ត្រីនៅក្នុងសហគមន៍ខ្លះ ជាពិសេសនៅក្នុងសហគមន៍ប៉ែកខាងលិច និងអំពីមធ្យោបាយយោសនា អំពីគ្រឹះស្ថាន អំពីឧស្សាហកម្ម ផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម តើមធ្យោបាយយោសនានោះ គ្រឹះស្ថាននោះនិងឧស្សាហកម្មផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនោះមើលមកស្ត្រីដូចម្តេចខ្លះ ។ តើគេអាចអារកាត់បានទេថាស្ត្រីមានសេរីភាពត្រឹមត្រូវតាមមនុស្សធម៌ ?

តើនេះគឺអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើជាកេរដំណែលឲ្យទៅកូនស្រីយើង បងប្អូនស្រីយើង ភរិយាយើងមែនទេ ថាផ្លូវតែមួយគត់សម្រាប់ស្ត្រីដែលអាចធ្វើឲ្យគេទទួលស្គាល់ខ្លួន ដែលអាចធ្វើឲ្យគេឃើញថាខ្លួនមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនោះ គឺមានតែផ្លូវបណ្តោយឲ្យគេជញ្ជក់យកផលប្រយោជន៍ពីខ្លួន ? អកុសល គេផ្តោតទៅលើរូបកាយស្ត្រីតែម្យ៉ាង ជាជាងផ្តោតទៅលើបុគ្គលលក្ខណៈនិងប្រាជ្ញា ។ ខ្ញុំបាទយល់ឃើញថានេះគឺជាការនៅក្រោមបង្គាប់គេនិងជាការបន្តកឋានៈមួយប្រភេទ ជាពិសេស វាជាការប្រមាថមើលងាយស្ត្រី ។

អ៊ីស្លាមមិនចាត់ទុកស្ត្រីជាល្បែងកំសាន្តទេ ។ អ៊ីស្លាមឲ្យតម្លៃស្ត្រី ។ ដែលអ៊ីស្លាមបិទបាំងសម្រស់កាយស្ត្រីនោះ ព្រោះតែចង់ឲ្យបុរសទទួលស្គាល់ប្រាជ្ញា បុគ្គលលក្ខណៈនិងអារម្មណ៍របស់ស្ត្រី ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើបង្គាប់គួរអានភាគច្រើនកើតឡើងមកពីព្រឹត្តិការណ៍ពិតមែនទេ ដូចជាបទបញ្ញត្តិឲ្យស្ត្រីបិទបាំងខ្លួននោះជាដើម ?

ពេលស្ត្រីឡាត់ ឬចុះចូល ហើយពាក្យនេះអាចមានសេចក្តីថាស្តាប់បង្គាប់តែសូមនិយាយសាឡើងវិញថា ស្តាប់បង្គាប់ស្វាមីមានកំណត់តែនៅក្នុងរង្វង់សាសនាទេ ។

ពោលគឺ ប្រសិនបើស្វាមីស្នើសូមភរិយា ហើយសំណូមពរនេះនៅក្នុងសិក្ខាបទឬធ្វើអ៊ីស្លាម ហើយប្រសិនបើភរិយាមានសមត្ថភាពបំពេញសំណូមពរនេះបាន ភរិយាត្រូវសហប្រតិបត្តិការនិងធ្វើតាមសំណូមពរនោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើស្វាមីស្នើសូមភរិយាឲ្យធ្វើអ្វីដែលខុសច្បាប់ឬមិនត្រឹមត្រូវ ឬភរិយាមិនមានសមត្ថភាពធ្វើបានទេ ភរិយាមិនចាំបាច់ត្រូវស្តាប់បង្គាប់ស្វាមីនោះទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - នៅក្នុងឯកសារអក្សរសាស្ត្រអ៊ីស្លាម មានហ្វាត្វាខ្លះទាក់ទងនឹងស្ត្រីដែលនាងខ្ញុំយល់ឃើញថា ជាហ្វាត្វាដែលបន្តកឋានៈស្ត្រីហើយគួរឲ្យផ្ដន្ទាទោសក្រៃលែង ។ នាងខ្ញុំចង់ដឹងយោបល់របស់ស៊ែយីដូអំពីហ្វាត្វាព្រះសាស្តា^{១០} មួយជាពិសេស ហើយចង់ដឹងអំពីការពិតរបស់ហ្វាត្វានោះ ។

"មិនត្រឹមត្រូវទេដែលមនុស្សក្រាបសំពះមនុស្សដូចគ្នានោះ ។ បើវាជាការត្រឹមត្រូវដែលមនុស្សក្រាបសំពះមនុស្សដូចគ្នានោះមែន ខ្ញុំនឹងដាក់បញ្ជាឲ្យស្ត្រីក្រាបសំពះស្វាមីខ្លួន ព្រោះស្វាមីមានសិទ្ធិធំណាស់លើភរិយា ។ សូមស្បថចំពោះព្រះដែលក្តាប់ជីវិតខ្ញុំក្នុងព្រះហត្ថព្រះអង្គ ប្រសិនបើលើក្បាលរហូតដល់ចុងជើងស្វាមីនោះមានរបូសចេញខ្លះ ហើយភរិយាលិតខ្លះនោះ ក៏ភរិយានោះមិនបានគោរពសិទ្ធិស្វាមីនោះពេញបរិបូរដែរ ។"¹⁰

³ សូមមើលគួរអាន ៣:១៩៥ ។

¹⁰ រាយការណ៍ដោយលោក អាស៊ូម៉ាដូ ។

សែយីដូ - សូមចងចាំទុកក្នុងចិត្តពេលយើងបាននិយាយអំពីហ្វាទីស្ទពិតប្រាកដ មិនពិតនៅក្នុងវគ្គ "ស្វែងរកការបំភ្លឺ" ។ ខ្ញុំបាទបានពន្យល់ថាហ្វាទីស្ទដែល គេថាជាហ្វាទីស្ទព្រះសាស្តា¹¹ នោះ មិនមែនសុទ្ធតែពិតទាំងអស់ទេ ។ បន្ទាប់មក នៅដើមវគ្គនេះ ខ្ញុំបាទបានថាមិនអាចបកប្រែពាក្យអាវ៉ាប់ទាំង អស់ឲ្យត្រឹមត្រូវបានទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបាទស្គាល់ពាក់កណ្តាលដំបូងនៃ ហ្វាទីស្ទនេះ តែខ្ញុំបាទមិន អាចពិនិត្យបានទេថាពាក់កណ្តាលទីពីរនោះ ពិតឬទេ (គឺ "លិតខ្លះ...") ។

ហ្វាទីស្ទនេះនិយាយប្រៀបធៀប ក្នុងន័យថាប្រសិនបើស្រ្តីមានសំណាង បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយបុរស ដែលមានជំនឿស៊ីប៊ីចិត្តប្រកប ដោយគុណសម្បត្តិប្រសើរក្រៃលែងនោះ ដែលប្រព្រឹត្តិល្អបំផុតចំពោះស្រ្តី នោះ ដែលបំពេញបំណងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តស្រ្តីនោះ ស្រ្តីរូបនោះនឹង ប្រព្រឹត្តដូចគ្នាដែរចំពោះបុរសនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ូ - តើសែយីដូមានយោបល់យ៉ាងណាអំពីហ្វាទីស្ទ របស់អ៊ីម៉ាអ៊ាលី¹¹ ដែលមិនត្រឹមតែជាអភិបាលដឹកនាំត្រឹមត្រូវអ៊ីស្លាម¹¹ ប៉ុណ្ណោះទេ តែជាអ្នកមានសាលាហិតជិតព្រះសាស្តា¹² បំផុត ?

"ប្រជារាស្ត្រអឺរ៉ុប ស្រ្តីខ្លះជំនឿ ខ្លះចំណែកនិងខ្លះប្រាជ្ញា ។ អំពីកង្វះជំនឿ ស្រ្តីចៀសវាងស្រ្តីឡាត្តុនិងកាន់សីលគ្រណាមពេលមានរដូវខែ ។

¹¹ អ៊ីម៉ាអ៊ាលី¹¹ ជាអ៊ីម៉ាអរិទ្ធដំបូងបង្អស់ក្នុងចំណោមអ៊ីម៉ាអរិទ្ធទាំង ១២ ដែល ស្នងព្រះសាស្តា¹¹ ។

¹² អ៊ីម៉ាអ៊ាលី¹² បងប្អូនដ៏ជូនមួយនិងកូនប្រសារបស់ព្រះសាស្តា¹² (ស្វាមី របស់ហ្វាទីម៉ាស៊ូ¹²) ។

គួរអានលើកឡើងនូវចំណុចពាក់ព័ន្ធមួយ ។

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ
[ហែសាស្តា 1] ចូរអ្នកថ្លែងប្រាប់បុរសអ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយឲ្យពួកគេ ដាក់ភ្នែក (កុំសម្លឹងមើលអ្វីដែលត្រូវហាម ដែលឲ្យទោស ដោយសេចក្តី ត្រេកត្រអាលឡើយ) ហើយឲ្យពួកគេការពារខ្នាសពួកគេ (រៀបចាក មេមុន) ។ វាជាអំពើមួយដ៏បរិសុទ្ធបំផុតសម្រាប់ពួកគេ (២៤:៣០) ។

សែយីដូ - មិនត្រឹមតែជាចំណុចពាក់ព័ន្ធទេ ថែមទាំងជាការថ្លែងដែលសម ហេតុសមផលទៀតផង ។ មុនគួរអានប្រាប់អំពីសំលៀកបំពាក់ដែលស្រ្តី ត្រូវប្រើនោះ អស់ឡោះហ្ន៎¹² ប្រាប់បុរសមុន ឲ្យបុរសដាក់ភ្នែកជាមុននិងឲ្យ ការពារខ្នាស ។

លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ូ - "ដាក់ភ្នែក" តើមានន័យថានេះជាបង្គាប់ប្រៀបធៀប ឬជាបង្គាប់ចំៗសម្រាប់បុរស ?

សែយីដូ - មានអត្ថន័យទាំងពីរ ។ ទ្រឹស្តីនៅពីក្រោយអាយ៉ាស៊ូគឺថាត្រូវ គោរពស្រ្តី ។ មិនត្រូវចាត់ទុកស្រ្តីឬមើលស្រ្តីដោយចេតនាអាក្រក់ទេ ។ បុរសត្រូវតែចេះគោរព ។ អាយ៉ាស៊ូនេះបញ្ជាក់ប្រាប់ថាបុរសមិនត្រូវគិត អំពីស្រ្តីឬមើលស្រ្តីដោយមានបំណងផ្លូវភេទទេ ។

អ៊ីស្លាមចាត់ទុកស្រ្តីជាតួអង្គជីវិតទាំងមូល ។ គួរអានចែងហើយចែងទៀត ថាស្រ្តីត្រូវបង្កើតមកពីសារធាតុតែមួយនឹងបុរស ហើយនេះជាការរំលឹក ដែរថាស្រ្តីមិនអន់ជាងទេ² ។ អ៊ីស្លាមថាស្រ្តីនិងបុរសត្រូវបង្កើតមកស្មើ

² សូមមើលគួរអាន ៤:១; ៥៣:៤៥-៤៦ ។

ពេលពួកអ្នកសូមអ្វីមួយពីពួកនាង(បណ្តាភរិយារបស់ព្រះសាស្តា) ចូរពួកអ្នកសូមពីក្រោយរបាំង (៣៣:៥៣) ។

ពាក្យហ្នឹងយ៉ាងប្រើចំពោះស្ត្រីមុស្លីមដែលអនុវត្តច្បាប់ទទួរក្បាល ដែលត្រូវគ្របប្រិទបាំងខ្លួនដោយស្លៀកពាក់សំលៀកបំពាក់ក្រៅ ពីលើខោអាវដែលបាំងនិងរារាំងមិនឲ្យមើលឃើញគម្រង់ខ្លួននិងសក់ ។

សំលៀកបំពាក់ពិតសម្រាប់ស្ត្រីមុស្លីមគឺស្លៀកពាក់រលុង គ្របខ្លួនទាំងអស់ ពីមុខទៅដល់កដៃ ហើយធ្លាក់ដល់កជើង ។ មិនត្រូវស្លៀកពាក់អ្វីដែលរឹបខ្លួន ដែលបណ្តាលឲ្យចេញរាង ដែលមានពណ៌លេចឬដែលថ្លាមើលឆ្កុះទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ហេតុអ្វីស៊ីយ៉ាដូគិតថាការបិទបាំងខ្លួនជាការដាក់ខណ្ឌសីមាគ្រប់គ្រាន់ ?

ស៊ីយ៉ាដូ - គួរអានអធិប្បាយបំភ្លឺដោយឲ្យហេតុផលថ្លៃថ្លាថា៖

أَنْ يُعْرَفَنَّ فَلَا يُؤْذَيْنَنَّ

ដើម្បីនឹងឲ្យគេស្គាល់ពួកនាង និងដើម្បីនឹងមិនឲ្យគេប្រមាថពួកនាង (៣៣:៥៩) ។

ពេលស្ត្រីបិទបាំងខ្លួន សំលៀកបំពាក់ស្ត្រីនិយាយជំនួសស្ត្រី ។ មានន័យមិនចំពោះស្ត្រីមិនចង់ឲ្យគេចូលមកជិតខ្លួនដោយមិនសមរម្យទេ ។ ការបិទបាំងខ្លួននេះជាការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណអ៊ីស្លាមរបស់ស្ត្រីដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - មុនអាយ៉ាស៊ូដែលទាមទារឲ្យស្ត្រីបិទបាំងខ្លួន

អំពីកង្វះប្រាជ្ញានោះ សាក្សីស្រីពីរនាក់ស្មើនឹងសាក្សីប្រុសម្នាក់ ។ អំពីកង្វះចំណែក ក្នុងការចែកមរតក ស្ត្រីបានពាក់កណ្តាលបុរស ។ ដូច្នោះ ចូរប្រយ័តម៍ព្រមព្រៀងរបស់ស្ត្រី ។ ចូរប្រយ័តម៍ខ្លួនអំពីស្ត្រី ទោះបីជាស្ត្រីល្អក៏ដោយ ។ ចូរកុំស្តាប់ស្ត្រី ទោះបីក្នុងអំពើល្អក៏ដោយដើម្បីនឹងកុំឲ្យស្ត្រីទេរទៅរកអំពើអាក្រក់ ។"¹³

ស៊ីយ៉ាដូ - អ៊ីម៉ាអុលី صلوات الله عليه والسلام មិនបញ្ជូនឬមិនអះអាងថាអស់ឡោះហ្នឹងបង្កើតស្ត្រីមកដោយខ្លះលក្ខណៈនោះទេ ។ មិនមានកង្វះក្នុងការបង្កើតស្ត្រីទេ ។

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿١﴾

ពិតណាស់ យើងបានបង្កើតមនុស្ស (បុរសនិងស្ត្រី) មកដោយមានទម្រង់ល្អបំផុត (៩៥:៤) ។

ឧទាហរណ៍ដែលអ៊ីម៉ាអុលី صلوات الله عليه والسلام បានលើកឡើងនេះ ជាការនិយាយប្រៀបធៀប ហើយហ្វាត្វាម៉ាស៊ូនេះដាច់បាត់បែកសំខាន់ដែលស្ត្រីអំពីឧបត្តិហេតុមួយដែលបានបញ្ចូលពាក្យ ។ អ៊ីម៉ាអុលី صلوات الله عليه والسلام និយាយអំពីស្ត្រីម្នាក់ដែលបានបណ្តាលឲ្យមានការខូចខាតធំដល់សហគមន៍អ៊ីស្លាម នៅក្នុងចម្បាំងយ៉ាមីល (معركة الجمل) ។ តែចំណុចនេះយោគយើងមិនឲ្យចាប់អារម្មណ៍រឿងនេះទេ ។ បើចាប់អារម្មណ៍ អាចបែរទៅមើលប្រភពពិតមានផ្សេងៗបាន ។¹⁴

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ឯសិទ្ធិភរិយា - ដែលទាក់ទងនឹងស្វាមីខ្លួន - ស្មើនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន - ចំពោះស្វាមីខ្លួននោះ (២:២២៨) ។ ស៊ីយ៉ាដូបាន

¹³ សូមមើលសៀវភៅ نهج البلاغه ជំទី ១ ឃុំតូបាស្ត ៨០ ។
¹⁴ សូមមើលសៀវភៅ شرح الطبري និងសេចក្តីរាយការណ៍របស់លោក អ៊ីបនូអាល់-អាស្ទៀរ ។

និយាយអំពីអាយ៉ាស់នេះខ្លីៗ គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយបានប្រើពាក្យ "លក្ខខណ្ឌ" និងពាក្យ "ការស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមក" ។ តើសែយីដូអាចអធិប្បាយបំភ្លឺរឿងនេះបានទេ ?

សែយីដូ - ពេលនិយាយអំពីសិទ្ធិបុរសនិងសិទ្ធិស្ត្រី គួរអានចែងអំពីទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក អំពីសហប្រតិបត្តិការនិងអំពីសេចក្តីគោរព ។ នេះគឺគោលការណ៍សំខាន់បំផុតនៅក្នុងការទាក់ទងរវាងស្វាមីភរិយា ។

គេប្រែ بِالْمَعْرُوفِ وَالْهَنِّ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالسُّؤَالِ ថា ឯសិទ្ធិភរិយា - ដែលទាក់ទងនឹងស្វាមីខ្លួន - ស្មើនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះស្វាមីខ្លួននោះ (២:២២៨) ។

អាយ៉ាស់នេះជាមូលដ្ឋាន គ្រឹះនៃទំនាក់ទំនងស្វាមីភរិយាត្រូវមានជោគជ័យអាស្រ័យអាយ៉ាស់នេះ ។ អល់ឡោះហ្វ្លែកត៍សម្គាល់ថាដោយរបៀបតែមួយ បុរសរសមានសិទ្ធិលើស្ត្រី ឯស្ត្រីក៏មានសិទ្ធិលើបុរសដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើស្វាមីមានសិទ្ធិអ្វីខ្លះលើស្ត្រី ?

សែយីដូ - សំខាន់បំផុតត្រូវនិយាយអំពីសិទ្ធិរបស់ស្វាមីលើភរិយា និងអំពីសិទ្ធិរបស់ភរិយាលើស្វាមី ដើម្បីប្រៀបធៀបនិងយល់រឿងសិទ្ធិស្វាមីភរិយាដ៏ស្មុគស្មាញនៅក្នុងអ៊ីស្លាម ។ ចូរចងចាំទុកក្នុងអារម្មណ៍ថាទំនាក់ទំនងស្វាមីភរិយាស្ថិតនៅលើការទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក នៅលើសហប្រតិបត្តិការនិងនៅលើសេចក្តីគោរព ។ សិទ្ធិក្នុងច្បាប់សាសនាដែលស្វាមីមានលើភរិយានោះ យោលតាមលោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមខាងច្បាប់ (فقه) មានដូចតទៅ៖

បំពាក់[ក្រៅ] ដោយមិនឲ្យគេឃើញគ្រឿងលំអ [ឬ សម្រស់ខ្លួន] ។ បើពួកនាងទប់ខ្លួន ជាការប្រសើរបំផុតសម្រាប់ពួកនាង (២៤:៦០) ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើសែយីដូអាចអធិប្បាយលំអិតអំពីសំលៀកបំពាក់យូលបាប និង យូមូរ បានទេ ?

សែយីដូ - យូលបាបជារត្តដែលគេពាក់ពីលើសំលៀកបំពាក់នាសម័យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ។ សម័យសព្វថ្ងៃនេះ វាដូចអារធិប្បការវែងរលុង ។ យូមូរគឺកន្សែងធំដែលគេប្រើសម័យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم តែស្ត្រីពាក់វាមិនត្រឹមត្រូវតាមបែបបទទេ ។ ដូច្នេះស្ត្រីប្រើយូមូរសម្រាប់តែគ្របពីលើសក់ទេ ទុកឲ្យដើមទ្រូងនៅទទេ ។ ពេលអល់ឡោះហ្វ្លែកត៍ដាក់ឲ្យស្ត្រីមានសទ្ធា "គ្របដើមទ្រូងដោយសំពត់ទទូរ" នោះ ព្រះអង្គ ﷺ ចង់ឲ្យពួកនាងមិនត្រឹមតែគ្របសក់ទេ តែចង់ឲ្យពួកនាងឃ្នុំដើមទ្រូងដោយកន្សែងផងដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ពាក្យ "ហ្គីយ៉ាប" មិនមាននៅក្នុងគួរអាន ២៤:៣១ និង ៣៣:៥៩ ទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែលោកអ្នកប្រាជ្ញលើកអាយ៉ាស់ទាំងនេះមកសំអាងរឿងតែងខ្លួនដោយហ្គីយ៉ាប ។ តើហ្គីយ៉ាបមានន័យថាអ្វី ហើយត្រូវប្រើនៅក្នុងគួរអានបែបណា ?

សែយីដូ - ពាក្យហ្គីយ៉ាបក្នុងភាសាអារ៉ាប់មានន័យថាកាត់បន្ថយ បាំងភ្នែកឬបភាព ឬធ្វើជាបាំង ដូចរាំងនន ។ ពាក្យនេះមានប្រើនៅក្នុងគួរអានច្រើនដង ។¹

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

¹ សូមមើលគួរអាន ៧:៤៦, ៤២:៥១, ៣៨:៣២, ៤១:៥ ។

លាក់បាំងរបស់ស្រ្តី និងចូរកុំឲ្យពួកនាងតម្រូវជើងក្នុងបំណងបើកឲ្យគេ ដឹងដល់គ្រឿងលំអដែលពួកនាងបិទបាំង (២៤:៣១) ។

ពាក្យ "សំពត់ទទួរ" ប្រែមកពីពាក្យអាវ៉ាប់ "យូមូរ" យូមូរជារបស់មួយដែល គេធ្លាប់តែប្រើសម្រាប់បិទបាំងខ្លួនក្នុងសម័យព្រះសាស្ត្រា^{៥៤} ។

អាយ៉ាស្កូទីពីរគឺ៖

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ^{٥٥}

សាស្ត្រាអ៊ីយ ចូរអ្នកថ្លែងប្រាប់ភរិយាទាំងឡាយរបស់អ្នក កូនស្រី ទាំងឡាយរបស់អ្នកនិងបណ្តាស្រ្តីរបស់អ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយ ឲ្យពួក នាងយុំខ្លួនដោយសំលៀកបំពាក់ក្រៅរបស់ពួកនាង [ដោយដណ្តប់សព្វ ខ្លួនប្រាណនៅចំពោះមុខមនុស្សប្រុស ដែលមិនមែនជាក្រុមគ្រួសារពួក នាង] ។ នេះជាវិធីប្រសើរសម្រាប់ពួកនាងដើម្បីនឹងឲ្យគេស្គាល់ពួកនាង និងដើម្បីនឹងមិនឲ្យគេប្រមាថពួកនាង (៣៣:៥៩) ។

"សំលៀកបំពាក់ក្រៅ" ក្នុងអាយ៉ាស្កូនេះប្រែមកពីពាក្យអាវ៉ាប់ "យូលបាប" ។ យូលបាបជារបស់ស្លៀកពាក់មួយទៀតដែលគេតែងតែប្រើ សម្រាប់បិទបាំងខ្លួនក្នុងសម័យព្រះសាស្ត្រា^{៥៦} ។ គួរអានរាយការណ៍អំពី លក្ខខណ្ឌដោះសំលៀកបំពាក់ដែរថា៖

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرَجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ^{٥٦}

រីឯបណ្តាស្រ្តីដែលអស់រដូវ (គឺលែងមានកូនទៀតបាន) ហើយមិនសង្ឃឹម នឹងរៀបការទេ ពួកនាងនឹងពុំមានកំហុសទេបើពួកនាងដោះសំលៀក

១) ហ្មាភ្នំ អាល់-ត្តីអាស្កូ (حق الطاعة) មានន័យថាសិទ្ធិស្តាប់ឱវាទដែលជា កាតព្វកិច្ចរបស់ភរិយា ។ ការស្តាប់ឱវាទ គឺស្វាមីអាចស្នើសូមឲ្យភរិយា បំពេញករណីយរបស់ខ្លួនផ្លូវសាសនានិងសីលធម៌ ។ ម្យ៉ាងទៀត ភរិយា មិនត្រូវចេញពីផ្ទះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្វាមីទេ ប្រសិនបើវាប៉ះពាល់ ដល់សិទ្ធិស្វាមីនោះរឿង "តាំគីន (تمكين)" ។

២) តាំគីន មានន័យថាភរិយាត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ស្វាមី បើភរិយានោះមាន សុខភាពល្អផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះហៅប្រការនេះថា ហ្មាភ្នំ អ៊ីសទីមតាភ្នំ (حق استمتاع) ពោលគឺ សិទ្ធិត្រេកត្រអាលខ្លួននិងចិត្ត ។

៣) ហ្មាភ្នំ អាល់-ម៉ាអ៊ីយ៉ាស្កូ មានន័យថាភរិយាចំណាយពេលជាមួយស្វាមី ជាគូកនមួយប្រភេទ ។

សិទ្ធិរបស់ស្រ្តីលើស្វាមី គឺ៖

១) ណាហ្វាភ្លោះត្ត (نفقة) មានន័យថាស្វាមីត្រូវចាយវាយលើជីវិតទាំង អស់របស់ភរិយា ។ នេះគឺពាក្យទូលំទូលាយណាស់ ដែលជាប់ទាក់ទងនឹង បញ្ជីរាយឈ្មោះគ្រឿងត្រូវការសម្រាប់ជីវិតរស់នៅនានាដ៏ច្រើនអនេក ដូច ជាជម្រកអាស្រ័យ សំលៀកបំពាក់ គ្រឿងប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះនិងថវិកា ជា ដើម ។

២) ហ្មាភ្នំ អាល់-អៀរវ៉ាស្កូ អាល់-យ៉ូនស៊ី (الحق العروة الجنسي) មានន័យថា បំពេញសេចក្តីត្រូវផ្លូវកាយ ។ សិទ្ធិនេះមិនត្រឹមតែពាក់ព័ន្ធនឹងការរួមភេទ ប៉ុណ្ណោះទេ មានទាំងកាយវិការនិងការប្រលែងថ្នាក់ថ្នមដោយសេចក្តី ស្នេហារបស់ស្វាមីចំពោះភរិយាផងដែរ ។

៣) មូស្លាម្យីអ្នក មានន័យថារួមគ្រៃជាមួយភរិយាខ្លួន ។ មិនមានន័យជា ចាំបាច់ថារួមភេទជាមួយភរិយានោះទេ តែចូលផ្ទះ នៅក្បែរភរិយា ដេក នៅក្នុងផ្ទះតែមួយ នៅក្នុងគ្រែតែមួយ (វ៉ាយ៉ូប) យ៉ាងហោចណាស់បួនយប់ ម្តង ។ គប្បីឲ្យនៅជាមួយភរិយាខ្លួនរាល់យប់ ។

៤) គួរអានចែងរឿងនេះដោយពាក្យពេជន៍ដ៏ពីរោះថា៖

وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

ចូរពួកអ្នករស់នៅជាមួយពួកនាងដោយវិធីល្អប្រពៃនិងសមធម៌ (៥:១៩)
មានន័យថា សហគ្រាសភាពរវាងគូស្វាមីភរិយា (គឺរស់នៅជាមួយគ្នាដោយ សុវត្ថិភាព) ។

អាយ៉ាស៊ុនេះទាក់ទិនជាប់គ្រប់វិស័យជីវិតរបស់ស្រ្តី ពោលគឺ វិស័យកាយ វិស័យចិត្ត វិស័យអារម្មណ៍ វិស័យថវិកានិងជំនឿ ។

សំខាន់ត្រូវកត់សម្គាល់ថា សិទ្ធិទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ មានលក្ខខណ្ឌ មិនមែនដាច់ខាតទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ុន - គួរឲ្យចាប់ចិត្តមែន ។ ថ្វីបើពិបាកអធិប្បាយជាពិស្តារ សិទ្ធិនីមួយៗដែលស្រីដូបានរៀបរាប់ខាងលើក្តី នាងខ្ញុំយល់ឃើញថា សំខាន់ត្រូវពន្យល់លំអិតសិទ្ធិទាំងនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ស្រីដូបានប្រាប់ថា សិទ្ធិទាំងនេះនៅលើការស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមក បើល្មើសប្រការនេះគេ នឹងចេញបញ្ញត្តិតុលាការនិងការកាត់ក្តី ។ តើស្រីដូអាចបំភ្លឺបានទេអំពី លក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធនឹងការអាចចេញបញ្ញត្តិតុលាការ តើគេអាចដាក់អនុវត្តិ បានដូចម្តេចខ្លះ ?

ស៊ែយីដូ - មានអាយ៉ាស៊ុនៗនៅក្នុងគួរអានដាក់បញ្ជាយ៉ាងច្បាស់លាស់ និង ពិពណ៌នាលំអិតអំពីការស្លៀកពាក់របស់ស្រ្តី ។ គេអាចបញ្ជាក់រឿងនេះ បានដោយពិនិត្យហ្វាត្វាខ្លីស្នូដ៏ច្រើនរបស់ព្រះសាស្តា عليه السلام ដែលរៀបរាប់អំពី ការបិទបាំងខ្លួនពិសេស ។ អាយ៉ាស៊ុនៗមួយចែងថា៖

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِجُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ

ចូរអ្នកថ្លែងប្រាប់ស្រ្តីដែលមានសទ្ធាទាំងឡាយឲ្យពួកនាងដាក់ភ្នែក (កុំ សម្លឹងមើលអ្វីដែលត្រូវហាម ដែលឲ្យទោស ដោយសេចក្តីត្រេកត្រអាល ឡើយ) ឲ្យពួកនាងការពារខ្នាស់ (រៀបចាកមេដុន) ពួកនាង មិនឲ្យពួកនាង បង្ហាញគ្រឿងលំអរបស់ពួកនាងទេ លើកលែងតែគ្រឿងលំអផ្នែកក្រៅ ប៉ុណ្ណោះ [ដែលមិនអាចចៀសវាងបាន] ឲ្យពួកនាងគ្របដើមទ្រូងដោយ សំពត់ទទួរ កុំឲ្យពួកនាងបង្ហាញគ្រឿងលំអពួកនាងចំពោះអ្នកណាក្រៅ ពីស្វាមីពួកនាង ក្រៅពីបិតាពួកនាង ក្រៅពីបិតាក្មេករបស់ពួកនាង ក្រៅពី កូនប្រុសៗរបស់ពួកនាង ក្រៅពីកូនប្រុសៗរបស់ស្វាមីពួកនាង ក្រៅពីបង ប្អូនប្រុសរបស់ពួកនាង ក្រៅពីកូនប្រុសៗរបស់បងប្អូនប្រុសរបស់ពួកនាង ក្រៅពីកូនប្រុសៗរបស់បងប្អូនស្រីរបស់ពួកនាង ក្រៅពីបណ្តាស្រ្តីភេទដូច ពួកនាង ក្រៅពីទាសីទាំងឡាយរបស់ពួកនាង ក្រៅពីទាសីដែលពុំមាន កាមរាគ ក្រៅពីក្មេងប្រុសៗមិនទាន់គ្រប់អាយុដែលមិន ទាន់ដឹងរឿងផ្នែក

ដោយសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងមានតម្លៃស្មើនឹងមនុស្សដែរ ។ ការទទួលស្គាល់ស្ត្រីមិនត្រឹមតែនៅលើអាការក្រៅឬនៅលើទម្រង់ខ្លួនទេ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់អំពីសេចក្តីគោរព និងការព្រមទទួលស្គាល់ស្ត្រីនៅលើបុគ្គលលក្ខណៈរបស់ស្ត្រី នៅលើប្រាជ្ញានិងនៅលើគុណសម្បត្តិសីលធម៌របស់ស្ត្រី ។

រឿងបិទបាំងខ្លួនមិនមែនជារឿងចម្លែកដូចអ្នកខ្លះគិតនោះទេ ។ អ៊ីស្លាមមិនមែនសាសនាតែមួយដែលទាមទារឲ្យស្ត្រីបិទបាំងខ្លួនទេ ។ តាមទម្លាប់ស្ត្រីដែលគោរពព្រះគម្ពីរទាំងឡាយបិទបាំងខ្លួន តាំងពីច្រើនរយឆ្នាំមុន អ៊ីស្លាមផុសឡើងម៉្លោះ ។

ស្ត្រីមានជំនឿជាច្រើននៅក្នុងប្រវត្តិសាសនាយ៉ាហ្វឺឌី និងសាសនាគ្រិស្ត តែងតែបិទបាំងខ្លួន ស្ត្រីមួយចំនួននៅតែធ្វើបែបនេះរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ អ៊ីស្លាមកាន់ទម្លាប់នេះជាបន្តមក តែបានបន្ថែមលក្ខណៈមួយទៀតគឺទស្សនៈ

يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
ឲ្យពួកគេដាក់ភ្នែក (២៤:៣០) ។

គេអាចបកស្រាយបានថា សម្តែងសេចក្តីគោរពនិងភាពរាបសាគ្រប់វិស័យ ទាំងផ្នែកចិត្ត ទាំងក្នុងខ្លួន ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - អ្នកខ្លះអះអាងថាគួរអានមិនដាក់បញ្ជាយ៉ាងច្បាស់លាស់ឲ្យស្ត្រីបិទបាំងខ្លួនទេ ថាសាសនានិយាយស្រពេចស្រពិលហើយបើកឲ្យធ្វើតាមតែចិត្តបុគ្គល ។ តើគួរអានចែងថាអ្វីខ្លះយ៉ាងពិតប្រាកដអំពីរបៀបស្លៀកពាក់សម្រាប់ស្ត្រីមុស្លីម ?

សែយីដូ - អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញមុស្លីមប្រើពាក្យអាវ៉ាប់ នូស្ត្រូស (نُور) និងស្ត្រីក្នុង (شُق) រាល់ពេលដែលមានស្ថានការណ៍លំបាក ឬមានការល្មើសសិទ្ធិគូស្វាមីភរិយាជានិច្ចជាកាល ។ ហេតុដូច្នោះ គេបែងចែកជាពីរប្រភេទការមិនចុះសម្រុងគ្នាឬការមិនស្តាប់គ្នានេះ ។

១) ណាស្ត្រូស ពាក់ព័ន្ធនឹងភាគី (គឺស្វាមី ឬ ភរិយា) ណាដែលមិនអើពើ ឬមិនយកចិត្តទុកដាក់នឹងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន នៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់គូស្វាមីភរិយារបស់ខ្លួន ។

២) ស្ត្រីក្នុង ពាក់ព័ន្ធនឹងគូស្វាមីភរិយាទាំងពីរដែលមិនចុះសម្រុងគ្នា ឬដែលគេចង់បំពេញករណីយកិច្ចចាំបាច់របស់ខ្លួន ។

ពេលប្រភេទ (គឺណាស្ត្រូស និង ស្ត្រីក្នុង) ណាមួយត្រូវល្មើស គេនឹងសម្រេចក្តីក្រោយពីនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - តើនូស្ត្រូសមានអត្ថន័យយ៉ាងណា ?

សែយីដូ - នូស្ត្រូសទាក់ទិនទៅលើខ្លួន ថវិកា កាតព្វកិច្ចផ្នែកអារម្មណ៍ឬផ្នែកសីលធម៌របស់ភាគីនីមួយៗ (គឺស្វាមីឬភរិយា) ។ គេអាចប្រែនូស្ត្រូសបានថា មិនស្តាប់ឱវាទ ការបំពាន ការប្រព្រឹត្តិមិនគប្បី ការរត់ចោល ការមិនត្រូវគ្នាឬការឈ្លោះគ្នា ប្រព្រឹត្តដោយស្វាមីឬដោយភរិយា ។

គួរអានរៀបរាប់លក្ខណៈខ្លះរបស់របស់នូស្ត្រូស ។ ម្យ៉ាងទៀត គេបានចេញបញ្ញត្តិដែរដែលប៉ុនប៉ងដោះស្រាយឬចាត់ការស្ថានការណ៍ ។

وَأَلَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنَّ
 أَطْعَمَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

រីឯបណ្តាស្ត្រី (គឺភរិយា) ដែលពួកអ្នកក្រែងថាពួកនាងប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវ
 ចូរពួកអ្នកអប់រំពួកនាង [បើមិនមានប្រសិទ្ធិភាពទេ] ចូរពួកអ្នកទុកពួក
 នាងចោលនៅកន្លែងដេក [បើមិនមានប្រសិទ្ធិភាពទេ] ចូរពួកអ្នកវាយ⁵
 ប្រដៅពួកនាង[ឲ្យស្របតាមច្បាប់អល់ឡោះហ៍] ។ បើពួកនាងព្រមស្តាប់
 បង្គាប់ពួកអ្នក [ត្រឹមត្រូវតាមព្រះបញ្ញត្តិ] ពួកអ្នកចូរកុំសាងជម្លោះជាមួយ
 ពួកនាង (៤:៣៤) ។

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا أَنْ يُصَلِّحَ
 بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ

បើស្ត្រីខ្លាចស្វាមីខ្លួនកោងកាចឬទុកចោល ពុំមានទោសលើគេទាំងពីរទេ
 បើពួកគេជាគ្នាវិញដោយការសម្រុះសម្រួល ។ ការសម្រុះសម្រួលជា
 ប្រការប្រពៃបំផុត (៤:១២៨) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - ការសម្រេចក្តីនោះអាស្រ័យទៅតាមប្រភេទនៃការ
 មិនចុះសម្រុងគ្នានោះមែនទេ ? បើមែន តើអនុវត្តដូចម្តេចខ្លះ ?

សែយីដូ - មិនមានអ្វីសង្ស័យទេ ការសម្រេចក្តីអាស្រ័យលើស្ថានភាព ។
 កន្លងមកហើយ ខ្ញុំបាទបាននិយាយថាសិទ្ធិទាំងនេះមានលក្ខណៈនិងទៅ
 វិញទៅមក (ពោលគឺ ភរិយាមានកាតព្វកិច្ចចំពោះស្វាមី ឯស្វាមីក៏មាន
 កាតព្វកិច្ចចំពោះភរិយាដែរ) ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើស្វាមីខានបំពេញ

⁵ វាយ (وَأَضْرِبُوهُنَّ) ព្រះសាស្តា ﷺ បានចែងកំណត់ថាការវាយនោះគឺការគោះ (គឺ
 វាយថ្ងើង) ។

វគ្គ ៤ - ហ្វីយ៉ាប់ (សំពត់ទទួរក្បាល)

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - ហេតុអ្វីស្ត្រីមុស្លីមត្រូវបិទបាំងខ្លួន ?

សែយីដូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញបានអធិប្បាយបំភ្លឺផ្សេងៗរឿងស្ត្រីបិទបាំងខ្លួន ។
 មូលហេតុសំខាន់ពីរដែលស្ត្រីមុស្លីមត្រូវបិទបាំងខ្លួននោះគឺ ដើម្បីការពារ
 និងរក្សាស្ត្រី ព្រមទាំងសង្គមដែរ ។

បិទបាំងខ្លួនជាវិធីការពារនិងជាវិធីរក្សាព្រហ្មចរិយភាពមួយបែប ហើយជា
 ជំនួយដើម្បីចៀសវាងចំណង់អាក្រក់នៅក្នុងសង្គមសម្រាប់ស្ត្រី និង
 សម្រាប់បុរសដែរ ។ ពេលស្ត្រីបិទបាំងខ្លួន ស្ត្រីនោះនាំមកនូវលក្ខណៈ
 សីលធម៌និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ មិនត្រឹមតែសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ តែសម្រាប់សង្គម
 ទៀតផង ។

ជាទូទៅ បុរសតែងតែជាអ្នកទន់ទេរផ្លូវសភាវគតិមុនគេ ទៅរកសម្រស់
 កាយរបស់ស្ត្រី ។ ស្ត្រីក៏ទាក់ទាញទៅរកបុរសដែរ តែទម្រង់ខ្លួនស្ត្រីគួរឲ្យ
 ស្រឡាញ់ជាងទម្រង់ខ្លួនបុរស ។ នេះគឺមូលហេតុមួយដែលស្ត្រីមុស្លីមត្រូវ
 បិទបាំងខ្លួន ។ ក៏ប៉ុន្តែ ជាពិសេស វាការពារស្ត្រីពីការរងគ្រោះ ។

គេដឹងច្បាស់ស្រាប់ហើយថាពេញប្រវត្តិសាស្ត្រ ស្ត្រីរងគ្រោះផ្លូវកាយនិង
 ផ្លូវចិត្តនៅក្នុងសង្គម ។ សហគមន៍ជាច្រើនទាញយកផលប្រយោជន៍ពីស្ត្រី
 និងបំបាក់កិត្តិយសស្ត្រី ។ ហេតុដូច្នោះ កាលពីមុន (និងក្នុងបច្ចុប្បន្ន)
 អ៊ីស្លាមចង់ការពារកិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រី ដោយការពារ
 ធម្មជាតិកាយរបស់ស្ត្រី ។

លើសពីការពារកិត្តិយសស្ត្រី អ៊ីស្លាមចង់បណ្តុះនៅក្នុងគំនិតបុរសនូវសារៈ
 សំខាន់របស់ស្ត្រីនៅក្នុងរង្វង់ជីវិត ។ បុរសត្រូវចាត់ទុកស្ត្រីជាបុគ្គលប្រកប

គូក្នុងធុរកិច្ចពេញលក្ខណៈ ពិតប្រាកដណាស់ ភរិយានោះនឹងមានសិទ្ធិ
បានចំណែកក្រុមហ៊ុន ។

ករណីយកិច្ចខ្លួន ចៅក្រមអ៊ីស្លាមអាចអារកាត់ឲ្យភរិយាដកហូតយកសិទ្ធិ
ខ្លះដែលស្វាមីមានមកលើខ្លួនភរិយានោះ (ពោលគឺ ស្វាមីអាចលែងមាន
សិទ្ធិសូមឲ្យភរិយាខ្លួនធ្វើអ្វីនីមួយៗបានទៀត) ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសូ - តើសែយីដូអាចប្រាប់ទោសដែលភរិយាអាចអនុវត្ត
នោះបានទេ ?

សែយីដូ - ឧទាហរណ៍ស្វាមីមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលខ្លួនត្រូវបំពេញ
នោះទេ ឬស្វាមីនោះប្រព្រឹត្តិទង្វើខុសច្បាប់សាសនាឬទង្វើដែលធ្វើឲ្យមាន
អន្តរាយដែលជះឥទ្ធិពលអាក្រក់មកលើគ្រួសារដូចជាជីកស្រា លេង
ល្បែងស៊ីសងឬធ្វើទុក្ខទោសដល់ភរិយាផ្លូវកាយឬផ្លូវចិត្តជាដើម ។

បើភរិយាបានហាមឃាត់ច្រើនដងហើយ ស្វាមីនោះនៅតែប្រព្រឹត្តិអំពើ
នោះទៀត ភរិយាអាចអនុវត្តិញត្តិមួយក្នុងចំណោមញត្តិច្រើនទៀត ដោយ
បដិសេធរួមគ្រៃជាមួយស្វាមីនោះ ជាឧទាហរណ៍ ។ បើនៅតែធ្វើអំពើនោះ
ដដែល ភរិយាអាចនាំសំណុំរឿងនេះទៅសូមដំណោះស្រាយពីប្រព័ន្ធ
តុលាការអ៊ីស្លាម ។ បន្ទាប់ពីបានសិក្សាសំណុំរឿងហើយ ចៅក្រមអាច
សម្រេចក្តីដាក់ទណ្ឌកម្មផ្សេងៗបាន ។

ចៅក្រមអាចបំភ័យស្វាមីនោះដោយទណ្ឌកម្មលើរូបកាយ ដោយ
ពិន័យកម្មថវិកាស្វាមីនោះ ឬគំរាមបំបែកស្វាមីនោះពីភរិយា ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសូ - តើញត្តិចែងអ្វីខ្លះពេលភរិយាជាណាស្ត្រូស្យា (គឺ
ល្មើសករណីយកិច្ចខ្លួន) មិនបំពេញករណីយរបស់ខ្លួនទេនោះ ?

សែយីដូ - ប្រសិនបើភរិយាមិនបំពេញករណីយកិច្ចខ្លួនទេ ឬប្រព្រឹត្តិទង្វើ ខុសច្បាប់សាសនា ឬទង្វើដែលធ្វើឲ្យមានអន្តរាយ ស្វាមីអាចប្រើញត្តិកែ មួយនេះបានដូចគ្នានឹងភរិយាអនុវត្តលើស្វាមីនោះដែរ ពេលស្វាមីនោះរឹង ទទឹង ។ ខុសគ្នាតែត្រង់ស្វាមីមិនចាំបាច់ពឹងពាក់តុលាការភ្លាមៗនោះទេ ។

ដំបូង ស្វាមីត្រូវដាស់តឿនភរិយា ឬសូមជំនួយពីអ្នកជំនាញ ។ បើនៅតែ មានបញ្ហា ស្វាមីអាចបដិសេធរួមគ្រៃជាមួយភរិយា ។ បន្ទាប់ពីខិតខំ ព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាព ហើយស្វាមីខ្លាចភរិយាខ្លួននៅតែរឹងទទឹង នៅ តែប្រមាថ ប្រសិនបើអាចបញ្ឈប់គ្រោះថ្នាក់ធំបានដែលភរិយាធ្វើទៅលើ ខ្លួនឯងឬលើគ្រួសារនោះ ស្វាមីអាចអនុវត្តិការសម្រេចចិត្តដ៏លំបាកបាន ពោលគឺ វាយថើវភរិយាខ្លួន ។ តែត្រូវចងចាំក្នុងចិត្តថាភរិយាមានសិទ្ធិធ្វើ ទណ្ឌកម្មនេះដែរចំពោះស្វាមីខ្លួន ។ ខ្ញុំបាទនឹងអធិប្បាយលំអិតអំពីរឿង នេះពេលក្រោយ ។¹⁶

លោកស្រី ហ្វាត្វ៉ាម៉ាស៊ូ - ពិតណាស់ត្រូវវិភាគជាលំអិតរឿងទាំងនេះ ។ សូម បែរមករកពាក្យដែលលោកអ្នកប្រាជ្ញប្រើ គឺពាក្យ "ហ្វាត្វ៉ា អាល់-គ្លីអ៊ាស៊ូ (حق الطاعة) បានសេចក្តីថាការស្តាប់ឱវាទដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ភរិយា នោះជាសិទ្ធិមួយរបស់ស្វាមី ។ ការស្តាប់ឱវាទនេះមានកម្រិតដែលផ្លាស់ ប្តូរទៅតាមន័យកំណត់ ។ តើច្បាប់តម្រូវឲ្យស្តាប់ឱវាទដោយរបៀបណា និងក្នុងកម្រិតណា ?

សែយីដូ - ពេលលោកអ្នកប្រាជ្ញនិយាយអំពីសិទ្ធិដែលស្វាមីមានលើភរិយា នោះ លោកប្រើពាក្យ ហ្វាត្វ៉ា អាល់-គ្លីអ៊ាស៊ូ ដែលមានន័យថាសិទ្ធិស្តាប់ ឱវាទដែលភរិយាត្រូវបំពេញ តែសូមរំលឹកម្តងទៀតថាការស្តាប់ឱវាទមិន

¹⁶ សូមមើលវគ្គ "ការដាក់ពិន័យ" ។

បើភរិយាបានលះបង់ខ្លួនអស់រយៈពេលច្រើនឆ្នាំ បានសន្សំប្រាក់ បាន ចាយវាយដោយប្រុងប្រយត្ត បានជួយគាំទ្រនិងបានធ្វើការផ្ទះ ក្នុងគោល បំណងឲ្យស្វាមីខ្លួន រួចផុតពីភារកិច្ចដែលគេដាក់មកលើខ្លួនស្វាមីនោះ ដើម្បីនឹងឲ្យស្វាមីនោះបន្តការប្រកបមុខរបរ ហើយនឹងមានជោគជ័យផ្នែក ថវិកា ? តើអ៊ីស្លាមទទួលស្គាល់ឬទទួលការពិតទេ ថាភរិយាមានមុខនាទី សំខាន់ក្នុងការជ្រោមជ្រែងស្វាមីឲ្យមានជោគជ័យ ? ម្យ៉ាងទៀត តើ អ៊ីស្លាមមិនបង់ថ្លៃសំណងភរិយាទេដែលបានលះបង់ខ្លួនដល់ថ្នាក់នេះ ?

សែយីដូ - មិនអាចឆ្លើយតបភ្លាមៗឧទាហរណ៍ដែលលោកបានរៀបរាប់ នោះបានទេ ។ ករណីបែបនេះទាមទារការស៊ើបអង្កេតយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដើម្បីនឹងដឹងថាភរិយាបានផ្តល់ឲ្យអ្វីខ្លះ បានបំពេញអ្វីខ្លះ បានលះបង់អ្វី ខ្លះ ពីដើមអាពាហ៍ពិពាហ៍ដល់ចប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ តុលាការអ៊ីស្លាមត្រូវ ស៊ើបអង្កេតច្រើនរឿង ដូចជាអ្នកណាខ្លះបានធ្វើកិច្ចការហើយអស់រយៈ ពេលប៉ុណ្ណា ម្នាក់ៗបាននាំអ្វីខ្លះមកចូលរួមឬបានលះបង់អ្វីខ្លះ អ្នកណាខ្លះ បានធ្វើការដោយផ្ទាល់ដៃ ឬតើបានគ្រប់គ្រងការចាយវាយដូចម្តេចខ្លះជា ដើម ។ ប្រការទាំងអស់នេះខុសគ្នា ហើយជាការសម្រេចដោយពិនិត្យ ករណីម្តងមួយៗ ។

ជូនកាលភរិយាជួយស្វាមីជាជំនួយការឬជាស្បៀននៅឯការិយាល័យ ឬ នៅឯសហគ្រាស ។ ភរិយាអាចទារថ្លៃបម្រើកិច្ចការទាំងនេះបានក្នុងពេល កំពុងរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬក្រោយពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវរំលាយ ហើយ ។

បើភរិយាទារឲ្យសងថ្លៃដែលបានធ្វើជាស្បៀន ឬជាជំនួយការរបស់ស្វាមី អស់ច្រើនឆ្នាំ ភរិយានោះនឹងមានសិទ្ធិទទួលថ្លៃសងស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលដែល ស្វាមីជួលស្បៀនឬជំនួយការដែរ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើគេដឹងច្បាស់ថាភរិយាជាដៃ

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - តើអ៊ីស្លាមមានទ្រឹស្តីយ៉ាងណាអំពីការចែកទ្រព្យរបស់គូស្វាមីភរិយា ?

សែយីដូ - ជាធម្មតា ម្នាក់ៗ ប្រុសឬស្រី ទាមទារអ្វីដែលខ្លួនបានយកមកដាក់រួមក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ការចែកទ្រព្យនឹងត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងដោយគិតតាមអ្វីដែលម្នាក់ៗបានផ្តល់ឲ្យគូស្វាមីភរិយាជារួម ។ ឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសប៉េកខាងកើតខ្លះ តាមទំនៀមទម្លាប់ ភរិយាផ្តល់តុទូ ។ បើភរិយាលែងលះ ភរិយាមានសិទ្ធិយកតុទូទាំងអស់ដែលខ្លួនបានផ្តល់ឲ្យ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - ជំនួសអ្វីៗដែលភរិយាបានយកមកចូលក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ តើភរិយាអាចទារថ្លៃបម្រើដែលខ្លួនបានផ្តល់ឲ្យស្វាមីអស់រយៈពេលច្រើនឆ្នាំនោះបានទេ ដូចជាការបោសសម្អាតផ្ទះ ការដាំស្ពានិងការចិញ្ចឹមកូន ?

សែយីដូ - ក្នុងអំឡុងពេលអាពាហ៍ពិពាហ៍ ភរិយាអាចទារថ្លៃដែលខ្លួនបានបម្រើការផ្ទះនោះបានរាល់ពេល រាប់បញ្ចូលការចិញ្ចឹមកូនដែរ ។ តែពិបាកទារបៀវត្សក្នុងពេលលែងលះគ្នា ដោយមិនបានធ្វើការយល់ព្រមជាមុននៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ក៏ប៉ុន្តែអ៊ីស្លាមណែនាំឲ្យស្វាមីប្រគល់អំណោយឲ្យទៅអតីតភរិយា ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យជីវភាពរស់នៅរបស់អតីតភរិយានោះនឹងមានការងាយស្រួល ក្រោយពីបានលែងលះគ្នាទោះបីស្វាមីនោះបានប្រគល់ខាន់ស្លាទាំងអស់ ឲ្យទៅអតីតភរិយានោះហើយក៏ដោយ ។ ក្នុងពេលលែងលះគ្នា អ៊ីស្លាមដាស់តឿនស្វាមីឲ្យសងអតីតភរិយាដោយវិធីនីមួយៗ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - តើអ្វីនឹងកើតឡើង នៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍សាមញ្ញ

មែនអ្វីដែលដាច់ខាតនោះទេ តែវាមានលក្ខខណ្ឌ ។ ការស្តាប់ឱវាទនេះនៅក្នុងន័យថា ព្រមទទួលយកបញ្ហាទាំងអស់ដែលអស់ឡោះហ្ន៎ដាក់មក ។ ស្រ្តីត្រូវប្រតិបត្តិឲ្យត្រឹមត្រូវតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលអស់ឡោះហ្ន៎ចែងមក ។

ពេលស្វាមីស្នើសូមភរិយាអ្វីមួយ ដែលអស់ឡោះហ្ន៎បានបម្រុងទុកស្រេចហើយឬបានដាក់មកហើយនោះ ភរិយាត្រូវបំពេញការស្នើសូមនោះ ។ ពីរគឺ ស្វាមីជាអ្នកសម្រេចផ្តាច់ព្រ័ត្ររឿងទាំងឡាយក្នុងគ្រួសារ ។ អនុវត្តិបែបនេះក្នុងច្រើនវិស័យទៀត ដូចជាចំនួនកូនដែលគូស្វាមីភរិយានឹងមាន កន្លែងដែលគូស្វាមីភរិយានឹងរស់នៅ កិច្ចការរបស់ភរិយានិងច្រើនទៀត ។ តែត្រង់នេះដែរ ការស្តាប់ឱវាទមានលក្ខខណ្ឌ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - ឧទាហរណ៍ថា ប្រសិនបើស្វាមីមិនបំពេញករណីយសាសនារបស់ខ្លួនទេ ស្នើសូមភរិយាខ្លួនឲ្យទទួរហ្ន៎យ៉ាប់¹⁷ ថ្វីបើភរិយានោះមិនចង់ទទួរទេ តើស្វាមីនោះធ្វើដូច្នេះត្រឹមត្រូវទេ ? បើត្រឹមត្រូវ តើមិនមានអាយ៉ាស៊ុគ្វរអានមួយចែងយ៉ាងច្បាស់លាស់ទេ ?

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

ពុំមានការបង្ខិតបង្ខំក្នុងសាសនាឡើយ (២:២៥៦) ។

សែយីដូ - ពេលគួរអាននិយាយអំពី "ពុំមានការបង្ខិតបង្ខំក្នុងសាសនាឡើយ" នោះគឺសំដៅទៅលើមនុស្សដែលមិនទទួលយកសាសនាអ៊ីស្លាមជាសាសនារបស់ខ្លួនទេ ។ អ៊ីស្លាមមិនមែនសាសនាដែលសង្កេតឬបង្ខំទេ គេអាចលះបង់ចោលពេលណាក៏បាន ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកណាមួយបាន

¹⁷ សំលៀកបំពាក់ស្រ្តីដែលសមស្របតាមច្បាប់អ៊ីស្លាម; ការបិទបាំងខ្លួននិងសក់ ។

ប្តេជ្ញាខ្លួនថាមុស្លីមហើយ អ្នកនោះបានជ្រើសយកសាសនាអ៊ីស្លាមដោយសេរី ។

ន័យជ្រៅរបស់អ៊ីស្លាមគឺ តាស់លីម (تسليم) ប្រគល់ខ្លួន ។ ពេលមនុស្សហៅខ្លួនឯងថាមុស្លីម ការពិត មនុស្សព្រមប្រគល់ខ្លួនក្នុងសិក្ខាបទនិងការអនុវត្តអ៊ីស្លាម ។

មុស្លីមអនុវត្តតាមគួរអាននិងសូណាស្តុំព្រះសាស្តា ﷺ គ្រប់ប្រការនិងគ្រប់គោលការណ៍ណែនាំមិនដាច់ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ។ ខ្សែបន្ទាត់និងស៊ុនណាស្តុំបែបនេះជ្រាបចូលទៅក្នុងវិស័យជីវិតច្រើនរបស់មុស្លីម ដូចជារបៀបគំនាប់គ្នា របៀបធ្វើធុរកិច្ច ការអប់រំ កិច្ចការគ្រួសារ ព្រឹត្តិការណ៍នយោបាយនិងសង្គម ព្រមទាំងសុដីវធម៌ដែលត្រូវមានពេលចូលផ្ទះអ្នកណាមួយ ។

សំពត់ទទួរក្បាលមិនមែនបញ្ហាដែលត្រូវដាក់មកដោយស្វាមីទេ តែដោយអល់ឡោះហ្វ៊ូ ﷻ ។ ស្វាមីមានសិទ្ធិសូមឲ្យភរិយាខ្លួនប្រតិបត្តិការទទួរក្បាលដោយហ្វ៊ូយ៉ាប្តំពីព្រោះស្វាមីនោះសូមឲ្យភរិយានោះធ្វើអ្វីដែលអល់ឡោះហ្វ៊ូ ﷻ បានប្រាប់ឲ្យធ្វើស្រេចមកហើយ ។ បើស្វាមីស្នើសូមឲ្យភរិយាខ្លួនធ្វើអំពើឬទង្វើណាមួយដែលនៅក្នុងសាសនាឬស័ក្តិសម ភរិយានោះត្រូវធ្វើ ។

ទោះបីស្វាមីនោះ មិនប្រតិបត្តិយ៉ាងពេញលេញករណីយកិច្ចសាសនារបស់ខ្លួនក៏ដោយ ដូចជាស្នើឡាតុំ កាន់សីលគ្រណាម ឬបរិច្ចាគសទ្ធាទានក៏ដោយ ក៏ស្វាមីនោះនៅលើខ្សែបន្ទាត់សាសនាក្នុងការស្នើសូមឲ្យភរិយាខ្លួនបំពេញករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួនដែរ ។ ដរាបណាស្វាមីមិនបង្គាប់ឲ្យភរិយាធ្វើទង្វើសាសនាខុសច្បាប់ឬមិនសមហេតុផលទេ ដរាបនោះភរិយាត្រូវគោរពតាម ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាតុំម៉ាស៊ូ - អាយ៉ាស៊ូដែលចែងថា៖

لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا آلَ تِسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

មិនអនុញ្ញាតឲ្យពួកអ្នកស្នងមរតកពីបណ្តាស្រ្តី ដោយពួកនាងមិនព្រមផងនោះទេ (គឺទាំងបង្ខំ) ។ ចូរពួកអ្នកកុំបង្ខិតបង្ខំពួកនាងដើម្បីរឹបអូសយកមួយចំណែកនៃអ្វីដែលពួកអ្នកបានឲ្យទៅពួកនាងឡើយ រៀបរយលែងតែពួកនាងបានប្រព្រឹត្តអំពើលាមកយ៉ាងជាក់ស្តែង (៥:១៩) ។

តើអាយ៉ាស៊ូនេះលើកលែងខាន់ស្លាមែនទេ ?

សែយីដូ - មិនព្រមបង់ថ្លៃខាន់ស្លាព្រោះតែភរិយាបានប្រព្រឹត្តិអំពើអតិចរិយាអាចមកពីមូលហេតុដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដែលនាំឲ្យរឿងកើតឡើង ។ មិនមែនមិនចង់ថាអំពើអាក្រក់នៃបទអតិចរិយាជារឿងតូចតាច ឬមិនអើពើទង្វើនេះទេដែរ តែជួនកាលគេពិបពះនឹងហេតុការណ៍ខុសពីប្រក្រតីដែលទាមទារការវិភាគស្ថានការណ៍យ៉ាងហ្មតចត់ មុននឹងអាចសម្រេចសេចក្តីបាន ។

អ៊ីស្លាមចែងថាពេលណារឿងអតិចរិយាត្រូវក្តីក្តាំតាមសាសនា ពេលនោះព្រោះវាជាមធ្យោបាយផ្ទាញ់តបដែលទើសទាល់ ជាមធ្យោបាយចុងក្រោយ ស្វាមីអាចមិនបង់ថ្លៃខាន់ស្លាដែលនៅសល់នោះបាន តែមិនគប្បីធ្វើបែបនេះទេ (ពោលគឺ គេមិនណែនាំឲ្យធ្វើបែបនេះទេ) ។

-ម្ចាស់ទ្រព្យ

ដោយ ស្ត្រីជាមនុស្សមួយរូបដែលមានសេចក្តីត្រូវការ ។ បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យគ្រប់សព្វហើយ បើគុណការឬអ្វីម្យ៉ាងសម្រេចដោយផ្អែកលើមូលហេតុដែលសមហេតុផល គេអាចនឹងប្រកាសឲ្យលែងលះបាន ។

-ការលែងលះនិងម៉ាស់

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស់ - បើហេតុផលលែងលះរបស់ភរិយានៅលើខណ្ឌខណ្ឌរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬលែងលះមួយ ដែលបាននិយាយរួចមកហើយនោះ តើភរិយានោះនឹងត្រូវលះបង់ខាន់ស្លាខ្លះឬទាំងអស់ទេ ?

សែយីដូ - ភរិយាមានសិទ្ធិយកខាន់ស្លាទាំងអស់ លើកលែងតែក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលមិនបានរួមដំណេក ។ បើមិនបានរួមដំណេកទេក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ភរិយាមានសិទ្ធិយកខាន់ស្លាពាក់កណ្តាល ត្រូវប្រគល់ពាក់កណ្តាលទៀតឲ្យទៅអតីតស្វាមីវិញ ។

សំខាន់ត្រូវដឹងថា បើអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនស្របតាមលក្ខខណ្ឌណាមួយទេ (ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនបានរួមដំណេកជាដើម) អាពាហ៍ពិពាហ៍បានចាប់ផ្តើមហើយ ហេតុដូច្នោះអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះត្រូវចាត់ទុកជាអាពាហ៍ពិពាហ៍សាមញ្ញឬធម្មតា ។

បន្ទាប់មក បើស្វាមីសូមលែងលះ គាត់មិនអាចយកខាន់ស្លាវិញបានជាដាច់ខាត ទោះជាមួយបែកក៏ដោយ ។ ខាន់ស្លាជាអំណោយឲ្យទៅភរិយា ទោះបីនៅពេលក្រោយ នឹងបន្តអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះតទៅទៀតឬនឹងរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះក៏ដោយ ។ បើស្វាមីមិនបានបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាគ្រប់ចំនួនទេ គាត់នៅតែចំពាក់អតីតភរិយាចំនួនប្រាក់ខាន់ស្លាដែលនៅសល់នោះដដែល មិនអាចយកការលែងលះគ្នាជាលេសមិនសងស្ត្រីបាន

ផ្ទុយពីនោះ ស្វាមីមិនត្រូវបញ្ជាឲ្យភរិយាកុំទទួលប្តីយ៉ាងដាច់ខាត ។ ស្វាមីមិនត្រូវបង្ខំភរិយាខ្លួន ឲ្យធ្វើមួយដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ជាអីស្លាមជាដាច់ខាត ។ ភរិយាមិនត្រូវបង្ខំឲ្យស្តាប់ស្វាមីទេពេលស្វាមីនោះឲ្យខ្លួនធ្វើប្រការណាមួយដែលផ្ទុយនឹងព្រះបញ្ជាអស់ឡោះហ្ន៎ ទោះបីស្វាមីនោះគំរាមលែងលះភរិយានោះក៏ដោយ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស់ - នាងខ្ញុំសន្មត់បានថា មកពីមូលហេតុថវិកា ស្វាមីយកកូនដោយដាក់កំណត់ចំនួន តែស្វាមីអាចរឹតត្បិតកិច្ចការភរិយាខ្លួនបានទេ ?

សែយីដូ - ការសន្មត់របស់លោកស្រីមិនត្រូវទាំងអស់ទេ ។ ជាទូទៅ បញ្ហាទាំងពីរនេះនៅលើស្ថានការណ៍ ។ ប្រសិនបើស្វាមីមានការទុកចិត្តមាំមួន ថវិកាដោយរក្សារបៀបរបបរបស់គ្រួសារឲ្យសមរម្យ ស្វាមីនោះជាអ្នកសម្រេចចំនួនកូនដែលអ្នកទាំងពីរចង់បាន ។

អីស្លាមដាក់បន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់លើឪពុក ។ ឪពុកជាបុគ្គលតែមួយគត់និងជាអ្នកទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងក្នុងការចាយវាយថវិកាចិញ្ចឹមកូន លុះត្រាតែកូនៗមានសមត្ថភាពទ្រទ្រង់ខ្លួនឯងបាន ។ ម្យ៉ាងទៀត បើឪពុកមានកូនស្រីពេញវ័យហើយកូនស្រីនោះរស់នៅក្នុងផ្ទះខ្លួន ឪពុកនោះត្រូវនៅតែចិញ្ចឹមកូនស្រីនោះតទៅទៀតជាចាំបាច់ ។

សម្រាប់មាតា អាចមិនយុត្តិធម៌ទេដែលត្រូវពពោះហើយចិញ្ចឹមកូនច្រើនឆ្នាំនោះ ។ ពិតណាស់ ម្តាយរងការលំបាកខ្លាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តក្នុងការចិញ្ចឹមកូន តែចូរនឹកឡើងវិញថាកូននឹងធំពេញវ័យ ។ កាតព្វកិច្ចម្តាយនឹងអស់ តែឪពុកនៅតែមានករណីយកិច្ចចាយវាយសម្រាប់គ្រួសារ ។

ផ្ទុយទៅវិញ នឹងមានជម្លោះឬការមិនចុះសម្រុងគ្នាបើឪពុកមិនអាចផ្តល់
ការរស់នៅសាមញ្ញឬសក្តិសមឲ្យកូនបានទេ ដូចជាឈ្នួលសាលា
មធ្យោបាយការពារសុខភាពឬលំនៅ ជាដើម។ ក្នុងករណីបែបនេះ បើ
ស្វាមីនៅតែចង់បានកូនច្រើន ភរិយាមានសិទ្ធិមិនធ្វើតាមបំណងរបស់
ស្វាមី ។

លក្ខខណ្ឌនៃការស្តាប់ឱវាទមួយទៀត គឺការសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសកន្លែង
រស់នៅរបស់គូស្វាមីភរិយា។ បើភរិយាមិនបានបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង
អាពាហ៍ពិពាហ៍អំពីកន្លែងរស់នៅទេ ស្វាមីមានសេរីភាពជ្រើសរើសស្រុក
ឬប្រទេសជាលំនៅ។ ដោយហេតុតែស្វាមីជាអ្នកឧបត្ថម្ភតែមួយរបស់
គ្រួសារ ក្នុងច្រើនករណី ការសម្រេចរបស់ស្វាមីនៅលើសុវត្ថិភាពថវិកា
នៅលើសង្គមត្រឹមត្រូវ ឬនៅលើការបាននៅក្បែរសមាជិកគ្រួសារ។

បើភរិយាបដិសេធរឿងកន្លែងរស់នៅ ការបដិសេធរបស់ភរិយាត្រូវផ្អែក
ទៅលើស្ថានភាពលំបាកដែលសក្តិសម។ ឧទាហរណ៍ បើស្វាមីចង់រស់
នៅក្បែរមាត់សមុទ្រ តែភរិយាមិនយល់ព្រមទេ ភរិយានោះលើកយក
មូលហេតុបរិស្ថានដែលជះឥទ្ធិពលអាក្រក់មកលើកូនៗ ជាចម្លើយ។
ភរិយាអាចសូមពន្យារពេលផ្លាស់ប្តូរកន្លែងរស់នៅ រង់ចាំឲ្យកូនៗពេញវ័យ
អាចរស់នៅដោយខ្លួនឯងបានសិន។ ការបដិសេធរបស់ភរិយានឹងមាន
ជោគជ័យ។

ឯការរឹតត្បិតកិច្ចការរបស់ភរិយាក៏មានលក្ខខណ្ឌដែរ។ បើភរិយាចង់
សិក្សាសាសនា ស្វាមីមិនអាចហាមឃាត់ភរិយាមិនឲ្យសិក្សានោះបាន

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុ - ហេតុអ្វីលោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះដាក់ពេលឲ្យរង់ចាំមុន
ភរិយាអាចចាប់ផ្តើមធ្វើវិធីការលែងលះ ឬបើគេមិនអនុញ្ញាតឲ្យស្វាមីចោល
ភរិយាលើសពីបួនខែដោយមិនបានសូមអនុញ្ញាតពីភរិយានោះទេ ?

សែយីដូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញចាស់ដែលដាក់រយៈពេលនោះចង់និយាយអំពី
ស្វាមីដៃមបាត់ខ្លួន មិនមែននិយាយអំពីស្វាមីដែលបោះបង់ចោលឬរត់
ចោលភរិយាដោយចិត្តឯងទេ។ តែស្រេចតែលើភរិយាទេ។ ភរិយាម្នាក់ៗ
ខុសគ្នា។ ភរិយាខ្លះទ្រាំរង់ចាំស្វាមីត្រឡប់វិញ រីឯភរិយាឯទៀតមិនអាចរង់
ចាំបានទេ។ ស្រេចតែលើស្ត្រីនិងស្ថានភាពខ្លួនស្ត្រីនោះទេ។

បើភរិយាមិនអាចទ្រាំរស់នៅដោយឥតស្វាមីបានទេ ភរិយានោះត្រូវនាំ
រឿងខ្លួននេះទៅជួបតុលាការអឺស្តាមឬអឺម៉ា ពួកគេនឹងពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់
សំណុំរឿងគាត់។ គេអាចនឹងធ្វើការស៊ើបអង្កេតផ្សេងៗ។ តើភរិយាត្រូវ
ចោលឲ្យនៅដោយឥតមានគ្រឿងទ្រទ្រង់ជីវិតទេ? តើឪពុកម្តាយក្មេក
បានជួយឧបត្ថម្ភស្ត្រីនោះទេ? គេអាចកោះហៅនិងសាកសួរសាក្សីរបស់
ភរិយានោះនិងសាក្សីរបស់ស្វាមី។

គេអាចណែនាំឲ្យភរិយានោះអត់ទ្រាំរង់ចាំមួយរយៈពេលសិន ឬអាចឲ្យ
គាត់លែងលះភ្លាមៗ។ វាអាស្រ័យលើស្ថានភាពនិងអាស្រ័យលើស្ត្រី។
មិនមានវិធីដោះស្រាយចំរើងនេះតែមួយទេ។ វាជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវ
អនុវត្តទៅតាមស្ថានភាពផ្ទាល់ខ្លួននោះ ម្តងមួយករណីៗ។

តុលាការអឺស្តាមឬអឺម៉ាត្រូវយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងអំពីកត្តាពីរ មុននឹង
សម្រេចឲ្យលែងលះ។ មួយគឺសារៈសំខាន់នៃគ្រួសារ ជាពិសេសបើមាន
កូនជាប់ពាក់ព័ន្ធ។ ពីរគឺសុខុមាលភាពរបស់ស្ត្រី ទោះជាយ៉ាងណាក៏

ត្រូវដឹងដែរថា បើភរិយាបានដាក់លក្ខខណ្ឌឬបានកែប្រែកិច្ចសន្យា អាពាហ៍ពិពាហ៍តែស្វាមីមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ ឬការកែប្រែនោះទេ ភរិយានោះត្រូវការពារសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយប្រាប់អីម៉ាំ ឬតុលាការអីស្លាម ឲ្យដឹងអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ឲ្យបានមុនការលែងលះនឹង ចប់ ។ ពុំនោះទេ អីម៉ាំឬតុលាការអីស្លាមនឹងសន្មត់ប្រភេទអាពាហ៍ពិពាហ៍ មុស្លីម ហើយនឹងសម្រេចបញ្ចប់ការលែងលះតាមប្រភេទអាពាហ៍ពិពាហ៍ នោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - បើស្វាមីបាត់ខ្លួន តើភរិយាត្រូវរង់ចាំអ្វីដូចជាស្ត្រីទេមុន នឹងសូមលែងលះ ?

សែយីដូ - វានៅលើស្ថានភាពនិងស្រ្តី ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញចាស់កំណត់ពេល តែលោកអ្នកប្រាជ្ញសម័យនេះ ដោយផ្អែកលើបច្ចេកទេសទំនើប នឹងមិន សម្រេចបែបនេះទេ ។

មុនសម័យបច្ចេកទេស (គឺសម័យទំនើប) គេត្រូវធ្វើដំណើរផ្ទាល់តែម្តង ដើម្បីស្វែងរកមនុស្សបាត់ខ្លួន ។ សម័យនេះងាយស្រួលក្នុងការកំណត់ ជោគវាសនារបស់បុគ្គល ។ អាស្រ័យលើប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ដ៏ទូលំ ទូលាយ យន្តស្វ័យប្រវត្តិ និងធនធានដែលមានស្រាប់សម្រាប់អ្នកស៊ើប អង្កេតនោះ គេមិនចាំបាច់ពន្យារពេល ផ្អាកពេល ឬបន្លាយពេលដើម្បីរង់ ចាំចម្លើយពីជនបាត់ខ្លួនទេ ។

តែបើស្វាមីចោលភរិយាដោយពុំមានគ្រឿងទ្រទ្រង់ជីវិត ពុំមានការថែរក្សា ជីវិតរស់នៅរបស់ភរិយានោះច្របូកច្របល់ ពិបាកអត់ទ្រាំ (عسر و حرج) និង គ្មានសង្ឃឹម តុលាការអីស្លាមឬអីម៉ាំអាចដាក់បញ្ជាឲ្យលែងលះយ៉ាង រហ័សបាន ។

ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើភរិយាចង់ទៅបំពេញពិធីហ្គាត្រូ¹⁸ដោយប្រាក់ផ្ទាល់ខ្លួន អាចការពារខ្លួនឯងបាន ស្វាមីមិនអាចមិនអនុញ្ញាតឲ្យភរិយាទៅបានទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - នាងខ្ញុំបានអានប្រភពព័ត៌មានច្រើនដែលសរសេរ ថាភរិយាត្រូវតែសូមអនុញ្ញាតពីស្វាមីសិនមុននឹងចេញពីផ្ទះ ។ តើត្រូវទេ ?

សែយីដូ - សូមរំលឹកម្តងទៀត រឿងនេះផ្អែកទៅលើកាលៈទេសៈ ។ ធម្មតា គេកម្រប្រើច្បាប់នេះណាស់ គេប្រើវានៅពេលដែលចាំបាច់ ។ បើស្វាមី ពេញចិត្តនឹងកិច្ចការរបស់ភរិយា មិនបាច់សូមអនុញ្ញាតពីស្វាមីនោះទេ ។ បើភរិយាយើងថាស្វាមីបាត់បង់ទាន់ ភរិយាត្រូវចៀសវាងធ្វើបែបនេះ ឬ ត្រូវខំដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយស្វាមី ។

ក្នុងករណីច្រើន ច្បាប់នេះមិនមានន័យថារាល់ពេលដែលចេញពីផ្ទះ ភរិយាត្រូវប្រាប់ស្វាមីនិងសូមអនុញ្ញាតនោះទេ លើកលែងតែពេលមានអ្វី មួយដែលលោកអ្នកប្រាជ្ញហៅថា មុសតាស្យា មានន័យថាបំណងខុស ច្បាប់ អន្តរាយឬលទ្ធផលលំបាក ។ នៅក្នុងវិស័យទាំងនេះឯងដែលស្វាមី អាចប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីរឹតត្បិតកិច្ចការក្រៅផ្ទះរបស់ភរិយា ។

ឧទាហរណ៍ ភរិយាមានមិត្តច្រើនដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះអាស្រូវហើយ ភរិយានោះចំណាយពេលសេពគប់ជាមួយពួកមិត្តទាំងនោះ ។ បើស្វាមី មិនយល់ព្រមទេ ស្វាមីនោះមានសិទ្ធិហាមភរិយាសេពគប់ជាមួយមនុស្ស បែបនេះ ។ ឬភរិយាអាចចោលផ្ទះឬកូនដោយធ្វេសប្រហែស ឬស្វាមីអាច

¹⁸ ពិធីហ្គាត្រូ គឺការទៅបំពេញពិធីដើរឆ្ងល់ដែលមុស្លីមទាំងអស់ត្រូវធ្វើ បើអាចធ្វើ បាន មួយដងក្នុងមួយជីវិត នៅព្រះមហាគ្រឹះអល់ឡោះហ្ស៊ីដៃលគេហៅថា កាត្តូបាស៊ូ នៅឯម៉ាកកាស៊ូ តំបន់ហ្ស៊ីយ៉ាស៊ូ ។

សង្ស័យភរិយាខ្លួនដោយសមហេតុផលថាប្រព្រឹត្តិអំពើអសីលធម៌ ។ ទាំងនេះជាគូយ៉ាង ដែលជាមូលហេតុធ្វើឲ្យស្វាមីអាចប្រើសិទ្ធិរឹតត្បិតការងាររបស់ភរិយាបាន ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ្វីដែលសំខាន់នោះ ត្រូវកត់សម្គាល់ថាភរិយាអាចបញ្ជាក់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍បានថា គេនឹងមិនត្រូវហាមខ្លួនភរិយានោះចេញទៅក្រៅផ្ទះទេ ក្នុងឱកាសសមរម្យក្នុងពេលដែលត្រូវការផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច (គឺត្រូវការប្រកបកិច្ចការ) ឬផ្នែកសង្គម (គឺជួបមិត្តភក្តិ) ដោយមានលក្ខខណ្ឌថាទង្វើទាំងនេះនឹងពុំមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់សិទ្ធិស្វាមីឬកូនទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - តើភរិយាអាចប្រើបញ្ញត្តិដូចគ្នានេះបានទេ ដោយរឹតត្បិតការងាររបស់ស្វាមីខ្លួន ?

សែយីដូ - ទាំងអស់នេះ សុទ្ធិផ្អែកទៅលើកាលៈទេសៈ (គឺមូលហេតុ) ។ ប្រសិនបើកិច្ចការរបស់ស្វាមីមានអន្តរាយដល់ជីវភាពគ្រួសារ ហើយភរិយាមិនអាចផ្លាស់ប្តូរទង្វើរបស់ស្វាមីបានទេ ភរិយាត្រូវសូមជំនួយពីអ្នកដឹកនាំសហគមន៍ ពីអ៊ីម៉ា¹⁹ ឬពីតុលាការអ៊ីស្លាមដើម្បីកែប្រែខ្លួនស្វាមីរបស់ភរិយានោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - ក្នុងករណីយច្រើន អាពាហ៍ពិពាហ៍ស្ថិតនៅលើគោលការណ៍សំខាន់ៗបីដែលសែយីដូមានប្រសាសន៍រួចមកហើយ គឺ៖ ភាពទៅវិញទៅមក សហប្រតិបត្តិការ និងសេចក្តីគោរព ។ ហេតុអ្វីចាំបាច់បង្កើតច្បាប់ដែលចែងថាភរិយាត្រូវសូមអនុញ្ញាតចេញពីផ្ទះ ?

សែយីដូយល់ស្របមែនទេថា ជាទូទៅ ភរិយាដែលលើកកិត្តិយសស្វាមី

មានមុខនាទីដូចកាតព្វកិច្ចមួយប្រភេទដែរក្នុងសាសនា ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - តើសាក្សីត្រឹមត្រូវ (អ្នកខ្ចីល) ចាំបាច់ត្រូវដឹងនិងទាក់ទិននឹងរឿងលែងលះទេ ?

សែយីដូ - សាក្សីគ្រាន់តែជាអ្នកមើលដែលធ្វើវិញ្ញាបនកម្មការលែងលះគ្នាប៉ុណ្ណោះ (ពោលគឺ គ្រាន់តែជាអ្នកបញ្ជាក់ថាអ្នកទាំងពីរបានលែងលះគ្នា) ។ បើចាំបាច់ សាក្សីទាំងនោះអាចត្រូវសូមឲ្យធ្វើកសិណក្នុងការដាក់បញ្ញត្តិលែងលះ ។ សាក្សីមិនចាំបាច់ជាបក្សពួករបស់ករណីលែងលះទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - ជាទូទៅ ពេលបុរសចង់លែងលះភរិយា អ៊ីម៉ា (គឺអ្នកដឹកនាំសាសនា) ជាបុគ្គលដែលបុរសស្គាល់ ។ តើភរិយាអាចធានាបានដូចម្តេចថាអ៊ីម៉ានោះមិនលំអៀង មានសមត្ថភាព គោរពវិធីការដែលចាំបាច់សម្រាប់ការលែងលះត្រឹមត្រូវ ?

សែយីដូ - ភរិយាមានសិទ្ធិជ្រើសរើសអ៊ីម៉ាឬចៅក្រមដែលខ្លួនជឿជាក់ថាមានសមត្ថភាពនិងត្រឹមត្រូវ ។ ភរិយាមានសិទ្ធិបដិសេធអ៊ីម៉ាឬចៅក្រមដែរ បើដឹងច្បាស់ថាអ៊ីម៉ាឬចៅក្រមនោះអាចធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ឬលំអៀងក្នុងរឿងលែងលះ ។

នៅក្នុងការលែងលះសាមញ្ញ អ៊ីម៉ាឬតុលាការអ៊ីស្លាមនឹងមិនបន្តក្តីលែងលះដោយមិនប្រឹក្សាជាមួយភរិយានោះទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងប្រទេសមុស្លីមខ្លះ ស្វាមីឬភរិយាត្រូវសូមលែងលះនៅឯតុលាការអ៊ីស្លាមជាមុនសិន ។

¹⁹ គឺអ្នកចេះដឹងខាងសាសនា/អ្នកដឹកនាំអ៊ីស្លាម ។

បើស្ត្រីខ្លាចស្វាមីខ្លួនកោងកាចឬទុកចោល ពុំមានទោសលើគេទាំងពីរទេ បើពួកគេជាគ្នាវិញដោយការសម្រុះសម្រួល ។ ការសម្រុះសម្រួលជា ប្រការប្រពៃបំផុត (៤:១២៨) ។

តើអាយ៉ាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការលែងលះមូបារ៉ោះត្តិ (طلاق المبراة) ទេ ?

សែយីដូ - អាយ៉ាស់នេះស្តីអំពីការលែងលះជាទូទៅ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស់ - លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះថារយៈពេលពិសោធន៍ (គឺ អ៊ីដូដូស្ត) ចាប់ផ្តើមពីពេលនិយាយថាលែងលះភ្លាមម៉្លេះ ទោះបីភរិយាដឹង ឬមិនដឹងក៏ដោយ ។ តើអ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យស្វាមីលែងលះភរិយាដោយមិន ប្រាប់ភរិយានោះឲ្យដឹងទេ ។

សែយីដូ - ស្ទើរតែមិនអាចអនុវត្តិច្បាប់ (ហ្វាត្កាវ៉ា) នេះបានទេ ។ គេចាត់ថា ការលែងលះគ្នាជាវិធីការរួមគ្នា ។ នៅក្នុងករណីលែងលះស្ទើរតែទាំងអស់ ចៅក្រមអ៊ីស្លាមឬអ៊ីម៉ាមទាមទារឲ្យជួបភរិយា ដើម្បីសូមការយល់ព្រមពី ភរិយានោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត គួរអានឲ្យដំបូន្មានអ្នកដែលផ្តើមសូមលែងលះ នោះឲ្យបែកផ្លូវពីស្វាមីភរិយាដោយស្រុះស្រួលគ្នា ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស់ - តើចាំបាច់ត្រូវមានអាជ្ញាកណ្តាលទេក្នុងការធ្វើឲ្យ ការលែងលះគ្នាបានសម្រេច ឬគ្រាន់តែជាស្វីណាត់ ? (៤:៣៥)

សែយីដូ - អាជ្ញាកណ្តាលជាវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នស្វីណាត់សំខាន់បំផុតដើម្បី ព្យាយាមរារាំងវិធីការលែងលះគ្នា ។ ទោះបីអាជ្ញាកណ្តាលមិនត្រូវដាក់មក ជាបទបញ្ញត្តិទេក៏ដោយ តែដំបូន្មានស្វីណាត់របស់អាជ្ញាកណ្តាលនោះ

នឹងចៀសវាងស្ថានការណ៍ណាដែលអាចមិនគាប់ចិត្តស្វាមី ឬដែល បណ្តាលឲ្យកើតមាននូវព្រឹត្តិការណ៍មិនស្របច្បាប់ ?

សែយីដូ - ពិតប្រាកដណាស់ ភរិយាដែលស្រឡាញ់និងគោរពស្វាមីខ្លួន នោះនឹងចៀសវាងធ្វើឲ្យស្វាមីខ្លួនឃើសចិត្តជាស្វ័យប្រវត្តិ តែទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ សំខាន់ត្រូវកត់សម្គាល់ពេលដែលមានការមិនចុះសម្រុង គ្នា ។

ដើម្បីលើកជាតួយ៉ាងរឿងនេះ មានច្បាប់ប្រចាំទំនៀមទម្លាប់ ច្បាប់ដែល គេគិតថាជាច្បាប់សាធារណៈដូចជា បើកបរដោយប្រយ័ត្នប្រយែងនៅ ក្នុងបរិវេណសាលារៀន ដែលគេនឹងបង្ខំល្បឿនជាស្វ័យប្រវត្តិដោយមិន បាច់មើលស្នាកសរសេរកំណត់ល្បឿន ។ ថ្វីបើមានច្បាប់ដាក់បង្ហាញឲ្យ ឃើញដែលកំណត់ល្បឿនបើកបរក្តី អ្នកបើកបររបង្ខំល្បឿនជាទូទៅ ។

មានតែពេលមួយគត់ដែលច្បាប់ត្រូវប្រើ គឺពេលដែលគេល្មើសច្បាប់ ។ ស្រដៀងគ្នាដែរ ភរិយា (មុនចេញពីផ្ទះ) ដឹងច្បាស់ថាស្ថានការណ៍ណា មួយដែលផ្ទុយពីបំណងរបស់ស្វាមីខ្លួន ហើយភរិយានោះនឹងចៀសវាង ស្ថានការណ៍នោះជាស្វ័យប្រវត្តិ ។ បើចាំបាច់ គេនឹងប្រើបញ្ញត្តិនេះ ត្រង់ នេះទៀត ដើម្បីបំភ្លឺ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស់ - បើស្ត្រីមុស្លីមចង់បំពេញពិធីហ្គាច្ចូ ហេតុអ្វីចាំបាច់ សូមការអនុញ្ញាតសរសេរពីស្វាមី ហេតុអ្វីស្ត្រីត្រូវមានអ្នកតាមមើល (មូហ្គារីម) ដើម្បីធ្វើដំណើរជាមួយស្ត្រីនោះ ?

សែយីដូ - ដើម្បីសេចក្តីច្បាស់លាស់ សំបុត្រយល់ព្រមរបស់ស្វាមីសម្រាប់ ភរិយាធ្វើពិធីហ្គាច្ចូឬធ្វើដំណើរនោះ គ្រាន់តែជាការបង្កប់កិច្ចទេដែល

ប្រទេសមុស្លីមខ្លះដាក់ឲ្យអនុវត្ត ។ អ៊ីស្លាមមិនដែលចែងថាត្រូវតែសរសេរសំបុត្រយល់ព្រមសម្រាប់ភរិយាធ្វើដំណើរឡើយ ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ៊ីស្លាមតម្រូវឲ្យស្វាមីយល់ព្រមដោយពេញចិត្ត និងយល់ព្រមឲ្យភរិយាធ្វើដំណើរឬប្រកបការងារ ។

មូលហេតុដែលស្ត្រីត្រូវការអ្នកតាមមើលពេលធ្វើដំណើរនោះ គឺដើម្បីការពារស្ត្រីនោះពីអំពើវិសមធម៌រាលដាលក្នុងសហគមន៍ខ្លះ ។ អ៊ីស្លាមមិនមែនសាសនាដែលគាបសង្កត់ឬហាមឃាត់ស្ត្រីទេ ផ្ទុយទៅវិញ អ៊ីស្លាមជាសាសនាដែលចង់ការពារស្ត្រី ដោយទប់ស្កាត់អំពើបំពានបំពាន ឬការបៀតបៀនពីសហគមន៍អសីលធម៌ ។ អ៊ីស្លាមបានដាក់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនដើម្បីការពារស្ត្រីពេលធ្វើដំណើរ ដោយឲ្យមានបុរសអ្នកតាមមើលទៅជាមួយផង ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើច្បាប់ធ្វើដំណើរមានចែងនៅក្នុងគូរអាន ឬនៅក្នុងហ្វាត្វាខ្លីស្រព្វះសាស្ត្រា សាល្លាហ្គ ទេ ?

សែយីដូ - គោលការណ៍ណែនាំស្ត្រីធ្វើដំណើរមានចែងនៅក្នុងហ្វាត្វាខ្លីស្រព្វះសាស្ត្រា សាល្លាហ្គ យ៉ាងច្រើន ។²⁰

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះមានប្រសាសន៍ថាស្វាមីត្រូវប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីហាមភរិយាកុំឲ្យទៅលេងគ្រួសារខ្លួន ។ តើត្រូវទេ ?

សែយីដូ - មែន បើវារំលោភលើសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ស្វាមី ដូចជាការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាមួយភរិយាជាដើម ។ ក៏ប៉ុន្តែ ស្វាមីត្រូវចងចាំថាភរិយាខ្លួន

²⁰ រាយការណ៍ដោយលោក អ៊ីបនូ អាប់បាស់ ។

សែយីដូ - អាយ៉ាស៊ូទាំងនេះជាការដាស់តឿនរំលឹកស្វាមីថាភរិយាមិនមែនជារបស់សម្រាប់លេងទេ ។ បើស្វាមីមិនចូលចិត្តភរិយានោះទេ បុរសម្នាក់ទៀតអាចចូលចិត្តស្ត្រីនោះ ។ វាជាឱកាសមួយដែរសម្រាប់ស្ត្រីដើម្បីនឹងដឹងថាស្វាមីថ្មីអាចប្រសើរជាងស្វាមីមុន ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ គូរអានចែងថា៖

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَنَّ مِنْكُمْ مِثْلًا
غَلِيظًا ﴿٢٩﴾

ពួកអ្នកនឹងអាចយកវាមកវិញបានដូចម្តេច បើពួកអ្នកនិងពួកនាងធ្លាប់ស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នាមកហើយ ហើយពួកនាងបានទទួលកិច្ចសន្យា [សម្តីនូវមេត្រី]ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ពីពួកអ្នកហើយនោះ [ក្នុងពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍] (៥:២១) ?

តើពាក្យថា "កិច្ចសន្យាដ៏ម៉ឺងម៉ាត់" មានន័យថាអ្វី ?

សែយីដូ - "កិច្ចសន្យាដ៏ម៉ឺងម៉ាត់" មិនត្រឹមតែផ្ដោតអត្ថន័យទៅលើខាន់ស្លាប៉ុណ្ណោះទេ តែផ្ដោតអត្ថន័យទៅលើការសន្យាថានឹងផ្តល់និងការពារសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់គូស្វាមីភរិយា នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះដែរ ។ អាយ៉ាស៊ូទាំងនេះចែងផ្ដោតទៅរកស្វាមីណាដែលមិនព្រមបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាឲ្យភរិយា ឬដែលមិនអើពើអំពីករណីកិច្ចសន្យាភរិយាដែលខ្លួនត្រូវបំពេញចំពោះភរិយា ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ -

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ

សិន ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ មិនចាំបាច់មានសាក្សីទេ បើស្វាមីឬភរិយាបញ្ឈប់ វិធីការលែងលះគ្នា មែនទេ ?

សែយីដូ - មែន ។ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយសម្ងាត់ ដោយគ្មានសាក្សី តែ យកល្អអ្នកទាំងពីរគួរឲ្យគេដឹងឮការជាគ្នាវិញនេះ ។

អ៊ីស្លាមព្យាយាមទប់ស្កាត់ការលែងលះគ្នាដោយដាក់ឧបសគ្គ ។ ចំណែកឯ អាពាហ៍ពិពាហ៍វិញ ពុំមានដាក់ឧបសគ្គជំទាស់ទេ ។ អ៊ីស្លាមគាំទ្រ អាពាហ៍ពិពាហ៍ ព្យាយាមរារាំងការលែងលះគ្នា ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ អ្វីទៅសារណែនាំនៅពីក្រោយអាយ៉ាស៊ូខ្លាំងៗទាំង នេះដែលស្តីអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ?

الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ
ការលែងលះគ្នា [ដែលអាចជាគ្នាវិញបាន] មានតែពីរដង[គឺ៖] ឃាត់ទុក
(គឺអាចជាគ្នាវិញបាន) ដោយត្រឹមត្រូវ ឬលែងដោយគុណធម៌
(២:២២៩) ។

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا مَحْلُ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا
បើគេ (គឺប្តី) លែងលះនាង[ជាលើកទីបី] គេមិនអនុញ្ញាតឲ្យជានឹងនាងវិញ
ទេក្រោយពីនេះ លុះណាតែនាងបានរៀបការជាមួយស្វាមីម្នាក់ទៀត
(២:២៣០) ។

ជាមនុស្សមួយរូបដែលមានអារម្មណ៍ និងមានទំនោរទៅរកជីវិតសង្គម (គឺ ត្រូវការជួបមិត្តឬសាច់ញាតិ) ។ ជួបជុំគ្រួសាររបស់ភរិយាមានសារៈសំខាន់ ណាស់ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការផ្លូវចិត្តរបស់ភរិយា ។

លោកស្រី ហ្វាត្ល់ម៉ាស៊ូ - តើអ្វីកើតឡើងពេលស្វាមីហាមភរិយាចេញពីផ្ទះ ដោយគ្មានមូលហេតុ ? តើភរិយាអាចការពារខ្លួនបានដូចម្តេចពីស្វាមី ដែលបំពានបំពានសិទ្ធិរបស់ភរិយានោះយ៉ាងគួរឲ្យឆ្កើត ដោយឥតការអប់រំ ?

សែយីដូ - ស្ថានភាពលើកឡើងខាងលើនេះ ជាទូទៅ កើតមកពីសម្តី ប្រកែកគ្នាពេលគូស្វាមីភរិយាល្មោះគ្នា ។ តាមធម្មតា បើស្វាមីជាអ្នកកាន់ សាសនាម៉ឺងម៉ាត់ ស្វាមីនោះប្រាកដជាមិនប្រព្រឹត្តិបែបមិនទាន់សម័យទេ ព្រោះស្វាមីនោះនឹងរំលោភកិច្ចសន្យាមួយ ។²¹

ម្យ៉ាងទៀត បើស្វាមីប្រើសិទ្ធិខ្លួនឯងខុសដោយមិនអាចយល់ជម្រៅចិត្ត បានទេ ហើយភរិយាយល់ថាស្វាមីនោះប្រព្រឹត្តិមិនគប្បីមកលើខ្លួន នេះគឺ ករណីដែលតម្រូវឲ្យមានអាជ្ញាកណ្តាល ។ គួរអានអធិប្បាយត្រង់ៗអំពី របៀបដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ ۗ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ
បើពួកអ្នកក្រែងអ្នកទាំងពីរបែកបាក់គ្នា (គឺស្វាមីភរិយា) ចូរពួកអ្នកតែង
តាំងអាជ្ញាកណ្តាលម្នាក់ ក្នុងគ្រួសាររបស់បុរស (គឺស្វាមី) និងអាជ្ញា
កណ្តាលម្នាក់ទៀតក្នុងគ្រួសាររបស់នាង (គឺភរិយា) ។ បើអ្នកទាំងពីរ

²¹ សូមមើលគួរអាន ៤:១៩; ២:២២៨ ។

ប្រាថ្នានឹងគ្នាវិញ អស់ឡោះហ្នឹងឲ្យមានការស្រុះស្រួលគ្នាវិញបាន រវាងអ្នកទាំងពីរ (៥:៣៥) ។

សូមរំលឹកម្តងទៀត មិនត្រូវបណ្តោយឲ្យស្វាមីធ្វើអ្វីបានតាមតែក្បាលចិត្ត ជាដាច់ខាត ។ បើស្វាមីនោះជាមនុស្សមានជំនឿ មានកិត្តិយសល្អមែន នោះ គាត់ប្រាកដជាមិនរំលោភច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ ។ ស្វាមីត្រូវចងចាំជានិច្ច ថាភរិយាក៏មានសិទ្ធិមួយចំនួនដែរដែលគ្រប់គ្រង ដែលការពារនិងដឹកនាំ ភរិយានោះ ។ ភរិយា គ្រប់ពេលវេលា មានសិទ្ធិមិនប្រើសិទ្ធិឬប្រើសិទ្ធិ របស់ខ្លួន ពេលណាអំពើអយុត្តិធម៌ប្រភេទណាមួយត្រូវប្រព្រឹត្តិមកលើខ្លួន ភរិយានោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ - មានហ្វាត្មាម៉ាស៊ូមួយដែលមុស្លីមទាំងអស់ត្រូវ សិក្សា ។ សែយីដូបានបញ្ជាក់ថាស្វាមីមិនអាចហាមភរិយាចេញពីផ្ទះបាន ទេកាលណាភរិយានោះទៅរកការសិក្សាអ៊ីស្លាម ។

តើយ៉ាងណាដែរក្នុងករណីដែលពុំមានដាក់លក្ខខណ្ឌ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង អាពាហ៍ពិពាហ៍ទេនោះ ពេលភរិយាចង់បន្តការសិក្សាឯមហាវិទ្យាល័យ ឬប្រកបមុខរបរដែលត្រូវនឹងមុខវិជ្ជាសិក្សារបស់ភរិយានោះ ? តើស្វាមី អាចហាមភរិយាបានទេ បើភរិយាធ្វើដូច្នោះដោយមិនបានទទួលការយល់ ព្រមពីស្វាមីទេនោះ តើទង្វើនេះត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើសទេ ?

សែយីដូ - ស្វាមីត្រូវជួយជ្រោមជ្រែងភរិយាឲ្យបានល្អបំផុតតាមដែលអាច ធ្វើបាន ។ ភរិយាមិនគប្បីបន្តការសិក្សា ឬប្រកបការងារដោយគ្មានការ យល់ព្រមពីស្វាមីទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ - គួរអានបង្ហាញហេតុផលថាហេតុអ្វីភរិយាត្រូវធ្វើ

ធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ស្រ្តីមុស្លីមត្រូវស្គាល់សិទ្ធិខ្លួនឯងនិង ជម្រើសឲ្យច្បាស់លាស់ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ ម៉ាស៊ូហ្វាត្មាម៉ាស៊ូខ្លះដាក់បង្គាប់ឲ្យស្វាមីសូត្រឃ្លាវែងលះ យូរៗម្តង មួយខែម្តងក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំ ។ តើម៉ាស៊ូហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ អាស្រ័យលុល- បែត៍អនុវត្តច្បាប់នេះដែរទេ ?

សែយីដូ - យោលតាមម៉ាស៊ូហ្វាត្មាម៉ាស៊ូលុល-បែត៍ គេមិនអនុវត្តប្រការនេះ ទេ (សូមមើលគួរអាន ២:២២៩) ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ បើស្វាមីទារវែងលះដែលអាចដកវិញបាន ហើយ នៅក្នុងពេលរង់ចាំគាត់រស់នៅជាមួយភរិយា ។ តើការប្រកាសវែងលះ នោះនឹងត្រូវរំលាយជាស្វ័យប្រវត្តិដោយមិនបាច់ថាដោយពាក្យសម្តីទេ ?

សែយីដូ - បើនៅក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំអ្វីដូចជាសូ ហើយការវែងលះនោះ អាចដកវិញបាន ហេតុដូច្នោះ ការរស់នៅជាមួយគ្នានឹងរំលាយការប្រកាស វែងលះដោយមិនបាច់និយាយតាមផ្លូវការ ។

ឧទាហរណ៍ថា ស្វាមីជាអ្នកទារវែងលះ ស្វាមីនោះអាចមិនធ្វើឲ្យការវែង លះនោះដាច់ស្រេចបាន ។ ស្វាមីនោះអាចប្រាប់ដោយនិយាយ ឬដោយ កាយវិការបានខ្លួនមិនចង់វែងលះវិញទេ (អាចធ្វើបែបនេះបានដោយ ដឹងព្រ ឬដោយស្ងាត់ៗជាមួយភរិយា) ឬបើគូស្វាមីភរិយានៅជាមួយគ្នា វា នឹងរំលាយការវែងលះជាស្វ័យប្រវត្តិដោយមិនបាច់និយាយ ។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងការវែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាននោះ គូស្វាមីភរិយាមិនត្រូវ មានទំនាក់ទំងង់ប្តីប្រពន្ធប្រភេទណាមួយទេ ទាល់តែបានរៀបការគ្នាជាថ្មី

នេះជាការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបានទេ ទោះបីសិទ្ធិលែងលះជា
របស់ស្រ្តីក៏ដោយ ?

សែយីដូ - ទេ ការលែងលះនោះនឹងមិនត្រូវចាត់ទុកជាការលែងលះដាច់ទេ
លើកលែងតែសិទ្ធិលែងលះនោះមិនមែនរបស់ស្រ្តី ស្រ្តីនោះសូមលែងតែ
ស្វាមីមិនព្រម ដូច្នោះការលែងលះនោះនឹងត្រូវចាត់ទុកជាការលែងលះ
ដាច់ពីព្រោះស្រ្តីនោះនឹងត្រូវការ អាល់-ហ្វាគីម អាល់-ស្វាអ៊ី ដើម្បីអនុវត្ត
ការលែងលះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ បើស្វាមីជាម្ចាស់សិទ្ធិលែងលះ ភរិយាសូមលែង
ព្រោះភរិយានោះមិនអើពើស្វាមីនោះទៀតទេ ដល់ថ្នាក់ស្អប់ស្វាមីនោះ
ទាំងកាយទាំងចិត្ត តែស្វាមីនោះមិនព្រមឲ្យលែងជាដាច់ខាត ។ តើភរិយា
នោះអាចលែងលះស្វាមីនោះបានទេ ?

សែយីដូ - ដោយផ្អែកលើអះណះអំណាចថាភរិយាស្អប់ស្វាមីខ្លួនក្រែលែង
ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវចិត្ត មិនអាចអត់ទ្រាំទៅទៀតបាន (حَرْ و غَسْر)
ហេតុដូច្នោះ វាមិនអាចអត់ផ្លូវទេ ។ នៅក្នុងស្ថានភាពពិសេសនេះ ភរិយា
នឹងត្រូវពឹងតុលាការឬអ្នកចេះច្បាប់ជំនាញរឿងនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យករណីនេះ
មានសុពលភាព (គឺធ្វើឲ្យរឿងនេះអាចប្រព្រឹត្តទៅបានតាមច្បាប់) ។

នៅក្នុងករណីបែបនេះ ភរិយាប្រហែលជាត្រូវលះបង់ខាន់ស្លា ថែមទាំង
ត្រូវបង់ថ្លៃសំណងដើម្បីមានសេរីភាព ។ គេហៅការលែងលះប្រភេទនេះ
ថាហ្គុល្ក័ (الطلاق الخلع) វាជាការលែងលះដាច់ (ពោលគឺ មិនអាចដកវិញ
បានទេ) ។

មកពីមូលហេតុដូចនេះឯងបានជាស្រ្តីត្រូវប្រយ័តប្រយែងជាបន្ថែម ពេល

តាមបំណងស្វាមី

اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
អល់ឡោះហ្វ័រ ប្រោសប្រណីអ្នកខ្លះជាងអ្នកដទៃ និងពីព្រោះពួកគេត្រូវ
ចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន (៥:៣៥) ។

ហេតុផលដែលគួរអានបង្ហាញ ថាភរិយាត្រូវធ្វើតាមបំណងស្វាមីនោះ
ព្រោះតែស្វាមីមានសមត្ថភាពផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវថវិកាក្នុងការផ្គត់ផ្គង់
ភរិយាមែនទេ? បើមែន តើនេះមិនមែនការប្រកាន់ភេទ ឬការដាក់ក្នុង
ចំណុះគេទេ ?

ដើម្បីបញ្ជាក់ម្តងទៀត តើគួរអានផ្តល់ហេតុផលស្តាប់ឱវាទនោះដោយ
ផ្អែកលើការផ្គត់ផ្គង់ដោយថវិកាទេ? ម្យ៉ាងទៀត ការទទួលខុសត្រូវរបស់
ភរិយានោះមិនមែនតុល្យភាពត្រឹមត្រូវរវាងការទទួលខុសត្រូវផ្សេងៗទេ ?

សែយីដូ - សូមរំលឹកម្តងទៀត សូមថ្លែងសារឡើងវិញអ្វីដែលគួរអានចែង
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ចូរពួកអ្នករស់នៅជាមួយពួកនាងដោយវិធីល្អប្រពៃនិងសមធម៌ (៥:១៩) ។

وَأَلْهَنَ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ឯបណ្តាពួកនាងមានសិទ្ធិ ស្មើនឹងអ្វីដែលជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកនាង
ដោយសមធម៌ (ពោលគឺ ចូរប្រព្រឹត្តិចំពោះភរិយាដោយសមរម្យ)
(២:២២៨) ។

អាយ៉ាស្តុំទាំងនេះជាខ្លឹមនៃបទបញ្ជា ដែលដឹកនាំរបៀបប្រព្រឹត្តិចំពោះ
ស្រ្តី ។ អ៊ីស្លាមស្ថិតនៅលើ មូហ្វាម៉ាឡាស្តុំ (مَعَامَلَةٌ) សុដីវធម៌ចំពោះអ្នកដទៃ

និងស្ថិតលើ អាក្នុងក្នុង (اخلاق) មារយាទល្អប្រពៃ ។ បើគេប្រព្រឹត្តិល្អប្រពៃ និងសមរម្យចំពោះស្រ្តី មិនមានអ្វីគួរសង្ស័យថាមានកាប្រកាន់ភេទ មាន អយុត្តិធម៌ ហើយពិសេស ការដាក់ឲ្យនៅក្នុងចំណុះគេនោះទេ ។

មានហ្វាត្វាខ្លះច្រើនស្តីអំពីសុដីរាងដែលស្វាមីត្រូវមាន ក្នុងការប្រព្រឹត្តិ ចំពោះភរិយាខ្លួន ។ ខ្ញុំបាទសូមបង្ហាញជូនខ្លះ ។

ថ្ងៃមួយ បុរសម្នាក់បានសួរអ៊ីម៉ាម្លីខ្លីក្នុងស្ថិតលើស្វាមី ។ ព្រះ អង្គ^{صلوات الله عليه}បានតបថា៖ "ស្វាមីត្រូវបំពេញសេចក្តីត្រូវការសំខាន់ៗរបស់ ភរិយា មិនត្រូវធ្វើឲ្យភរិយាក៏យខ្លាចដោយទោសៈឥតឈប់ឈរទេ ។ បើ ក្រោយពីបានធ្វើតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ភរិយាហើយ ស្វាមីនោះចិត្តល្អ ស្រឡាញ់ភរិយា ខ្ញុំសូមស្សៀបចំពោះអស់ឡោះហ្ន៎^{عليه}ថាស្វាមីនោះបាន គោរពសិទ្ធិភរិយាខ្លួន ។"²³ ព្រះសាស្តា^{صلوات الله عليه}មានព្រះវចនៈថា៖ "អ្នកមាន សទ្ទាប្រសើរដាច់គេគឺបុគ្គលដែលមានសុដីរាងប្រសើរបំផុត ឯបុគ្គល ប្រសើរដាច់គេក្នុងចំណោមអស់លោក គឺបុគ្គលដែលល្អប្រពៃបំផុតចំពោះ គ្រួសារខ្លួន ។"²⁴

អាពាហ៍ពិពាហ៍មិនគ្រាន់តែជាការទ្រទ្រង់ជីវិតប៉ុណ្ណោះទេ ។ សម្រាប់ អ៊ីស្លាម អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលប្រកបដោយជោគជ័យនោះស្ថិតនៅលើ សហប្រតិបត្តិការទៅវិញទៅមក ស្ថិតនៅលើសេចក្តីគោរព ស្ថិតនៅលើ សេចក្តីស្រឡាញ់ ស្ថិតនៅលើការទុកចិត្ត ស្ថិតនៅលើការយោគយល់

²² អ៊ីម៉ាម្លីខ្លីក្នុងហ្វាត្វា អាក្នុងក្នុង^{صلوات الله عليه}ជាអ៊ីម៉ាម ៦ នៃអាក្នុងក្នុង-បៃត្តិ^{عليه} និងជា អ្នកស្នងព្រះសាស្តា^{صلوات الله عليه} ។

²³ សូមមើលសៀវភៅ អ៊ីស្លាម អាល់-កាហ្វី (اصول الكافي) ។

²⁴ សូមមើលសៀវភៅ ប៊ីហ្គារ អាល់-អាន់វ៉ារ (بخار الأنوار) ។

លែងលះក្នុងការលែងលះរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់តែម្តង តាមរយៈតុលាការ អ៊ីស្លាម ។

មានការដាក់លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ស្រេចតែលើស្រ្តីដែលចង់រស់នៅតាម របៀបដែលខ្លួនចង់ ។ ស្រ្តីជាអ្នកសម្រេចចិត្តថាអ្វីដែលល្អប្រសើរសម្រាប់ ខ្លួន ។ ស្រ្តីខ្លះចុះលក្ខខណ្ឌនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ថាខ្លួនចង់ រស់នៅឯស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនឬបន្តការសិក្សានិងប្រកបមុខរបរ ។

អ៊ីស្លាមប្រគល់សិទ្ធិនិងជម្រើសពិសេសឲ្យស្រ្តី ដើម្បីរស់នៅតាមចំណង់ បើវាមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ ហើយស្វាមីយល់ព្រមជាមុន ផងនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ យើងបានឃើញហើយថាភរិយាអាចការពារផល ប្រយោជន៍របស់ខ្លួនបាន ដោយដាក់លក្ខខណ្ឌក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ ពិពាហ៍ ។ ហេតុដូច្នោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វីដែលភរិយាជាអ្នកក្តាប់សិទ្ធិ លែងលះឬមិនមែនជាអ្នកក្តាប់សិទ្ធិលែងនោះ ?

សែយីដ្ត - អាចខុសគ្នាត្រង់ការឆ្លៀតឱកាសទាញយកផលប្រយោជន៍ ។ បើភរិយាក្តាប់សិទ្ធិលែងលះ ការលែងលះអាចចប់បានលឿន ។ ភរិយា មិនចាំបាច់ឡើងតុលាការឬសូមជំនួយពីអ៊ីម៉ាមទេដើម្បីលែងលះ ឲ្យតែដឹង វិធីការលែងលះនិងការអនុវត្តន៍ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើភរិយាមិនមានអំណាចលែងលះទេ ភរិយាត្រូវការជំនួយ ពីតុលាការអ៊ីស្លាមឬអ៊ីម៉ាមដើម្បីអនុវត្តិការលែងលះ វាអាចប្រើពេលយូរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ ពេលស្រ្តីទារលែងលះ តើគេចាត់ទុកការលែងលះ

របស់ភរិយានោះមានកិច្ចព្រមព្រៀងសាមញ្ញ ពុំមានការកែប្រែឬពុំបានដាក់ខសន្យាទេ (ដូចយើងបាននិយាយរួចមកហើយនៅក្នុងវគ្គ "សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា") អំណាចលែងលះរបស់ភរិយាបានត្រឹមតែ "សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីភរិយា" នេះប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងខលក្នុងខណ្ឌលែងលះ/មោឃៈដែលបាននិយាយរួចមកហើយ ដែលថា បើអ្នកទាំងពីរបានប្រព្រឹត្តិល្មើសខលក្នុងខណ្ឌនោះវាជាហេតុផលស្របច្បាប់សម្រាប់ធ្វើវិធីការលែងលះគ្នា ។

ក៏ប៉ុន្តែ ភរិយាមានមធ្យោបាយបំពេញតាមបំណង ។ ភរិយាមានជម្រើសពិសេស ដរាបណាភរិយានោះមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ ។ ឧទាហរណ៍ថាភរិយាមិនមានអំណាចលែងលះទេ វានៅតែមានមធ្យោបាយបំពេញតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ភរិយានោះ ។

ភរិយាអាចបញ្ជាក់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្រោមការយល់ព្រមរបស់ស្វាមី នូវខលក្នុងខណ្ឌខ្លះដែលស្វាមីត្រូវតែព្រមធ្វើតាម ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បើល្មើសខសន្យានេះភរិយានឹងមានជម្រើសបន្តអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះចោល ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាស៊ីដ - សែយីដូអាចលើកតួយ៉ាងមកអធិប្បាយបំភ្លឺបានទេ ?

សែយីដូ - ឧទាហរណ៍ ស្រ្តីនឹងដាក់លក្ខខណ្ឌបញ្ជាក់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ថាខ្លួនមិនចង់ឲ្យស្វាមីខ្លួនប្រើសិទ្ធិដែលច្បាប់អនុញ្ញាតឲ្យស្វាមីខ្លួននោះដើម្បីរៀបការភរិយាមួយទៀតទេ ដរាបណាស្វាមីខ្លួននៅតែរៀបការជាមួយខ្លួន ។ បើស្វាមីខ្លួនរៀបការភរិយាមួយទៀត ស្រ្តីនោះមានសិទ្ធិលែងលះស្វាមីនោះ ទោះបីស្វាមីជាម្ចាស់ឯកសិទ្ធិលែងលះក៏ដោយ ។ ស្រ្តីអាចមានសិទ្ធិជាអ្នកតំណាងស្វាមី (វ៉ាតីល) សម្រាប់សូម

ស្ថិតនៅលើការប្រណិសន្តោសនិងការអត់ធ្មត់ ។ អ៊ីស្លាមចាត់ទុកទំនៀមអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាការបន្តពូជពង្សមនុស្សជាតិ ជាការអភិរក្សនិងជាការបំពេញកិច្ចផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ផ្នែកអារម្មណ៍និងផ្នែកតម្រេកផ្លូវកាយ ដែលស្ថិតនៅលើជំនឿនិងគុណធម៌ ។ ព្រះសាស្តាﷺ មានព្រះវចនៈថា៖ "ពុំមានគោលអ៊ីស្លាមណាមួយ ដែលជាទីស្រឡាញ់និងសម្លៀកជាងគ្រឹះនិងទំនៀមអាពាហ៍ពិពាហ៍ឡើយ ។"²⁵

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ ﴿٥٦﴾
សញ្ញាមួយក្នុងចំណោមសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គនោះគឺ ព្រះអង្គបង្កើតគូគ្រងពីពួកអ្នក (គឺពីវត្ថុធាតុដើមតែមួយ) សម្រាប់ពួកអ្នក ដើម្បីពួកអ្នកនឹងបានស្រាក់ស្រាន្តផ្លូវស្រាលដោយសារគូគ្រងនោះ ។ ព្រះអង្គបានបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីមេត្តារវាងពួកអ្នក [និងគូគ្រងពួកអ្នក] ។ ក្នុងអ្វីទាំងនេះមាននូវសញ្ញាសម្រាប់ជនទាំងឡាយណាដែលគ្រឹះវិះ (៣០:២១) ។

هِنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَهُنَّ
ពួកនាងជាអាភរណៈ (គឺគ្រឿងប្រដាប់កាយ) សម្រាប់ពួកអ្នក រីឯពួកអ្នកក៏ជាអាភរណៈសម្រាប់ពួកនាងដែរ (២:១៨៧) ។

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
ព្រះអង្គបានបង្កើតពួកអ្នកមកពីជីវិតតែមួយ ហើយព្រះអង្គបានបង្កើតគូគ្រងរបស់ជីវិតនោះមកពីវា (គឺមកពីធម្មជាតិដើម ឬមកពីវត្ថុដើមតែមួយ

²⁵ 1 مُسْتَدْرَكُ الْوَسَائِلِ 1 សូមមើលសៀវភៅ

នោះ) ដើម្បីឲ្យគេរមរស់ជាមួយនាងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ (៧:១៨៩) ។

រីឯប្រការចុងក្រោយរបស់លោកស្រី ដោយមិនប៉ះពាល់ភារកិច្ចរបស់ស្រ្តី ទេ អ៊ីស្លាមបានដាក់បន្ទុកលើបុរសច្រើនជាង ដូចជាផ្គត់ផ្គង់និងឧបត្ថម្ភ គ្រួសារជាដើម ។ ចំពោះចំណុចនេះ ធ្វើតាមបំណងស្វាមីមិនមែនជា តុល្យភាពមួយភេទទេសម្រាប់រឿងផ្គត់ផ្គង់នោះ ។ គួរអានអធិប្បាយហេតុ ផលល្អជាងនេះ ។

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

បណ្តាបុរសអ្នកមានសទ្ធានិងបណ្តានារីអ្នកមានសទ្ធា ជាអ្នកការពារគ្នា [និងជាសម្ព័ន្ធមិត្តដ៏ស្មោះ] (៩:៧១) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ុ - កន្លងមកហើយនេះ សែយីដូមានប្រសាសន៍អំពី សិទ្ធិដែលគូស្វាមីភរិយាមានលើគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ដោយចាប់ផ្តើម ជាមួយភរិយាមុនគេ តើសែយីដូអាចអធិប្បាយលំអិតអំពីទ្រឹស្តីរឿងសិទ្ធិ របស់ភរិយានៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍បានទេ ?

សែយីដូ - សិទ្ធិមួយ ក្នុងចំណោមសិទ្ធិដ៏សម្បើមនិងក្នុងចំណោមអំណោយ ដ៏ធំបំផុតដែលគេប្រទានឲ្យស្រ្តីក្នុងអ៊ីស្លាមនោះ គឺការមានថវិកាផ្ទាល់ខ្លួន នីហ្វ៊ីក្សៈត្តិ (نفق) ។ ស្វាមីទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងការចិញ្ចឹមភរិយានិង កូន ។ មានគោលសំខាន់ៗពីរដែលដឹកនាំបទបញ្ញត្តិនិងសេចក្តីចង់បាន ដ៏វត្តិរបស់បុគ្គល ។

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارَّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ

ចូរពួកអ្នកឲ្យពួកនាង (បណ្តាស្រ្តីលែងលះ) ស្នាក់នៅនាលំនៅដ្ឋានពួកអ្នក តាមសមត្ថភាពពួកអ្នក ។ ចូរពួកអ្នកកុំព្យាបាទពួកនាងដោយធ្វើឲ្យពួក នាងចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ។ បើពួកនាងមានផ្ទៃពោះ ចូរពួកអ្នកផ្គត់ផ្គង់ពួក នាងលុះត្រាពួកនាងបានសម្រាលកូនរួច ។ បើពួកនាងបំបៅកូនពួកអ្នក ចូរពួកអ្នកប្រគល់ថ្លៃឈ្នួលឲ្យពួកនាង ហើយចូរពួកអ្នកពិភាក្សាគ្នាដោយ ស្របតាមគន្លងធម៌ (៦៥:៦) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ុ - ពាក់ព័ន្ធនឹងស្វាមី ដរាបណាសិទ្ធិលែងលះនៅក្នុង កណ្តាប់ដៃស្វាមី យោលតាមបច្ចេកទេសសម្រាប់អនុវត្ត ដរាបនោះស្វាមី នោះមិនចាំបាច់ធ្វើតាមបញ្ជីខលកូខណ្ឌ ឬត្រូវការជំនួយពីតុលាការដើម្បី លែងលះទេ មែនទេ ?

សែយីដូ - តាមបច្ចេកទេសសម្រាប់អនុវត្ត អ្នកណាក៏ដោយដែលមានសិទ្ធិ លែងលះ អ្នកនោះមិនចាំបាច់ធ្វើតាមបញ្ជីខលកូខណ្ឌទេ ពេលអ្នកនោះ អះអាងថាខ្លួនមានហេតុផលត្រឹមត្រូវសម្រាប់លែងលះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពេល ណាមានការសូមលែងលះ ពេលនោះត្រូវគោរពតាមវិធីការ មិនថាភាគី ណាមួយជាអ្នកមានអំណាចលែងលះក៏ដោយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ុ - បើភរិយាមានអំណាចលែងលះ តើភរិយានោះនឹង ត្រូវគេដាក់កម្រិតលក្ខខណ្ឌឬហេតុផលទេដើម្បីសូមលែងលះ ?

សែយីដូ - បើភរិយាមានអំណាចលែងលះ ហើយសន្មត់ថាអាពាហ៍ពិពាហ៍

ឧបសគ្គសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាមុនការកាត់ក្តីដាច់ស្រេច ។ រយៈពេលនេះ ជាឱកាសសម្រាប់គិតនិងសម្រាប់សម្រុះសម្រួលគ្នាវិញ ។ រយៈពេលនេះ អនុញ្ញាតឲ្យគូស្វាមីភរិយាពិចារណា ពិនិត្យពិច័យយ៉ាងហ្មត់ចត់អំពីការ សម្រេចចិត្តរៀងៗខ្លួន ។ រយៈពេលនេះធ្វើឲ្យអ្នកទាំងពីរនឹកគ្នានិងធ្វើឲ្យ អ្នកទាំងពីរដោះស្រាយទំនាស់ខ្លួន ។

រយៈពេលរងចាំរបស់ស្ត្រី នៅក្នុងការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាន នោះមានគោលបំណងទុកពេលវេលាឲ្យស្ត្រីបានធូរស្បើយចិត្ត មុននឹង សាងជីវិតថ្មី ។

អ៊ីស្លាមបារម្ភជាទីបំផុតអំពីការការពារសិទ្ធិជនគ្មានកំហុស ដូចជាកូនមិន ទាន់កើតជាដើម ។ អ៊ីស្លាមដាក់បង្គាប់ថាដរាបណាភរិយានៅក្នុងរយៈ ពេលរងចាំបីខែ ក្នុងការលែងលះដែលអាចដកវិញបាននោះ ដរាបនោះ ស្វាមីត្រូវឧបត្ថម្ភភរិយាដូចបាននិយាយរួចមកហើយ ។

បើភរិយាមានផ្ទៃពោះ ស្វាមីត្រូវបន្តការឧបត្ថម្ភភរិយានោះដូចមុនលុះត្រា បានសម្រាលកូន ។ ដូចគ្នាដែរ នៅក្នុងការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញ បាននោះ បើភរិយាដឹងថាមានផ្ទៃពោះ អតីតស្វាមីត្រូវបន្តការចិញ្ចឹមភរិយា នោះលុះបានសម្រាលកូន ។

ចុងក្រោយ បើគូស្វាមីភរិយាលែងលះគ្នាហើយមូលមតិគ្នាថាម្តាយនឹង បំបៅដោះកូន អតីតស្វាមីត្រូវតែបន្តការចាយវាយចិញ្ចឹមអតីតភរិយានិង កូនលុះកូនដាច់ដោះ ពោលគឺ បានបំបៅដោះកូនបានពីរឆ្នាំ ឬលុះដល់ អាយុដែលឪពុកម្តាយជាអ្នកសម្រេច ។

បុគ្គលណាដែលមានទ្រព្យធន ចូរចាយវាយតាមទំហំទ្រព្យធនរបស់ខ្លួន ។ រីឯបុគ្គលណាដែលមានទ្រព្យធនស្តួចស្តើង ចូរចាយវាយតាមដែល អស់ឡោះហ្ន៎បានប្រទានឲ្យអ្នកនោះចុះ (៦៥:៧) ។

នីហ្វីក្លែវត្ត ក្នុងភាសាអារ៉ាប់ ប្រែថា "ចំណាយលើជីវភាពរស់នៅ" ។ ជា ពាក្យទូលំទូលាយដែលរាប់បញ្ចូលមធ្យោបាយទ្រទ្រង់ជីវិតផ្សេងៗ ដូចជា សំលៀកបំពាក់ លំនៅ គ្រឿងសង្ហារឹម ប្រាក់ផ្ទាល់ខ្លួន ជាដើម ។ មាន ប្រជុំសៀវភៅយ៉ាងច្រើនដែលរាយការណ៍រឿងនេះ រៀបរាប់លំអិតគ្រឿង ទ្រទ្រង់ជីវិតចាំបាច់ដែលស្វាមីត្រូវផ្តល់ឲ្យគ្រួសារ ។

សៀវភៅខ្លះល្អិតល្អន់ណាស់ ដល់ថ្នាក់បញ្ជាក់អំពីអ្វីៗដែលត្រូវស្តុកទុក ក្នុងកន្លែងទុកស្បៀង ឧទាហរណ៍ ប្រេងឆា ស្ករ ម្សៅនិងអាហារសម្រាប់ បរិភោគក្នុងឱកាសបុណ្យមុស្លីម ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុ - តើការចាយវាយពាក់ព័ន្ធតែនឹងស្វាមីទេដែលជាអ្នក ផ្គត់ផ្គង់ភរិយានោះ ?

សែយីដូ - ស្ត្រីក្នុងអ៊ីស្លាម រៀបការហើយក្តី មិនទាន់រៀបការក្តី លែងលះ ស្វាមីក្តី មេម៉ាយក្តី មិនចាំបាច់ប្រកបការងារឡើយដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ។ បើ ស្ត្រីនោះនៅលីវឬលែងលះស្វាមី ឪពុកស្ត្រីទាំងនោះជាអ្នកឧបត្ថម្ភគ្រឿង ទ្រទ្រង់ជីវិតស្ត្រីនោះ ។ បើឪពុកស្លាប់ បងប្អូនប្រុសជាអ្នកផ្គត់ផ្គង់ គ្រឿងទ្រទ្រង់ជីវិតស្ត្រីនោះ ។ បើស្ត្រីនោះជាស្ត្រីមេម៉ាយ មរតករបស់ ស្វាមីឬកូនប្រុសរបស់ស្ត្រីនោះជាមធ្យោបាយទ្រទ្រង់ជីវិតស្ត្រីនោះ ។

បើមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ឪពុក បងប្អូនប្រុសឬឪពុកមាឪពុកធំខាងឪពុកស្ត្រី នោះជាអ្នកឧបត្ថម្ភស្ត្រីនោះ ។ នេះមិនមានន័យថាស្ត្រីមុស្លីមមិនអាចស្វែង

រកការងារបាននោះទេ ឬមិនត្រូវបន្តគោលបំណងប្រកបមុខរបរនោះទេ ។
នេះគឺជម្រើស សិទ្ធិពិសេសរបស់ស្ត្រីមុស្លីមគ្រប់រូប ។

បើស្ត្រីចង់ប្រើសិទ្ធិពឹងផ្អែកលើការជួយឧបត្ថម្ភជីវិតរស់នៅ តាមច្បាប់
អ៊ីស្លាម ស្ត្រីនោះមានសិទ្ធិពេញទីធ្វើដូច្នោះបាន ។ បើស្ត្រីមានការទទួល
ខុសត្រូវលើខ្លួនឯង មានបំណងផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង នេះក៏អាចទទួលយកបាន
ដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ហេតុអ្វីអ៊ីស្លាមបន្ធូរឲ្យស្ត្រីដល់ថ្នាក់នេះរឿងថវិកា ?

សែយីដូ - អ៊ីស្លាមចាត់ទុកស្ត្រីសក្តិសមជាបុគ្គលមានកិត្តិយសនិងសក្តិសម
ជាបុគ្គលគួរឲ្យគោរព ។ អ៊ីស្លាមការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រីដោយឲ្យស្ត្រី
រួចផុតពីកិច្ចការធ្ងន់ដែលធ្វើឲ្យលំបាកកាយឬចិត្តដើម្បីរស់ ។ ក៏ប៉ុន្តែ
គោលបំណងនិងចេតនាពិតរបស់អ៊ីស្លាមនោះ គឺជួយឲ្យស្ត្រីបន្តមុខការ
ដែលសំខាន់បំផុត ពោលគឺ ចិញ្ចឹមគ្រួសារទៀងត្រង់ គ្រួសារមានសីលធម៌
និងគ្រួសារគួរឲ្យគោរព ។

ជាទូទៅ ស្ត្រីនិងបុរសរង់ចាំថ្ងៃណាមួយនឹងបានរៀបការ មានគ្រួសារ
មួយ ។ ពេលស្ត្រីសម្រេចចិត្តរៀបការនិងក្លាយទៅជាមាតាមួយរូប ស្ត្រី
អាចរងការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងវិសាមញ្ញផ្នែកកាយនិងផ្នែកចិត្ត - នេះគឺអ្វីដែល
ស្ត្រីមិនអាចគ្រប់គ្រងបានទេ ។ អ៊ីស្លាមគិតគូរដល់កោសល្យរបស់ស្ត្រី
ហើយបានបន្ធូរឲ្យយ៉ាងសម្បើម មិនបន្ថែមបន្ទុកធ្ងន់លើស្ត្រីទេ ដោយផ្តល់
ឲ្យនិងធានាលទ្ធភាពទ្រទ្រង់ជីវិត ។

មិននិយាយបញ្ចៀងថាស្ត្រីមិនមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ផ្នែកចិត្ត ឬផ្នែក
កាយក្នុងការចិញ្ចឹមខ្លួនឯងនោះទេ ។ ស្ត្រីខ្លះបានបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថាអាច

លើសពីនោះ បុគ្គលទាំងគូមិនអាចរស់នៅជាមួយគ្នាបានទៀតទេ ហើយ
អតីតភរិយានោះត្រូវទទួរមុខនៅចំពោះមុខអតីតស្វាមី ។ ប្រសិនបើអ្នកទាំង
ពីរចង់ត្រឡប់មកជាគូស្វាមីភរិយាវិញ ត្រូវតែរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សាថ្មី ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - រឿងរយៈពេលរង់ចាំអ្វីដូច្នោះ ក្នុងករណីអាពាហ៍
ពិពាហ៍មិនបានរួមដំណេកទេនោះ ភរិយាមិនបាច់រង់ចាំទេ មែនទេ ?

សែយីដូ - អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្លះត្រូវរំលាយមុនរួមដំណេក ។ គួរអានឆ្លើយតប
សំណួរលោកស្រីរឿងរយៈពេលរង់ចាំអ្វីដូច្នោះ ។

إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا
កាលណាពួកអ្នកបានរៀបការជាមួយស្ត្រីមានសទ្ធា ហើយពួកអ្នកបាន
លែងលះពួកនាងមុនពួកអ្នកបានប៉ះពាល់ពួកនាង កាលនោះពួកអ្នកមិន
បាច់ឲ្យពួកនាងរង់ចាំសិនទេ ។ ចូរពួកអ្នកផ្គត់ផ្គង់ពួកនាង ហើយចូរឲ្យពួក
នាងមានសេរីភាពវិញដោយវិធីល្អប្រសើរ (៣៣:៥៩) ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ហេតុអ្វីគួរអានយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងអំពីរយៈពេល
បីខែស្ត្រីមានរដូវខែនោះដើម្បីនឹងឲ្យការលែងលះបានដាច់ស្រេច ?

សែយីដូ - មូលហេតុរឿងនេះមានពីរ ។ មូលហេតុទីមួយ ពាក្យស្លោកថា
"ពេលវេលាអាចព្យាបាលចិត្តបាន" នោះឆ្លើយបញ្ជាក់រឿងនេះបានយ៉ាង
ល្អ ។ មូលហេតុទីពីរ រយៈពេលរង់ចាំធានាសុខមាលភាពនិងកំណើតកូន
ដែលមិនទាន់កើត ។

រយៈពេលរង់ចាំបីខែ (សម្រាប់ការលែងលះដែលអាចដកវិញបាន) ជា

លំនៅដ្ឋានតែមួយ ហើយមិនចាំបាច់បិទបាំងមុខដោយសំពត់ឃ្នុំមុខនៅ
ចំពោះមុខស្វាមីក្នុងផ្ទះនោះទេ ។ ស្វាមីមិនមានសិទ្ធិដេញភរិយានោះ
ចេញពីផ្ទះទេ ។

لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

ចូរពួកអ្នកកុំបណ្តេញពួកនាងចេញពីលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកនាង និងកុំឲ្យ
ពួកនាងចេញពីលំនៅដ្ឋាន (៦៥:១) ។

ពេលភរិយារង់ចាំអស់រយៈពេលបីរដូវខែពេញហើយ ឬបីខែបានកន្លងផុត
ហើយ ភរិយានោះបានលែងលះជាស្រេច ។ បើភរិយានោះមានផ្ទៃពោះ
ត្រូវចិញ្ចឹមបន្តលុះត្រាតែភរិយានោះសម្រាលកូនរួច ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាននោះត្រូវ
អនុវត្តដូចម្តេច ?

សែយីដូ - គួយដឹងការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាននោះគឺ ឃ្មុលអ៊ី
(الخلع), មូបារ៉ោះត្តី (المباراة), អាស់-ហ្វាត្កាម៉ា អាស់-ស្វារអ៊ី (الاحكام
القانونية) ។⁵

ការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាននោះ រំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ភ្លាម
ចាប់ពីពេលហាមាត់ថាភ្លាម វាជាការសម្រេចផ្តាច់ព្រ័ត្រ ឥតបកក្រោយ
បាន ។ ក៏ប៉ុន្តែភរិយានៅតែត្រូវរង់ចាំមួយរយៈពេល តែស្វាមីមិនចាំបាច់
ចិញ្ចឹមភរិយានោះទេក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំអ្វីដូច្នោះនោះ ។

⁵ សូមមើលសៀវភៅច្បាប់អ៊ីស្លាម វគ្គស្តីអំពីការលែងលះដាច់ ។

ពុះពារលើការលំបាកបានដូចបុរសខ្លះដែរ ហើយលើសពីនោះ ស្ត្រីបាន
សម្តែងឲ្យឃើញថាមានលក្ខណៈជាមេដឹកនាំ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឯកលក្ខណៈនៃកោសល្យរបស់ស្ត្រីដាក់ស្ត្រីនៅ
លើឋានៈពិសេសមួយ ។ នៅក្នុងករណីច្រើន ស្ត្រីជាប់ចំណងទម្រង់រាង
កាយ ដែលមិនត្រឹមតែវិតត្បិតផ្នែកកាយទេ ថែមទាំងប៉ះពាល់ដល់
អារម្មណ៍ទៀតផង ។

ស្ត្រី ជាទូទៅ មានគុណសម្បត្តិពីរដែលអស់ឡោះហ្ន៎ធ្វើឲ្យប្លែកពីបុរស ។
មួយគឺ ស្ត្រីមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការបង្កើតនិងសាយពូជមនុស្ស ។
ពីរគឺ ស្ត្រីមានរាងកាយមិនមាំមួនតែក៏មិនខ្សោយទេ ហើយមានការដឹង
មុត ។ លក្ខណៈឆ្លើមនេះលើកតម្កល់ស្ត្រីលើឋានៈគ្មានពីរដែលទាមទារ
គោលការណ៍ដឹកនាំពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតស្ត្រីនោះ ។

ធម្មតា អ៊ីស្លាមមិនតម្រូវតាមបុគ្គលទេ ។ ច្បាប់ឬបទបញ្ញត្តិស្ថិតនៅលើ
សុខុមាលភាពនៃសហគមន៍ ។ អ៊ីស្លាមចែងគាំទ្រថាបុរសសក្តិសមនឹងកិច្ច
ការក្រៅផ្ទះ ចំណែកឯស្ត្រីសក្តិសមនឹងមើលថែទាំគ្រួសារ ។

អ៊ីស្លាមមិនបង្គាប់ ឬបង្ខំអ្នកណាមួយឲ្យគោរពតាមគោលការណ៍ទាំង
ស្រុងទេ មានជម្រើសសម្រាប់រឿងនីមួយៗ ។ បើគួរស្វាមីភរិយាមូលមតិគ្នា
អំពីការរស់នៅ អ្នកទាំងពីរមានសិទ្ធិសាងជីវិតរស់នៅតាមចិត្តចង់
ដរាបណាមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិអ៊ីស្លាមទេនោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - សែយីដូបានលើកឡើងនូវចំណុចមួយគួរចាប់
អារម្មណ៍ទាក់ទងនឹងជម្រើសគោលការណ៍ណែនាំ ។ ត្រូវបំភ្លឺរឿងនេះនៅ
ពេលក្រោយ ។ សូមបែរមកចាប់អារម្មណ៍រឿងសិទ្ធិភរិយាលើស្វាមីវិញ ជា

ញឹកញយណាស់ គេប្រាប់ស្រ្តីមុស្លីមអំពីការកិច្ចរបស់ភរិយាចំពោះស្វាមី ។
តើសែយីដូអាចអធិប្បាយបានទេ អំពីការស្និទ្ធស្នាលផ្លូវភេទបែបណាខ្លះ
ដែលភរិយាអាចចង់បានពីស្វាមីនោះ ?

សែយីដូ - អ៊ីស្លាមមានពាក្យស្លោកល្បីមួយថា៖ "មិនមានការខ្មាស់អៀន
ទេពេលមានសំណួររឿងជំនឿ ។" មានន័យថាដាក់ឲ្យពិភាក្សាគ្រប់រឿង ។
មិនមានរឿងណាមួយត្រូវទាត់ចេញពីការពិភាក្សាទេ ទោះជាសាច់រឿង
នោះមានលក្ខណៈអាថ៌កំបាំង មានគោលដៅពិតឬចម្លែងចម្រាសប៉ុណ្ណា
ណាក៏ដោយ ។

អ៊ីស្លាមឆាប់ចាប់អារម្មណ៍និងឆាប់អើពើអំពីសេចក្តីត្រូវការផ្លូវកាយ និងផ្លូវ
ចិត្តរបស់ស្រ្តីណាស់ ។ សិទ្ធិធំមួយដែលស្រ្តីមានលើស្វាមីហៅជាភាសា
អាវ៉ាប់ថា ហ្វាត្វា អាល-អៀរ វ៉ាល់-ហ្វិនស៊ី (حق العیر والجنس) ពោលគឺ បំពេញ
កិច្ចផ្លូវកាយនិងការប្រលែងលេងមុននិងរួមភេទ ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញផ្នែង
លំអិតអំពីការស្និទ្ធស្នាលផ្លូវភេទនិងអំពីបែបបទរបស់ហ្វាត្វា អាល-អៀរ
វ៉ាល់-ហ្វិនស៊ី ។ ខ្ញុំបាទនឹងរៀបរាប់ជូននូវហ្វាត្វាស្រ្តីរបស់ព្រះសាស្តា ^ﷺ ។

ដូចភរិយាត្រូវត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ស្វាមីដែរ ស្វាមីក៏ត្រូវត្រៀមខ្លួនសម្រាប់
ភរិយាដែរ ។ ច្បាប់ហាមស្វាមីចោលខ្លួនភរិយាលើសពីបួនខែ ។²⁶

ទោះបីស្វាមីកំពុងធ្វើដំណើរក៏ដោយ ក៏ត្រូវផ្អាកដំណើរ ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ
លើកលែងតែត្រូវអាក់ខានមកបានដោយខ្លួនប្រាណតែម្តង ឧទាហរណ៍
ត្រូវជាប់ពន្ធនាគារ ។ បើភរិយាត្រូវការការស្និទ្ធស្នាលផ្លូវភេទខ្លាំង តែស្វាមី
បានបោះបង់ចោលករណីយកិច្ចខ្លួន ស្វាមីនោះប្រព្រឹត្តិល្មើសច្បាប់ ។

²⁶ សូមមើលសៀវភៅ អាល-តាស្តូស៊ីប (التهدیب) ជុំទី ៧ ។

លះដែលមិនអាចដកវិញបាននោះមានវិធីការប្លែកគ្នាទេ ?

សែយីដូ - ពិតជាប្លែកគ្នា ។ ការលែងលះដែលអាចដកវិញបានភាគច្រើន
មានវិធីការដូចតទៅ គឺ៖ ភរិយាត្រូវបាត់ធ្លាក់ឈាមក្រោយពីសម្រាលកូន
រួចសិន ឬត្រូវជ្រះស្អាតពីរដូវខែ ឬត្រូវចាំឲ្យផុតពីរដូវខែសិនបើបានរួម
ភេទ ។ នេះមានន័យថា បើភរិយាកំពុងតែមានរដូវខែ ឬធ្លាក់ឈាមក្រោយ
ពីសម្រាលកូនរួច គូស្វាមីភរិយាត្រូវរង់ចាំឲ្យខូចរបស់ភរិយាកន្លងផុតសិន
មុននឹងចាប់សម្រេចការលែងលះ ។ ឬ បើគូស្វាមីភរិយាបានរួមភេទ គូ
ស្វាមីភរិយាត្រូវតែរង់ចាំឲ្យរដូវខែ ដែលភរិយានឹងមានពេលខាងមុខនោះ
ឲ្យចប់សិន មុននឹងចាប់អនុវត្តវិធីការលែងលះគ្នា ។

១) ត្រូវតែប្រកាសបំណងចង់លែងលះ ឬត្រូវចាត់បញ្ជូនអ្នកតំណាង (أحد)
បុគ្គលដែលចង់លែងលះ ។

២) ឲ្យមានសាក្សីត្រឹមត្រូវពីរនាក់ (أحد) ជាអ្នកពិនិត្យមើលនៅក្នុងការ
លែងលះនោះ ឬស្តាប់ការណ៍នៅក្នុងអង្គប្រជុំនោះ ។

ពុំមានឃ្លាជាក់លាក់សម្រាប់ថាក្នុងវិធីការលែងលះទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែគប្បីស្វាមី
ឬភរិយាប្រកាសជាភាសាអាវ៉ាប់ ។ បើមិនអាចធ្វើបានទេ ប្រើភាសាផ្សេង
បាន ។ ស្វាមីឬភរិយានោះអាចថា៖ "ខ្ញុំលែងលះអ្នក" នៅចំពោះមុខ
សាក្សី ឬអ្នកតំណាងអាចធ្វើការលែងលះជំនួសស្វាមីឬភរិយានោះបាន ។
បន្ទាប់ពីនោះត្រូវគោរពរយៈពេលរង់ចាំ (អ៊ីដូដាស្ត) គឺឲ្យមានរដូវខែបីដង
ឬបីខែ (បើរដូវខែរបស់ភរិយានោះមិនធម្មតា) ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំ (អ៊ីដូដាស្ត) ក្នុងការលែងលះដែលដកវិញបាន
នោះ ស្វាមីត្រូវចាយវាយដើម្បីចិញ្ចឹមភរិយា ។ ស្វាមីនោះមិនត្រូវធ្វើទុក្ខ
ភរិយាឬរឹតត្បិតគ្រឿងទ្រទ្រង់ភរិយាទេ ។ ភរិយាត្រូវនៅជាមួយស្វាមីក្នុង

បណ្តាស្ត្រីដែលត្រូវលែងលះមានសិទ្ធិបាននូវគ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ជីវិតយ៉ាងសមរម្យ [ដែលខាងប្តីប្រគល់ឲ្យ] (២:២៤១) ។

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ

បណ្តាស្ត្រីដែលត្រូវលែងលះគ្នា (ពីប្តី) នឹងរង់ចាំអស់រយៈពេលបីរដូវខែ (គឺមានប្រចាំខែបីដង) ។ មិនអនុញ្ញាតឲ្យពួកនាងបិទបាំងនូវអ្វីដែលអស់ឡោះប្តីបានបង្កើតក្នុងផ្ទៃពួកនាងទេ (២:២២៨)

មិនថាឡើយភាគីណាមួយមានអំណាចលែងលះក៏ដោយ ពេលចាប់ផ្តើមអនុវត្តការលែងលះ ភាគីទាំងពីរត្រូវគោរពវិធីការដើម្បីនឹងឲ្យការលែងលះសមស្របតាមសាសនា ។

ការលែងលះមានពីរប្រភេទ ការលែងលះដែលដកវិញបាន (الطلاق الرجعي) ការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបាន (الطلاق البائن) ។ ការលែងលះដែលដកវិញបានប្រៀបបាននឹងរយៈពេលឲ្យយោបល់ (អ៊ីដូដូស្ត) បីខែ ។ នៅក្នុងអំឡុងពេលនេះ គូស្វាមីភរិយាអាចជាគ្នាវិញបានដោយមិនបាច់ធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍សាធិ្មីទេ (ពោលគឺ មិនបាច់រៀបការសាធិ្មីទេ ។

មួយទៀត ការលែងលះដែលមិនអាចដកវិញបានរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ភ្លាមៗ ។ តែនៅតែមានរយៈពេលត្រឡប់វិញបាន (អ៊ីដូដូស្ត) បីខែសម្រាប់ភរិយា ។ បើគូស្វាមីភរិយាសម្រេចចិត្តជាគ្នាវិញ ត្រូវតែធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍សាធិ្មី (ពោលគឺ ត្រូវតែរៀបការសាធិ្មី) ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើការលែងលះដែលអាចដកវិញបាននិងការលែង

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - សូមសែយីដូកែតម្រង់នាងខ្ញុំបើអ្វីដែលនាងខ្ញុំបានអាននោះខុស គឺ៖ "បើភរិយាមិនព្រមរួមភេទជាមួយស្វាមីទេព្រោះតែឈឺក្បាល ឬអស់កម្លាំង ឬមានអារម្មណ៍មិនល្អ ទេវតានឹងដាក់បណ្តាសាភរិយានោះ ។"

សែយីដូ - ទោះជាភរិយាឈឺក្បាល ឈឺខ្នង ឬឈឺកន្លែងណាមួយក្នុងខ្លួនក៏ដោយ ខ្ញុំសូមបបួលប្រកួតអ្នកណាមួយឲ្យលើកឡើងនូវហ្វាត្វាម៉ាស៊ូមួយដែលអាចទុកចិត្តបាន ដែលថាបើភរិយាមិនស្រួលខ្លួននោះមិនព្រមរួមភេទជាមួយស្វាមីទេ ទេវតានឹងដាក់បណ្តាសាភរិយានោះ ។ បើភរិយាមិនស្រួលខ្លួនមែន មិនធ្វើពុតទេ ចូលទៅជិតខ្លួនភរិយានោះជាអំពើដែលគ្មានការពិចារណាពីសំណាក់ស្វាមី ។

សិទ្ធិស្វាមីភរិយាជាតម្រូវការ និងជាកាតព្វកិច្ចលើគូស្វាមីភរិយាទាំងពីរ ។ បើភរិយាបដិសេធស្វាមីព្រោះតែខ្ជិលតែម្តង ឬព្រោះតែមិនមានអារម្មណ៍ទេនោះ ភរិយានោះមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ខ្លួនទេ ។ ដូចគ្នាដែរ បើស្វាមីមិនព្រមរួមភេទជាមួយភរិយាទេ ស្វាមីនោះមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចខ្លួនទេដែរ ។

យើងបែរមកកាន់សាច់រឿងដើមវិញ ពាក្យអាវាប័មួយថា មូដ្វាអុបាស៊ូ (مُدَاعَبَةٌ) ។ ពាក្យនេះរៀបរាប់អំពីរបៀបម្តាយលេងជាមួយកូន ពោលគឺដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដោយប្រលែងលេង ដោយអាណិតស្រឡាញ់ ។ គេប្រើពាក្យនេះដែរសម្រាប់និយាយអំពីទំនាក់ទំនងរវាងស្វាមី និងភរិយា ។ គេបានអនុសាសន៍ជាទម្ងន់ថាឲ្យស្វាមីសម្តែងនូវមនោសញ្ចេតនាចំពោះភរិយា ដោយអាកប្បកិរិយាប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

មានហ្វាតិហ្វាម៉ាស្ត្រីខ្លីៗ صلوات الله عليه والسلام មួយដែលមានសារៈសំខាន់ គឺ៖ "អ្នកណា មួយ ក្នុងចំណោមអស់លោក ដែលទៅរកភរិយា បានស្រេចជាមួយភរិយា តែភរិយាមិនស្តាប់ចិត្តទេ ។ ភរិយានោះដកខ្លួនចេញពីក្រោមអ្នកនោះ បើ ភរិយារកបានទាសៈម្នាក់ ភរិយានោះយកទាសៈនោះ ។"²⁷ ន័យរបស់ ហ្វាតិហ្វាម៉ាស្ត្រីនេះ គឺចង់បំភ្លឺស្វាមីអំពីសារៈសំខាន់នៃការបំពេញសេចក្តីត្រូវការ របស់ភរិយាមុនដកខ្លួនចេញពីភរិយានោះ ។

លោកស្រី ហ្វាតិហ្វាម៉ាស្ត្រី - ហេតុអ្វីយកទាសៈជាសំអាង ។

សែយីដូ - ទាសៈភាពតែងតែមានមុនសម័យព្រះសាស្តា صلی الله علیه و آله ក្នុងសម័យ ព្រះសាស្តា صلی الله علیه و آله និងក្រោយសម័យព្រះសាស្តា صلی الله علیه و آله ។ ទោះជាទាសៈភាព កំពុងតែត្រូវលុបបំបាត់ដោយអ៊ីស្លាមក្តី វានៅតែមានអស់មួយរយៈពេល តូចក្រោយសម័យព្រះសាស្តា صلی الله علیه و آله ។ ទាសៈមិនមានសិទ្ធិឬយសស័ក្តិដូច មនុស្សមានសេរីភាពទេ ។ អាស្រ័យហេតុនេះឯងបានជាគេមើលមក ទាសៈជាពលរដ្ឋថ្នាក់លេខពីរ (គឺថ្នាក់អន់) ។

លើកទាសៈជាសំអាងដើម្បីបញ្ជាក់ថា ពេលគូស្វាមីភរិយារួមភេទ ស្វាមី បានស្តាប់ស្តាប់ចិត្ត ទុកចោលភរិយាដែលមិនស្តាប់ចិត្តទេ ដូច្នោះ សំខាន់គឺ ស្វាមីនោះបានចោលភរិយាក្នុងសភាពទន់ខ្សោយ ហើយនៅក្នុងសភាព ទន់ខ្សោយនេះ ភរិយានោះខំប្រឹងធ្វើឲ្យខ្លួនឯងអាចស្តាប់ស្តាប់បានជាមួយ បុរសដទៃ ទោះជាបុរសថ្នាក់អន់ក៏ដោយ ដូចតួយ៉ាងទាសៈនៅក្នុង ហ្វាតិហ្វាម៉ាស្ត្រីដែរ ។

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ
ពេលពួកអ្នកលែងលះស្រ្តី (ជាភរិយា) ហើយពួកនាងបានរង់ចាំដល់ពេល កំណត់ហើយ (គឺគ្រប់អ៊ីដូដាស្ត) បន្ទាប់ពីនោះពួកអ្នកនឹងយកនាងវិញ បាន [ដោយរៀបការជាមួយនាងជាថ្មី] ដោយគុណធម៌ ឬពួកអ្នកឲ្យនាង មានសេរីភាពដោយគុណធម៌ ។ តែពួកអ្នកកុំឃាត់ខ្លួននាងទុកក្នុងបំណង ធ្វើអាក្រក់លើពួកនាងឡើយ ព្រោះពួកអ្នកនឹងប្រព្រឹត្តល្មើស[ច្បាប់] ។ អ្នក ណាមួយធ្វើបែបនេះ អ្នកនោះធ្វើកំហុសចំពោះខ្លួនឯងផ្ទាល់ (២:២៣១) ។

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ពេលពួកអ្នកលែងលះស្រ្តី ហើយពួកនាងបានរង់ចាំដល់ពេលកំណត់ ហើយ (គឺគ្រប់អ៊ីដូដាស្ត) ចូរពួកអ្នកកុំឃាត់ឃាំងពួកនាងមិនឲ្យពួកនាង ទៅរៀបការជាមួយស្វាមីពួកនាងឡើយ (គឺស្វាមីមុន) បើពួកគេបានយល់ ព្រមមូលមតិគ្នាដោយគុណធម៌ (២:២៣២) ។

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ
ពុំមានទោសលើពួកអ្នកទេ បើពួកអ្នកលែងលះភរិយាក្នុងករណីដែលពួក អ្នកពុំទាន់បានប៉ះពាល់ពួកនាង (គឺរួមដំណេក) ឬពួកអ្នកពុំទាន់បាន កំណត់តម្លៃប្រាក់ខាន់ស្លាឲ្យពួកនាងនៅឡើយទេនោះ ។ ពួកអ្នកចូរឲ្យទៅ ពួកនាងនូវអំណោយនីមួយៗដែលប្រកបដោយគុណធម៌ (២:២៣៦) ។

²⁷ សូមមើលសៀវភៅ لَا يَخْضَرُهُ الْفَقِيه ជុំទី ៣ ទំព័រ ៣៦៤ ។

លោកអ្នកប្រាជ្ញដទៃទៀតថា បើស្វាមីមានសមត្ថភាពរួមភេទជាមួយភរិយា មួយដង ហើយក្រោយមកទៅជាអសមត្ថភាពផ្លូវភេទ នេះមិនមែនជា ហេតុផលតែមួយគត់សម្រាប់លែងលះទេ ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញទាំងនេះសូម ណែនាំឲ្យគូស្វាមីភរិយាស្វែងរកជំនួយវិជ្ជាពេទ្យឬចិត្តសាស្ត្រ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះជាជាងលែងលះគ្នា ។ តែបើភរិយាមិនអាចស្វ័យ្យទ្រាំបានទេ លោកអ្នកប្រាជ្ញនឹងឲ្យលែងលះគ្នា ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើវិធីការលែងលះនោះយ៉ាងម៉េច ?

សែយីដូ - គួរអានចែងប្រាប់របៀបលែងលះគ្នាដែលត្រឹមត្រូវគឺ៖

فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

ចូរពួកអ្នកយាត់ឲ្យពួកនាងនៅដោយយុត្តិធម៌ ឬពួកអ្នកបែកពីពួកនាង ដោយយុត្តិធម៌ (៦៥:២) ។

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا

បើពួកអ្នកក្រែងអ្នកទាំងពីរបែកបាក់គ្នា (គឺស្វាមីភរិយា) ចូរពួកអ្នកតែង តាំងអាជ្ញាកណ្តាលម្នាក់ ក្នុងគ្រួសាររបស់បុរស (គឺស្វាមី) និងអាជ្ញា កណ្តាលម្នាក់ទៀតក្នុងគ្រួសាររបស់នាង (គឺភរិយា) ។ បើអ្នកទាំងពីរ ប្រាថ្នាជានឹងគ្នាវិញ អស់ឡោះហ្ន៎នឹងឲ្យមានការស្រុះស្រួលគ្នាវិញបាន រវាងអ្នកទាំងពីរ (៤:៣៥) ។

ការលែងលះទាំងអស់សុទ្ធតែមានលក្ខខណ្ឌ និងអាស្រ័យលើស្ថានភាព ។ គួរអានរៀបរាប់អំពីវិធីការសម្រាប់ការលែងលះសាមញ្ញ ថា៖

អ៊ីម៉ាស្ត្រីឌីក្សិ صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "ពេលស្វាមីរួមភេទជាមួយភរិយា ចូរស្វាមី នោះកុំទៅរកភរិយាដូចសត្វស្លាប ពោលគឺ វាយហើយរត់គេចបាត់ ។ ស្វាមីត្រូវបន្លាយទាល់តែភរិយាបានសម្រេចសេចក្តីត្រូវការ ។"²⁸

ថ្ងៃមួយព្រះសាស្ត្រា صلوات الله عليه وآله មានព្រះវចនៈថា៖ "ពេលបុរសទៅរកភរិយា បុរស នោះមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ទេ លុះត្រាតែភរិយាស្តប់ស្តល់សិនព្រោះ ត្រូវមានសេចក្តីត្រូវការ ។"²⁹

ព្រះសាស្ត្រា صلوات الله عليه وآله មានព្រះវចនៈថា៖ "បើបុរសមានភរិយាច្រើន មិនបានប៉ះ ពាល់ខ្លួនភរិយានោះទេ ហើយភរិយានោះប្រព្រឹត្តិអំពើផិតក្បត់ បាប[ធំ] និងធ្លាក់លើបុរសព្រោះបុរសនោះមិនបានបំពេញករណីយកិច្ចខ្លួនទេ ។"³⁰

សិទ្ធិលើស្វាមីមួយទៀតដែលភរិយាចង់បាននោះគឺ ស្វាមីត្រូវស្អាតខ្លួន ។ បានសេចក្តីថាខ្លួនស្វាមីនោះត្រូវស្អាត រោមមុខត្រូវកាត់ឲ្យសមរម្យ មាន ក្លិនល្អ មានសំលៀកបំពាក់ស្អាតបាត ។ល។ អ៊ីម៉ាស្ត្រី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈត មកពីព្រះសាស្ត្រា صلوات الله عليه وآله ថា៖ "ស្រ្តី បាន អ៊ីសរអ៊ីល បានលំអៀងចេញពីមាតិ ព្រហ្មចរិយភាពព្រោះស្វាមីខ្លួនមិនបានម្តុំអំពីការសម្អាតខ្លួន និងអំពីអាការ ក្រៅខ្លួនឲ្យល្អប្រពៃទេ ។ អ្វីដែលអស់លោកចង់បានពីភរិយា ភរិយាក៏ចង់ បានអ្វីនោះពីអស់លោកដែរ ។"³²

²⁸ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ។

²⁹ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ។

³⁰ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ។

³¹ អ្នាលី អាល់-រីដ្ឋី ជាអ៊ីម៉ាទី ៨ ក្នុងចំណោមសន្តតិវង្សអាស្តូលុល-បៃត៍ទាំង ១២ អង្គ عليه السلام ។

³² សូមមើលសៀវភៅ ប៊ីហ្គារ អាល់-អាន់រ៉ារ (بخار الأثوار) ជុំទី ៧៦ ទំព័រ ១០២ ។

ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه وآله មានព្រះវចនៈថា៖ "អស់លោក ដែលជាបុរស ត្រូវតែរៀបចំ ខ្លួនឲ្យមានរបៀបនិងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ភរិយាអស់លោក ឲ្យដូចអស់ លោកចង់ឲ្យភរិយាអស់លោកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់អស់លោកនោះដែរ ។"³³

ថ្ងៃមួយបុរសម្នាក់បាននិយាយប្រាប់បុរសម្នាក់ទៀត នូវព្រឹត្តិការណ៍មួយ ដែលបានកើតឡើងរវាងគាត់និងអ៊ីម៉ាអុលី صلوات الله عليه والسلام ថា៖ "ខ្ញុំបានឃើញអ៊ីម៉ា អុលី صلوات الله عليه والسلام លាបសក់ ។ ខ្ញុំបានសួរព្រះអង្គ صلوات الله عليه والسلام ថាព្រះអង្គ صلوات الله عليه والسلام បានលាប ពិតមែនឬទេ ។ អ៊ីម៉ាអុលី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "មែន ។ បុរសដែលសំអិត សំអាងខ្លួន ដើម្បីភរិយាខ្លួននោះជួយឲ្យភរិយានោះរក្សាព្រហ្មចរិយភាព ។ ស្រ្តីដែលលំអៀងចេញពីមាតាព្រហ្មចរិយភាពនោះ បានប្រព្រឹត្តិខ្លួនដូច្នោះ ដោយសារការមិនអើពើនិងកំហុសរបស់ស្វាមី ។ តើលោកចង់ឃើញ ភរិយាលោកមិនស្អាតបាតទេ?" បុរសនោះបានតបថា៖ "ទេ ។" អ៊ីម៉ា អុលី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថែមថា៖ "ភរិយាគិតដូចលោកដែរ ។"³⁴

សិទ្ធិទីបីដែលភរិយាចង់បានពីស្វាមីនោះគឺ មូស្សាយ៉ាអុស្កុ ភាពជាគូកន និងការសេពគប់ជិតស្និទ្ធមួយប្រភេទ ។ បានសេចក្តីថាស្វាមីចំណាយ ពេលយប់នៅជាមួយភរិយា មិនចាំបាច់រួមភេទជាមួយភរិយាទេ តែនៅ ជាមួយគ្នាក្នុងគ្រែតែមួយ ។

ក្រោយបង្អស់ ដូចគ្នាអានចែងយ៉ាងពីរោះថា៖

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

ចូរពួកអ្នករស់នៅជាមួយពួកនាងដោយវិធីល្អប្រពៃនិងសមធម៌ (៤:១៩) ។

³³ សូមមើលសៀវភៅ *مُسْتَدْرَكُ الْوَسَائِلِ* ជំទំ ២ ទំព័រ ៥៥៩ ។

³⁴ សូមមើលសៀវភៅ *وسائل الشيعة* ជំទំ ១៤ ទំព័រ ១៨៣ ។

៣) អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈ - ប្រសិនបើស្វាមីលាក់មិនឲ្យដឹងថាខ្លួនជា មនុស្សកម្រៀវ ។

៤) អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈ - ប្រសិនបើស្វាមីបោះបង់សាសនា ។ ចាប់ ពីពេលស្វាមីបោះបង់សាសនាភ្លាម អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈភ្លាមមួយ រំពេច ។

៥) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីចាប់ផ្តើមមានរោគរិកល ចរិតក្នុងពេលរៀបការ ។

៦) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីធ្វើបាបដល់រាងកាយ ភរិយា ឬហិង្សាទៅលើភរិយា ។

៧) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីលែងចិញ្ចឹមភរិយា ។

៨) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីចោលភរិយាព្រោះតែត្រូវ ជាប់ពន្ធនាគារយ៉ាងយូរ ព្រោះតែបាត់ខ្លួន ឬព្រោះតែបោះបង់ចោល ភរិយា ។

៩) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីកើតរោគឆ្លង ។

១០) វិធីការលែងលះត្រូវអនុវត្តិ - ប្រសិនបើស្វាមីទៅជាមនុស្សកម្រៀវក្នុង ពេលរៀបការ ហើយភរិយាមិនអាចអត់ទ្រាំរឿងនេះបាន ។

មានករណីមួយដែលលោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះខ្វែងមតិគ្នា គឺអសមត្ថភាពផ្លូវភេទ (គឺងាប់លិង្គ) ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះថាបើស្វាមីដឹងថាខ្លួនអសមត្ថភាពផ្លូវ ភេទមុនរៀបការ ហើយបិទរឿងនេះមិនឲ្យខាងស្រីដឹងទេដោយចេតនា នេះជាហេតុផលឲ្យលែងលះឬឲ្យមោឃៈអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើភរិយាបិទរឿងនេះ ច្រើនឆ្នាំក្រោយមកប្តឹងហើយលើកហេតុផល អសមត្ថភាពផ្លូវភេទនេះក្នុងការសូមលែងលះគ្នា ស្វាមីនោះត្រូវលែងលះ ភរិយានោះ ។

គ្នាត្រង់ថ្លៃដែលត្រូវបង់នោះមិនត្រូវលើសតម្លៃខាន់ស្លាទេ ព្រោះវាជាការស្អប់គ្នាទៅវិញទៅមក ។

អាល់-ហ្វាតីម អាល់-ស្វាអ៊ី ជាការលែងលះគ្នាដោយមានចៅក្រមអ៊ីស្លាម ឬអ៊ីម៉ាអធិបតីដោយមានឬដោយពុំមានការយល់ព្រមពីស្វាមី ។ ការលែងលះពិសេសនេះត្រូវប្រព្រឹត្តិឡើងក្នុងករណីដែលភរិយា ដែលពុំមានអំណាចលែងលះនោះ សូមលែងលះដោយសមហេតុសមផលតែស្វាមីមិនព្រមឲ្យលែងលះទេ ។

ពេលស្វាមីមិនព្រមឲ្យលែងលះទេ ហើយការទាមទារសូមលែងលះរបស់ភរិយានោះសមហេតុសមផលមែន តុលាការអ៊ីស្លាមឬអ៊ីម៉ាអាចធ្វើអន្តរាគមន៍បាន ។ តុលាការអ៊ីស្លាមឬអ៊ីម៉ាអាចព្រមានស្វាមី ដាក់ឲ្យបញ្ជាឲ្យស្វាមីនោះលែងលះភរិយា ឬបញ្ចប់ការលែងលះដោយមានការយល់ព្រមឬដោយមិនមានការយល់ព្រមពីស្វាមី ។ ការលែងលះប្រភេទនេះហៅថា អាល់-ហ្វាតីម អាល់-ស្វាអ៊ី ។

បើភរិយាមិនមានអំណាចលែងលះទេ ភរិយានោះចង់បែកផ្លូវគ្នា ត្រូវតែធានាការទាមទាររបស់ភរិយានោះ (ពោលគឺ ត្រូវឲ្យភរិយានោះលែងលះ) ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញបានបញ្ជាក់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ករណីបែបនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងករណីខ្លះអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈជាស្វ័យប្រវត្តិដោយគ្មានការថ្លែងប្រកាសឬគ្មានវិធីការតាមច្បាប់ ។ ករណីទាំងនោះគឺ៖

- ១) អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈ - ប្រសិនបើស្វាមីលាក់រោគវិកលចរិតមុនធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។
- ២) អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវមោឃៈ - ប្រសិនបើស្វាមីលាក់រោគចម្លងឬរោគធ្ងន់មុនធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

អាយ៉ាស្តុនេះអធិប្បាយបំភ្លឺដោយខ្លួនឯង និងចែងយ៉ាងមាំមួនដល់ការប្រព្រឹត្តិរាល់លក្ខណៈចំពោះស្ត្រី ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស្តុ - តាំគីន ឬ ហ្វាត្វា អ៊ីសទីមតាក្តុ (حق استمتاع) គឺភរិយាត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ស្វាមី ។ ទាំងនេះគឺសិទ្ធិដែលស្វាមីអាចស្នើឲ្យភរិយាគោរព ។ តើស៊ែយីដូអាចអធិប្បាយបំភ្លឺលក្ខណៈរបស់សិទ្ធិទាំងនេះបានទេ ?

ស៊ែយីដូ - ការប្រតិបត្តិសំខាន់បំផុតមួយរបស់ភរិយាក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺ តាំគីន ឬ ហ្វាត្វា អ៊ីសទីមតាក្តុ (حق استمتاع) ។ នេះគឺពេលភរិយាត្រៀមខ្លួនរៀបចំខ្លួនស្អាតបាតនិងគូរឲ្យស្រឡាញ់សម្រាប់ស្វាមី ។

តែមានករណីលើកលែងក្នុងច្បាប់នេះ ដូចជាពេលភរិយាមានរដូវខែក្រោយពីសម្រាលកូនរួច ពេលឈឺ ពេលបំពេញពិធីហ្វាត្វា ពេលកាន់សីលត្រណមនិងពេលស្ម័គ្រឡាតូហ្វារខ្លះ ជាដើម ។ ពុំនោះទេ (គឺក្រៅពីករណីនេះ) ភរិយាត្រូវត្រៀមខ្លួននិងចិត្តសម្រាប់ស្វាមី ។

ថ្ងៃមួយ ស្ត្រីម្នាក់បានមកជួបព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ដើម្បីប្តឹងអំពីស្វាមីគាត់ ។ បន្ទាប់ពីបានស្តាប់ពាក្យបណ្តឹងស្ត្រីនោះ ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានសម្រេចថាស្ត្រីនោះមានកំហុសមួយប៉ែក ។ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានវចនៈថា៖ "ប្រហែលជាលោកស្រីជាអ្នកបន្លាយ ។" ស្ត្រីបានសួរថា៖ "អ្នកបន្លាយគឺអ្នកណា ?" ព្រះសាស្ត្រា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានតបថា៖ "អ្នកបន្លាយគឺភរិយាដែលស្វាមីស្នើសូមឲ្យនៅជាមួយខ្លួន តែភរិយានោះបន្លាយពេលទាល់តែស្វាមីនោះជិនណាយហើយក៏ដេកលក់ ។"³⁵

³⁵ សូមមើលសៀវភៅ اصول الكافي ជុំទី ៥ ។

ហ្មឌីស្ត្រនេះមានន័យជ្រៅ ។ ជួនកាលស្រ្តីរវល់នឹងការផ្ទះ រវល់នឹងប្រកបអាជីពឬកិច្ចការសង្គមពេលស្ងាមត្រូវការរួមរីកជាមួយភរិយា តែភរិយាទុកចោលស្ងាមនោះ ។ ថ្វីបើការមួយចំនួននេះជាការសំខាន់ក្តី តែវាមិនស្មើនឹងទំនាក់ទំនងដែលភាគីម្ខាងត្រូវមានជាមួយភាគីម្ខាងទៀតដែរ ។ សូមរំលឹកថាអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាសម្ព័ន្ធរវាងដៃគូទាំងពីរ (គឺស្ងាមនិងភរិយា) ។

ស្រដៀងគ្នាដែរ អនុសាសន៍រាយរាប់សម្រាប់សិទ្ធិស្ងាមនៅក្នុងតំបន់នោះស្មើនឹងសិទ្ធិភរិយានៅក្នុងហ្មឌី អាស់-អៀរវ៉ាស៊ូ អាស់-យ៉ូនស៊ី ។ ភរិយាត្រូវសំអិតសំអាងខ្លួនសម្រាប់តែស្ងាមមួយគត់ ឧទាហរណ៍ ដូតទឹក ដាត់ម្សៅមុខ លាបគ្រឿងក្រអូប ពាក់គ្រឿងអលង្ការនិងស្លៀកពាក់គួរឲ្យទាក់ទាញចិត្ត ។ ទោះបីស្ងាមជាមនុស្សពិការភ្នែកមើលមិនឃើញឬផ្លូវក៏ដោយ តែឃានវិញ្ញាណ (ការផ្តុំភ្លឺន) និងកាយវិញ្ញាណ (ការប៉ះ) មានកម្រិតខ្ពស់លើសធម្មតា ។

ហ្មឌី អាស់-ម៉ាអ៊ីយ៉ាស៊ូ (គឺគ្រឹះពិតនៃទំនាក់ទំនងមាំ) គឺភាពជាគូកនគ្នានិងមិត្តភាពមួយប្រភេទ ។ ស្ងាមត្រូវស្មើសូមឲ្យភរិយានៅអមជាមួយខ្លួនឬនៅផ្ទះពេលខ្លួនមកដល់ផ្ទះ ឬនៅជាមួយគ្នាពេលយប់ ។

នេះគឺសិទ្ធិដែលស្ងាមប្រើទៅលើភរិយា ហើយភរិយាប្រើទៅលើស្ងាម ទៅវិញទៅ ដូចគ្នាបាន ។ សម្រាប់គូស្ងាមភរិយាខ្លះសិទ្ធិនេះមិនស្រួលអនុវត្តិទេ ឬកម្រយកមកអនុវត្តិ ឬមិនចាំបាច់និយាយដល់ទេ ។ តែសម្រាប់គូស្ងាមភរិយាឯទៀត សិទ្ធិនេះជាគ្រឹះនៃទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ ។

អ៊ីស្លាមមិនបង្ខំឲ្យគូស្ងាមអនុវត្តិសិទ្ធិទាំងអស់ដោយគ្រប់ៗ តាមពាក្យទេ ។ អ៊ីស្លាមចែងសិទ្ធិទាំងនេះក្រែងលោមិនស្របគ្នា មិនចុះសម្រុងគ្នា ឬជា

នោះបាន ។ បន្ទាប់ពីនោះ គេទុកឲ្យគូស្ងាមភរិយាជាអ្នកសម្រេចចិត្តជ្រើសយកអ្វីដែលប្រសើរសម្រាប់ខ្លួន ។

គេត្រូវចងចាំថាទោះបីស្ងាមមានសិទ្ធិអាចលែងលះបាន ជាស្វ័យប្រវត្តិក៏ដោយ វានៅតែមានលក្ខខណ្ឌ ដូចយើងបាននិយាយរួចមកហើយ ។ ទោះជាសិទ្ធិអាចលែងលះបាននោះអាចនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃស្ងាមក្តី ភរិយានៅតែមានឱកាសលែងលះស្ងាមបាន ។

លោកស្រី ហ្មឌីម៉ាស៊ូ - តើភរិយាអាចលែងលះស្ងាមបានដូចម្តេច បើសិទ្ធិលែងលះនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃស្ងាមនោះ ?

សែយីដូ - ទោះបីស្ងាមជាអ្នកក្តាប់អំណាចលែងលះក៏ដោយ ភរិយានៅតែមានមធ្យោបាយសូមលែងលះជានិច្ច ។ គេហៅមធ្យោបាយទាំងនោះថា យុលអ៊ី (أُلِّ), មូបារ៉ោះត្តី (أُجْرَاء), អាស់-ហ្មឌីម អាស់-ស្មារអ៊ី (أُجْرَاء) ហើយមធ្យោបាយលែងលះទាំងអស់នេះ ត្រូវការជំនួយការពីចៅក្រមអ៊ីស្លាម ឬអ្នកដឹកនាំអ៊ីស្លាម (គឺអ៊ីម៉ា) ដើម្បីសម្រេចរឿងលែងលះគ្នា ។

យុលអ៊ី (បោះបង់ចោល) ពាក្យសម្រាប់ប្រើចំពោះភរិយាដែលកើតមានការមិនចូលចិត្តនិងស្អប់ខ្ពើមស្ងាមខ្លាំង ដល់ថ្នាក់មិនបំពេញករណីយកិច្ចរួមដំណេកជាមួយស្ងាម ។ ក្នុងការលែងលះពិសេសនេះ ភរិយានឹងត្រូវលះបង់ខាន់ស្លា អាចត្រូវបង់ទឹកប្រាក់មួយចំនួនថែមពីលើខាន់ស្លានោះ ទៀតផងដើម្បីមានសេរីភាពវិញ ។

មូបារ៉ោះត្តី គឺពេលភរិយានិងស្ងាមកើតមានការស្អប់ខ្ពើមគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ហេតុដូច្នោះ ដើម្បីនឹងឲ្យភរិយាមានស្វ័យភាព ភរិយានោះនឹងត្រូវឲ្យទ្រព្យមួយចំនួនរបស់ខ្លួនទៅស្ងាម ។ រវាងយុលអ៊ីនិងមូបារ៉ោះត្តី ខុស

បានដែលចុះសម្រុងនឹងជីវិតខ្លួន ។

ស្រដៀងគ្នាដែរ ខទីបួន ភាគីទាំងសងខាងមានសិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបាន ស្មើគ្នានោះអាចពិបាករៀបចំធ្វើ ។ ឧទាហរណ៍ ភាគីម្ខាងចង់លែងលះ តែ ភាគីម្ខាងទៀតជំទាស់ អាពាហ៍ពិពាហ៍ឬការលែងលះគ្នានឹងគាំងព្រោះ ភាគីទាំងសងខាងស្មើគ្នាក្នុងការសម្រេចចិត្ត ។ មិនគប្បីធ្វើកិច្ចសន្យាលែង លះគ្នាប្រភេទនេះទេ ។

ខពីរដែលនៅសល់ជាជម្រើសសេរី៖ ឬមួយសិទ្ធិជាស្វ័យប្រវត្តិនោះនៅលើ ស្វាមី ឬមួយស្វាមីប្រគល់សិទ្ធិអាចលែងលះបានរបស់ខ្លួននោះឲ្យទៅ ភរិយា ។ យើងបាននិយាយរួចមកហើយ ច្បាប់អ៊ីស្លាមនឹងមិនសម្រេចទេ ថាសិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបាននោះ នឹងត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅភាគីភរិយាតែ ម្ខាង ។ នៅសល់តែជម្រើសក្រោយគេ គឺសិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបាននៅលើ ស្វាមី (ដោយមានការឲ្យយោបល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងមានការប្រឹក្សា ជាមួយភរិយា) ។⁴

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - បើច្បាប់អ៊ីស្លាមមិនអនុគ្រោះស្រ្តីឲ្យមានសិទ្ធិលែង លះទេ តើអ៊ីស្លាមនឹងការពារស្រ្តីដូចម្តេចពីស្វាមីដែលយកសាសនាជា លេសដើម្បីអះអាងថាទង្វើខ្លួនដែលគួរឲ្យសង្ស័យនោះជាទង្វើត្រឹមត្រូវ ?

សែយីដូ - អ៊ីស្លាមមិនបានដាក់បង្គាប់ថាស្វាមីត្រូវតែក្តាប់សិទ្ធិលែងលះ ទាំងស្រុងទេ ។ អំពីកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ស្រ្តី គេអាចប្រឹក្សា ជាមួយភរិយាបាន គេអាចប្រាប់ភរិយាអំពីសិទ្ធិនិងជម្រើសរបស់ភរិយា

⁴ សូមមើលគួរអាន ២:២៣៣ ។ ទោះជាអាយ៉ាសុំនេះស្តីអំពីការបំបៅកូនក្តី វាសម ប្រសិនបើវិស័យច្រើនទៀតនៃជីវិតគូស្វាមីភរិយា ។

ការដឹកនាំដើម្បីឲ្យឱវាទ ដើម្បីបង្ហាញទិសដៅ ដើម្បីផ្តែផ្តាំ ឬដើម្បីដោះ ស្រាយបញ្ហាខ្លះៗ បុគ្គលម្នាក់ៗ មុនធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ មានសិទ្ធិយល់ព្រមឬបដិសេធសិទ្ធិណាមួយក៏បាន ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - សែយីដូមានប្រសាសន៍មុននេះថាស្រ្តីមានជម្រើស គោលការណ៍ណែនាំ ។ តើសែយីដូមានប្រសាសន៍ថាសិទ្ធិដែលសែយីដូ បានលើកឡើងខាងលើនេះជាសិទ្ធិឥតបង្ខំមែនទេ ?

សែយីដូ - ពេលធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ សិទ្ធិទាំងឡាយដែល បានពោលហើយនោះត្រូវសន្មតថារាប់បញ្ចូល ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ស្រេចហើយ ។ គូស្វាមីភរិយាមិនត្រូវពិនិត្យសើរើឡើងវិញគ្រប់សិទ្ធិទាំង នោះហើយយល់ព្រមជាចាំបាច់នោះទេ ។ សិទ្ធិទាំងនោះត្រូវកំណត់ជា កម្មវិធីស្រេចហើយ ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់គូស្វាមីនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬដើម្បីដាក់កំហិតឲ្យគោរពសិទ្ធិទាំងនោះ ។ តែអ្វីដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ នោះគឺ បើភាគីណាមួយ ឬភាគីទាំងពីរតែម្តង ចង់ផ្លាស់ផ្លូវឬលះបង់ចោល សិទ្ធិអាពាហ៍ពិពាហ៍មួយចំនួន ដោយបានទទួលការយល់ព្រមពីភាគីមួយ ទៀត ពួកគេមានសិទ្ធិធ្វើដូច្នោះបាន ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - នាងខ្ញុំសន្និដ្ឋានថាច្បាប់គួរអានជួសជានិច្ចការកែ ប្រែឬការផ្លាស់ដោយមនុស្ស ។

សែយីដូ - ការពិត ច្បាប់គួរអានមិនអាចផ្លាស់ប្តូរឬបោះបង់ចោលបានជា ដាច់ខាត តែសិទ្ធិអាចផ្លាស់ប្តូរឬបោះបោះចោលបាន ។ នៅក្នុងអ៊ីស្លាមមាន ច្បាប់ដំណើរការនិងចរិយាធម៌ផ្សេងៗពីរ ។ មួយហៅថា ហ្ស៊ីកុម (حکم) មួយ ទៀតហៅថា ហ្សាក្វ៉ូ (آداب) ។

ហ្វឹកុមគឺការវិនិច្ឆ័យ ពោលគឺ បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ គឺព្រះបញ្ជាដែល អល់ឡោះហ្ន៎ដាក់មក ។ ពុំមានអ្នកណាមួយអាចបំភ្លៃ ផ្លាស់ប្តូរ បោះបង់ ចោលឬពន្យារបានជាដាច់ខាត ។ ឧទាហរណ៍ ការទទួរក្បាល គេមិនត្រូវ គាំទ្រឡើយថាក្នុងសម័យយើងនេះ ឬព្រោះតែស្ត្រីរស់នៅក្នុងតំបន់នេះ ស្ត្រីមិនត្រូវទទួរក្បាលទេ ឬស្វាមីរបស់ស្ត្រីនោះមិនចង់ឲ្យស្ត្រីនោះទទួរ ក្បាលទេ ។

ការទទួរក្បាលមិនអាស្រ័យលើបុគ្គលណាម្នាក់ឡើយ ព្រោះតែបុគ្គលនោះ ប្រុសឬស្ត្រី មិនឃើញមានហេតុផល ។ ការទទួរក្បាលការទង្វើចាំបាច់ ជា បទបញ្ញត្តិដាក់មកដោយអល់ឡោះហ្ន៎ ។ ពុំមានអ្នកណាមួយអាចបំពាន ច្បាប់បែបនេះបានឡើយ ដូចស្ត្រីឡាតូ រ៉ូម៉ាន់ គ្រូណាម បរិច្ចាគទាន ធ្វើ ពិធីហ្វាតូ មិនដឹកគ្រឿងស្រវឹងឬលេងល្បែងស៊ីសង ។ល។ នោះដែរ ។ ទាំងនេះគឺបទបញ្ញត្តិ ច្បាប់ដែលមុស្លីមគ្រប់រូបត្រូវអនុវត្ត ។

ហ្វាតូ នៅក្នុងវិស័យច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍និងការទទួលខុសត្រូវនោះ ក៏ ត្រូវចាត់ទុកជាច្បាប់ចាំបាច់ដែរដែលអាចបំភ្លៃ អាចបដិសេធ អាចផ្លាស់ ប្តូរឬដាក់លក្ខខណ្ឌបាន ឲ្យតែភាគីទាំងពីរ (គឺស្វាមីនិងភរិយា) យល់ព្រម ហើយការផ្លាស់ប្តូរនេះមិនប្រឆាំងនឹងច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ (ស្វាមីអុស្ត) ។ ត្រង់ នេះហើយដែលគួរអានមានព្រហ្មវិហារធម៌ដ៏ទូលំទូលាយនោះ ។ គួរអាន បើកសេរីភាពឲ្យមនុស្សអាចរស់នៅតាមចិត្តបាន ។

សិទ្ធិអាពាហ៍ពិពាហ៍រាយរាប់ខាងលើនេះ មិនមែនមិនអាចបំបែកបានទេ អាចផ្លាស់ប្តូរបាន ។ ច្បាប់អ៊ីស្លាម (ស្វាមីអុស្ត) អនុញ្ញាតឲ្យគូស្វាមីភរិយា ដាក់ខបាន ឲ្យដាក់កិច្ចសន្យាបាន ឬអាចលះបង់ចោលមួយបែកណាមួយ នៃលក្ខខណ្ឌអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះបានឲ្យតែអ្នកទាំងពីរយល់ព្រមមូលមតិ

ខសន្យាក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍បាន ។ ត្រូវគិតអំពីការលែងលះ បួនខ ។ គូស្វាមីភរិយាមានជម្រើសខសន្យាដែលខ្លួនចង់យកមកប្រើក្នុង កិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ប្រសិនបើការលែងលះគ្នាដោយមិនអាច ចៀសបាននោះនឹងកើតឡើង គឺ៖

១) សិទ្ធិអាចលែងលះបានត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅស្វាមីជាស្វ័យប្រវត្តិ លើក លែងតែស្វាមីនោះទៅគ្មានសមត្ថកិច្ចកិច្ចសាស្ត្រ (គឺខូចអារម្មណ៍) យ៉ាង ជាក់ស្តែង ។ ក្នុងករណីនេះ ចៅក្រមអ៊ីស្លាម (الحکم الشرعی) ជាអ្នកសម្រេច ការលែងលះគ្នា ។

២) ស្វាមីសូមលះបង់ចោលសិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបាន ដែលបានមកខ្លួន ជាស្វ័យប្រវត្តិនោះ ហើយប្រគល់សិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបាននេះឲ្យទៅ ភរិយាខ្លួន ។

៣) គូស្វាមីភរិយាសូមប្រគល់វិធីការលែងលះគ្នាឲ្យទៅតុលាការ ឬឲ្យទៅ លោកអ្នកប្រាជ្ញ/អ្នកដឹកនាំ (គឺអ៊ីម៉ា) ។

៤) ឲ្យសិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបានទៅអ្នកទាំងពីរស្មើគ្នា ពោលគឺ ឲ្យទៅ ស្វាមីនិងភរិយា ។

សូមនិយាយអំពីខទីបី ។ ជាការហួសវិស័យដែលផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើ ចៅក្រមអ៊ីស្លាម ដែលមិនស្គាល់លក្ខណៈបុគ្គលគូស្វាមីភរិយានីយមួយៗ ជាមុន ដែលមិនស្គាល់ជីវិតឬរឿងអ្នកទាំងពីរទេនោះ ហើយជាការហួស វិស័យដែលបុគ្គលនោះមានអំណាចសម្រេចក្តីដែល នៅទីបំផុត អាចធ្វើ ឲ្យជីវិតអ្នកដទៃដូរ ។ ការលែងលះគ្នាជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន នៅក្នុងការលែង លះគ្នានេះមានតែភាគីពីរពាក់ព័ន្ធទេ ដែលអាចសម្រេចចិត្តពេញច្បាប់

ម្យ៉ាងទៀត ភរិយាអាចបាត់បង់ថវិកាមិនច្រើនដូចស្វាមីទេ ។ ក្នុងសាសនា អ៊ីស្លាម ភរិយាមិនត្រូវធ្វើការឬរកប្រាក់ដើម្បីចិញ្ចឹមគ្រួសារទេ ។ នេះជា ភារកិច្ចរបស់ស្វាមី អាស្រ័យហេតុនេះឯង ក្រៅពីលក្ខខណៈចិត្តសាស្ត្រ របស់ស្ត្រី បានជាច្បាប់អ៊ីស្លាម (ស្វាមីអុសូ) ធ្វើអនុសាសន៍ថាសិទ្ធិលែង លះនៅលើស្វាមី ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ - អ្នកទិញនិយាយជាទូទៅថាអ្នកច្បាប់អានុលុល- បៃត៍ថាភិក្ខុព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍តឹងរឹង និងគ្មានដំណោះស្រាយ សម្រាប់ស្ត្រី ។ តើការអះអាងបែបនេះត្រូវទេ ?

សែយីដូ - សេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះផ្ទុយនឹងច្បាប់អ៊ីស្លាម ។ ស្ត្រីក្នុងសាសនា អ៊ីស្លាមមិនមែនជាទំនិញឬទាសរបស់អ្នកណាមួយទេ ពោលគឺ មិនមែន របស់ឪពុក របស់ស្វាមី របស់ជីតា របស់ឪពុកមា ឪពុកធំ ឬបងប្អូនប្រុស នោះទេ ។ ស្ត្រីជាបុគ្គលឯករាជ មានសមត្ថភាពរក្សាអត្តសញ្ញាណ ទ្រព្យ និងជម្រើសខ្លួនឯងបាន ។

សំខាន់ ត្រូវដឹងថានៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ជាទូទៅស្វាមី មានសិទ្ធិលែងលះ ក៏ប៉ុន្តែស្វាមីអាចផ្ទេរសិទ្ធិលែងលះរបស់ខ្លួនឲ្យភរិយា ប្រើបានតាមខសន្យាចុះនៅក្នុងកិច្ចយល់ព្រមអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

លោកស្រី ហ្វាត្មាម៉ាស៊ូ - សែយីដូចង់និយាយថាសិទ្ធិលែងលះអាចយកមក ដាក់ជាខសន្យាបាននៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍មែនទេ ?

សែយីដូ - ពិតប្រាកដណាស់ សិទ្ធិអាចលែងលះគ្នាបានអាចយកមកធ្វើជា

គ្នា ហើយការផ្លាស់ប្តូរនោះមិនប្រឆាំងនឹងច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ ។

អល់ឡោះហ្ន៎ ចង់ឲ្យមនុស្សមានជីវិតរស់នៅ ដែលស្ថិតនៅលើការពឹង ពាក់គ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងរង្វង់ច្បាប់ (ហ្វ្រូកុម) ដែលត្រូវដាក់មកនោះ ។ អល់ឡោះហ្ន៎ មិនចង់ដាក់បង្គាប់លើមនុស្ស ថាត្រូវរស់នៅត្រង់ៗនោះ ទេ ។ អល់ឡោះហ្ន៎ ចង់ឲ្យគូស្វាមីភរិយាយល់ស្របមូលមតិគ្នាអំពីអ្វីដែល កំណត់ឲ្យមានរបៀបរស់នៅត្រឹមត្រូវបំផុត ។ ការយល់ស្របមូលមតិគ្នា សហប្រតិបត្តិការនិងផលប្រយោជន៍រួមនោះ គឺអ្វីដែលអាចកសាងទំនាក់ ទំនងល្អនិងបិតថេរបាន ។

គេផ្តាំឲ្យយ៉ាងខ្លាំងថាមុនអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឲ្យគូស្វាមីភរិយាព្រមព្រៀងគ្នា រឿងដែលខ្លួនចាត់ទុកថាសំខាន់និងទាក់ទង ។ បើគូស្វាមីភរិយាព្រម ព្រៀងគ្នា ហើយការព្រមព្រៀងនោះនៅក្នុងរង្វង់ច្បាប់អ៊ីស្លាម មិនចាំបាច់ និយាយដល់សិទ្ធិអាពាហ៍ពិពាហ៍ចែងរួចមកហើយនោះទេ ។ លោកអ្នក ប្រាជ្ញនិយាយដល់សិទ្ធិអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ តែពេលណាដែលគេសន្មត់ថា គូស្វាមីភរិយាបានយល់ព្រមគោរពសិទ្ធិទាំងនេះហើយ តែបន្ទាប់មកភាគី ណាមួយ (ឬភាគីទាំងពីរ) បំពានសិទ្ធិនោះ ។

ឧទាហរណ៍ មានករណីច្រើនដែលភរិយាខ្លះ ជាពិសេសស្ត្រីវ័យចំណាស់ បានដាក់ខលក្នុងខណ្ឌអាពាហ៍ពិពាហ៍ថាមិនរួមភេទជាមួយស្វាមីទេ ។ បើ បុរសយល់ព្រម កិច្ចព្រមព្រៀងនឹងត្រឹមត្រូវតាមរបៀប ។ ទោះបីវាខុស ធម្មតាក៏ដោយ តែស្ត្រីមានសិទ្ធិដាក់លក្ខខណ្ឌបែបនេះ ឲ្យតែបុរសយល់ ព្រម ។

គោលបំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ស្ត្រីអាចពុំមែនដើម្បីខ្លួនឯង ។ អាពាហ៍ ពិពាហ៍អាចជាកិច្ចព្រមព្រៀងផុរកិច្ច ជាការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសង្គម ឬ

ជាសុវត្ថិភាពមួយប្រភេទ ។ ស្ត្រីមានសិទ្ធិដាក់លក្ខខណ្ឌបែបនេះនិង
លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ឲ្យតែទាំងពីរភាគីយល់ព្រមមូលមតិគ្នានឹងការ
ផ្លាស់ប្តូរនោះ ហើយការផ្លាស់ប្តូរនោះមិនប្រឆាំងនឹងច្បាប់អ៊ីស្លាមទេ (គឺ
មិនរឹតបន្តឹងទេ) ។

ឧទាហរណ៍មួយទៀត បុរសដែលចង់រៀបការអាចដាក់លក្ខខណ្ឌលើស្រី
បាន ។ បុរសនោះអាចប្រាប់ស្ត្រីថា៖ "ខ្ញុំនឹងរៀបជាមួយអ្នក ឲ្យតែអ្នកយល់
ព្រមទទួលយកផ្ទះធុនកណ្តាលនេះជាផ្ទះអ្នក ព្រមទទួលយករថយន្តមិន
សូវស៊ីសាំងនេះជារថយន្តរបស់អ្នក និងព្រមទទួលយកប្រាក់ចំនួនប៉ុន្មាននេះ
ជាប្រាក់ប្រចាំខែរបស់អ្នក ។" បើស្ត្រីយល់ព្រម កិច្ចសន្យានោះនឹងរៀបរយ
តាមរបៀប ទោះបីបុរសនោះមានសមត្ថភាពផ្តល់ឲ្យស្ត្រីនោះនូវជីវភាព
រស់នៅប្រសើរជាងនេះតែមិនព្រមធ្វើដូច្នោះក៏ដោយ អាចមកពីមូលហេតុ
ផ្ទាល់ខ្លួនក៏អាចថាបាន ។

ឧទាហរណ៍ បុរសនោះអាចខ្លាចថាស្ត្រីនឹងបោះបង់ខ្លួនចោលថ្ងៃណាមួយ
ឬថាស្ត្រីនោះប្រើប្រាស់ប្រាក់នេះ ឬគ្រឿងទ្រទ្រង់ជីវិតនេះទៅលើសាច់
ញាតិខ្លួន ។ បុរសមានសិទ្ធិអភិរក្សនិយមឬប្រយ័ត្នប្រយែងក្នុងការចាយ
វាយ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - ស៊ែយីដូមានប្រសាសន៍មែនទេថាមានគោល
សំខាន់ធំដែលដឹកនាំច្បាប់នៃជីវិតរូបរបស់បុគ្គល ?

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ
បុគ្គលណាដែលមានទ្រព្យធន ចូរចាយវាយតាមទំហំទ្រព្យធនរបស់ខ្លួន ។
រីឯបុគ្គលណាដែលមានទ្រព្យធនស្តួចស្តើង ចូរចាយវាយតាមដែល

ដោះស្រាយបានដោយប្រើពេលវេលា ឬតាមរយៈនៃការប្រឹក្សាឲ្យ
យោបល់ ។

អ៊ីស្លាមផ្ដន្ទាទោសបុរសនិងស្ត្រីណា ដែលយកសិទ្ធិលែងលះគ្នាជាលេស
លើកលែងតែការលែងលះដែលសមហេតុសមផល និងដែលនៅក្នុង
ស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ធំ ។ ហេតុផលលែងលះគ្នាមិនអាចឡេះឡោះ យក
ជាការពុំបាននោះទេ ត្រូវផ្អែកលើអំណះអំណាងដែលពិតប្រាកដ ដែល
សមហេតុសមផល ដែលសមទំនង ។

ថ្ងៃមួយព្រះសាស្ត្រា ﷺ មានព្រះវចនៈថា៖ "យ្យីបរអ៊ីល عليه السلام គាំទ្រមូលហេតុ
ស្ត្រីខ្លាំងណាស់ បានណែនាំខ្ញុំ ﷺ ច្រើនណាស់ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំ ﷺ ចាប់
អារម្មណ៍ថាមិនសក្តិសមឲ្យលែងលះភរិយាទេ លើកលែងតែដឹងច្បាស់ថា
ភរិយានោះបានផឹកក្បត់មែន ។"³

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - តើស៊ែយីដូអាចអធិប្បាយបំភ្លឺអំពីហេតុផល
សេដ្ឋកិច្ចដែលលោកអ្នកប្រាជ្ញលើកមកជាអំណះអំណាង ថាស្វាមីមាន
សិទ្ធិលែងលះនោះបានទេ ?

ស៊ែយីដូ - ជាទូទៅ បុរសត្រូវមានមធ្យោបាយថវិកាដើម្បីរៀបការ ។ បុរស
ភាគច្រើនចំណាយទ្រព្យមួយភាគធំសម្រាប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ សម្រាប់
លំនៅដ្ឋាន ទីបំផុតគឺសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវិតគ្រួសារ ។ ហេតុដូច្នោះ លោកអ្នក
ប្រាជ្ញកំណត់ថាពេលស្វាមីកាន់កាប់សិទ្ធិលែងលះ ស្វាមីនោះនឹងថ្លឹងមើល
យ៉ាងប្រយត្តប្រយែងគ្រប់កត្តាមុននឹងសម្រេចចិត្តលែងលះ ។ ពុំនោះទេ
បុរសអាចបាត់បង់ទ្រព្យខ្លះ ហើយរៀបការម្តងទៀតអាចថ្លៃ ។

³ إرشاد المحتاج & الحقوق العزوي

អារម្មណ៍ ។²

អំពើសំខាន់ ដូចជាការលែងលះគ្នាជាដើមនោះ មិនត្រូវផ្អែកទៅលើ អារម្មណ៍ប្រែប្រួលនោះទេ ។ ការលែងលះគ្នាក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមជារឿង ធំណាស់ ។ រឿងនេះមិនមែនជារឿងដែលត្រូវគិតគូរសើៗបានទេ ។ ដើម កំណើតនៃការលែងលះគ្នា មិនត្រូវនៅក្រោមឥទ្ធិពលមនោសញ្ចេតនាមិន នឹងនោះទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - មូលហេតុជ្រៅនៃការលែងលះរបស់គូស្វាមីភរិយា នោះគឺការរំជួលចិត្ត ។ តើអ៊ីស្លាមចែងថាគ្មានឱកាសរំជួលចិត្តទេ មែនទេ ?

សែយីដូ - វាអាស្រ័យទៅលើប្រភេទនៃការរំជួលចិត្តដែលលោកស្រីថា នោះ ។ បើមូលហេតុនៃការលែងលះគ្នាស្ថិតនៅលើការមិនពេញចិត្ត បណ្តោះអាសន្នរបស់ស្វាមីភរិយា វាមិនសមជាមូលហេតុបណ្តាលឲ្យ លែងលះគ្នាទេ ។

فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
បើពួកអ្នកស្អប់ខ្ពើមពួកនាង ពួកអ្នកអាចស្អប់ខ្ពើមអ្វីមួយដែល
អស់ឡោះហ្ម័បានដាក់នៅក្នុងនោះនូវសេចក្តីល្អប្រពៃធំមួយ (៥:១៩) ។

ទោះជាស្វាមីក្តី ទោះជាភរិយាក្តីជាអ្នកសូមលែងលះនោះ ជាពិសេសបើ មានកូន ដំបូង ការលែងលះគ្នាត្រូវបដិសេធ ។ គេនឹងសិក្សាវិភាគករណី នេះយ៉ាងហ្មត់ចត់មុននឹងសម្រេចផ្តាច់ព្រ័ត្រ ។ ក្នុងករណីជាច្រើន ការ លែងលះគ្នាដែលមិនផ្អែកលើមូលហេតុអារម្មណ៍មិននឹងនោះទេនោះ អាច

² លោកអ្នកប្រាជ្ញលើកឡើងនូវកត្តាអារម្មណ៍ ដូចជាការកើតកូននិងការមានរដូវ ខែ ជាដើម ។

អស់ឡោះហ្ម័បានប្រទានឲ្យអ្នកនោះចុះ (៦៥:៧) ។

អាយ៉ាស៊ូនេះជាបទបញ្ញត្តិ (ហ្វ្រីកុម) មែនទេ ? តើអាយ៉ាស៊ូនេះមិនការពារ ស្ត្រីពីបុរសកំណាញ់ទេ ?

សែយីដូ - អាយ៉ាស៊ូដែលលោកស្រីលើកមកនិយាយនេះជាបទបញ្ញត្តិ ពិសេសចែងនៅក្នុងគូរអាន ក្នុងសូរ៉េអ៊ាត្វា "អាត្ម់-ត្មីឡាត្មី" ដែលដាក់បញ្ជា ឲ្យស្វាមីផ្គត់ផ្គង់ជីវិតដល់អតីតភរិយារបស់ខ្លួនដែលកំពុងចិញ្ចឹមកូនតូច ដែលមិនទាន់ដាច់ដោះ ។ ក៏ប៉ុន្តែអាយ៉ាស៊ូនេះអាចដាក់ឲ្យអនុវត្តទៅលើ ច្រើនវិស័យនៃជីវិតដែរ ឧទាហរណ៍ ការចាយវាយសម្រាប់គូស្វាមី ភរិយា ។

អាយ៉ាស៊ូនេះជាបទបញ្ញត្តិ តែអាយ៉ាស៊ូនេះពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដែលមិនមានការផ្លាស់ប្តូរ មិនមានកិច្ចសន្យា មិនមានលក្ខខណ្ឌ និងមិន មានការកែប្រែ នោះដែរ ។ អាយ៉ាស៊ូនេះទាក់ទងនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ អាពាហ៍ពិពាហ៍ធម្មតាដែលគេពុំបានធ្វើកិច្ចសន្យាទេ ហេតុដូច្នោះ គេ សន្មត់ថាសិទ្ធិសាមញ្ញត្រូវដាក់ឲ្យប្រើនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ។

បើយើងលើកយកឧទាហរណ៍ខាងលើនោះ ដែលបុរសចង់រៀបការតែ បានដាក់លក្ខខណ្ឌមុនធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ការពិតបុរស នេះដាក់ជម្រើស ឲ្យស្ត្រីអាចជ្រើសយករៀបការដោយព្រមទទួលយក លក្ខខណ្ឌបាន អាចមិនរៀបការជាមួយខ្លួនបាន ។

បុរសនោះមិនបានដាក់កំហិត ក្រោយពីបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ ពិពាហ៍ទេ តែគាត់បាននិយាយមុន ។ ស្ត្រីមិនចាំបាច់ត្រូវតែរៀបការ ជាមួយបុរសបែបនេះឡើយ ។ ស្ត្រីមានសិទ្ធិព្រមទទួលលក្ខខណ្ឌបែបនេះ

ឬមានសិទ្ធិបដិសេធការស្នើនេះ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - នៅពេលធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ គេសន្មត់ថាភាគីទាំងពីរមានសិទ្ធិដែលខ្លួនត្រូវបាននោះស្រេចហើយ ទោះបីភាគីទាំងពីរមិនស្គាល់សិទ្ធិ (ហ្វាត់ម៉ាសុំ) ដែលខ្លួនចង់បាននោះក៏ដោយ ត្រូវទេ ?

សែយីដូ - ត្រូវ ។ ចាប់ពីបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលច្បាប់ដាក់មកនោះភ្លាម គេបានយល់ព្រមទទួលយកសិទ្ធិ (ហ្វាត់ម៉ាសុំ) ទាំងអស់ភ្លាមដោយស្វ័យប្រវត្តិ ទោះបីភាគីណាមួយ (ឬភាគីទាំងពីរ) មិនស្គាល់សិទ្ធិទាំងនោះយ៉ាងល្អិតល្អន់ក៏ដោយ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - ប្រសិនបើគូស្វាមីភរិយាសម្រេចចិត្ត ពួកគេអាចថែមឬលុបសិទ្ធិ (ហ្វាត់ម៉ាសុំ) ចោលបាន ត្រូវទេ ?

សែយីដូ - បើការផ្លាស់ប្តូរនោះនៅក្នុងរង្វង់សាសនា ហើយបុគ្គលម្នាក់ៗយល់ព្រម ។ ដរាបណាប្រការនោះមិនត្រូវសាសនាហាមទេ ដរាបនោះគូស្វាមីភរិយាអាចថែមឬលុបចោលប្រការណាមួយក៏បាន ដែលខ្លួនចង់នោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - គួរអានបានចែងហើយថាបុរសដែលមានសមត្ថភាពត្រូវតែឧបត្ថម្ភឲ្យតាមសមត្ថភាពនោះ ។ តើលោកអ្នកប្រាជ្ញដឹងបានដូចម្តេចថាអាយ៉ាសុំណាមួយជាអាយ៉ាសុំដាក់បញ្ញត្តិ ឬជាអាយ៉ាសុំរឹតបន្តឹង (ហ្វាត់ម៉ាសុំ) ថាជាអាយ៉ាសុំដែលអនុញ្ញាតឲ្យកែប្រែ (ហ្វាត់ម៉ាសុំ) ?

សែយីដូ - ដំបូង លោកអ្នកប្រាជ្ញវែកញែកឲ្យឃើញខុសគ្នារវាងបទបញ្ញត្តិ

ខ្លះគិតទេ ពេលគឺ ថាបុរសឧត្តុង្គឧត្តមជាងស្ត្រី ឬថាបុរសជាអ្នកថែរក្សាស្ត្រីជាដើម ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញភាគច្រើនសម្រេចថាមូលហេតុចម្បងនោះគឺមកពីរចនាសម្ព័ន្ធផ្នែកចិត្តសាស្ត្ររបស់ស្ត្រី និងមកពីបុរសជាអ្នកចាយវាយក្នុងការចិញ្ចឹមស្ត្រី ។

ជាទូទៅ ស្ត្រីឆាប់មានប្រតិកម្មផ្លូវអារម្មណ៍ក្នុងស្ថានភាពដែលធ្វើឲ្យតក់ស្លុតឬក្នុងស្ថានភាពខ្លោចផ្សារ ។ មិនបានសេចក្តីថាបុរសមិនមានប្រតិកម្មចំពោះព្រឹត្តិការណ៍រំភើបនោះទេ ។ បុរសពិតជាមានប្រតិកម្មផ្លូវចិត្ត ។ ក៏ប៉ុន្តែ ជាទូទៅ បុរសអាចទប់ចិត្តបានជាងស្ត្រីបន្តិច និងប្រុងប្រយ័តពេលត្រូវគ្រប់គ្រងស្ថានភាពមិនប្រាកដប្រជា ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាសុំ - តើអ៊ីស្លាមចង់និយាយបញ្ចៀងថាស្ត្រីទន់ខ្សោយផ្នែកអារម្មណ៍មែនទេ ?

សែយីដូ - បើស្ត្រីមិនអាចគ្រប់គ្រងស្ថានភាពមិនប្រាកដប្រជាបាននោះទេ អស់ឡោះហ្នឹងប្រាកដជាមិនប្រោសប្រណីស្ត្រីដោយឲ្យស្ត្រីទៅជាមាតានោះទេ ។ ភាពជាមាតាតម្រូវឲ្យមានការតស៊ូផ្លូវចិត្តនិងផ្លូវកាយក្នុងការពពោះនិងក្នុងការចិញ្ចឹមកូន ។

ជាទូទៅ ពេលលោកអ្នកប្រាជ្ញថាស្ត្រីឆាប់មានប្រតិកម្មផ្លូវចិត្តពេលពិបពះស្ថានភាពមិនប្រាកដប្រជានោះ លោកចង់និយាយដល់រឿងដម្លោះផ្ទាល់ខ្លួន ដែលកើតឡើងក្នុងគូស្វាមីភរិយា ។ និយាយដល់រឿងផ្ទាល់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងគូស្វាមីភរិយា ជាទូទៅ ភរិយាច្រើនតែនៅក្រោមឥទ្ធិពល

វគ្គ ៣ - ការលែងលះ, ការលែងលះនិងម៉ាស៊ូរី, ម្ចាស់ទ្រព្យ

-ការលែងលះ

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ហេតុអ្វីអាជ្ញារឿងលែងលះត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅស្វាមីជាស្វ័យប្រវត្តិ ?

សែយីដូ - ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ការលែងលះគ្នាជាទង្វើគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមបំផុតសម្រាប់អស់ឡោះហ្វ្លែង ។ អ៊ីម៉ាស៊ូខ្លីក្នុង صلوات الله عليه و آله មានវចនៈថាព្រះសាស្តា ﷺ មានព្រះវចនៈថា៖ "ចូររៀបការ តែចូរកុំលែងលះគ្នា ព្រោះការលែងលះគ្នានឹងធ្វើឲ្យអារ៉ស់អស់ឡោះហ្វ្លែងរញួយ ។"¹

ខុសពីសាសនាដទៃទៀត ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម គេអនុញ្ញាតឲ្យលែងលះគ្នាបានតែត្រូវគោរពវិធីការយ៉ាងតឹងរ៉ឹង ។ បញ្ចប់សព្វគ្រប់ការលែងលះគ្នាក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមមិនមែនជាការងាយស្រួលដូចគិតនោះទេ ។ វាមានដំណើរការយូរនិងវែងឆ្ងាយ ។

ស្វាមីអាចជាអ្នកសម្រេចការលែងលះគ្នាផ្តាច់ព្រ័ត្រជាស្វ័យប្រវត្តិ តែការលែងលះគ្នានោះមានដំណើរការលំបាកនិងមានលក្ខខណ្ឌ ។ មូលហេតុគឺការលែងលះគ្នាមានផលវិបត្តិនិងការទង្កកទង្កិច មិនត្រឹមតែលើគូស្វាមីភរិយាប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានផលវិបត្តិនិងការទង្កកទង្កិចលើកូនដែរ ដោយចៀសមិនបាន លើញាតិនិងសង្គមទៀតផង ។

លោកអ្នកប្រាជ្ញសំអាងលើហេតុផលផ្សេងៗ រឿងបុរសជាអ្នកមានសិទ្ធិលែងលះ ។ ហេតុផលរបស់អស់លោកអ្នកប្រាជ្ញទាំងនោះមិនដូចបុគ្គល

ដែលជាកាតព្វកិច្ច (ហ្វ្លែកុម) ដូចជាស្ត្រីឡាត់ សីលត្រណាម បរិច្ចាគទាន ជាដើម និងសិទ្ធិមួយចំនួន (ហ្វាត្កូ) ដែលគេអាចកែប្រែបានពេលសិទ្ធិទាំងនោះផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងបុគ្គល ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការលែងលះគ្នា ឬកិច្ចសន្យាក្នុងធុរកិច្ច ។

ឧទាហរណ៍អាយ៉ាស៊ូ

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

បណ្តាបុរសជាអ្នកថែរក្សាបណ្តាស្ត្រី (៤:៣៤) ។

អាយ៉ាស៊ូនេះដាក់បន្ទុកលើស្វាមីឲ្យទទួលខុសត្រូវផ្នែកចាយវាយ និងថែទាំភរិយាខ្លួន ។ តែអាយ៉ាស៊ូនេះមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចខានមិនបាននោះទេ (ហ្វ្លែកុម) វាជាសិទ្ធិ (ហ្វាត្កូ) ។ ឧទាហរណ៍ បើស្ត្រីមានទ្រព្យសុខចិត្តទ្រទ្រង់ស្វាមី ស្ត្រីនោះអាចធ្វើដូច្នោះបាន ។ អ៊ីស្លាមមិនហាមឃាត់ស្ត្រីនោះ មិនឲ្យទ្រទ្រង់ស្វាមីខ្លួនដោយថវិកាទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - តើស្ត្រីអាចដាក់លក្ខខណ្ឌបានទេថាកុំឲ្យស្វាមីខ្លួនមានភរិយាទីពីរ ?

សែយីដូ - ស្ត្រីមានសិទ្ធិយកច្បាប់បែបនេះមកប្រើបាន ឲ្យតែស្វាមីគាត់យល់ព្រម ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ូ - តែសែយីដូមានប្រសាសន៍ថាការធ្វើលក្ខខណ្ឌនោះមិនត្រូវប្រឆាំងនឹងទ្រឹស្តីសាសនាទេ តែអ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យបុរសអាចមានភរិយាដល់ទៅបួននាក់បាន ។

¹ សូមមើលសៀវភៅ *مكارم الاخلاق* ទំព័រ ២២៥ ។

សែយីដូ - ពាក្យគន្លឹះគឺអនុញ្ញាត បានសេចក្តីថាបើកសិទ្ធិឲ្យ ។ សំខាន់គឺ ត្រូវដឹងថារៀបការជាមួយភរិយាទីពីរមិនមែនជាការចាំបាច់ (វ៉ាយ៉ូប) ទេ គេអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបែបនេះបាន (មូហាស្ត ២៤) ។ ការចេញច្បាប់ដែលជាកាតព្វកិច្ចខុសគ្នានឹងទង្វើដែលគេអនុញ្ញាត ។ ប្រសិនបើមានភរិយា ច្រើនជាក់ហិតចាំបាច់នោះមែន គេប្រាកដជាមិនបើកសិទ្ធិឲ្យស្ត្រីជាក់ លក្ខខណ្ឌវិធានបង្កើនបែបនេះទេ ។

ពេលភរិយាជាក់លក្ខខណ្ឌនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ថាគាត់ មិនចង់ឲ្យស្វាមីគាត់រៀបការជាមួយភរិយាម្នាក់ទៀតទេនោះ ជាសំខាន់ គាត់បានថ្លែងថា៖ "ដរាបណាលោកនៅតែរៀបការជាមួយខ្ញុំ ដរាបនោះ លោកមិនត្រូវធ្វើទង្វើដែលគេអនុញ្ញាតនេះទេ ។ បើលោកចង់រៀបការ ជាមួយភរិយាម្នាក់ទៀត លោកត្រូវលែងលះខ្ញុំជាមុនសិន ។" ស្ត្រីនោះមិន បានថ្លែងថាស្វាមីគាត់មិនត្រូវរៀបការជាមួយស្ត្រីផ្សេងនោះទេ ។

ស្ត្រីជាភរិយានោះមិនបានសារភាពទេថាគេហាម (ហ្គារ៉ាំ) ស្វាមីធ្វើបែប នេះ តែគេអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបែបនេះបាន (ហ្គាឡាល់) ។ ស្វាមីអាចរៀបការ ជាមួយស្ត្រីមួយទៀតបាន តែកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ស្ត្រីជា ភរិយានោះចែងថាបើស្វាមីចង់រៀបការជាមួយស្ត្រីមួយទៀត ស្វាមីនោះ ចាំបាច់ត្រូវលែងលះស្ត្រីជាភរិយានោះជាមុនសិន ។

លោកស្រី ហ្គាត់ម៉ាសូ - ពេលគូស្វាមីភរិយាកែប្រែកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ ពិពាហ៍ តើចាំបាច់ត្រូវចុះឯកសារដោយអ៊ីម៉ា (គឺអ្នកចេះដឹងអ៊ីស្លាម) ឬ ដោយតុលាការអ៊ីស្លាមទេ ?

សែយីដូ - គេធ្វើអនុសាសន៍យ៉ាងខ្លាំងថាគូស្វាមីភរិយាគប្បីចុះឯកសារឲ្យ ត្រឹមត្រូវការកែប្រែកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឲ្យមានសាក្សីត្រឹមត្រូវ

ខាន់ស្លាតាមលទ្ធភាព ។ ខាន់ស្លាមិនចាំបាច់ជាទឹកប្រាក់ទេ ។ ខាន់ស្លា អាចជាអ្វីៗដែលមានតម្លៃ ទោះជាអំណោយដែលមានតម្លៃផ្នែក មនោសញ្ចេតនា ឬជាប្រាក់ក្តី ។

លោកស្រី ហ្គាត់ម៉ាសូ - ដូច្នោះ អត្រាប្រាក់របស់ប្រទេស ឬស្ថានភាពថវិកា របស់ស្វាមី មិនអាចជាលេសបានទេដើម្បីកែប្រែចំនួនទឹកប្រាក់ខាន់ស្លា ដែលនៅសល់នោះ មែនទេ ?

សែយីដូ - ប្រសិនបើស្វាមីមិនមានសមត្ថភាពបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាដែលនៅ សល់នោះបានទេ ត្រូវយកច្បាប់ចែងអំពីការជំពាក់បំណុលមកប្រើ ។

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٠﴾

បើគេ (គឺអ្នកជំពាក់បំណុល) ទាល់ (គឺខ្វះប្រាក់) ចូរពន្យារពេលឲ្យគេសិន លុះត្រាគេមានលទ្ធភាពប្រសើរឡើង[ដើម្បីសងបំណុល] ។ បើពួកអ្នកឲ្យ ជាទាន (គឺឈប់ទារប្រាក់ជំពាក់) វាប្រសើរជាងសម្រាប់ខ្លួនពួកអ្នកផ្ទាល់ បើពួកអ្នកដឹង (២:២៨០) ។

ស្វាមីស្លាប់មុនបានបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាគ្រប់ចំនួន ប្រាក់ខាន់ស្លានោះត្រូវ ចាត់ទុកជាបំណុល ។ ត្រូវបង់ប្រាក់ខាន់ស្លានេះឲ្យគ្រប់ចំនួនពីទ្រព្យ សំណល់របស់ស្វាមីនោះ ឲ្យបានមុនគេទាមទារចែកទ្រព្យមរតកនោះតាម បណ្តាំស្វាមីដែលស្លាប់នោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - ឧទាហរណ៍ថា គូស្វាមីភរិយាយល់ព្រមដាក់ប្រាក់ ខាន់ស្លា ១០ ០០០\$ ។ នៅពេលរៀបការ ស្វាមីបានប្រគល់ឲ្យ ៣០០០\$ ដោយសន្យាថានឹងឲ្យភរិយា ៧០០០\$ ដែលនៅសល់នោះនៅពេល ក្រោយ ។ តើត្រូវបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាដែលនៅសល់នោះ (៧០០០\$) គ្រប់ចំនួន ត្រឹម ឬក៏ត្រូវគិតតាមអត្រាប្រាក់នៃកាលៈទេសៈនោះ ដូចជា គិតតាមតម្លៃ ជីវភាពរស់នៅឡើងចុះ គិតតាមអត្រាឡើងចុះរបស់ប្រាក់ ស្ថានភាពថវិកា របស់ស្វាមីនៅពេលបង់ប្រាក់ខាន់ស្លានោះ ជាដើម ?

សែយីដូ - ប្រាក់ខាន់ស្លាដែលនៅសល់នោះត្រូវបង់ដោយគិតតាមតម្លៃ ប្រាក់នៃទីផ្សារបច្ចុប្បន្ន ។ អាចនិយាយឲ្យស្រួលស្តាប់បានថា ប្រសិនបើ ចំនួនប្រាក់ខាន់ស្លា ៧០០០\$ កាលពីដប់ឆ្នាំមុននោះស្មើនឹង ១៤០០០\$ បច្ចុប្បន្ននេះ ស្វាមីត្រូវបង់ប្រាក់ខាន់ស្លានោះតាមអត្រាប្រាក់នៃទីផ្សារ បច្ចុប្បន្ននេះ (ពោលគឺ ត្រូវបង់ ១៤០០០\$) ។

ស្វាមីត្រូវដឹងច្បាស់ថាបើខាន់ស្លាជាសាច់ប្រាក់ ហើយមិនបានបង់គ្រប់ទេ នឹងត្រូវចាត់ទុកជាប្រាក់ដែលគេឲ្យខ្ចី ហើយចាំបាច់ត្រូវតែសងប្រាក់កំចី នេះ ។ នេះជាលិខិតសន្យាដែលត្រូវតែបង់ឲ្យគ្រប់តាមចំនួនជាចាំបាច់ ។ ស្វាមីត្រូវគិតថាបើពន្យារពេលបង់ប្រាក់ខាន់ស្លា ចំនួនទឹកប្រាក់ខាន់ស្លា នោះអាចនឹងកើនឡើងតាមអត្រាប្រាក់នៃទីផ្សារ ។

អ៊ីស្លាមមិនបង្ខំឲ្យបុរសដាក់ប្រាក់ខាន់ស្លាថ្លៃពេកទេ ។ បុរសគប្បីដាក់

ពីរនាក់ ។ ឯកសារទុកធ្វើជាសេចក្តីរំលឹកនិងជាវត្ថុធានាប្រសិនបើមាន បញ្ហាកើតឡើង ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុខ្លះចែងថាគេចាត់ទុកអាពាហ៍ពិពាហ៍ជា ការប្រតិបត្តិរបស់បុគ្គល ដែលបានប្រតិបត្តិសាសនាបានពាក់កណ្តាល ។ ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុធ្វើឲ្យចាប់អារម្មណ៍ថាអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាកាតព្វកិច្ចលើមុស្លីមទាំង អស់ ។ តើដូច្នោះមែនទេ ?

សែយីដូ - អាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងអ៊ីស្លាម ត្រូវចាត់ទុកជាការប្រតិបត្តិក្នុងជំនឿ សាសនា មិនមែនជាបញ្ហាចាំបាច់ទេ ។ អ៊ីស្លាមចាត់ទុកទំនៀមអាពាហ៍ ពិពាហ៍ជាការការពារខ្លួននិងជាការធានាសុខុមាលភាពរបស់បុគ្គល ដូច ជាផ្នែកសីលធម៌ ផ្នែកអារម្មណ៍ ផ្នែកកាយនិងផ្នែកចិត្ត ជាដើម ។ អាស្រ័យ ហេតុនេះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅជារឿងចាំបាច់ ។ ព្រះសាស្តាﷺ មានព្រះ វចនៈថា៖ "អ្នកណារៀបការ អ្នកនោះថែរក្សាសាសនារបស់ខ្លួនបានពាក់ កណ្តាល ។"³⁶ ដូច្នោះ ដើម្បីធានានិងការពារព្រហ្មចរិយភាពរបស់ប្តីនិង វា ទៅជាការចាំបាច់ឲ្យមុស្លីមរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ រីឯមនុស្សខ្លះដែលមិន រៀបការទេនោះ មិនត្រូវចាត់ទុកជាបាបទេ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កូម៉ាស៊ុ - តើអាពាហ៍ពិពាហ៍តម្រូវឲ្យមានសាក្សីទេ ?

សែយីដូ - ក្នុងម៉ាស៊ុហ្វាប័ អាស្តូលុល-ហៃត៍ សាក្សីជាមុស្លាហ្វាប័ តែមិន ចាំបាច់ទេ ។ បើគូស្វាមីភរិយាសូត្រូវបមន្តសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ (صيغة) រវាងខ្លួនឯងទាំងពីរ ដោយពុំមានសាក្សីទេ អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះនឹងមាន សុពលភាព (គឺត្រឹមត្រូវ ទុកជាការបាន) ។ ផ្ទុយពីការលែងលះ ដែលត្រូវ

³⁶ សូមមើលសៀវភៅ وسائل الشريعة ជុំទី ៥ ។

មានសាក្សីនិងមានលក្ខខណ្ឌរារាំងនោះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ពុំមានទេ ។
អ៊ីស្លាមគាំទ្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងជួយឲ្យគូស្វាមីភរិយាមានការងាយ
ស្រួលក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើចាំបាច់ត្រូវសូត្ររូបមន្តអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាភាសា
អារ៉ាប់ទេ ?

សែយីដូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញសម័យនេះចង់ឲ្យសូត្ររូបមន្តអាពាហ៍ពិពាហ៍ជា
ភាសាអារ៉ាប់ តែបើមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានទេ អាចសូត្រជាភាសាផ្សេងបាន
ទុកជាការគ្រប់គ្រាន់ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ពេលស្រ្តីមុស្លីមរៀបការ ស្រ្តីនោះមានសិទ្ធិទុក
ឈ្មោះកំណើត ។ ស្រ្តីនោះមិនបាច់ផ្លាស់ឈ្មោះឪពុកខ្លួនដោយឈ្មោះ
ស្វាមីទេ ។ តើត្រឹមត្រូវទេ ?

សែយីដូ - បើភរិយាចង់ ភរិយាអាចទុកឈ្មោះកំណើតបាន អាចមាន
អត្តសញ្ញាណដោយឡែកបាន ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - គេដឹងច្បាស់ស្រាប់ហើយថាមុស្លីមមិនអាចរៀបការ
ជាមួយអ្នកមិនមែនមុស្លីមបានទេ តែមានពាក្យជំទាស់ទាក់ទងនឹងបុរស
មុស្លីមរៀបការជាមួយស្រ្តីគ្រិស្តឬស្រ្តីយ៉ាហ្វិឌី ។ បណ្តាអ្នកដែលយល់
ស្របនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍បែបនេះផ្អែកទៅលើអាយ៉ាស៊ូមួយដែលចែងថា៖

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ

ខាន់ស្លាប្រាក់អាចផ្តល់ឱកាសជួញដូរប្រាក់បានដែរ ដើម្បីបាននូវកម្លាំង
សេដ្ឋកិច្ច ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - ក្នុងករណីដែលគេមិនបានដាក់ចំនួនប្រាក់ខាន់ស្លា
នោះទេ នឹងមានអ្វីកើតឡើង ? តើភរិយានឹងមានសិទ្ធិទទួលបាននូវ
ខាន់ស្លាដែលសក្តិសមនឹងឋានៈសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចខ្លួនទេ (مَهْرُ الْمَثَلِ) ?

សែយីដូ - ខាន់ស្លានឹងត្រូវកំណត់ស្មើនឹងខាន់ស្លារបស់ស្រ្តីស្រករស្រ្តីនោះ
ដែរ ។ ឧទាហរណ៍ថា ប្រាក់ខាន់ស្លារបស់កូនស្រីនីមួយមានចំនួន
១០០០០\$ ប្រាក់ខាន់ស្លារបស់កូនស្រីដទៃទៀតត្រូវមានចំនួនដូចគ្នា ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងបើភរិយាស្លាប់ ហើយស្វាមី
មិនទាន់បានប្រគល់ប្រាក់ខាន់ស្លាឲ្យគ្រប់ចំនួននៅឡើយនោះ ? តើស្វាមី
ត្រូវបង់ប្រាក់ខាន់ស្លានោះទៅក្នុងទ្រព្យមរតករបស់ភរិយាស្លាប់ ដើម្បីនឹង
ឲ្យឪពុកម្តាយនិងកូនភរិយានោះបានទទួលវាជាមរតក ?

សែយីដូ - បើភរិយាស្លាប់ ស្វាមីមិនទាន់បានបង់ប្រាក់ខាន់ស្លាឲ្យគ្រប់ទេ
ស្វាមីនោះត្រូវបង់សងភោគទ្រព្យរបស់ភរិយាស្លាប់នោះ ។

លោកស្រី ហ្វាត្កាម៉ាស៊ូ - តើភរិយានឹងទទួលបានប្រាក់ខាន់ស្លាដូចម្តេច បើ
ស្វាមីស្លាប់មុនបានឲ្យប្រាក់ខាន់ស្លាគ្រប់ចំនួននោះ ?

សែយីដូ - បើបងប្រាក់ខាន់ស្លាមិនគ្រប់ចំនួនទេ ត្រូវចាត់ទុកថាស្វាមី
ជំពាក់បំណុលភរិយាឬភរិយាឲ្យស្វាមីខ្លី ។ ភរិយា ក្នុងអំឡុងពេលរៀបការ
នោះ អាចទារឲ្យស្វាមីបង់ប្រាក់ខាន់ស្លានោះបាន ពេលណាក៏បាន ។ បើ

សាសនារបស់គ្រួសារស្រ្តី ហើយមានសមត្ថភាពចិញ្ចឹមស្រ្តីនោះ ការ
បដិសេធរបស់ឪពុកស្រ្តីនោះមិនសមហេតុផលទេ ។ បើកូនស្រីរត់ចេញពី
ផ្ទះ អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនស្រីនោះត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។ ព្រមទាំងនេះ
ដែរ អ៊ីស្លាមណែនាំឲ្យស្រ្តីបន្តការសូមពរពីឪពុកជាដរាប ។

-ម៉ាសូរ (ខាន់ស្លា)

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសូរ - តើម៉ាសូរ (ខាន់ស្លា) ជាការចាំបាច់ទេនៅក្នុង
អាពាហ៍ពិពាហ៍ ?

សែយីដូ - បើគ្មានការដាក់លក្ខខណ្ឌខាន់ស្លាទេ អាពាហ៍ពិពាហ៍មិនមាន
សុពលភាពទេ (គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ) ។ អ្នកខ្លះថាម៉ាសូរ (ខាន់ស្លា) ជាការ
ទិញដូរកូនក្រមុំមួយប្រភេទ តែមិនមែនទេ ។ ម៉ាសូរ (ខាន់ស្លា) ជា
អំណោយ ។ តាមទម្លាប់ម៉ាសូរជាទឹកប្រាក់ (ថវិកា) តែម៉ាសូរមិនចាំបាច់
ជាទឹកប្រាក់ទេ ។ ម៉ាសូរអាចជាអ្វីមួយដែលជាអំណោយមានតម្លៃខ្ពស់
ដូចជាការបញ្ជូនភរិយាទៅបំពេញពិធីហ្វាត្វា ឬជូនគូរអានដល់ភរិយាជា
អំណោយជាដើម ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសូរ - តាមទម្លាប់ម៉ាសូរជាទឹកប្រាក់ បានសេចក្តីថាមាន
មូលហេតុប្រាក់រៀងម៉ាសូរ ។ តើអ៊ីស្លាមមានទ្រឹស្តីយ៉ាងណាដែររឿង
ម៉ាសូរ ?

សែយីដូ - ខាន់ស្លាប្រាក់អាចជាការឧបត្ថម្ភស្រ្តីកុំឲ្យខ្វះខាតមួយប្រភេទ
បាន ។ កាលពីមុន ព្រមទាំងក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្នដែរ ស្រ្តីជាច្រើនតស៊ូ
ដើម្បីកុំឲ្យខ្វះខាត ។ ខាន់ស្លាប្រាក់អាចទៅជាមធ្យោបាយមួយបានដើម្បី
កុំឲ្យស្រ្តីខ្វះខាត ពេលត្រូវការជំនួយផ្នែកជីវភាពរស់នៅក្នុងអនាគត ។

[អនុញ្ញាតឲ្យរៀបការជាមួយ]បណ្តាស្រ្តី ដែលប្រកបដោយព្រហ្មចរិយ
ធម៌ដែលជាបណ្តាស្រ្តីមានសទ្ធា[ដែលពុំមានស្វាមី] និងបណ្តាស្រ្តីដែល
ប្រកបដោយព្រហ្មចរិយធម៌[ឥតស្វាមី] ក្នុងចំណោមបណ្តាស្រ្តីដែលបាន
ទទួលគម្ពីរកាលពីមុនពួកអ្នក (៥:៥) ។

តើបុរសមុស្លីមអាចរៀបការជាមួយស្រ្តីគ្រិស្តឬស្រ្តីយ៉ាហ្វិខ្វី ដោយមិនបាច់
ចូលសាសនាអ៊ីស្លាមបានទេ ?

សែយីដូ - អាយ៉ាសូដែលលោកស្រីលើកមកនិយាយនោះទាក់ទងនឹង
ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងសម័យព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ ។ កាល
សាសនាអ៊ីស្លាមមានឥទ្ធិពលនិងល្បីខ្លាំងនៅក្នុងតំបន់អាវ៉ាប់ បុរសមុស្លីម
មួយចំនួនមានមោទនភាពនឹងមរតកសាសនារបស់ខ្លួន ។ ហេតុដូច្នោះ
បុរសទាំងនេះចង់រៀបការជាមួយស្រ្តីមុស្លីមពីកំណើតទេ ។

បុរសទាំងនោះមិនបើកឱកាសឲ្យស្រ្តីអ្នកមានសទ្ធា ស្រ្តីមុស្លីមដែលធ្លាប់
កាន់សាសនាយ៉ាហ្វិខ្វីឬសាសនាគ្រិស្តនោះទេ ។ អ៊ីស្លាមចង់ឲ្យបុរស
មុស្លីមរៀបការជាមួយស្រ្តីដែលមិនត្រឹមតែជាមុស្លីមពីកំណើត ប៉ុណ្ណោះទេ
តែឲ្យរៀបការជាមួយស្រ្តីដែលចោលគម្ពីរមុនៗ មកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម
ថ្មីៗនោះដែរ ។

អ៊ីស្លាមជាតំណនិងជាសមិទ្ធិកម្មនៃសាសនាទាំងបី ដែលមានព្រះតែ
មួយ ។ អ៊ីស្លាមមានជំនឿលើអត្ថបទគម្ពីរតៅវ៉តនិងគម្ពីរសាសនាគ្រិស្ត
ច្បាប់ដើម ហើយចាត់ទុកអ្នកតាមព្រះសាស្តាមូសា ﷺ និងព្រះសាស្តា
អ៊ីសា ﷺ ជាជនគម្ពីរ (គឺបណ្តាអ្នកដែលបានទទួលគម្ពីរកាលពីមុន) ។

គោលការណ៍មួយរបស់អាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺតម្លៃគ្រួសារដ៏មាំមួននិងប្រយោជន៍

រួម ។ អ្នកប្រាជ្ញអាស្រ័យលុល-បៃតីសម័យនេះមានប្រសាសន៍ ជាការប្រយ័ត្ន ចាំបាច់ ថាគេមិនផ្តាំឲ្យបុរសមុស្លីមរៀបការជាមួយស្រ្តីយ៉ាហ្វីឌីឬស្រ្តីគ្រីស្ត ជាប់គេ ។

ហេតុផលរឿងនេះគឺដើម្បីចៀសវាងជម្លោះរឿងសាសនា និងដើម្បីមាន របៀបរស់នៅរួមគ្នាដែលត្រូវគ្នា ជាពិសេសរឿងចិញ្ចឹមកូន ។ ដើម្បីផល ប្រយោជន៍និងសេចក្តីសុខមិនត្រឹមតែរបស់គូស្វាមីភរិយាប៉ុណ្ណោះទេ តែ របស់កូនៗដែរ ដែលឪពុកម្តាយចូលរួមគ្នាក្នុងសាសនាតែមួយ ។

-តរណវ័យ (ភាពពេញក្រមុំ)

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - ពេលក្មេងស្រីមានអាយុជិតដប់ឆ្នាំតាមប្រក្រតិទិន អ៊ីស្លាម ក្មេងស្រីនោះគ្រប់វ័យបំពេញករណីយកិច្ចសាសនាដោយខ្លួន (مكلف) ។ តើគេចាត់ទុកអាយុប៉ុណ្ណោះអាចរៀបការបានស្របច្បាប់ទេ ?

សែយីដូ - សម្រាប់លោកអ្នកប្រាជ្ញខ្លះ ក្មេងស្រីដែលជិតដុតអាយុប្រាំបួន ឆ្នាំ តាមប្រក្រតិទិនអ៊ីស្លាម គ្រប់អាយុបំពេញករណីយកិច្ចសាសនា ដូចជា ស្ត្រីឡាតូនិងសីលត្រណាមជាដើម ។ លោកអ្នកប្រាជ្ញមួយចំនួនទៀតមាន ប្រសាសន៍ថា ក្មេងស្រីគ្រប់អាយុបំពេញការកិច្ចសាសនាពេលចាប់ផ្តើម មានរដូវខែ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មតិទូទៅរបស់លោកអ្នកប្រាជ្ញ សម័យសព្វថ្ងៃចែងថា ការមានរដូវខែជាលក្ខខណ្ឌដំបូងសម្រាប់អាពាហ៍ ពិពាហ៍ អាយុមិនមែនលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ទេ ដែលជាកត្តាចម្បងនោះ ។

ថ្វីបើមតិទូទៅថាដូច្នោះក៏ដោយ ក្នុងយុគសម័យយើង ខ្ញុំបាទមិនណែនាំឲ្យ រៀបការមុនចាស់គំនិតនិងចាស់ខ្លួន និងមុនមានសមត្ថភាពជាដៃគូ បំពេញការកិច្ចក្នុងគ្រួសារទេ ។

ម្ចាស់ទៅជាភរិយារបស់បុរស ដែលខ្ញុំម្ចាស់មិនស្រឡាញ់នោះបានម្តេច ទៅ ?" ព្រះសាស្តា ﷺ មានព្រះវចនៈថា៖ "បើនាងមិនស្រឡាញ់បុរសនោះ ទេ រឿងនេះចប់ហើយ ។ នាងមានសិទ្ធិពេញទី ។ ចូរជ្រើសយកបុរសណា ដែលនាងចង់រៀបការជាមួយចុះ ។"³⁸

ម៉ាស៊ូហ្វាត់ម៉ាស៊ូអស់មូលមតិគ្នាថា កិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែល មានសុពលភាពពេលណាភាគីទាំងពីរយល់ព្រម តែនាងខ្ញុំចង់ដឹងថា ហេតុអ្វីអ៊ីស្លាមអនុញ្ញាតឲ្យឪពុក ឬដីតាធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ មុនក្មេងស្រីឬក្មេងប្រុសគ្រប់អាយុ ថ្វីបើការយល់ព្រមរបស់ក្មេងនោះជាខ លក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដើម្បីភ្ជាប់កិច្ចសន្យានោះ ?

សែយីដូ - ក្នុងដើមសម័យអ៊ីស្លាម បុគ្គលខ្លះធ្លាប់តែរៀបការពីក្មេង ។ ឪពុក ម្តាយតែងតែរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ឲ្យកូន ។ នេះជាទំនៀមទម្លាប់ ។ អ៊ីស្លាមជ្រោមជ្រែងឪពុកម្តាយ ឲ្យស្វែងរកគូស្រករដែលសក្តិសមឲ្យកូន តែហាមឪពុកម្តាយធ្វើកិច្ចសន្យាអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលភាគីណាមួយឬទាំង ពីរភាគី (កូនស្រីឬកូនប្រុស) ជំទាស់ ។

លោកស្រី ហ្វាត់ម៉ាស៊ូ - តើអ្វីនឹងកើតឡើងក្នុងករណីយដែលឪពុកបដិសេធ គូដណ្តឹងរបស់កូនស្រីដោយគ្មានហេតុផល ហើយកូនស្រីនោះសម្រេច ចិត្តរត់ចេញពីផ្ទះ ? តើអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះត្រូវមោឃៈ (បាទិល) ទេ ?

សែយីដូ - ដើម្បីឆ្លើយតបសំណួរនេះយ៉ាងត្រឹមត្រូវ យើងត្រូវអធិប្បាយ បំភ្លឺថាអ្វីគឺ "គ្មានហេតុផល" នោះ ។ បើគូដណ្តឹងនោះជាបុរសមានសទ្ធា ត្រឹមត្រូវ ជាមុស្លីមដែលអនុវត្តិសាសនា សមស្របនឹងឋានៈសីលធម៌និង

³⁸ The Rights of Women in Islam, Murtaza Mutahhari (مرتضى مطهري).

ដែលផឹកស្រា រល់តែប្រកបកិច្ចការ ។ តើលោកស្រីយល់ព្រម ឬជំទាស់ អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ? ទោះបីកូនស្រីលោកស្រីអាយុ ២០ ឆ្នាំក៏ដោយ តើ លោកស្រីគិតថាកូនស្រីលោកស្រីគិតគូរត្រូវទេ ? អាយុមិនមែនជា លក្ខខណ្ឌតែម្យ៉ាងទេសម្រាប់រៀបការ បក្តិភាពក៏ជាកត្តាសំខាន់ដែរ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - ការសូមអនុញ្ញាតពីឪពុកជាការតម្រូវតាមសាសនា សម្រាប់ស្ត្រីក្មេងដែលរៀបការគ្រាដំបូង ។ ច្បាប់នេះត្រូវប្រើសម្រាប់ កំណត់អាយុប៉ុណ្ណា ? ស្ត្រីដែលមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ លើសបន្តិចបន្តួច នោះយ៉ាងណាដែរ ? តើស្ត្រីនោះត្រូវសូមអនុញ្ញាតពីឪពុកទេ ?

សែយីដូ - លោកអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមមានប្រសាសន៍ថា ជាការប្រុងប្រយ័ត្ន ចាំបាច់និងជាសេចក្តីគោរពឪពុក ស្ត្រីត្រូវសូមការយល់ព្រមពីឪពុក ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - យោលតាមម៉ាស៊ូហ្វាប៊ុន គេអនុញ្ញាតឲ្យឪពុកឬតា ធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍ឲ្យក្មេងមិនទាន់គ្រប់អាយុបាន ស្រីក្តី ប្រុសក្តី ។ បន្ទាប់មក ពេលគ្រប់អាយុ (បាលិក) ត្រូវតែប្រតិបត្តិតាមកិច្ច ព្រមព្រៀងនោះជាចាំបាច់ លើកលែងតែភាគីណាមួយជំទាស់អាពាហ៍ ពិពាហ៍នោះ ។ ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូបានឲ្យដឹងថា៖

ក្មេងស្រីម្នាក់បានមកជួបព្រះសាស្ត្រា عليه السلام ទាំងភ័យព្រួយ ស្រែកថា៖ "ព្រះ សាស្ត្រា عليه السلام អើយ" ពីដៃឪពុកនោះ ។ ព្រះសាស្ត្រា عليه السلام មានព្រះវចនៈថា៖ "តើ ឪពុកនាងធ្វើអ្វីនាង ?" ក្មេងស្រីនោះទូលថា៖ "គាត់ឲ្យខ្ញុំម្ចាស់រៀបការ មុនស្វរខ្ញុំម្ចាស់រៀងនេះ ។"

ព្រះសាស្ត្រា عليه السلام មានព្រះវចនៈថា៖ "ពេលនេះឪពុកបានរៀបការឲ្យនាង ហើយ ចូរនាងយល់ព្រមជាភរិយាគេចុះ ។" ក្មេងស្រីនោះទូលថា៖ "ឲ្យខ្ញុំ

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - តើអ៊ីស្លាមផ្អែកលើភស្តុតាងអ្វីដែលថារៀបការក្នុង "វ័យក្មេង" នោះជាការសមហេតុផល ខណៈដែលគេឃើញមានករណីយ ច្រើន ក្មេងស្រីមិនទាន់មានបក្តិភាព (គឺមិនទាន់ចាស់គំនិត) ទេ មិនមាន សមត្ថភាពបំពេញភារកិច្ចអាពាហ៍ពិពាហ៍ដ៏ធ្ងន់ទេ ?

សែយីដូ - ចូរដឹងឲ្យច្បាស់ថាអ៊ីស្លាមមិនរើសអើងពូជសាសន៍ឬទំនៀម ទម្លាប់របស់បុគ្គលទេ ហើយអ៊ីស្លាមមិនជាប់ទាក់ទិននឹងយុគសម័យទេ ។ អ៊ីស្លាមត្រូវចាត់បញ្ជូនមកសម្រាប់យុគសម័យ និងមនុស្សជាតិទាំងអស់ ។ ថ្វីបើមានក្មេងស្រីច្រើននៅក្នុងពិភពលោកដែលក្មេង និងខ្លីចិត្តគំនិតពេក សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ក្តី មានតរុណីគ្រប់វ័យ (គឺយុវតីអាយុ ១៣-១៩ ឆ្នាំ) ច្រើនដែលអាចស្រេចបាច់សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ អាចធ្វើឲ្យខូចខាត បានដោយថាតរុណីទាំងអស់នោះនៅខ្លីពេកសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

ក្នុងច្រើនករណី បើយើងប្រៀបធៀបកម្រិតបក្តិភាពនៃក្មេងស្រីក្នុង សហគមន៍ប៉ែកខាងលិចនិងកម្រិតបក្តិភាពនៃក្មេងស្រីក្នុងសហគមន៍ប៉ែក ខាងកើត គេឃើញថាកម្រិតនៃភាពពេញលក្ខណៈនិងសមត្ថភាពសម្រាប់ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៃយុវតីប៉ែកខាងកើត មានកម្រិតលើសយុវតីប៉ែកខាង លិច ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាស៊ូ - អ៊ីស្លាមតម្រូវឲ្យសាសនិកជនបំពេញពិធីរបស់ សាសនា³⁷ដោយកាយដែលទាមទារការយល់ដឹងផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ និងផ្នែក ធម្មារម្មណ៍ ។ គេគិតថា ជាទូទៅ យុវតីភាគច្រើននៅខ្លីនៅឡើយក្នុងការ

³⁷ ពិធីរបស់សាសនា ឧទាហរណ៍ ស្ទ្រីឡាត្តុប្រចាំថ្ងៃទាំងប្រាំ, សីលគ្រណាម, ស្មាន ពិធី (គឺការសម្អាតខ្លួន) និងច្រើនទៀត

យល់ដឹងភារកិច្ចសាសនាដែលគេដាក់មកលើខ្លួន ហេតុអ្វីអ៊ីស្លាមពន្យល់ ថាកម្រិតភារកិច្ចសាសនារបស់យុវតី ស្មើគ្នានឹងកម្រិតភារកិច្ចរបស់ស្រ្តី ដែរ ព្រោះទាំងពីរត្រូវបំពេញករណីយកិច្ចដែលសាសនាដាក់មកលើខ្លួន ?

សែយីដូ - ថាកម្រិតសាសនារបស់ក្មេងស្រីដែលគេសង្ឃឹមចង់បាននេះស្មើ នឹងស្រ្តីវ័យចំណាស់នោះមិនត្រឹមត្រូវទេ ។ គួរអានលើកឡើង តាមរយៈនៃ ការចែងប្រៀបធៀប នូវលំដាប់ថ្នាក់ភារកិច្ចជាតួយ៉ាងដ៏ច្រើន ហើយចែង ថាមនុស្សនឹងមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យដូចគ្នាទេ ។

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

អល់ឡោះប្តីដាក់កាតព្វកិច្ច លើបុគ្គលសមស្របតែតាមសមត្ថភាពបុគ្គល នោះទេ (២:២៨៦) ។

ពេលក្មេងស្រីចាប់ផ្តើមមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងខ្លួន និងចិត្តគំនិត នេះគឺការ ឈានចូលដំណាក់ការជាស្រ្តីភាព ។ នៅក្នុងដំណាក់ការនេះឯងដែល អ៊ីស្លាមផុសឡើងដែរ ។ ការកកើតនូវធម្មារម្មណ៍ជាគ្រឹះដែលធ្វើឲ្យបុគ្គល ទៅជាមនុស្សពេញច្បាប់ ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ពេលក្មេងស្រីចាស់កាយ ចាស់ ចិត្តគំនិតនិងផ្នែកសង្គម នាងមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងនិងមានសិទ្ធិមានទ្រព្យ ផ្ទាល់ខ្លួនបាន ឬមានសិទ្ធិធ្វើធុរកិច្ចតាមចិត្តបាន មែនទេ ?

សែយីដូ - មែន បើឃើញថានាងមានបក្តីភាព (គឺចាស់ចិត្តគំនិត អាចជា ម្ចាស់ការបាន) គ្រប់វិស័យដែលលោកស្រីមានប្រសាសន៍នោះមែន ។

លោកស្រី ហ្វាត្វាម៉ាសុំ - ដោយផ្ដោតទៅលើចំណុចដែលអ៊ីស្លាមទទួល ស្គាល់នាង (គឺយុវតី) ជាម្ចាស់ការ ហេតុអ្វីនាងចាំបាច់ត្រូវសូមអនុញ្ញាតពី ឪពុកដើម្បីរៀបការ (លើកដំបូង) ?

សែយីដូ - មិនត្រូវគិតរឿងអាពាហ៍ពិពាហ៍យ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ទេ ។ ត្រូវ គិតឲ្យហ្មត់ចត់ ។ ពាក្យស្លោកថា៖ "ស្រឡាញ់ខ្វាក់" ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍មិន ត្រូវផ្អែកតែលើសេចក្តីស្រឡាញ់ទេ តែអកុសល ចិត្តរើរវាយជម្រុញ មនុស្សចាស់ខ្ចីគំនិតគួរមិនប្រយ័ត ។

ជាទូទៅ ពេលណាស្រ្តីក្មេងដំណាក់អាម្មណ៍លើបុរស ពេលនោះគំនិតបែរ ជាលំអៀងបន្តិច ។ នៅក្នុងពេលនេះឯងដែលឪពុកដែលបានចិញ្ចឹមកូន ស្រីខ្លួនតាំងពីតូចមក ដែលព្រួយបារម្ភអំពីកូនស្រីខ្លួន ដែលអាណិត ស្រឡាញ់កូនស្រីខ្លួននោះ វិភាគគិតគូរយ៉ាងប្រយត្តប្រយែងថាតើបុរស នោះសក្តិសមនឹងកូនស្រីឬទេ ។ ជាធម្មតា ឪពុកចង់ឲ្យកូនស្រីខ្លួនបាននូវ អ្វីដែលល្អប្រសើរ ។

បើកូនកម្លោះជាបុរសដែលខ្លាចក្រែងនិងគោរពអល់ឡោះហ្ន៎ កូនកម្លោះ នោះអាចផ្តល់ឲ្យកូនស្រីខ្លួននូវជីវភាពរស់នៅស្រួល ដូច្នោះឪពុកនឹងមិន ជំទាស់អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះទេ ។ ការពិត ឪពុកភាគច្រើនយល់ព្រមតាំងពី បានចែចូរតាមសាសនាពីដំបូងម៉្លេះ ។

ស្រ្តីខ្លះអាចក្រោធច្បាប់ពិសេសនេះ តែចូរកុំចាត់ទុកថាជាប្រការមិនល្អឬ ថយកិត្តិយស ។ នេះជាវិធីការពារមួយប្រភេទ ។ ច្បាប់នេះការពារក្មេងស្រី ពីការបំពានបំពាននិងពីការសម្រេចចិត្តអវិចារណ៍ ។

ឧទាហរណ៍ថាលោកស្រីមានកូនស្រីអាយុ ២០ ឆ្នាំ នាងស្រឡាញ់បុរស